

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(94) 414 def

Brussel, 05.10.1994

94/ 0225(ACC)
94/ 0226(ACC)
94/ 0227(ACC)
94/ 0228(CNS)
94/ 0229(COD)
94/ 0230(ACC)
94/ 0231(ACC)
94/ 0232(ACC)
94/ 0233(ACC)
94/ 0234(CNS)

URUGUAY-RONDE

UITVOERINGSWETGEVING

(door de Commissie ingediend)

DEEL 1

HET CENTRALE UITVOERINGSBESLUIT

[REDACTED]

TOELICHTING

I. POLITIEKE ASPECTEN

1. Achtergrond

De Europese Gemeenschap was een van de deelnemers aan de onderhandelingen in het kader van de achtste ronde van multilaterale handelsbesprekingen die onder auspiciën van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) werden gevoerd. Deze zogenaamde Uruguay-Ronde-onderhandelingen werden afgesloten door de Commissie Handelsbesprekingen, die op 15 december 1993 in Genève bijeenkwam. De Slotakte, waarin de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde zijn neergelegd (hierna de Slotakte genoemd), werd op 15 april 1994 in Marrakesh plechtig ondertekend namens de Gemeenschap door de fungerend voorzitter van de Raad, de heer Pangalos, en Sir Leon Brittan, Commissielid.

De Commissie heeft officieel een voorstel aan de Raad voorgelegd voor een besluit betreffende de goedkeuring van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde⁽¹⁾ ten aanzien waarvan de Raad nog een beslissing moet nemen.

Evenals haar voornaamste handelspartners verklaarde de Gemeenschap officieel ervoor te zijn dat de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie en de overige resultaten van de Uruguay-Ronde zo spoedig mogelijk, d.w.z. op 1 januari 1995, op multilateraal niveau van kracht worden.

Daartoe zal begin december van dit jaar een uitvoeringsconferentie worden georganiseerd in Genève.

De Commissie is ervan overtuigd dat verdere vertragingen in het nakomen van haar internationale verplichtingen zeer schadelijk voor het internationale prestige en de geloofwaardigheid van de Gemeenschap zouden zijn.

2. Motivering van de voorgestelde aanpak

In de huidige situatie acht de Commissie het wenselijk om alle door de Slotakte vereiste toevoegingen en wijzigingen op de communautaire wetgeving onverwijld ten uitvoer te leggen.

Afgezien van de formele goedkeuring door de Gemeenschap van de resultaten van de Uruguay-Ronde en bijgevolg haar toetreding tot de Wereldhandelsorganisatie als medeoprichtster zou het onmiddellijk door de Raad nemen van het onderhavige besluit de Gemeenschap eveneens in staat stellen haar ten aanzien van haar internationale handelspartners aangegane verbintenissen na te komen.

In afwachting van de neerlegging van de officiële akten van aanvaarding van de Gemeenschap bij de Wereldhandelsorganisatie zou de huidige stand van zaken in de

---

(1) COM(94)143 def. van 15.4.1994

GATT dus worden gecontinueerd. Ongeacht de naleving van de onder haar auspiciën aangegane verbintenissen is de Algemene Overeenkomst nog niet ter bekrachtiging aan partijen voorgelegd.

II. WETTELIJKE ASPECTEN

Bij bestudering van de Slotakte blijkt dat sommige daarin vervatte maatregelen reeds op adequate wijze in de bestaande communautaire wetgeving worden weergegeven.

Andere maatregelen vragen evenwel om hetzij het nemen door de Gemeenschap van nieuwe wettelijke besluiten hetzij het aanbrengen van wijzigingen op het thans bestaande communautaire recht.

In deze toelichting worden de gronden voor de vankrachtwording van alle voor de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-Ronde vereiste besluiten uiteengezet en worden de voornaamste redenen samengevat ter rechtvaardiging van de in de bijlage bij het voorstel voor het uitvoeringsbesluit opgesomde besluiten.

Voorts wordt elk van de in de bijlage vermelde besluiten voorafgegaan door een specifieke toelichting waarin gedetailleerd commentaar wordt gegeven op het besluit in kwestie.

1. Gelijktijdige inwerkingtreding

Voornamelijk op initiatief van de Gemeenschap riep de Verklaring van Punta del Este, naar aanleiding waarvan de handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde werden gestart, "een globaal karakter" tot een van de beginselen die aan de onderhandelingen ten grondslag liggen uit.

Vanuit het oogpunt van de doelstellingen van de Gemeenschap werd het wenselijk geacht dat "het starten en voeren van de onderhandelingen en het tenuitvoerleggen van hun resultaten als onderdelen van een en dezelfde onderneming worden beschouwd" (2).

De Raad werd regelmatig op de hoogte gehouden van de stand van zaken en bleef erop wijzen dat de Uruguay-Ronde een "globaal en evenwichtig resultaat" moet opleveren.

Ook de Commissie is van mening dat het resultaat van de Uruguay-Ronde voor de Gemeenschap enkel aan de hand van een globale beoordeling op zijn juiste waarde kan worden geschat.

De meeste partners van de Gemeenschap bij de onderhandelingen maakten gebruik van procedures die beogen "het globale karakter" van het resultaat te garanderen.

Op multilateraal niveau wordt toetreding tot de Wereldhandelsorganisatie afhankelijk gesteld van volledige aanvaarding van de Slotakte (zie Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, artikelen XI en XII).

Deze factoren brachten de Commissie ertoe om in de bijeenkomst van de Raad van 15 april 1994 voor te stellen om de uitvoeringswetgeving de vorm te geven van een enig wettelijk besluit.

Om de beraadslagingen in de verschillende comités van de Raad evenwel te vergemakkelijken, koos de Commissie voor de onderhavige aanpak, die de politieke

(2) GATT-document, notulen december van 20.9.1986, blzn 2 en 3

eenheid van het resultaat in de juridische vorm van het hieraan gehechte besluit inzake gelijktijdige inwerkingtreding niet.

In het onderhavige besluit wordt bepaald dat alle voor de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-Ronde vereiste besluiten, die volledig worden opgesomd in de bijlage bij het besluit, gelijktijdig op 1 januari 1995 wettelijk van kracht zullen worden in de Gemeenschap. De vankrachtwording van elk van deze besluiten is derhalve afhankelijk van de goedkeuring van het onderhavige besluit dat alle andere besluiten gelijktijdig in werking doet treden.

2. Verbintenissen met betrekking tot douanerechten voor niet onder de landbouwaanbieding vallende produkten

De in het kader van de Uruguay-Ronde gevoerde onderhandelingen over douanerechten leidden tot de indiening door de Gemeenschap van een nieuwe lijst van concessies.

De gezamenlijke aangegane verbintenissen verlagen de voor de invoer uit andere partijen bij de GATT geldende douanerechten met gemiddeld 30 %.

De deelnemers aan de Uruguay-Ronde kwamen overeen om de eerste etappe van verlagingen met ingang van 1 januari 1995 van kracht te doen worden.

Krachtens Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 25 juli 1987 moet het op 1 januari van het volgende jaar geldende tarief uiterlijk op 31 oktober bekend worden gemaakt. Het ziet er niet naar uit dat de procedurele termijnen invoering van het uit de Uruguay-Ronde voortvloeiende tarief op die datum zullen toestaan, maar bekendmaking van het tarief van vóór de Uruguay-Ronde op de voorgeschreven datum zou waarschijnlijk verwarring doen ontstaan bij de ondernemers en zowel in Europa als daarbuiten tot twijfels leiden over de vastberadenheid van de Gemeenschap om haar uit de Uruguay-Ronde voortvloeiende verbintenissen na te komen.

Om geen verkeerde indruk te wekken en het prestige van de Gemeenschap niet te schaden, acht de Commissie het wenselijk af te zien van de verplichting tot bekendmaking en in de plaats daarvan op de voorschreven datum het uit de Uruguay-Ronde voortvloeiende tarief bij wijze van informatie in de C-reeks van het Publikatieblad bekend te maken.

Het tariefresultaat vormt een doorslaggevend aspect van het globale resultaat van de Uruguay-Ronde waarvan het een integrerend deel uitmaakt. Het is dus van belang dat hiermee, te zamen met de overige resultaten, naar behoren rekening wordt gehouden. Ook moeten de door de Gemeenschap in het kader van de Uruguay-Ronde toegekende tariefconcessies op dezelfde datum in werking treden als de overige bij de onderhandelingen aangegane verbintenissen.

3. Non-tarifaire verbintenissen

De resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde omvatten tevens belangrijke non-tarifaire verbintenissen.

a) Bepaling van de douanewaarde

Afgezien van een klein aantal vooral technische wijzigingen werd de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst (regels bepaling douanewaarde) nader verduidelijkt in twee besluiten betreffende de bepaling van de douanewaarde die formeel werden goedgekeurd in de ministeriële bijeenkomst van

15 april 1994 in Marrakesh en werden opgenomen in de Slotakte waarin de resultaten van de Uruguay-Ronde zijn neergelegd.

Het besluit betreffende de teksten in verband met de minimumwaarden en de invoer door exclusieve agenten, exclusieve distributeurs en exclusieve concessiehouders heeft voornamelijk betrekking op ontwikkelingslanden en vraagt niet om maatregelen van de zijde van de Gemeenschap.

Het besluit betreffende de gevallen waarin de douane redenen heeft om te twijfelen aan de juistheid of de nauwkeurigheid van de aangegeven waarde voorziet daarentegen in aanvullende bescherming van de belangen van de importeurs door de douaneadministratie te verplichten betwijfelend van de aangegeven waarde schriftelijk te motiveren en door importeurs een recht op weerwoord te geven.

Het huidige communautaire recht kent deze waarborgen niet. Bijgevolg dient Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek te worden gewijzigd.

Aangezien het hier evenwel om een aangelegenheid voor de Commissie gaat, behoeven bedoelde wijzigingen niet ter goedkeuring aan de Raad te worden voorgelegd. Zij zijn dan ook niet opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

b) Inspectie vóór verzending

Een aantal ontwikkelingslanden dat niet over een adequate douane-infrastructuur beschikt, heeft de inspectie van voor hen bestemde goederen op het punt van prijzen, kwaliteit en kwantiteit gedelegeerd aan particuliere bedrijven. Deze activiteit, waarbij overheidsbevoegdheid wordt uitgeoefend door particuliere bedrijven, wordt "inspectie vóór verzending" genoemd.

Op initiatief van de Gemeenschap maakt de inspectie vóór verzending deel uit van de beraadslagingen over non-tarifaire aangelegenheden.

De in de Slotakte opgenomen overeenkomst doet grondbeginselen van de GATT, zoals non-discriminatie en doorzichtigheid, van toepassing zijn op de activiteiten van bedrijven die zich bezighouden met inspectie vóór verzending. In de overeenkomst wordt een reeks verplichtingen ten aanzien van alle aspecten van de activiteit van inspectie vóór verzending nauwkeurig omschreven, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de controle van de prijzen. Ook wordt in de overeenkomst een tweeledige regeling voor de beslechting van geschillen ingesteld tussen particulieren enerzijds en tussen regeringen die partij zijn bij de GATT anderzijds.

Geschillen tussen de inspectie-instanties en exporteurs zullen via bindende arbitrage worden beslecht. De regeringen zijn krachtens de geschillenbeslechtingsprocedure van de GATT evenwel ten volle verplicht erop toe te zien dat wordt voldaan aan de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending.

Het communautaire recht omvat geen regels inzake inspectie vóór verzending. In de nationale wetgevingen van bepaalde Lid-Statens bestaan die regels echter wel.

Gezien de aard van de krachtens de uit de Uruguay-Ronde voortvloeiende Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending aangegane verbintenissen moeten de verschillende nationale autoriteiten de bepalingen van de overeenkomst op basis van een richtlijn van de Raad ten uitvoer leggen.

c) Oorsprongsregels

De Gemeenschap nam deel aan de onderhandelingen zonder zelf specifieke eisen te stellen. Wel zette zij zich met succes in voor één enkele reeks oorsprongsregels op

7

internationaal niveau en voor de idee dat de laatste ingrijpende bewerking de oorsprong moet bepalen. De in bijlage II van de Overeenkomst inzake de oorsprongsregels opgesomde criteria stemmen overeen met de huidige gang van zaken in de Gemeenschap en laten de door de Gemeenschap toegepaste preferentiële oorsprongsregels onverlet.

In deel IV van de Overeenkomst inzake de oorsprongsregels is een werkprogramma voor harmonisering vervat dat vraagt om aanvullende onderhandelingen in het kader van de GATT. De werkzaamheden zullen van start gaan zodra de Wereldhandelsorganisatie is opgericht en zullen, zoals het zich thans laat aanzien, drie jaar duren.

Belangrijke aanpassingen op de communautaire wetgeving zullen dan ook pas op zijn vroegst in 1998 moeten plaatsvinden. In de tussentijd doen zich procedurele wijzigingen met betrekking tot informatie over de oorsprong voor, die onder de toepassingsregelingen van het communautair douanewetboek vallen.

De toepassingsverordening is wetgeving van de Commissie en wordt thans aan de hand van de resultaten van de Uruguay-Ronde aangepast. Zij kan, zo nodig, van kracht worden en maakt geen deel uit van de voorstellen die ter goedkeuring aan de Raad moeten worden voorgelegd.

d) Invoervergunningen

Op de uit de Tokio-Ronde voortvloeiende Overeenkomst inzake de procedures op het gebied van invoervergunningen zijn vooral technische wijzigingen aangebracht.

Wat de essentie betreft, wordt de aard van de de handel beperkende gevolgen nu nauwkeurig omschreven. Ook werden de doorzichtigheidsclausules en de niet-automatische vergunningenprocedures sterk verbeterd.

Bij onderzoek blijkt evenwel dat deze wijzigingen geen amendementen op de thans geldende communautaire wetgeving meebrengen.

4. Textiel- en kledingprodukten

De onderhandelingen over de integratie van de sector textiel- en kledingprodukten in de GATT, op de voorwaarde van versterkte regels en disciplines, was een van de belangrijkste punten van de Uruguay-Ronde.

Met de uiteindelijk bereikte overeenkomst, die in de Slotakte is neergelegd, kon aan de doelstellingen van de Gemeenschap in deze sector worden beantwoord via een over drie verschillende fasen gespreid proces van liberalisatie enerzijds en integratie anderzijds.

De tenuitvoerlegging van de overeenkomst vraagt om enkele wijzigingen op Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad van 12 oktober 1993 betreffende de gemeenschappelijke regeling die van toepassing is op de invoer van bepaalde textielprodukten van oorsprong uit derde landen. Meer details over en de beweegredenen voor deze wijzigingen worden gegeven in de bijzondere toelichting inzake textielprodukten die is opgenomen in de bijlage bij het hieraan gehechte besluit.

5. Landbouw

Vanaf het begin tot het einde van de Uruguay-Ronde was alle hoop en vrees vooral op de landbouw geconcentreerd.

De besprekingen leidden tot een reeks bepalingen betreffende de landbouwsector die voornamelijk, maar niet volledig, terug te vinden zijn in de Overeenkomst inzake de landbouw, die is opgenomen in de Slotakte.

De door de Gemeenschap in deze sector aangegane verbintenissen vereisen een aantal wijzigingen op de communautaire wetgeving en het treffen van bepaalde overgangsmaatregelen.

De wijzigingen en hun motivering worden uiteengezet in een specifieke toelichting die is vervat in de bijlage bij het besluit.

6. Regels en disciplines

a) Technische handelsbelemmeringen

De nieuwe overeenkomst is sterk gewijzigd in vergelijking met de uit de Tokio-Ronde voortvloeiende regels. Zij heeft in het algemeen een duidelijkere structuur en strengere disciplines, terwijl de werkingssfeer werd uitgebreid wat betreft de betrokkenen bij de normalisatie, de opstelling van technische voorschriften en het beoordelen van de conformiteit van produkten met de desbetreffende normen.

Meer concreet omvat de nieuwe overeenkomst een praktijkrichtlijn waarin de regels voor de opstelling van vrijwillige normen worden vastgesteld die zowel voor overheids- als voor particuliere organen gelden. Voorts wordt via de overeenkomst een belangrijke stap gezet op de weg naar een beter evenwicht tussen rechten en plichten door grote plaatselijke overheden aan de GATT-disciplines te onderwerpen. Ook de invoering van het beginsel van evenredigheid betekent een belangrijke vernieuwing evenals de opnemings van procédés en produktiemethoden (ppm's) in het toepassingsgebied van de overeenkomst.

De in de loop van de Uruguay-Ronde op de Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen aangebrachte wijzigingen weerspiegelen in grote lijnen de benaderingswijze van de Gemeenschap van normalisatie, zoals deze tijdens de werkzaamheden voor de interne markt vorm kreeg. Derhalve behoeven geen wijzigingen op de thans geldende communautaire wetgeving te worden aangebracht om aan de overeenkomst te voldoen.

b) De handelsaspecten van investeringsmaatregelen (TRIM's)

De uit de Uruguay-Ronde voortvloeiende Overeenkomst inzake de handelsaspecten van investeringsmaatregelen (TRIM's) preciseert de GATT-bepalingen op dit terrein, doordat de overeenkomstsluitende partijen toezeggen geen maatregelen die onverenigbaar zijn met de artikelen III, lid 4, en XI, lid 1, van de GATT, te zullen toepassen.

Er is een enuntiatieve, d.w.z. niet-uitputtende, lijst met omschrijvingen van de maatregelen die onder het toepassingsgebied van de overeenkomst vallen.

In het deel in artikel III inzake overtredingen van de verplichting tot nationale behandeling worden eisen betreffende lokale inhoud en fabricagebeperkingen omschreven, terwijl in artikel XI inzake overtredingen van de verplichting tot opheffing van kwantitatieve beperkingen eisen betreffende verkoop op de binnenlandse markt, verplichte levering van produkten en het in evenwicht brengen van de handel aan de orde komen.

Artikel 5 van de TRIM's-Overeenkomst geeft de geïndustrialiseerde landen een overgangsperiode van twee jaar om onder het toepassingsgebied van de overeenkomst vallende maatregelen op te heffen. Deze termijn wordt evenwel slechts toegekend voor maatregelen waarvan de GATT binnen 90 dagen na de oprichting van de WTO op de hoogte is gesteld.

De TRIM's-Overeenkomst is niet van invloed op de communautaire wetgeving, wel worden de Lid-Staten geadviseerd nota te nemen van de voorwaarden van de overeenkomst.

c) Bepalingen inzake eerlijke handel

De onderhandelingen betreffende dumping en subsidies leidden tot ingrijpende wijzigingen van de dienovereenkomstige uit de Tokio-Ronde voortvloeiende regels. Om aan haar verbintenissen op dit gebied te voldoen, zal de Gemeenschap nieuwe wetgeving moeten vaststellen en Verordening (EEG) nr. 2423/88 en de Verordeningen (EG) 521/94 en 522/94 moeten wijzigen.

De gronden voor de voorgestelde wijzigingen worden in detail uiteengezet in de respectievelijk aan dumping en subsidies gewijde delen in de bijlage bij dit besluit.

De Uruguay-Ronde-onderhandelingen leidden eveneens tot een nieuwe overeenkomst die specifiek is gewijd aan vrijwaringsmaatregelen. Om aan haar verbintenissen op dit terrein te voldoen, zal de Gemeenschap een nieuwe verordening moeten vaststellen en Verordening (EEG) nr. 518/94 van de Raad betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer moeten intrekken. Een en ander wordt in de bijlage nader toegelicht.

De nieuwe GATT-regels en de wijzigingen ter stroomlijning en rationalisatie van de besluitvormingsprocedures van de Gemeenschap moeten verdere versterking van protectie tegen ongeoorloofde handelspraktijken en de daaruit voortvloeiende schade voor de handel mogelijk maken. Bijgevolg dienen de procedures vastgesteld in Verordening (EEG) 2641/84 van de Raad, zoals onlangs gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 522/94 van de Raad, te worden verscherpt.

7. Diensten

Als gevolg van de Uruguay-Ronde vonden er twee nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de internationale handel in diensten plaats.

De eerste is de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS), die een bindend kader tot stand brengt waarin alle onder de overeenkomst vallende maatregelen worden geregeld. Ten grondslag aan bedoelde regels liggen de GATT-beginselen van non-discriminatie en doorzichtigheid.

De GATS omvat sectoriële bijlagen inzake het verkeer van natuurlijke personen, luchtvervoer, telecommunicatie, financiële diensten en zeevervoer, die de GATS-bepalingen aanpassen aan de specifieke kenmerken van de betrokken sectoren.

De lijst van eerste liberalisatieverbintenissen, waarin de verbintenissen van de overeenkomstsluitende partijen op het gebied van nationale behandeling en/of markttoegang in alle dienstensectoren worden opgesomd, vormt een integrerend deel van de door de GATS opgelegde verplichtingen.

De Gemeenschap liet zich op dit terrein van de onderhandelingen leiden door de in deze met de totstandbrenging van de interne markt geboekte vooruitgang, hetgeen neerkwam op de vertaling van haar interne verwezenlijkingen op multilateraal vlak. De door de Gemeenschap aangegane verbintenissen gaan niet verder dan de reeds door de totstandbrenging van de interne markt geschapen verplichtingen en brengen derhalve geen wijzigingen voor de huidige communautaire wetgeving mee.

8. Intellectuele eigendom

De andere voorname prioriteit van de Gemeenschap wat de Uruguay-Ronde betreft, was de totstandbrenging van een efficiënt instrument ter verzekering dat die intellectuele eigendomsrechten welke gevolgen hebben voor de handel werkelijk worden versterkt.

De Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs) beantwoordt volledig aan deze eis, aangezien zij bepalingen over de bescherming van intellectuele eigendomsrechten omvat die te zamen een geheel van multilaterale regels vormen welke beogen de internationale handel in produkten waarop dergelijke rechten rusten te bevorderen en handelsverstoringen en wrijvingen als gevolg van het ontbreken van doeltreffende en toereikende bescherming te voorkomen.

Naast de algemene bepalingen en grondbeginselen betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten omvat de TRIPs-Overeenkomst bindende regels die het bestaan, de reikwijdte en de bescherming van het auteursrecht en naburige rechten, handelsmerken, geografische aanduidingen, tekeningen en modellen van nijverheid, octrooien en ontwerpen voor schakelpatronen van geïntegreerde schakelingen plus regels voor de bescherming van niet-openbaar gemaakte informatie en de bestrijding van concurrentiebeperkende gedragingen in contractuele licenties waarborgen.

Ook zijn er gedetailleerde bepalingen over de tenuitvoerlegging van de TRIPs-Overeenkomst door de nationale autoriteiten. Deze bepalingen strekken zich uit over grensprocedures die aan bepaalde eisen moeten voldoen, de verwerving en instandhouding van rechten en de procedures via welke de houders van dergelijke rechten kunnen zorgen voor de naleving daarvan.

De door de TRIPs-Overeenkomst opgelegde verplichtingen moeten binnen een jaar na de oprichting van de WTO door de overeenkomstsluitende partijen worden toegepast.

Om haar verbintenissen na te komen, zal de Gemeenschap haar huidige wetgeving op dit gebied op de in de bijlage aangegeven wijze moeten aanpassen, hoewel enkele van de verplichtingen onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten vallen.

9. Plurilaterale overeenkomsten

De Slotakte van de Uruguay-Ronde omvat eveneens de onder auspiciën van de GATT gesloten plurilaterale overeenkomsten.

a) Sectoriële overeenkomsten inzake de landbouw

De Internationale overeenkomst inzake zuivelprodukten en de Internationale overeenkomst inzake rundvlees maakten geen deel uit van de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde. Zij vertonen in de Slotakte geen wijziging ten opzichte van de versies voortvloeiende uit de Tokio-Ronde van 1979.

Opneming van plurilaterale overeenkomsten in het WTO-stelsel, inclusief de geschillenbeslechtsprocedures van de organisatie, is verbindend voor leden die partij bij de betrokken overeenkomsten zijn.

b) Burgerluchtvaartuigen

Toen de eigenlijke Uruguay-Ronde werd afgerond, werd besloten om de onderhandelingen betreffende de herziening van de Overeenkomst inzake de handel in burgerluchtvaartuigen met een jaar te verlengen. In afwachting van het verstrijken van die termijn in mei 1995 is de uit de Tokio-Ronde voortvloeiende overeenkomst van 1979 van kracht.

Het spreekt vanzelf dat er in dit stadium geen wijzigingen op de wetgeving behoeven te worden aangebracht.

c) Overheidsopdrachten

Er werd een nieuwe Overeenkomst inzake overheidsopdrachten opgesteld.

11

Het voornaamste resultaat van de onderhandelingen was uitbreiding van de werkingssfeer van de overeenkomst tot opdrachten voor leveringen, werken en diensten door bemiddeling van nationale en plaatselijke overheidsbureaus en overheidsbedrijven die werkzaam zijn in nutssectoren, zoals havens, luchthavens, watervoorziening, elektriciteitsvoorziening en stadsvervoer.

Ook hier was de communautaire aanpak afhankelijk van de voortgang geboekt met de totstandbrenging van de interne markt. Bijgevolg brengt de herziening van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten geen ingrijpende wijzigingen op de huidige communautaire wetgeving mee.

De Gemeenschap is evenwel verwickeld in een reeks bilaterale onderhandelingen over de instanties waarvoor de disciplines moeten gaan gelden. De resultaten van deze onderhandelingen zullen per geval aan de Raad ter goedkeuring worden voorgelegd, wanneer de besprekingen zijn beëindigd.

Het is mogelijk dat enkele van deze bilaterale overeenkomsten enkele geringe wijzigingen op de wetgeving zullen meebrengen. Aangezien partijen bij de nieuwe Overeenkomst inzake overheidsopdrachten haar bepalingen niet voor 1 januari 1996 zullen moeten toepassen en de bilaterale overeenkomsten op die datum of zelfs later van kracht zullen worden, behoudt de Commissie zich het recht voor om, zo nodig, later op de tenuitvoerlegging van de van de Uruguay-Ronde wat betreft het aspect overheidsopdrachten terug te komen.

10. Andere overeenkomsten

De onderhandelingen over de Multilaterale overeenkomst inzake staal gaan nog voort, zodat er geen tekst is opgenomen in de Slotakte en er voor het moment geen wijzigingen op de wetgeving behoeven te worden aangebracht.

III. PROCEDURELE ASPECTEN

In het voorstel van de Commissie aan de Raad voor een besluit inzake goedkeuring van de Uruguay-Ronde-overeenkomsten wordt voorlegging aan het Parlement in het kader van de instemmingsprocedure aanbevolen, aangezien de Slotakte via de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie voorziet in een "specifiek institutioneel kader", in de zin van artikel 228, lid 3, tweede alinea, van het Unieverdrag.

De Uruguay-Ronde-overeenkomsten vormen ontegenzeggelijk internationale overeenkomsten van groot belang voor de Gemeenschap, zoals in de plechtige Verklaring van Stuttgart vermeld.

In het belang van de politieke en wettelijke samenhang zou het derhalve eveneens wenselijk zijn om de besluiten inzake de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten voor advies aan het Parlement voor te leggen.

Aangezien bedoelde besluiten zijn gebaseerd op artikel 113 is zulks evenwel facultatief.

Bij toezending van deze wetgeving aan het Parlement moet deze instelling op het belang worden gewezen dat de Gemeenschap in staat wordt gesteld haar internationale verbintenissen met ingang van 1 januari aanstaande na te komen.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 1994

94/0225(ACC)

inzake de gelijktijdige inwerkingtreding van de
besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de
multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de verschillende besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de Uruguay-Ronde tegelijkertijd in werking moeten treden;

Overwegende dat bedoelde resultaten op dezelfde dag in de Gemeenschap van kracht moeten worden waarop de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie en de daarbij behorende bijlagen op multilateraal niveau in werking treden;

Overwegende dat op de in [december 1994] in Genève gehouden uitvoeringsconferentie werd besloten dat bedoelde resultaten op [1 januari 1995] in werking moeten treden,

BESLUIT :

Artikel 1

De in de bijlage bij dit besluit opgenomen besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde treden op [1 januari 1995] in werking, met uitzondering van de besluiten betreffende overeenkomsten die specifiek in een latere datum voorzien.

Artikel 2

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen. Het is van toepassing vanaf de datum van zijn bekendmaking.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

Besluit van de Raad tot wijziging van de gecombineerde nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief in het licht van de resultaten van de Uruguay-Ronde.

Richtlijn van de Raad betreffende inspectie vóór verzending voor de uitvoer vanuit de Gemeenschap.

Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 3030/93 van de Raad betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielprodukten uit derde landen.

Verordening van de Raad inzake de aanpassingen en de overgangsregelingen in de landbouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

Verordening van het Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad tot vaststelling van algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van alcoholische dranken en Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad tot vaststelling van algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde op wijn gebaseerde dranken en cocktails van wijnbouwprodukten na de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde.

Verordening van de Raad inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap.

Verordening van de Raad betreffende beschermende maatregelen tegen gesubsidieerde invoer uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap.

Verordening van de Raad betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer, die Verordening (EG) nr. 518/94 doet vervallen.

Verordening van de Raad betreffende de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name ter zake van de bescherming tegen onrechtmatige handelspraktijken en tegen de door het bedrijfsleven van de Gemeenschap ondervonden nadelige gevolgen voor het handelsverkeer en wat de uitoefening van de rechten van de Gemeenschap op grond van internationale regelingen voor het handelsverkeer betreft.

Verordening van de Raad betreffende bepaalde te nemen maatregelen ter tenuitvoerlegging van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom in verband met bepaalde wijzigingen van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk.

Beschikking van de Raad inzake bepaalde maatregelen betreffende de uitbreiding van de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten tot personen uit een land van de Wereldhandelsorganisatie.

DEEL 2

DOUANE TARIEF

Deel 3

Inspectie voor Verzending

RICHTLIJN VAN DE RAAD**betreffende inspectie vóór verzending voor de uitvoer vanuit de Gemeenschap**

De Raad van de Europese Unie

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat een aantal ontwikkelingslanden gebruik maken van de zogenoemde programma's voor inspectie vóór verzending om ervoor te zorgen dat hun beperkte deviezenreserves op passende wijze onder de importeurs worden verdeeld en om praktijken zoals overfakturering en fraude te bestrijden; dat die ontwikkelingslanden deze taak, die een controle van de kwaliteit en de prijs van de voor export naar het grondgebied van die landen bestemde goederen behelst, aan particuliere ondernemingen hebben toevertrouwd;

Overwegende dat de Gemeenschap erkent dat de ontwikkelingslanden het recht hebben de regeling inzake inspectie vóór verzending toe te passen; dat inspectie vóór verzending evenwel aanleiding kan geven tot misbruik in de vorm van bemoeienis met de tussen de partijen bij een overeenkomst vrij overeengekomen prijs en tot andere praktijken die onnodige hinderpalen opwerpen voor het handelsverkeer;

Overwegende dat de slotakte van de Uruguay-ronde, ondertekend op 15 april 1994 in Marrakesh (Marokko), tussen de leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) een overeenkomst inzake inspectie vóór verzending tot stand brengt; dat deze overeenkomst voor de Gemeenschap ten uitvoer moet worden gelegd;

Overwegende dat het met het oog op de instandhouding van een gemeenschappelijk handelsbeleid van de Gemeenschap nodig is dat de Lid-Staten de activiteiten van de met inspectie vóór verzending belaste instanties op uniforme wijze regelen;

Overwegende dat de Lid-Staten daartoe moeten voorzien in een kennisgeving van de inspectie vóór verzending;

Overwegende dat er gegronde reden bestaat om de procedures zoveel mogelijk te vereenvoudigen, met name die met betrekking tot prijsherziening; dat de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO evenwel niet in uitzonderingen voorziet en dat dergelijke uitzonderingen bijgevolg slechts met instemming van de met inspectie vóór verzending belaste instanties kunnen worden toegepast;

Overwegende dat de Lid-Staten een snelle en efficiënte procedure voor het beslechten van de geschillen tussen exporteurs en de met inspectie vóór verzending belaste instanties dienen in te stellen; dat de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO in een dergelijke procedure voorziet;

Overwegende dat er voor het niet voldoen aan de voorwaarden of het niet in acht nemen van de procedures door de met inspectie vóór verzending belaste instanties een regeling dient te worden getroffen met de derde landen die een beroep doen op dergelijke instanties;

Overwegende dat artikel 3, lid 3, van de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO voorziet in technische bijstand aan derde landen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de activiteiten, uitgevoerd op het douanegebied van de Europese Gemeenschap, van de met inspectie vóór verzending belaste instanties die, voor rekening van regeringen of openbare instanties van derde landen, de kwaliteit, kwantiteit of prijs controleren van goederen bestemd voor export naar het grondgebied van die derde landen (programma's inzake inspectie vóór verzending).

Artikel 2

1. De Lid-Staten onderwerpen de activiteiten van de met inspectie vóór verzending belaste instanties, als omschreven in artikel 1, aan een procedure van voorafgaande kennisgeving onder de in deze richtlijn vermelde voorwaarden. Van wijzigingen aan de wijze waarop de met inspectie vóór verzending belaste instanties die activiteiten verrichten dient ook kennisgeving te worden gedaan voordat zij ten uitvoer worden gelegd.
2. Deze procedure wordt op niet-discriminerende wijze toegepast.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde kennisgeving van activiteiten dient te worden gedaan voor volgende activiteiten :

- a) fysieke inspectie van de waren voordat zij worden uitgevoerd om na te gaan of de zending (kwaliteit, kwantiteit) in overeenstemming is met de specificaties van de overeenkomst en of de door het invoerend land vastgestelde of internationaal aanvaarde regels en normen worden nageleefd;
- b) controle van de prijs en, desgevallend, van de wisselkoers aan de hand van het contract tussen de exporteur en de importeur, de pro forma-faktuur en, eventueel, de aanvraag van een invoervergunning.

Artikel 4

Om de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO te vergemakkelijken, gaan de Lid-Staten na of de activiteiten waarvan kennisgeving is gedaan althans voldoen aan de volgende voorwaarden :

- a) bij de kennisgeving van hun activiteiten delen de met inspectie vóór verzending belaste instanties aan de autoriteiten van de Lid-Staat (Staten) de bepalingen mee die zijn opgenomen in het contract dat is gesloten met de regeringen of openbare instanties van derde landen voor rekening waarvan de programma's inzake inspectie vóór verzending zijn opgezet, met uitzondering van die met betrekking tot de vergoeding. Naderhand delen zij alle wijzigingen aan de controlevoorwaarden aan dezelfde autoriteiten mee. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten gaan na of de bepalingen van het contract niet strijdig zijn met de voorwaarden van deze richtlijn.
- b) Voordat enige controle plaatsvindt stelt de met inspectie vóór verzending belaste instantie de exporteur in kennis van de wijze van uitvoering van de inspectie en van de criteria die daarbij zullen worden toegepast.

De met inspectie vóór verzending belaste instanties voeren de nodige controles uit binnen een zodanig tijdsbestek dat onredelijke vertraging wordt voorkomen. Na ontvangst van de definitieve documenten en voltooiing van de inspectie geven zij ook binnen de vijf werkdagen een verslag van akkoordbevinding af dan wel een uitvoerige schriftelijke verklaring met de redenen voor het niet-afgeven van dergelijk verslag. In laatstgenoemd geval worden de exporteurs in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk toe te lichten en, indien zij daarom verzoeken, schikkingen te treffen opdat zo snel mogelijk op een voor beide partijen geschikte datum een nieuwe inspectie kan worden uitgevoerd.

De met inspectie vóór verzending belaste instanties verrichten, telkens wanneer zij door de exporteur daarom worden verzocht, vóór de datum van de fysieke inspectie, een voorafgaande prijscontrole en, in voorkomend geval, een wisselkoerscontrole op basis van het contract tussen de exporteur en de importeur, de pro forma-faktuur en eventueel de aanvraag van een invoervergunning. Nadat deze voorafgaande controle heeft plaatsgevonden stellen zij de exporteurs onmiddellijk schriftelijk in kennis van hun instemming met de prijs en/of wisselkoers of lichten zij uitvoerig de redenen toe waarom zij die afwijzen.

Om vertraging bij de betaling te voorkomen zenden de met inspectie vóór verzending belaste instanties de exporteurs of de door hen aangewezen vertegenwoordigers zo snel mogelijk een verslag van akkoordbevinding. In geval van schrijf- of tikfouten in het verslag van akkoordbevinding, corrigeren zij de fout en doen zij de gecorrigeerde inlichtingen zo snel mogelijk aan de betrokken partijen toekomen.

- c) De inspecties vóór verzending worden op niet-discriminerende wijze uitgevoerd volgens objectieve procedures en criteria en alle exporteurs die daarvan het voorwerp uitmaken moeten op gelijke voet worden behandeld.
- d) De met inspectie vóór verzending belaste instanties eisen van de exporteurs niet dat zij inlichtingen verstrekken over gegevens met betrekking tot fabricageprocessen waarvoor patenten of licenties bestaan of die geheim zijn of processen waarvoor een patent is aangevraagd; niet

bekendgemaakte technische gegevens, andere dan de gegevens die nodig zijn om de conformiteit met technische voorschriften of normen aan te tonen; de interne prijsstelling, met inbegrip van de fabricagekosten; de winstmarges; de voorwaarden van overeenkomsten tussen exporteurs en hun leveranciers tenzij het voor de instantie anders niet mogelijk is om de inspectie uit te voeren. (In dergelijke gevallen vraagt de instantie slechts de inlichtingen die zij daartoe nodig heeft).

In de regel behandelen de met inspectie vóór verzending belaste instanties alle gegevens die zij van exporteurs ontvangen als vertrouwelijke bedrijfsinformatie, voor zover die informatie niet reeds is gepubliceerd, niet algemeen toegankelijk is voor derden dan wel tot het openbaar domein behoort. Dergelijke vertrouwelijke bedrijfsinformatie wordt slechts gedeeld met de regeringen waarmee de instantie een contract heeft gesloten of waarvan zij haar opdracht heeft ontvangen voor zover die informatie gewoonlijk is vereist voor kredietbrieven of andere vormen van betaling of voor douanedoeleinden, de toekenning van invoervergunningen of deviezencontroles.

- e) De met inspectie vóór verzending belaste instanties stellen procedures vast voor het ontvangen en onderzoeken van klachten van exporteurs en het nemen van besluiten daaromtrent. Deze procedures worden ontwikkeld en toegepast in overeenstemming met de volgende richtlijnen :
- i) de met inspectie vóór verzending belaste instanties wijzen één of meerdere ambtenaren aan die tijdens de normale kantooruren in elke stad of haven waarin zij een administratief bureau voor inspectie voor verzending hebben, aanwezig zijn om klachten van exporteurs te ontvangen en te onderzoeken en besluiten daaromtrent te nemen;
  - ii) de exporteurs verstrekken de aangewezen ambtenaar (ambtenaren) schriftelijk de feiten met betrekking tot de transactie in kwestie, de aard van de klacht en een voorstel voor een oplossing;
  - iii) de aangewezen ambtenaar (ambtenaren) neemt (nemen) de klachten van de exporteurs welwillend in beraad en neemt (nemen) zo snel mogelijk na de ontvangst van de sub ii) bedoelde documenten een besluit.

Artikel 5

Om over- en onderfacturering en fraude in het importerend derde land te voorkomen onderzoeken de Lid-Staten of de met inspectie vóór verzending belaste instanties bij de prijscontrole¹ de volgende voorwaarden in acht nemen :

- a) de met inspectie vóór verzending belaste instanties wijzen een tussen een exporteur en een importeur contractueel overeengekomen prijs alleen af indien zij kunnen aantonen dat hun bevinding dat de prijs onbevredigend is steunt op een controleproces dat in overeenstemming is met de in punten b) tot en met e) vermelde criteria;

- b) de met inspectie vóór verzending belaste instantie baseert haar prijsvergelijking voor het controleren van de exportprijs op de prijs (prijzen) van identieke of soortgelijke goederen die voor export uit hetzelfde land van uitvoer worden aangeboden op of omstreeks hetzelfde ogenblik, onder concurrentiële en vergelijkbare verkoopvoorwaarden, in overeenstemming met de gebruikelijke handelspraktijken en vrij van elke normaal toepasselijke korting. Deze vergelijking moet zijn gebaseerd op het volgende :
  - i) er mag alleen gebruik worden gemaakt van prijzen die een geldige vergelijkingsbasis bieden, rekening houdend met de relevante economische factoren die eigen zijn aan het land van invoer en aan het (de) voor de prijsvergelijking gebruikte land (en);
  - ii) de met inspectie vóór verzending belaste instantie steunt niet op de prijs van goederen die voor export naar verschillende landen van invoer worden aangeboden om arbitrair de laagste prijs voor de verzending op te leggen;
  - iii) de met inspectie vóór verzending belaste instantie houdt rekening met de specifieke elementen vermeld in punt c);
  - iv) de met inspectie vóór verzending belaste instantie stelt de exporteur in alle fasen van bovengenoemd proces in de gelegenheid om de prijs te verantwoorden;

- c) bij de prijscontrole houden de met inspectie vóór verzending belaste instanties terdege rekening met de voorwaarden van de verkoopovereenkomst en met de over het algemeen toepasselijke aanpassingsfactoren die betrekking hebben op de transactie; deze factoren omvatten ondermeer het commerciële niveau en de omvang van de verkoop, de leveringstermijnen en -voorwaarden, doorberekingsclausules, kwaliteitsvoorschriften, speciale vormgevingskenmerken, speciale voorschriften met betrekking tot het transport of de verpakking, de omvang van de bestelling, locoverkopen, seizoeninvloeden, vergoedingen voor licenties of andere intellectuele eigendomsrechten en diensten die worden gepresteerd in het kader van het contract indien zij gewoonlijk niet afzonderlijk worden gefactureerd. Zij omvatten ook bepaalde elementen met betrekking tot de door de exporteurs vastgestelde prijs zoals de contractuele relatie tussen de exporteur en de importeur;

---

¹ Er zij op gewezen dat de verplichtingen van de Leden die de regeling toepassen met betrekking tot de diensten van de met inspectie vóór verzending belaste instanties in verband met de douanewaarde die zijn welke zij hebben aanvaard in het kader van de GATT 1994 en de andere multilaterale handelsovereenkomsten die in bijlage 1A van de WTO-overeenkomst zijn opgenomen (voetnoot 4 van de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO).

- d) de controle van de vervoerkosten heeft uitsluitend betrekking op de overeengekomen prijs van de wijze van vervoer in het land van export als aangegeven in het verkoopcontract;
- e) de volgende elementen mogen niet worden gebruikt voor de prijscontrole :
- i) de verkoopprijs in het land van invoer van in dat land geproduceerde goederen;
  - ii) de prijs van voor export bestemde goederen van herkomst uit een ander land dan dat van export;
  - iii) de produktiekosten;
  - iv) arbitraire of fictieve prijzen of waarden.

Artikel 6

Om onnodige vertraging voor de exporteurs te vermijden zetten de Lid-Staten de met inspectie vóór verzending belaste instanties ertoe aan in voorkomend geval vereenvoudigde controleprocedures te gebruiken, met name om prijsherziening in bepaalde gevallen uit te sluiten. Bij het vaststellen van deze vereenvoudigde procedures dient evenwel rekening te worden gehouden met de verplichting van de Lid-Staten en de met inspectie vóór verzending belaste instanties om deze activiteiten op niet-discriminerende wijze uit te voeren.

Artikel 7

Indien de met inspectie vóór verzending belaste instantie de in artikelen 4 en 5 van deze richtlijn vermelde voorwaarden niet nakomt of indien zij de in artikel 9 vermelde procedures niet naleeft, dan brengen de autoriteiten van een Lid-Staat deze niet-nakoming of schending ter kennis van de Commissie en de andere Lid-Staten en kunnen zij een beroep doen op de procedure van artikel 4 van Verordening 2641/84 (EG) van de Raad².

Artikel 8

De Lid-Staten verlenen aan derde landen, indien zij daarom worden verzocht, technische bijstand ter verwezenlijking van de doelstellingen van de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending.

---

² PB L 252 van 20.9.1984, blz. 1

Artikel 9

De Lid-Staten moedigen de met inspectie vóór verzending belaste instanties en exporteurs aan hun geschillen onderling te regelen. Elke partij mag evenwel, twee werkdagen na indiening van de klacht in overeenstemming van de bepalingen van Artikel 4, sub e), het geschil aan een onafhankelijke onderzoekinstantie, als bedoeld in artikel 4 van de overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), voorleggen. Daarbij dient de volgende procedure te worden gevolgd :

- a) een exporteur of een met inspectie vóór verzending belaste instantie die een geschil wenst op te werpen neemt contact op met de hierboven bedoelde onafhankelijke instantie en dient een verzoek in tot vorming van een panel. De onafhankelijke instantie is verantwoordelijk voor de instelling van een panel. Dit panel bestaat uit drie leden. De panelleden worden zo gekozen dat onnodige kosten en vertragingen worden vermeden. Het eerste lid wordt door de met inspectie vóór verzending belaste instantie gekozen uit deel i) van de lijst die is opgenomen in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO, op voorwaarde dat dit lid geen banden heeft met die instantie. Het tweede lid wordt door de betrokken exporteur gekozen uit deel ii) van de lijst die is opgenomen in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO, op voorwaarde dat dit lid geen banden heeft met die exporteur. Het derde lid wordt door de hierboven bedoelde onafhankelijke instantie gekozen uit deel iii) van de lijst die is opgenomen in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO. Er wordt geen verzet aangetekend tegen een uit deel iii) van de lijst die is opgenomen in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO gekozen onafhankelijk handelsdeskundige;
- b) de uit deel iii) van de in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO opgenomen lijst gekozen onafhankelijke handelsdeskundige zit het panel voor. De onafhankelijke handelsdeskundige neemt de nodige beslissingen om te zorgen voor een snelle beslechting van het geschil door het panel. Hij beslist bijvoorbeeld of de feiten van de zaak een bijeenkomst van de panelleden vereisen en, in voorkomend geval, waar die bijeenkomst dient plaats te vinden, rekening houdend met de plaats van de bedoelde inspectie;
- c) indien de partijen bij het geschil daarmee instemmen kan de sub a) bedoelde onafhankelijke instantie één onafhankelijke handelsdeskundige kiezen uit deel iii) van de in de Overeenkomst inzake inspectie vóór verzending van de WTO opgenomen lijst om het geschil in kwestie te onderzoeken. Deze deskundige neemt de beslissingen die nodig zijn voor een snelle beslechting van het geschil, bijvoorbeeld met inachtneming van de plaats van de bedoelde inspectie;
- d) dit onderzoek heeft tot doel na te gaan of de partijen bij het geschil tijdens de betwiste inspectie de bepalingen van deze richtlijn zijn nagekomen. De procedures dienen vlot te verlopen en beide partijen de gelegenheid te bieden om hun standpunt persoonlijk of schriftelijk toe te lichten;

- e) de beslissingen van het uit drie leden bestaande panel worden bij meerderheid van stemmen genomen. De beslissing over het geschil wordt genomen binnen de acht werkdagen na de vraag om een onafhankelijk onderzoek en wordt aan de partijen bij het geschil medegedeeld. Deze termijn kan met de instemming van de partijen bij het geschil worden verlengd. Het panel of de onafhankelijke handelsdeskundige verdelen de kosten op grond van de merites van de zaak;
- f) de beslissing van het panel is bindend voor de met inspectie vóór verzending belaste instantie en de exporteur die partij zijn bij het geschil.

Artikel 10

Deze richtlijn treedt in werking op de datum vastgesteld in het besluit betreffende de inwerkingtreding van de besluiten waarbij de resultaten van de Uruguay-Ronde ten uitvoer worden gelegd.

Zij stellen de Commissie in kennis van deze maatregelen en van alle wijzigingen daaraan. Daarna leggen zij kopieën van deze maatregelen over aan het Secretariaat van de WTO.

De maatregelen of wijzigingen daaraan worden niet ten uitvoer gelegd voordat zij zijn bekendgemaakt.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Deel 4

Textiel- en Kledingprodukten

25

Voorstel voor een Verordening van de Raad tot wijziging van

VERORDENING (EEG) Nr. 3030/93 VAN DE RAAD van 12 oktober 1993

**betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielprodukten
uit derde landen**

Toelichting

1. Dit voorstel tot wijziging van Verordening 3030/93 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van textielprodukten heeft tot doel ervoor te zorgen dat de Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten van de Wereldhandelsorganisatie daadwerkelijk ten uitvoer wordt gelegd.
2. De Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten van de WTO leidt ertoe dat Verordening 3030/93 op drie punten moet worden gewijzigd :
  - i) de vrijwaringsmaatregelen (artikel 10) moeten in overeenstemming worden gebracht met die van de nieuwe WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten (artikel 6);
  - ii) de in bijlage V opgenomen lijst van kwantitatieve maxima van de Gemeenschap voor de invoer van leden van de WTO moet worden aangepast aan het begin van elk van de drie fasen van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten om rekening te houden met de verwachte hoge groeipercentages van de jaarlijkse contingenten. Tevens dienen op het moment waarop de Europese Unie een integratie-proces doormaakt produkten die aan kwantitatieve beperkingen onderworpen zijn uit bijlage V te worden geschrapt;
  - iii) indien en wanneer bepaalde van de in de lijst in bijlage VIII (bepalingen inzake flexibiliteit) opgenomen derde landen lid worden van de WTO, moet het respectieve "maximum" voor de gecumuleerde toepassing van de bepalingen inzake flexibiliteit vermeld in kolom 8 van de tabel worden geschrapt aangezien in artikel 2, lid 16, van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten wordt bepaald dat er geen kwantitatieve beperkingen worden ingesteld of gehandhaafd op de "gecombineerde mogelijkheden van overboeking, overdracht en vervroegde benutting".

Aangezien het in dit stadium niet duidelijk is of en wanneer alle in de bijlage genoemde derde landen lid zullen worden van de WTO en daardoor in aanmerking komen voor de Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten, zal de Commissie de nodige technische wijzigingen aan de bijlagen bij Verordening 3030/93 bedoeld sub ii) en iii) via de in artikel 17 van de Verordening omschreven procedure van het Comité Textielprodukten vaststellen.

Met dit doel en omwille van de duidelijkheid wordt voorgesteld de verwijzing naar de contingentjaren 1993-1995 in artikel 2, lid 1, van de Verordening te schrappen aangezien de contingenten voor WTO-leden de komende 10 jaar automatisch zullen worden verhoogd.

3. Wat de vrijwaringsclausule betreft, wordt voorgesteld de huidige formulering met betrekking tot het mechanisme voor mandonttrekking, dat in de huidige leden 1 en 2 van artikel 10 van de Verordening is opgenomen, te handhaven en clausules toe te voegen die overeenkomen met de nieuwe bepalingen van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten. De reden daarvoor is dat er onder de in bijlage IX vermelde landen die thans onder het mechanisme voor mandonttrekking vallen een aantal belangrijke leveranciers (bijvoorbeeld China, Taiwan, Vietnam, ex-USSR) zijn die op de datum van inwerkingtreding van de WTO waarschijnlijk geen lid daarvan zullen zijn doch in de nabije toekomst daartoe zullen toetreden. Daarom moet het huidige vrijwaringsmechanisme tijdens de interimperiode worden gehandhaafd. De Commissie stelt twee parallele vrijwaringsmaatregelen voor in de Verordening en op het ogenblik waarop elk van de in bijlage IX vermelde derde landen profiteert van de voordelen van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten wordt dat land via de procedure van het Comité Textielprodukten (artikel 17 van de Verordening) uit bijlage IX geschrapt.

Voorstel voor een Verordening van de Raad tot wijziging van**VERORDENING (EEG) Nr. 3030/93 VAN DE RAAD van 12 oktober 1993****betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielprodukten
uit derde landen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Gemeenschap de slotakte heeft ondertekend van de Uruguay-Ronde van de GATT-onderhandelingen waarbij de Wereldhandelsorganisatie, (hieronder WTO genoemd), is opgericht;

Overwegende dat de vrijwaringsmaatregelen die zijn vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 3030/93 van 12 oktober 1993¹ betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielprodukten uit derde landen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 195/94 van de Commissie van 12 januari 1994² moeten worden gewijzigd om ze voor de invoer uit WTO-leden in overeenstemming te brengen met de nieuwe vrijwaringsmaatregelen van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten;

Overwegende dat de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten ook de jaarlijkse groeipercentages vastlegt die gedurende een periode van 10 jaar volgend op de inwerkingtreding van de WTO automatisch zullen worden toegepast op de overblijvende kwantitatieve maxima van de Gemeenschap voor de invoer uit WTO-leden; dat het daarom aangewezen is dat de in bijlage V van Verordening (EEG) nr. 3030/93 vastgestelde kwantitatieve maxima van de Gemeenschap voor de invoer uit WTO-leden in elke fase van de WTO-Overeenkomst inzake Textiel- en Kledingprodukten worden aangepast overeenkomstig de procedure van artikel 17 van de Verordening en dat lid 1 van artikel 2 van de Verordening daartoe dient te worden gewijzigd,

---

¹ PB Nr. L 275, 8.11.1993, blz. 1

² PB Nr. L 29, 2.2.1994, blz. 1

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD

Artikel 1

Artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad wordt vervangen door de volgende tekst :

**"Artikel 10
Vrijwaringsmaatregelen**

1. Indien de invoer in de Gemeenschap van de produkten van een bepaalde categorie die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit een van de in bijlage IX genoemde landen, de totale invoer in de Gemeenschap in het voorafgaande kalenderjaar van produkten van dezelfde categorie met de in de tabel van bijlage IX opgenomen percentages overschrijdt, kunnen voor deze invoer kwantitatieve maxima worden ingesteld op de in dit artikel omschreven voorwaarden.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de daarin bedoelde percentages bereikt zijn ten gevolge van een daling van de totale invoer in de Gemeenschap en niet ten gevolge van een toename van de uitvoer van produkten uit de betrokken leverende landen.

3. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, van oordeel is dat aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan en dat een kwantitatief maximum moet worden ingesteld voor een bepaalde categorie produkten, gaat zij als volgt te werk :

- a) zij opent het overleg met het betrokken leverende land overeenkomstig de in artikel 16 omschreven procedure, ten einde tot een overeenkomst of gezamenlijke conclusies te komen over passende beperkingen van de betrokken categorie produkten;
- b) in afwachting van een oplossing die voor beide partijen bevredigend is, zal de Commissie het betrokken leverende land in het algemeen verzoeken de uitvoer van de produkten van de betrokken categorie naar de Gemeenschap voorlopig, voor een periode van drie maanden vanaf het verzoek om overleg, te beperken. Deze voorlopige beperking wordt op 25% gesteld van het niveau van de invoer in het voorafgaande kalenderjaar of op 25% van het op grond van lid 1 berekende niveau indien dit hoger is;
- c) de Commissie kan, in afwachting van de resultaten van het aangevraagde overleg, op de invoer van de betrokken categorie produkten dezelfde kwantitatieve maxima toepassen als die welke op grond van punt b) van het leverende land worden gevraagd. Deze maatregelen lopen niet vooruit op de definitieve regeling van de Gemeenschap die bij het vaststellen daarvan met de resultaten van het overleg rekening zal houden.

4. a) Indien de invoer in de Gemeenschap van textielprodukten die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit Bulgarije, Tsjechië, Hongarije, Polen, Roemenië of Slowakije in zulke verhoogde hoeveelheden of onder zulke voorwaarden geschiedt dat deze ernstige schade veroorzaakt, of concreet dreigt te veroorzaken, voor de productie in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten, kan deze invoer aan kwantitatieve maxima worden onderworpen overeenkomstig de voorwaarden in de aanvullende protocollen met deze landen.

b) Het bepaalde in lid 3 is ook in dergelijke gevallen van toepassing, met uitzondering van het feit dat het in lid 3, onder b), bedoelde voorlopige maximum wordt vastgesteld op tenminste 25% van het niveau van de invoer tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden of, indien geen gegevens beschikbaar zijn, drie maanden voor de maand waarin het overleg werd aangevraagd, is verstreken.

5. a) Voor produkten die niet zijn onderworpen aan de in bijlage V genoemde kwantitatieve maxima en van oorsprong zijn uit landen die lid zijn van de Wereldhandelsorganisatie, mogen vrijwaringsmaatregelen worden genomen wanneer is aangetoond dat een bepaald produkt in zulke toegenomen hoeveelheden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de bedrijfstak in het binnenland die een soortgelijk en/of rechtstreeks concurrerend produkt vervaardigt daardoor ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Ernstige schade of dreigende ernstige schade moet aantoonbaar worden veroorzaakt door de toegenomen hoeveelheid van de totale invoer van dat produkt en niet door andere factoren zoals technologische veranderingen en veranderingen in consumentenvoorkeur.

b) Bij de vaststelling van ernstige schade of dreigende ernstige schade, als bedoeld in lid a), worden de gevolgen van deze invoer op de situatie van de betrokken bedrijfstak onderzocht zoals die tot uiting komt in de wijziging van relevante economische variabelen als productie, produktiviteit, benuttingsgraad, voorraden, marktaandeel, export, lonen, werkgelegenheid, prijzen op de binnenlandse markt, winsten en investeringen.

c) Of ernstige schade wordt veroorzaakt of dreigt te worden veroorzaakt door een derde land of landen, dat (die) lid is (zijn) van de Wereldhandelsorganisatie, als bedoeld in lid a), wordt vastgesteld aan de hand van de plotselinge en sterk stijgende invoer, op dit ogenblik of in de nabije toekomst, en op grond van het niveau van de invoer in vergelijking met de invoer uit andere bronnen, het marktaandeel, de importprijzen en prijzen op de binnenlandse markt op een vergelijkbaar handelsniveau.

6. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat, van oordeel is dat aan de voorwaarden van lid 5 is voldaan en dat een kwantitatief maximum moet worden ingesteld voor de betrokken produkten, gaat zij als volgt te werk :

a) zij opent het overleg met het betrokken leverende land overeenkomstig de in artikel 16 omschreven procedure, ten einde tot een overeenkomst of gezamenlijke conclusies te komen over passende beperkingen van de betrokken produkten;

b) zij mag, in afwachting van de resultaten van het overleg en in zeer uitzonderlijke en kritieke omstandigheden waarin uitstel moeilijk te herstellen schade zou veroorzaken een voorlopig kwantitatief maximum toepassen op de betrokken produkten. Dit voorlopig maximum mag niet lager zijn dan het werkelijk niveau van de invoer uit het leverende land in de periode van twaalf maanden die twee maanden voor de maand waarin het verzoek om overleg werd ingediend is verstreken.

7. a) Maatregelen die op grond van leden 3, 4 en 6 worden genomen, worden onmiddellijk in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt.

b) De Commissie legt dringende zaken, op eigen initiatief of, binnen vijf werkdagen, na een verzoek van een of meer Lid-Statens, voor aan het op grond van artikel 17 opgerichte comité en geeft daarbij aan waarom de aangelegenheid dringend is. Zij neemt binnen vijf dagen na het einde van de besprekingen in het comité een besluit.

8. Het in leden 3, 4 en 6 bedoelde overleg met het betrokken leverende land kan leiden tot het treffen van een regeling tussen dat land en de Gemeenschap over de invoering van kwantitatieve maxima en het niveau daarvan. Deze regelingen bevatten de bepaling dat op de overeengekomen kwantitatieve maxima een dubbele controle van toepassing zal zijn.

9. Indien de partijen binnen de zestig dagen na indiening van het verzoek om overleg geen bevredigende oplossing hebben gevonden, is de Gemeenschap gerechtigd een definitief kwantitatief maximum in te voeren waarvan het niveau per jaar niet lager is dan :

a) voor de in bijlage IX vermelde leverende landen, het volgens lid 1 berekende niveau of 106% van het niveau van de invoer in het kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarin de invoer het volgens lid 1 berekende niveau overschreed en tot het verzoek om overleg aanleiding gaf, indien dit hoger is.

b) voor Bulgarije, Tsjechië, Hongarije, Polen, Roemenië of Slowakije, 110% van de invoer tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden of, indien geen gegevens beschikbaar zijn, drie maanden voor de maand waarin het overleg werd aangevraagd, is verstreken.

c) voor leverende landen die lid zijn van de WTO, het werkelijk niveau van de invoer uit het betrokken leverend land tijdens de periode van twaalf maanden die twee maanden voor de maand waarin het overleg werd aangevraagd, is verstreken.

10. Het niveau per jaar van de op grond van leden 3 tot en met 6 of 9 vastgestelde kwantitatieve maxima mag niet lager zijn dan het niveau van de invoer in de Gemeenschap uit Argentinië, Brazilië, Hong-Kong, Pakistan, Peru, Sri Lanka en Uruguay in 1985 en het niveau van de invoer in de Gemeenschap uit Bangladesh, India, Indonesië, Maleisië, Macao, de Filippijnen, Singapore, Zuid-Korea en Thailand in 1986, van produkten van dezelfde categorie en van oorsprong uit hetzelfde leverende land.

11. De overeenkomstig dit artikel vastgestelde kwantitatieve maxima zijn niet van toepassing op reeds naar de Gemeenschap verzonden produkten, mits deze vanuit het leverende land waaruit zij van oorsprong zijn voor uitvoer naar de Gemeenschap werden verzonden vóór de datum van kennisgeving van het verzoek om overleg.

12. De op grond van het bepaalde in lid 5 genomen maatregelen kunnen worden gehandhaafd :

- a) voor ten hoogste drie jaar, zonder verlenging, of
- b) tot het produkt in de GATT 1994 is geïntegreerd, indien dit eerder is.

13. Maatregelen op grond van leden 3, 4 , 6 en 9 en regelingen als bedoeld in lid 9 worden volgens de procedure van artikel 17 genomen en toegepast."

Artikel 2

Artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3030/94 van de Raad wordt vervangen door de volgende tekst :

"De invoer in de Gemeenschap van de in bijlage V vermelde textielprodukten van oorsprong uit een in die bijlage genoemd leverend land is onderworpen aan de bij die bijlage vastgestelde jaarlijkse kwantitatieve maxima".

Artikel 3

Deze Verordening treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de WTO.

Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

[REDACTED]

Deel 5 - LANDBOUW

TOELICHTING

I. INLEIDING

Verscheidene overeenkomsten die de Gemeenschap heeft gesloten in het kader van de Uruguay-Ronde (hierna "GATT-overeenkomsten"¹ genoemd) hebben tot gevolg dat een aantal bepalingen voor de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden aangepast. Het betreft vooral :

- de Overeenkomst inzake de landbouw (hierna "Overeenkomst" genoemd)
- de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen
- de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen en
- de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (hierna "TRIPs"-overeenkomst genoemd).

Voor de landbouw hebben deze overeenkomsten consequenties op vier gebieden :

- de interne steun
- het handelsverkeer met derde landen
- de bescherming van de benamingen van oorsprong (een gedeelte van de TRIPs-overeenkomst)
- de veterinaire en fytosanitaire regels voor de internationale handel.

Deze voorstellen voor verordeningen⁽²⁾ betreffen bepalingen om de regels uit de overeenkomsten die betrekking hebben op de drie laatstgenoemde gebieden om te zetten in communautair recht. Wat de interne steun betreft, is de Commissie van oordeel dat het niet dienstig is specifieke bepalingen in de marktordeningen op te nemen. Het is immers zo dat bij de vaststelling van de prijzen en steunmaatregelen voor de komende verkoopseizoenen rekening zal moeten worden gehouden met in de Overeenkomst vastgelegde regels inzake de interne steun.

Om de nodige maatregelen te kunnen nemen in de handelsbetrekkingen met derde landen ten aanzien waarvan de Gemeenschap geen GATT-verplichtingen heeft, is daarvoor in het GATT-voorstel een juridische grondslag geformuleerd.

---

1 Cf. voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de goedkeuring van de resultaten van de Uruguay-Ronde van de multilaterale handelsbesprekingen (1986-1994), document COM(94)143 def. van 15.5.1994.

(2) Het betreft 2 voorstellen : het ene voorstel heeft betrekking op alle wijzigingen gebaseerd op artikel 43 van het Verdrag (hierna "GATT-voorstel" genoemd), het andere op de wijzigingen gebaseerd op de artikelen 43 en 100A van het Verdrag.

In deze voorstellen zijn niet behandeld :

- de gevolgen van de GATT-overeenkomsten voor de preferentiële overeenkomsten met derde landen (bij voorbeeld "Verdrag van Lomé") en voor de uitbreiding van de Gemeenschap; deze consequenties zullen nog worden gezien;
- de agromonetaire consequenties van de nieuwe situatie; dit punt zal worden behandeld in samenhang met het verslag over het agromonetaire stelsel dat de Commissie vóór het einde van 1994 bij de Raad zal indienen.

II. REGELING VAN HET HANDELSVERKEER

A. Algemene opmerkingen

Voor de regeling van het handelsverkeer hebben de GATT-overeenkomsten vooral consequenties voor :

- Tarificatie
- Toegang tot de markt van de Gemeenschap
- De vrijwaringsclausule
- De regeling voor de uitvoersubsidies.

Het GATT-voorstel is gebaseerd op onderstaande principes :

- zorgvuldige naleving van de verplichtingen op grond van de GATT-overeenkomsten
- zo groot mogelijke flexibiliteit bij de uitvoering,
- volledige benutting van de mogelijkheden van de GATT-overeenkomsten
- zo weinig mogelijk veranderingen in de gemeenschappelijke marktordeningen voor de verschillende landbouwprodukten.

Toch is er niet aan te ontkomen dat wijzigingen moeten worden aangebracht in vrijwel alle bepalingen in de basisverordeningen die betrekking hebben op het handelsverkeer met derde landen. De afschaffing van de variabele heffingen impliceert namelijk niet alleen intrekking van de verordeningen inzake de berekening daarvan, maar ook aanpassing van de artikelen waarin ernaar wordt verwezen. Hetzelfde geldt voor de uitvoerrestituties, die nog slechts mogen worden toegekend binnen de kwantitatieve en financiële beperkingen van de overeenkomst.

Dit voorstel gaat echter in hoofdzaak niet verder dan dat in de basisverordeningen de principes inzake de tenuitvoerlegging van de GATT-overeenkomsten worden opgenomen en dat aan de Commissie wordt opgedragen deze principes uit te werken naargelang van de situatie in de verschillende sectoren. In deze aanpak, die ook is ingegeven door de noodzaak om in de praktijk met de nodige flexibiliteit te kunnen reageren, is met name rekening gehouden met het feit dat de meeste verplichtingen in de overeenkomsten zeer nauwkeurig zijn aangegeven.

Bij deze wijzigingen is de Commissie voorts uitgegaan van het principe dat is geaccepteerd bij de codificatie van de GMO Granen (Verordening (EEG) nr. 1766/92) in het kader van de hervorming van het GLB. Dit principe is sindsdien al enkele malen toegepast en houdt in dat er bij de verdeling van de bevoegdheden tussen de Raad en de Commissie slechts twee wetgevingsniveaus dienen te zijn namelijk enerzijds de besluiten die de Raad vaststelt volgens de procedure van artikel 43, lid 2 van het EG-Verdrag en anderzijds de uitvoeringsbepalingen die door de Commissie worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité van beheer.

Voor de juridische tenuitvoerlegging van de GATT-overeenkomsten heeft de Commissie gekozen voor een aanpak per sector zodat niet wordt geraakt aan de bestaande marktordningsstructuur en de basisverordeningen enerzijds en anderzijds de gekozen oplossingen duidelijk zijn. Het GATT-voorstel bestaat daarom uit een kapstokverordening met in de eigenlijke verordening de juridische grondslag voor de overgangsbepalingen en daarnaast in de bijlagen de voor de verschillende sectoren vast te stellen aanpassingen. Het voorstel voorziet verder in intrekking van de verordeningen inzake "algemene voorschriften".

B. Invoer

1. Belastingen bij invoer (tarificatie)

De essentie van de nieuwe regeling voor de invoer is de vervanging van de variabele elementen (heffing, compenserend bedrag, enz) en van de niet-tarifaire invoerbepalingen (kwantitatieve beperkingen, overeenkomsten inzake vrijwillige beperking, enz) door stabiele en degressieve tarieven. Juridisch gebeurt de invoering van deze tarieven via een wijziging van het gemeenschappelijk douanetarief; de desbetreffende cijfers zijn vermeld in de "final schedules" - definitieve lijsten van concessies en vrijstellingsmaatregelen - die de Gemeenschap bij de Directeur-generaal van de GATT heeft ingediend en die juridisch een onderdeel zijn van de Overeenkomst. Het volstaat dan ook om in de basisverordeningen te verwijzen naar de rechten van het GDT.

De vervanging van de variabele elementen door GDT-rechten brengt mee dat alle regels voor de berekening daarvan worden ingetrokken, d.w.z. alle bepalingen voor de vaststelling van drempelprijzen, referentieprijzen, enz. en de regels voor de berekening van de variabele elementen voor de afgeleide producten.

Enkele bijzondere punten van de invoerregeling zijn :

a) De "bijzondere vrijwaringsclausule"

Deze bepaling geeft de mogelijkheid om een minimum aan bescherming te handhaven tegen negatieve markteffecten als gevolg van tarificatie (omrekening in douanerechten) van de vroegere invoerbepalingen. Deze bepaling geldt alleen voor produkten waarvoor dat specifiek is opgegeven in de "final schedules". Deze bepaling mag dus niet worden verward met de klassieke vrijwaringsmaatregel die voorkomt in alle basisverordeningen; het gaat veeleer om een aanvulling op de belasting bij invoer en mogelijkheid tot verhoging daarvan als aan bepaalde in de overeenkomst gepreciseerde voorwaarden is voldaan. Daarom is een specifiek artikel ingevoerd met een eigen juridische grondslag om te zijner tijd gebruik te kunnen maken van de mogelijkheden in het kader van deze bepaling. De mate waarin deze bepaling zal worden gebruikt, is afhankelijk van de marktsituatie voor de verschillende produkten.

b) Klassieke vrijwaringsclausule

De klassieke vrijwaringsclausule in de basisverordeningen blijft behouden. In de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen is echter een stringenter algemeen toepasselijke (horizontale) regeling opgenomen met de voorwaarden voor de toepassing van deze clausule. Daarom is in de betrokken artikelen een verwijzing opgenomen naar deze regeling; voorts zijn die artikelen aangepast in verband met de in punt A genoemde bevoegdheidsverdeling.

c) Specifieke regeling voor ruwe suiker voor raffinering en voor melasse

De tarificatie volgens de Overeenkomst zou voor ruwe suiker voor raffinering en voor melasse, tot een belasting bij invoer kunnen leiden waardoor de bevoorrading van de verwerkende industrie in de Gemeenschap in het gedrang zou kunnen komen. Daarom is een specifieke regeling ingevoerd op grond waarvan de toepassing van het GDT-recht kan worden geschorst, wanneer de op de wereldmarkt geconstateerde prijs boven een bepaald niveau komt.

d) Bijzondere regelingen die gebaseerd zijn op de toegepaste prijzen

Voor enkele produkten (bijvoorbeeld enkele soorten granen en rijst) omvat de Overeenkomst, afhankelijk van de invoerprijzen, een lagere bescherming dan het GDT. Ook voor bepaalde soorten groenten en fruit en voor bepaalde soorten most en druivesap is de belasting bij invoer afhankelijk van een invoerprijs. Daarom is voorzien in specifieke regels of afwijkingen van het GDT, die moeten worden uitgewerkt in uitvoeringsbepalingen waarin met name het netelige probleem van de controle geregeld zal moeten worden. Voor rozijnen en krenten en voor verwerkte kersen blijft tot 1 januari 2000 de huidige minimuminvoerprijsregeling gelden.

e) Beheersmaatregelen voor de sector rundvlees

Het in de Overeenkomst opgenomen verbod op kwantitatieve invoerbepalingen brengt mee dat Verordening (EEG) nr. 1157/92 van de Raad van 28.4.1992, die momenteel de juridische grondslag vormt voor beperking "erga omnes" van de invoer van jonge runderen, moet worden ingetrokken. Aangezien deze beperking bijzonder belangrijk is voor het evenwicht op de rundvleesmarkt in de Gemeenschap, zal de Commissie deze maatregel bespreken in het kader van de heronderhandelingen over de Europa-overeenkomsten met een aantal landen in Oost-Europa.

2. Toegang tot de markt van de Gemeenschap

De term "markttoegang" omvat alle situaties waarin invoer mogelijk is tegen verlaagde rechten of nulrechten. In principe dient onderscheid te worden gemaakt tussen de overeenkomsten met bepaalde derde landen in het kader waarvan door de Gemeenschap preferentiële voorwaarden zijn toegekend, de normale toegang op grond van de Overeenkomst (hieronder valt ook de toegang op grond van een gedeelte van de vorige overeenkomsten) en de minimumtoegang.

Gezien het grote aantal contingenten waarover het gaat en om te waarborgen dat ze zo efficiënt mogelijk worden toegepast, is gekozen voor een enkele aanpak ongeacht de oorsprong van de contingenten. Met het oog op eenvoud en doeltreffendheid houdt deze aanpak in dat, uitgaande van de internationale overeenkomsten die de Raad heeft gesloten of van autonome besluiten zijnerzijds en van de daarin vastgestelde voorwaarden, de Commissie volgens de procedure van het Comité van beheer zorgt voor de openstelling en het beheer van de tariefcontingenten. Voor de toepassing van de contingenten die recentelijk beschikbaar zijn gesteld naar aanleiding van de uitspraak van het "sojapanel" is al een dergelijke aanpak gevolgd (Verordening (EG) nr. 774/94). Deze qua procedure uniforme aanpak betekent vanzelfsprekend niet dat iedere regeling op dezelfde wijze zal worden uitgevoerd.

In het GATT-voorstel voor de GMO "bananen" zijn de bepalingen van de Raamovereenkomst met een aantal landen in Latijns-Amerika verwerkt. Een aantal bepalingen in deze verordening over de toewijzing van de tariefcontingenten beantwoordt aan de algemene methodiek van Verordening (EEG) nr. 404/93.

C. Uitvoer

1. Algemene opmerkingen

Inzake de uitvoer is het hoofdkenmerk van de Overeenkomst dat in de loop van de komende jaren de subsidies voor uitvoer van landbouwprodukten, al dan niet verwerkt, uit de Gemeenschap moeten worden verlaagd. De verlaging gebeurt op grond van bepalingen over het totale subsidiebedrag voor deze uitvoer en over de hoeveelheid in ongewijzigde staat uitgevoerde produkten². De regeling moet zo worden toegepast dat controle op de naleving van de beperkingen mogelijk is per periode van twaalf maanden, die, in beginsel, ingaat op 1 juli 1995 en, voor andere produkten (rijst, wijn, olijfolie, suiker) op latere tijdstippen.

De Commissie is van oordeel dat het toezicht op de naleving van de maxima voor de restituties kan gebeuren :

- bij de vaststelling van de restituties,
- aan de hand van de door de Commissie toegestane vaststelling vooraf of van de offertes die worden aanvaard bij de inschrijvingen,
- aan de hand van de inlichtingen die de Lid-Staten verstrekken over afgegeven certificaten, aangezien de restitutie in dat geval vooraf moet worden vastgesteld, en
- aan de hand van de door het EOGFL verstrekte inlichtingen, die betrekking hebben op de betalingen door de nationale instanties. Aan de hand van deze gegevens moet het mogelijk zijn iedere uitgevoerde betaling toe te rekenen aan het EOGFL-boekjaar waarin de uitvoerformaliteiten zijn vervuld.

Bijgevolg is er geen aanleiding om andere bijzondere regelingen in te voeren om naleving van de maxima te waarborgen.

2. Naleving van de volumebeperkingen

Wat de volumebeperkingen betreft, impliceert de Overeenkomst dat naleving daarvan moet worden aangetoond via de hoeveelheden waarvoor een uitvoerrestitutie is toegekend en uitvoercertificaten zijn afgegeven in het betrokken verkoopseizoen.

² De volumebeperkingen gelden niet voor niet in bijlage II vermelde produkten.

- a) Het GATT-voorstel beoogt toezicht op de uitgevoerde hoeveelheden door gebruik te maken van uitvoercertificaten. Deze certificaten worden dan ook verplicht voor alle uitvoer van produkten waarvoor een restitutie wordt gevraagd. Dit sluit niet uit dat, in bepaalde sectoren waar dat al zo is, met het oog op de statistieken over het handelsverkeer, ook een certificaat verplicht wordt gesteld bij uitvoer zonder restitutie. Uitgemaakt moet nog worden of de bewaking van de omvang van de uitvoer alleen mogelijk is als de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten wordt beperkt tot het betrokken verkoopseizoen, dan wel kan worden verricht op basis van de in de loop van het verkoopseizoen afgegeven certificaten. De uitvoeringsbepalingen voor de certificatenregeling, met name de specifieke voorwaarden voor de afgifte van de certificaten, de geldigheidsduur en de overdraagbaarheid van de certificaten zullen, zoals nu, voor de betrokken sector worden bepaald volgens de procedure van het Comité van beheer.

Het ligt voor de hand dat naleving van de volumebeperkingen die het gevolg zijn van de Overeenkomst impliceert dat er regelingen zijn waardoor overschrijding van die hoeveelheden wordt voorkomen. Aangezien de keuze van de maatregelen afhangt van de specifieke situatie en de marktomstandigheden in elke sector, wordt in het GATT-voorstel niet vooruitgelopen op de methodes voor de controle op de nog beschikbare hoeveelheden.

- b) Een van de opties is vaststelling van de uitvoerrestitutie via inschrijving. Ook wat dit betreft, wordt in het GATT-voorstel niet vooruitgelopen op de te volgen procedures; het is ook mogelijk dat de restitutie, zoals nu, periodiek wordt bepaald.
- c) De Commissie heeft de bedoeling de aanpak te volgen die administratief het minst gecompliceerd, maar tegelijk ook het meest geschikt is voor de specifieke situatie van de betrokken produkten. Daarom zijn in het GATT-voorstel soepele juridische bepalingen opgenomen die de mogelijkheid laten om voor iedere sector de meest adequate oplossing te kiezen, zodat de marges van de GATT-overeenkomsten maximaal kunnen worden benut en, eventueel, de regeling kan worden gewijzigd volgens de ervaring. Deze beleidsintentie correspondeert overigens met de opvatting van waaruit de Commissie haar bevoegdheden op grond van de vroegere regeling heeft gebruikt.

d) Enkele punten in verband met de uitvoer :

- uitzonderingen op de algemene regeling zijn er
  - * voor uitvoer in het kader van voedselhulp : voor dergelijke uitvoer gelden geen uitvoerbependingen, noch qua hoeveelheid, noch qua waarde;
  - * voor landbouwprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het EG-Verdrag vallen : de volumebeperking geldt niet voor deze produkten;
- de speculatiemogelijkheden moeten worden beperkt en er moet een verband worden gelegd met de beperking qua waarde; daarom wordt voorgesteld voorfixatie verplicht te stellen, ook wat de bestemming betreft, met mogelijkheid van wijziging van de bestemming binnen éénzelfde geografisch gebied, en met behoud van het restituteniveau;
- voor bepaalde produkten zijn in de overeenkomst de hoeveelheden die met restituties kunnen worden uitgevoerd op een zodanig niveau vastgesteld dat het, gezien de ervaring, onwaarschijnlijk is dat dit niveau wordt overschreden. In de verordening is daarmee rekening gehouden door een bepaling op te nemen dat de Commissie, volgens de procedure van het Comité van beheer, in bepaalde gevallen minder strenge regels voor de uitvoer kan vaststellen;
- de voorfinancieringsregeling zou in een later stadium moeten worden aangepast, vooral gezien de slechte ervaring met deze regeling, om fraude onmogelijk te maken.

D. Andere bepalingen inzake het handelsverkeer

1. De bepalingen inzake het actieve veredelingsverkeer zijn zonder fundamentele wijzigingen gehandhaafd.
2. De artikelen inzake een verbod op maatregelen van gelijke werking als douanerechten en op kwantitatieve beperkingen en maatregelen van gelijke werking, zijn aangepast aan de nieuwe regeling.
3. Het zogenaamde "schaarste"-artikel is aangepast in verband met de afschaffing van de drempelprijzen.

III. CONSEQUENTIES VAN DE TRIPS-OVEREENKOMST

In de GATT-overeenkomsten is voor het eerst een regeling opgenomen voor de bescherming van de intellectuele eigendom. In dat verband zijn specifieke bepalingen overeengekomen over de bescherming van de benamingen van oorsprong.

In de communautaire wetgeving komen op een aantal plaatsen regels voor over de benamingen van oorsprong :

- voor wijn (vqprd),
- voor gedistilleerde dranken (spiritualiën),
en,
- meer algemeen, voor bepaalde landbouwprodukten en levensmiddelen in Verordening (EEG) nr. 2081/92.

In al deze communautaire regelingen, behalve die voor wijn, is een voorbehoud opgenomen voor de internationale overeenkomsten die de Gemeenschap afsluit. Aangezien in de TRIPS-overeenkomst specifieke bepalingen zijn opgenomen voor wijn en gedistilleerd, moeten in de betrokken verordeningen ook dergelijke bepalingen worden vastgesteld. Daardoor wordt het mogelijk om bij de toepassing van de verschillende communautaire regelingen rekening te houden met de verplichtingen en beperkingen als gevolg van de TRIPS-overeenkomst.

IV. VETERINAIRE EN FYTOSANITAIRE WETGEVING

De huidige wetgeving vormt geen beletsel voor de toepassing van de Overeenkomst inzake veterinaire en fyto-sanitaire maatregelen. Wel moet Richtlijn 77/93/EEG betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat de regeling ten aanzien van derde landen uniform wordt toegepast.

V. INWERKINGTREDING

Overeenkomstig de opvatting van de Commissie dat de resultaten van de Uruguay-Ronde een pakket vormen, wordt wat betreft de datum van inwerkingtreding van de verordening voor de landbouwsector verwezen naar het besluit van de Raad dat voor alle sectoren zal gelden.

94/0228(CNS)

Voorstel voor
VERORDENING (EG) nr. /94 VAN DE RAAD
van 1994

inzake de aanpassingen en de overgangsmaatregelen in de landbouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE ,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees¹, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1884/94², en met name op artikel 7, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Gemeenschap een geheel van regels voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde na onderhandeling overeenstemming heeft bereikt over een aantal overeenkomsten (hierna "GATT-overeenkomsten" genoemd); dat enkele van deze overeenkomsten, met name de Overeenkomst inzake de landbouw (hierna "de Overeenkomst" genoemd) betrekking hebben op de landbouwsector; dat, aangezien de concessies inzake interne

1 PB nr. L 148 van 30.6.1968, blz. 24.
2 PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 27.

steunverlening kunnen worden nageleefd door de prijzen en de steunbedragen op een passend niveau vast te stellen, dienaangaande geen specifieke bepalingen behoeven te worden vastgesteld; dat de Overeenkomst, gespreid over een periode van zes jaar, voorziet in vergroting van de toegang van landbouwprodukten uit derde landen tot de markt van de Gemeenschap enerzijds en geleidelijke verlaging van de steun van de Gemeenschap voor de uitvoer van landbouwprodukten anderzijds; dat de landbouwwetgeving inzake het handelsverkeer met derde landen bijgevolg aangepast moet worden;

Overwegende dat de Overeenkomst met de verplichting om alle maatregelen die de invoer van landbouwprodukten beperken in douanerechten om te rekenen (tarificatie) en met het verbod om in de toekomst dergelijke maatregelen toe te passen, meebrengt dat de variabele heffingen bij invoer en de andere maatregelen en belastingen bij invoer die momenteel gelden in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen, moeten worden afgeschaft; dat de douanerechten die volgens de Overeenkomst van toepassing zijn voor landbouwprodukten, zullen worden vastgesteld in het gemeenschappelijk douanetarief; dat echter voor bepaalde sectoren, zoals granen, rijst, wijn en groenten en fruit, met het oog op de invoering van aanvullende of andere regelingen dan stabiele douanerechten afwijkingsbepalingen in de basisverordeningen moeten worden opgenomen; dat voorts op grond van de Overeenkomst de maatregelen ter bescherming van de markt van de Gemeenschap tegen de invoer van rozijnen en krenten en verwerkte kersen voor vijf jaar gehandhaafd mogen worden; dat het voorts, om problemen op het vlak van de voorziening van de markt van de Gemeenschap te voorkomen, dienstig is toe te staan dat voor bepaalde produkten van de sector suiker de toepassing van de douanerechten wordt geschorst;

Overwegende dat, met het oog op het behoud van een minimum aan bescherming tegen de nadelige marktconsequenties die het gevolg kunnen zijn van bovengenoemde tarificatie, in de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen is toegestaan om onder nauwkeurig bepaalde voorwaarden en uitsluitend voor de produkten waarvoor de tarificatie geldt aanvullende douanerechten toe te passen; dat derhalve in de betrokken basisverordeningen een bepaling in bovengenoemde zin moet worden opgenomen;

Overwegende dat de Overeenkomst voorziet in een zeer groot aantal tariefcontingenten in het kader van de "vigerende markttoegang" en de "minimummarkttoegang"; dat de voorwaarden voor deze contingenten uitvoerig zijn gepreciseerd in de Overeenkomst; dat de Gemeenschap zich er in het kader van speciale regelingen toe heeft verbonden voor bepaalde produkten nog andere tariefcontingenten te openen; dat, gezien het grote aantal contingenten en met het oog op een zo efficiënt mogelijke toepassing, de Commissie de bevoegdheid moet worden gegeven deze contingenten te openen en te beheren via de zogenaamde procedure van het Comité van beheer;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen³ de wijzigingen moeten worden opgenomen die voortvloeien uit de Raamovereenkomst met een aantal landen in Latijns-Amerika, die is gesloten in het kader van de Uruguay-Ronde;

Overwegende dat, aangezien in de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen nauwkeurige regels zijn vastgesteld voor de toepassing van vrijwaringsclausules zoals die welke zijn vastgesteld in de gemeenschappelijke marktordeningen, laatstgenoemde clausules moeten worden aangevuld met een verwijzing naar de verplichtingen op grond van internationale overeenkomsten;

Overwegende dat de Gemeenschap in haar handelsbetrekkingen met derde landen waarvoor de GATT-overeenkomsten niet gelden, niet gebonden is door de uit genoemde overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen inzake markttoegang; dat, om te waarborgen dat eventueel de nodige maatregelen kunnen worden genomen ten aanzien van produkten uit bedoelde landen, aan de Commissie een bevoegdheid in die zin moet worden gegeven die zij dient uit te oefenen via de procedure van het Comité van beheer;

Overwegende dat op grond van de Overeenkomst uitvoersubsidies voortaan nog slechts mogen worden toegekend voor bepaalde daarin gedefinieerde groepen landbouwprodukten; dat voorts voor de toekenning van uitvoersubsidies beperkingen gelden wat betreft de hoeveelheden en de bedragen;

Overwegende dat de naleving van de beperkingen wat betreft de bedragen kan worden gewaarborgd bij de vaststelling van de restituties en de controle op de betalingen die wordt uitgevoerd in het kader van de bepalingen inzake het EOGFL; dat de controle kan worden vergemakkelijkt door voorfixatie van de restituties verplicht te stellen, met behoud van de mogelijkheid, wanneer gedifferentieerde restituties gelden, om de vooraf vastgestelde bestemming te wijzigen binnen het geografische gebied waarvoor éénzelfde resitutieniveau geldt;

Overwegende dat voor het toezicht op de naleving van de beperkingen ten aanzien van de uitgevoerde hoeveelheden een betrouwbare en efficiënte bewakingsregeling moet worden ingevoerd; dat daartoe moet worden bepaald dat uitvoerrestituties slechts worden toegekend bij overlegging van een uitvoercertificaat; dat bij de toekenning van de toegestane restituties rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie voor elk van de betrokken produkten; dat uitzonderingen slechts kunnen worden toegestaan voor niet onder bijlage II van het Verdrag vallende verwerkte produkten, waarvoor de beperkingen qua bedrag niet van toepassing zijn, en voor voedselhulpacties, waarvoor geen enkele beperking geldt; dat het dienstig is de mogelijkheid te geven om van de strikte regels voor het beheer van de uitvoer af te wijken voor die produkten waarvan de uitvoer met restituties de volumebeperkingen naar alle waarschijnlijkheid niet zal overschrijden; dat de omvang van de uitvoer met restituties tijdens de onder de Overeenkomst vallende verkoopseizoenen zal worden gevolgd aan de hand van de voor elk verkoopseizoen afgegeven uitvoercertificaten;

Overwegende dat voorts moet worden gewaarborgd dat de bepalingen worden nageleefd van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom; dat daarom de nodige preciseringen moeten worden opgenomen in Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1891/94⁽⁷⁾;

Overwegende dat op het vlak van de fytosanitaire wetgeving wijzigingen moeten worden vastgesteld in Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1977 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/13/EG⁽⁹⁾, ten einde te zorgen voor een uniforme regeling tegenover derde landen zodat kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking kunnen worden vermeden;

Overwegende dat als gevolg bij deze verordening vastgestelde wijzigingen in de landbouwwetgeving talrijke verordeningen van de Raad die afgeleid zijn van de basisverordeningen geen zin meer hebben; dat het, met het oog op juridische duidelijkheid, dienstig is die verordeningen in te trekken; dat tegelijk ook een aantal bepalingen moeten worden afgeschaft die weliswaar niet rechtstreeks verband houden met de GATT-overeenkomsten, maar die ook achterhaald zijn;

Overwegende dat de overgang van de huidige regeling naar de regeling volgens de GATT-overeenkomsten aanpassingsmoeilijkheden kan veroorzaken waarvoor geen maatregelen zijn getroffen in deze verordening; dat, ten einde het hoofd te kunnen bieden aan die situatie, een algemene bepaling moet worden vastgesteld op grond waarvan de Commissie gedurende een bepaalde periode de nodige overgangsmaatregelen kan vaststellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

---

(6) PB nr. L 84 van 27.3.1982, blz. 1.
(7) PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 42.
(8) PB nr. L 26 van 31.1.1977, blz. 20.
(9) PB nr. L 92 van 9.4.1994, blz. 27.

Artikel 1

In deze verordening worden de aanpassingen en overgangsmaatregelen vastgesteld voor de tenuitvoerlegging in de landbouwsector van de overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde aanpassingen zijn opgenomen in de bijlagen.

Artikel 3

1. Als in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid maatregelen nodig zijn om de overgang te vergemakkelijken van de huidige regeling naar de regeling die het resultaat is van de aanpassingen aan de eisen die voortvloeien uit de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, worden deze overgangsmaatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG of, naar gelang van het geval, de daarmee corresponderende artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwprodukten of van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Bij de vaststelling van deze maatregelen wordt, met inachtneming van de verplichtingen op grond van de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, rekening gehouden met de specifieke omstandigheden in de verschillende sectoren van de landbouw.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen kunnen worden vastgesteld tot en met 31 december 1997 en uiterlijk tot die datum worden toegepast. De Raad kan de betrokken periode op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen verlengen.

Artikel 4

1. Als, gezien de specifieke situatie van een landbouwprodukt, naleving van de uit de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen inzake de uitvoersubsidies kan worden gewaarborgd door minder ingrijpende maatregelen dan die welke met het oog daarop zijn ingevoerd, kan de Commissie zonder daarbij, ook wat de periode betreft, verder te gaan dan strikt nodig is, dit produkt vrijstellen van de bepalingen van deze verordening met betrekking tot de uitvoerrestituties.
2. Onverminderd de bepalingen van deze verordening kan de Commissie bij invoer van landbouwprodukten uit derde landen ten aanzien waarvan de Gemeenschap niet gebonden is door de verplichtingen op grond van de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten, de nodige maatregelen nemen ter bescherming van de markt van de Gemeenschap.
3. Maatregelen op grond van lid 1 en lid 2, worden vastgesteld volgens de in artikel 3, lid 1, bedoelde procedure.

Artikel 5

1. Deze verordening treedt in werking op de datum die wordt bepaald bij het besluit over de inwerkingtreding van de besluiten voor de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-Ronde.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

De bepalingen

- a) van de artikelen 3 en 4, lid 2, zijn echter van toepassing met ingang van 1 januari 1995,
- b) die in de bijlagen zijn vastgesteld met betrekking tot de invoerrechten en de aanvullende invoerrechten voor de in de bijlagen XIII en XVI bedoelde produkten waarvoor vóór 1 juli 1995 een invoerprijs wordt toegepast, zijn echter van toepassing vanaf het begin van het verkoopseizoen van de betrokken produkten in 1995;
- c) die betrekking hebben op de uitvoerrestituties zijn echter van toepassing
  - met ingang van 1 september 1995 voor de bijlagen II en XVI,
  - met ingang van 1 oktober 1995 voor bijlage IV,
  - met ingang van 1 november 1995 voor bijlage V;
- d) die zijn vastgesteld in bijlage XV zijn echter van toepassing met ingang van (.....);
- e) die zijn vastgesteld in bijlage XVI, onder I), 2), zijn echter van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te ....

Voor de Raad

.....

Voorstel

VERORDENING (EG) NR. ..../94 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN VAN DE RAAD

van 1994

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken en van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwprodukten, naar aanleiding van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad van 29 mei 1989⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3280/92⁽²⁾, en Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad van 10 juni 1991⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3279/92⁽⁴⁾, de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken, en van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwprodukten zijn vastgesteld; dat, ten einde genoemde verordeningen in overeenstemming te brengen met de verplichtingen op grond van met name de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die een integrerend onderdeel vormt van de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), in die verordeningen dient te worden

(1) PB nr. L 160 van 12. 6.1989, blz. 1.

(2) PB nr. L 327 van 13.11.1992, blz. 3.

(3) PB nr. L 149 van 14. 6.1991, blz. 1.

(4) PB nr. L 327 van 13.11.1992, blz. 1.

bepaald dat de belanghebbende partijen, onder bepaalde voorwaarden, het recht hebben om te beletten dat geografische aanduidingen die zijn beschermd door een derde land dat lid is van de Wereldhandelsorganisatie onrechtmatig worden gebruikt,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1) In Verordening (EEG) nr. 1576/89 wordt na artikel 11 het volgende artikel ingevoegd :

"Artikel 11 bis

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de belanghebbende partijen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, in staat te stellen te beletten dat in de Gemeenschap een geografische aanduiding ter benoeming van de onder deze verordening vallende produkten wordt gebruikt voor produkten die niet van oorsprong zijn uit de met de betrokken geografische aanduiding aangegeven plaats, zelfs wanneer de werkelijke oorsprong van het produkt is vermeld of de geografische aanduiding wordt gebruikt in vertaling of vergezeld gaat van uitdrukkingen als "genre", "type", "soort", "stijl", "imitatie" en dergelijke.

In de zin van dit artikel wordt onder "geografische aanduiding" verstaan een aanduiding om aan te geven dat een produkt van oorsprong is uit het grondgebied van een derde land dat lid is van de Wereldhandelsorganisatie of uit een gebied of plaats binnen dat grondgebied, wanneer een kwaliteit, reputatie of een ander bepaald kenmerk van het produkt hoofdzakelijk kan worden toegeschreven aan die geografische oorsprong.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt ongeacht het bepaalde in artikel 11 of andere bepalingen in de wetgeving van de Gemeenschap inzake voorschriften voor de aanduiding en de aanbiedingsvorm van de onder deze verordening vallende produkten.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 14."

- 2) In Verordening (EEG) nr. 1601/91 wordt na artikel 10 het volgende artikel ingevoegd :

"Artikel 10 bis

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de belanghebbende partijen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, in staat te stellen te beletten dat in de Gemeenschap een geografische aanduiding ter benoeming van de onder deze verordening vallende produkten wordt gebruikt voor produkten die niet van oorsprong zijn uit de met de betrokken geografische aanduiding aangegeven plaats, zelfs wanneer de werkelijke oorsprong van het produkt is vermeld of de geografische aanduiding wordt gebruikt in vertaling of vergezeld gaat van uitdrukkingen als "genre", "type", "soort", "stijl", "imitatie" en dergelijke.

In de zin van dit artikel wordt onder "geografische aanduiding" verstaan een aanduiding om aan te geven dat een produkt van oorsprong is uit het grondgebied van een derde land dat lid is van de Wereldhandelsorganisatie of uit een gebied of plaats binnen dat grondgebied, wanneer een kwaliteit, reputatie of een ander bepaald kenmerk van het produkt hoofdzakelijk kan worden toegeschreven aan die geografische oorsprong.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt ongeacht het bepaalde in artikel 10 of andere bepalingen in de wetgeving van de Gemeenschap inzake voorschriften voor de aanduiding en de aanbiedingsvorm van de onder deze verordening vallende produkten.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 13."

Artikel 2

1. Deze verordening treedt in werking op de datum die wordt vastgesteld bij het besluit over de inwerkingtreding van de besluiten voor de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-ronde.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
.....

Voor de Raad
.....

LIJST VAN BIJLAGEN

BIJLAGE I	.....	GRANEN
BIJLAGE II	.....	RIJST
BIJLAGE III	.....	GEDROOGDE VOEDERGEWASSEN
BIJLAGE IV	.....	SUIKER
BIJLAGE V	.....	OLIËN EN VETTEN
BIJLAGE VI	.....	VLAS EN HENNEP
BIJLAGE VII	.....	MELK EN ZUIVELPRODUKTEN
BIJLAGE VIII	.....	RUNDEVLEES
BIJLAGE IX	.....	SCHAPE- EN GEITEVLEES
BIJLAGE X	.....	VARKENSVLEES
BIJLAGE XI	.....	VLEES VAN PLUIMVEE
BIJLAGE XII	.....	EIEREN, OVOALBUMINE EN LACTOALBUMINE
BIJLAGE XIII	.....	GROENTEN EN FRUIT
BIJLAGE XIV	.....	VERWERKTE GROENTEN EN FRUIT
BIJLAGE XV	.....	BANANEN
BIJLAGE XVI	.....	WIJN
BIJLAGE XVII	.....	TABAK
BIJLAGE XVIII	.....	HOP
BIJLAGE XIX	.....	LEVENDE PLANTEN EN PRODUKTEN VAN DE BLOEMENTEELT
BIJLAGE XX	.....	ZAAIZAAD
BIJLAGE XXI	.....	DIVERSE VERORDENINGEN
BIJLAGE XXII	.....	ULTRAPERIFERE GEBIEDEN
BIJLAGE XXIII	.....	FYTOSANITAIRE WETGEVING

BIJLAGE I

GRANEN

I. Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 (PB nr. L 181 van 1.7.1992, blz. 21), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1866/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 1).

1) Artikel 3, lid 2, wordt geschrapt.

2) Aan artikel 3, lid 3 wordt de volgende alinea toegevoegd :

"De interventieprijs voor maïs en sorgho, die van toepassing is voor de maand mei, blijft van toepassing voor de maanden juli, augustus en september van het volgende verkoopseizoen."

3) In artikel 3, lid 4, tweede alinea wordt de eerste zin vervangen door :

"Op de interventieprijs worden maandelijkse verhogingen toegepast gedurende het hele verkoopseizoen of een gedeelte daarvan."

4) In artikel 5 worden het eerste en het laatste streepje geschrapt.

5) Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certifiaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 10

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. In afwijking van lid 1 is het invoerrecht voor de produkten van de GN-codes ex 1001, met uitzondering van mengkoren, 1002, 1003, ex 1005, met uitzondering van hybriden, en ex 1007, met uitzondering van hybriden bestemd voor zaaidoeleinden, per ingevoerde partij gelijk aan de interventieprijs voor deze produkten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de invoerprijs. Dit invoerrecht kan echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Deze bepalingen betreffen met name de regels om de invoerprijzen te bepalen en te berekenen en de juistheid daarvan te verifiëren.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in artikel 10 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 12

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten als zodanig of in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten op basis van de noteringen of de prijzen van eerstbedoelde produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

De restitutie voor uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten mag niet hoger zijn dan de restitutie voor uitvoer van eerstbedoelde produkten als zodanig.

2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.

4. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
5. De bepalingen van de leden 3 en 4 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten.
6. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 23 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
7. Behoudens een afwijking waartoe is besloten volgens de procedure van artikel 23, wordt voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten, de overeenkomstig lid 4 toe te passen restitutie in de periode van augustus tot en met juni van eenzelfde verkoopseizoen voor elke vóór de uitvoer verstreken maand aangepast met een bedrag dat gelijk is aan de maandelijkse verhoging van de interventieprijs in dat verkoopseizoen.

Volgens de procedure van artikel 23 kan een correctiebedrag worden vastgesteld. De Commissie kan echter zo nodig de correctiebedragen wijzigen.

De bepalingen van de eerste en de tweede alinea kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, lid 1, onder c) en d), bedoelde produkten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van produkten die zijn opgenomen in bijlage B. In dat geval wordt de in de eerste alinea bedoelde aanpassing gecorrigeerd door op de maandelijkse verhoging een coëfficiënt toe te passen die de verhouding aangeeft tussen de hoeveelheid basisprodukt en de hoeveelheid daarvan die aanwezig is in het uitgevoerde verwerkte produkt of die gebruikt is voor het uitgevoerde produkt.

8. Voor zover nodig in verband met de bijzondere wijze van bereiding van bepaalde alcoholhoudende dranken uit granen kunnen de criteria voor de toekenning van de in lid 1 bedoelde restituties bij uitvoer en de controlemethoden aan deze bijzondere situatie worden aangepast.
9. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, en met name die voor de in lid 8 bedoelde aanpassing, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Bijlage B wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd.

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de graanmarkten kunnen :
  - de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, onder c) en d), bedoelde produkten,
  - en, in bijzondere gevallen, de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in bijlage B bedoelde produktengeheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.
2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten het peil bereiken van de communautaire prijzen, deze toestand kan voortduren en ernstiger worden en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen passende maatregelen worden getroffen.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 17

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat deze verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
6. Bijlage A wordt aangevuld met :

"GN-code	Omschrijving
2306	Perskoeken en andere vast afvallen, verkregen bij de winning van plantaardige vetten of oliën, ook indien fijngemaakt of in pellets, andere dan die bedoeld bij post 2304 of 2305 :
2306 90	- andere :
	-- andere :
2306 90 91	--- van maïskiemmen ..."

- II. Verordening (EEG) nr. 2729/75 van de Raad van 29 oktober 1975 (PB nr. L 281 van 1.11.1975, blz. 18)

De woorden "heffing" en "heffingen" worden respectievelijk vervangen door "recht" en "rechten".

BIJLAGE II

RIJST

I. Verordening (EEG) nr. 1418/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1869/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 7).

1) Artikel 4, lid 5, wordt vervangen door :

"5. De procedure van artikel 27 wordt toegepast voor de vaststelling van :

- a) de in lid 4 bedoelde interventiecentra na raadpleging van de betrokken Lid-Statens,
- b) de coëfficiënt voor de omrekening van gedopte rijst in padie of omgekeerd,
- c) de kosten van verwerking en de waarde van de bijprodukten, die in aanmerking moeten worden genomen voor de toepassing van lid 3."

2) Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II

Artikel 10

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 14 en 15, door de Lid-Statens afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certifiaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 11

1. Voor leveringen naar het Franse overzeese departement Réunion van uit de Lid-Staten afkomstige produkten van GN-code 1006 (met uitzondering van die van GN-code 1006 10 10) die bestemd zijn om daar te worden verbruikt en die zich in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden, kan een subsidie worden vastgesteld.

Het bedrag van deze subsidie wordt, met inachtneming van de behoeften van de markt van Réunion, vastgesteld op grond van het verschil tussen de noteringen of prijzen van de betrokken produkten op de wereldmarkt en de noteringen of prijzen van diezelfde produkten op de markt van de Gemeenschap, alsmede, zo nodig, de prijzen van die produkten bij levering op Réunion.

De subsidie wordt op verzoek van de belanghebbende toegekend. Zij kan eventueel worden vastgesteld via inschrijving. Deze inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de subsidie.

De subsidie wordt periodiek vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Zo nodig kan de Commissie echter op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief de subsidie tussentijds wijzigen.

2. De bepalingen met betrekking tot de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn van toepassing op de in lid 1 bedoelde subsidie.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 12

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. In afwijking van lid 1 is het invoerrecht
  - a) voor gedopte rijst van GN-code 1006 20 per ingevoerde partij gelijk aan de interventieprijs die bij de invoer de invoer geldt voor rijst van het type "indica", respectievelijk "japonica", verhoogd met :
    - 80 % voor indica-rijst,
    - 88 % voor japonica-rijst,en verminderd met de invoerprijs;
  - b) voor volwitte rijst van GN-code 1006 30 per ingevoerde partij gelijk aan de interventieaankoopprijs bij de invoer, verhoogd met een vast te stellen percentage en verminderd met de invoerprijs.

Dit invoerrecht kan echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

Het onder b) bedoelde percentage wordt berekend door de onder a) vermelde percentages aan te passen volgens de omrekeningspercentages, de verwerkingskosten en de waarde van de bijprodukten en door de aldus berekende bedragen te verhogen met een bedrag ter bescherming van de industrie.

3. In afwijking van lid 1
  - a) wordt geen invoerrecht geheven bij invoer in het Franse overzeese departement Réunion van produkten van de GN-codes 1006 10 10, 1006 20 en 1006 40 00,
  - b) wordt bij invoer van de produkten van GN-code 1006 30 in het Franse overzeese departement Réunion, op het toe te passen invoerrecht een coëfficiënt van 0,30 toegepast.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen omvatten met name de criteria aan de hand waarvan de in lid 2 bedoelde types ingevoerde rijst kunnen worden onderscheiden, de vaststelling van het bedrag ter bescherming van de industrie en de regels om de invoerprijzen te bepalen en te berekenen en de juistheid daarvan te verifiëren.

Artikel 13

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in artikel 12 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 14

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 15

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten als zodanig of in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten op basis van de noteringen of de prijzen van eerstbedoelde produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

De restitutie voor uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten mag niet hoger zijn dan de restitutie voor uitvoer van de eerstbedoelde produkten als zodanig.

2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.

3. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.
4. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
5. De bepalingen van de leden 3 en 4 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen produkten.
6. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 27 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
7. Behoudens een afwijking waartoe is besloten volgens de procedure van artikel 27, wordt voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde produkten, de overeenkomstig lid 4 toe te passen restitutie in de periode van oktober tot en met juli van eenzelfde verkoopseizoen voor elke vóór de uitvoer verstreken maand aangepast met een bedrag dat gelijk is aan de maandelijkse verhoging van de interventieprijs in dat verkoopseizoen en dat op zijn beurt naar gelang van het verwerkingsstadium is aangepast met het toe te passen omrekeningspercentage.

Volgens de procedure van artikel 27 kan een correctiebedrag worden vastgesteld. De Commissie kan echter zo nodig de correctiebedragen wijzigen.

De bepalingen van de eerste en de tweede alinea kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, lid 1, onder c), bedoelde produkten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van produkten die zijn opgenomen in bijlage B. In dat geval wordt de in de eerste alinea bedoelde aanpassing gecorrigeerd door op de maandelijkse verhoging een coëfficiënt toe te passen die de verhouding aangeeft tussen de hoeveelheid basisprodukt en de hoeveelheid daarvan die aanwezig is in het uitgevoerde verwerkte produkt of die gebruikt is voor het uitgevoerde produkt.

7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Bijlage B wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd.

Artikel 16

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt kunnen de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.
2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 17

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, met inbegrip van de in bijlage A vermelde definities, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 18

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1, onder a) en b), bedoelde produkten het peil bereiken van de communautaire prijzen, deze toestand kan voortduren en ernstiger worden en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen passende maatregelen worden getroffen.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 19

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

II. Verordening (EEG) nr. 1423/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 20)

Artikel 3 wordt geschrapt.

III. Verordening (EEG) nr. 1428/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 30).

Verordening (EEG) nr. 1431/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 36).

Verordening (EEG) nr. 1432/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 39).

Verordening (EEG) nr. 1433/76 van de Raad van 21 juni 1976 (PB nr. L 166 van 25.6.1976, blz. 42).

Verordening (EEG) nr. 1263/78 van de Raad van 12 juni 1978 (PB nr. L 156 van 14.6.1978, blz. 14).

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE III

GEDROOGDE VOEDERGEWASSEN

Verordening (EEG) nr. 1117/78 van de Raad van 22 mei 1978 (PB nr. L 142 van 30.5.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3496/93 (PB nr. L 319 van 21.12.1993, blz. 17)

1) In Titel II wordt voor artikel 7 het volgende artikel ingevoegd :

"Artikel 6bis

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief."

2) Artikel 7, lid 2, wordt vervangen door :

"2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht

- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking."

3) Na artikel 7 wordt het volgende artikel ingevoegd :

"Artikel 7bis

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
  - b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen gecontroleerd kunnen worden en,
  - c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld."
- 4) Artikel 8 wordt vervangen door :

"Artikel 8

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden medegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregelen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

BIJLAGE IV

SUIKER

I. Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 (PB nr. L 177 van 1.7.1981, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 133/94 (PB nr. L 22 van 27.1.1994, blz. 7).

1) Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II

REGELING VAN HET HANDELSVERKEER MET DERDE LANDEN

Artikel 13

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, sub a), b), c), d), f), g) en h), genoemde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 16 en 17, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ter dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De procedure van artikel 41 wordt toegepast voor

a) eventuele uitbreiding van de in dit artikel vastgestelde regeling tot de in artikel 1, lid 1, sub e), genoemde produkten, en

b) vaststelling van de geldigheidsduur van de certificaten en de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel, waarbij met name een termijn voor de afgifte van de certificaten kan worden bepaald.

Artikel 14

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 genoemde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. In afwijking van lid 1 kan de Commissie, met het oog op een adequate voorziening van de markt van de Gemeenschap met de produkten bedoeld in artikel 1, lid 1, sub a) (ruwe suiker bestemd voor raffinage van de GN-codes 1701 11 10 en 1701 12 10) en sub c) (melasse) door invoer daarvan uit derde landen, volgens de procedure van artikel 41 de toepassing van de invoerrechten voor deze produkten geheel of gedeeltelijk schorsen en de bepalingen inzake deze schorsing vaststellen.

Artikel 15

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. Deze bepalingen betreffen met name
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 16

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 genoemde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig
  - a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
  - b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
  - c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 17

1. Voor zover nodig om de in artikel 1, lid 1, sub a), c) en d), genoemde produkten als zodanig of in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten te kunnen uitvoeren op basis van de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in datzelfde lid sub a) en c) genoemde produkten en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.

De restitutie voor ruwe suiker mag niet hoger zijn dan die voor witte suiker.

2. Er kan een restitutie worden vastgesteld voor uitvoer van de in artikel 1, lid 1, sub f), g) en h), genoemde produkten als zodanig of in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten.

De restitutie wordt vastgesteld per 100 kg droge stof, rekening houdende met :

- a) de restitutie bij uitvoer van de produkten van onderverdeling 1702 30 91 van de gecombineerde nomenclatuur,
- b) de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, sub d), genoemde produkten,
- c) de economische aspecten van de betrokken uitvoer.

3. De restitutie voor de uitvoer van de in artikel 1 genoemde produkten in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten mag niet hoger zijn dan de restitutie voor uitvoer van de eerstbedoelde produkten als zodanig.
4. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het verdelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.

De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

5. Voor de in artikel 1 genoemde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.
6. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 genoemde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
7. De bepalingen van de leden 5 en 6 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 genoemde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten.
8. Voor de in artikel 1 genoemde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 41 van de bepalingen in de leden 5 en 6 worden afgeweken.
9. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, alsmede de wijzigingen van bijlage I worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 18

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector suiker kunnen :
  - de in artikel 1, lid 1, sub a) en d), genoemde produkten
  - en, in bijzondere gevallen, de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in bijlage I genoemde produktengeheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.
2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 19

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 20

1. Wanneer de wereldmarktprijs voor suiker de interventieprijs overschrijdt, kan tot de toepassing van een heffing bij uitvoer van de betrokken suiker worden besloten. De toepassing van de heffing is verplicht wanneer de cif-prijs voor witte suiker of voor ruwe suiker hoger is dan de referentieprijs.

Behoudens andersluidende volgens de procedure van artikel 41 vastgestelde bepalingen, is de toe te passen heffing die welke geldt op de dag van uitvoer.
2. Wanneer de cif-prijs voor witte suiker of ruwe suiker hoger is dan een te bepalen referentieprijs, kan worden besloten het invoerrecht te schorsen en/of een subsidie bij de invoer van het betrokken produkt toe te kennen.

3. De procedure van artikel 41 wordt toegepast voor de vaststelling van :

- a) de regels voor de bepaling van de in lid 2 bedoelde cif-prijzen,
- b) de in lid 1 en lid 2 bedoelde referentieprijzen,
- c) de in lid 1 en lid 2 bedoelde besluiten,
- d) de uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Voor de in artikel 1, lid 1, sub b), c), d), f), g) en h), genoemde produkten kunnen volgens dezelfde procedure bepalingen worden vastgesteld welke overeenkomen met die van de leden 1 en 2 alsmede met de voor uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen.

4. De Commissie stelt de uit de toepassing van dit artikel voortvloeiende heffingen vast.

Artikel 21

- 1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 genoemde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
- 2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
- 3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
- 4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.
- 5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd :

a) De laatste zin van lid 1 wordt vervangen door :

"De artikelen 8, 9, 17 en 20 zijn niet van toepassing op deze suiker en de artikelen 9, 17 en 20 zijn niet van toepassing op de isoglucose en inulinestroop"

b) In lid 2 wordt "artikel 18" vervangen door "artikel 20".

3) Artikel 35, lid 1, wordt vervangen door :

"1. Bij invoer van preferentiële suiker is geen invoerrecht van toepassing."

II. Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad van 9 april 1968 (PB nr. L 89 van 10.4.1968, blz. 3)

Artikel 2 wordt geschrapt.

III. Verordening (EEG) nr. 766/68 van de Raad van 18 juni 1968 (PB nr. L 143 van 25.6.1968, blz. 6), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1489/76 (PB nr. L 167 van 26.6.1976, blz. 13)

Verordening (EEG) nr. 770/68 van de Raad van 18 juni 1968 (PB nr. L 143 van 25.6.1968, blz. 16)

Verordening (EEG) nr. 226/72 van de Raad van 31 januari 1972) PB nr. L 28 van 1.2.1972, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 608/72 van de Raad van 23 maart 1972 (PB nr. L 75 van 28.3.1972, blz. 5.

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE V

OLIËN EN VETTEN

I. Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22.9.1966 (PB nr. 172 van 30.9.1966, blz. 3025), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3179/93 (PB nr. L 285 van 20.11.1993, blz. 9)

1) Titel I wordt vervangen door :

"TITEL I
Regeling van het handelsverkeer

Artikel 2

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 2quater en 3, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.

Artikel 2bis

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 2ter

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, onder c), d) en e), bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 38. Deze bepalingen betreffen met name

- a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
- b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 2quater

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 3

1. Voor zover nodig om de uitvoer van olijfolie uit de Gemeenschap en van in de Gemeenschap geogste oliehoudende zaden op basis van de noteringen of de prijzen van deze produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een resitutie bij de uitvoer.

2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het betrokken uitvoercertificaat.

4. De restitutie bij uitvoer van de in lid 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
5. Voor olijfolie en oliehoudende zaden waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 38 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
6. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.

Artikel 3bis

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 3ter

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van toeneming van invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 38.

5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) Artikel 4, lid 1 wordt vervangen door :

"1. Jaarlijks worden voor de Gemeenschap een produktierichtprijs, een interventieprijs en een representatieve marktprijs voor olijfolie vastgesteld.

Wanneer er evenwel in de loop van het verkoopseizoen in de factoren die bij de vaststelling van de representatieve marktprijs voor olijfolie in aanmerking zijn genomen, een wijziging optreedt die, aan de hand van volgens de procedure van artikel 38 vast te stellen criteria, als aanzienlijk kan worden beschouwd, wordt in de loop van het verkoopseizoen volgens dezelfde procedure besloten om de representatieve marktprijs te wijzigen.

In dat geval kunnen volgens dezelfde procedure de consumptiesteun en de op die steun in te houden percentages bedoeld in artikel 11, leden 5 en 6, worden aangepast."

3) De artikelen 9, 14, 15, 16, 17, 18 en 19 worden geschrapt.

4) Artikel 20 wordt vervangen door :

"Artikel 20

- 1. Bij uitvoer van olijfolie naar derde landen kan, wanneer de prijsnoteringen op de wereldmarkt hoger zijn dan de prijs in de Gemeenschap, een heffing worden toegepast om het verschil tussen deze prijzen te overbruggen.
- 2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38."

5) Artikel 20bis wordt vervangen door :

Artikel 20bis

Voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van conserven geldt een regeling inzake restituties bij de produktie.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel en de lijst van de bedoelde conserven worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 38."

6) De artikelen 20ter en 28 worden geschrapt.

Jo

II. Verordening (EEG) nr. 142/67 van 21.6.1967 (PB nr. 125 van 26.6.1967, blz. 2461), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2429/72 (PB nr. L 264 van 23.11.1972, blz. 1).

Verordening (EEG) nr. 143/67 van 21.6.1967 (PB nr. L 125 van 26.6.1967, blz. 2463), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2077/71 (PB nr. L 220 van 30.9.1971, blz. 1).

Verordening (EEG) nr. 19/69 van 20.12.1968 (PB nr. L 3 van 7.1.1969, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2429/72 (PB nr. L 264 van 23.11.1972, blz. 1).

Verordening (EEG) nr. 2596/69 van 18.12.1969 (PB nr. L 324 van 27.12.1969, blz. 12).

Verordening (EEG) nr. 1076/71 van 25.5.1971 (PB nr. L 116 van 28.5.1971, blz. 2).

Verordening (EEG) nr. 443/72 van 29.2.1972 (PB nr. L 54 van 3.3.1972, blz. 3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2560/77 (PB nr. L 303 van 28.1.1977, blz. 1).

Verordening (EEG) nr. 1569/72 van 20.7.1972 (PB nr. L 167 van 25.7.1972, blz. 9), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2206/90 (PB nr. L 201 van 23.11.1990, blz. 11).

Verordening (EEG) nr. 2751/78 van 23.11.1978 (PB nr. L 331 van 28.11.1978, blz. 5).

Verordening (EEG) nr. 591/79 van 26.3.1979 (PB nr. L 78 van 30.3.1979, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2903/89 (PB nr. L 280 van 29.9.1989, blz. 3).

Verordening (EEG) nr. 1594/83 van 14.6.1983 (PB nr. L 163 van 22.6.1983, blz. 44), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1321/90 (PB nr. L 132 van 23.5.1990, blz. 15).

Verordening (EEG) nr. 1491/85 van 23.5.1985 (PB nr. L 151 van 10.6.1985, blz. 15), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1724/91 (PB nr. L 162 van 26.6.1991, blz. 35).

Verordening (EEG) nr. 2194/85 van 25.7.1985 (PB nr. L 204 van 2.8.1985, blz. 7), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1725/91 (PB nr. L 162 van 26.6.1991, blz. 37).

Verordening (EEG) nr. 1650/86 van 26.5.1986 (PB nr. L 145 van 30.5.1986, blz. 8).

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE VI**VLAS EN HENNEP**

- I. Verordening (EEG) nr. 1308/70 van de Raad van 29 juni 1970 (PB nr. L 146 van 4.7.1970, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1557/93 (PB nr. L 154 van 25 juni 1993, blz. 26).

De artikelen 7 en 8 worden vervangen door :

"Artikel 7

Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 8

1. Ruwe hennep van GN-code 5302.10.00 mag slechts worden ingevoerd als het produkt voldoet aan de in artikel 4, lid 1, bedoelde voorwaarden.
2. Hennepzaad van GN-code 1207.99.10 mag slechts worden ingevoerd als dat zaad de in artikel 4, lid 1, bedoelde waarborgen biedt.
3. Niet-gebroken hennepzaad van GN-code 1207.99.91 mag slechts worden ingevoerd op voorwaarde dat een controle wordt uitgevoerd die waarborgt dat dit zaad niet wordt gezaaid.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12

Artikel 8bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
  3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- II. Verordening (EEG) nr. 1054/72 van de Raad van 18 mei 1972 (PB nr. L 120 van 25.5.1972, blz. 1)

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken

84

BIJLAGE VII

MELK EN ZUIVELPRODUKTEN

I. Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27.6.1968 (PB nr. L 148 van 28.6.1968, blz. 13), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1880/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 21).

- 1) Artikel 4 wordt geschrapt.
- 2) Titel III wordt vervangen door :

"TITEL III

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 13

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd. Voor alle uitvoer van deze produkten uit de Gemeenschap kan een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 16 en 17, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

3. De procedure van artikel 30 wordt toegepast voor de vaststelling van
  - a) de lijst van de produkten waarvoor in- of uitvoercertificaten worden geëist,
  - b) de geldigheidsduur van de certificaten, en
  - c) de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Artikel 14

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijke douanetarief.

Artikel 15

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen betreffen met name
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 16

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 17

- 1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten, als zodanig of in de vorm van in de bijlage opgenomen produkten wanneer het de in artikel 1, sub a), b), c), d), e) en g), bedoelde produkten betreft, op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en die in de Gemeenschap door een restitutie bij uitvoer worden overbrugd.

De restitutie voor uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten in de vorm van in de bijlage opgenomen produkten mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van deze produkten als zodanig.

- 2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van het tot het veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.

- 3. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.

4. De restitutie bij uitvoer van de in lid 1 bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
5. De bepalingen van de leden 3 en 4 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1 bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage opgenomen produkten.
6. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 30 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

Artikel 18

Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector melk en zuivelprodukten kan de Commissie in bijzondere gevallen volgens de procedure van artikel 30 de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1 bedoelde produkten of in de bijlage bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.

Artikel 19

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 20

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten het peil bereiken van de communautaire prijzen, deze toestand kan voortduren en ernstiger worden en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen passende maatregelen worden getroffen.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

Artikel 21

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

II. Verordening (EEG) nr. 876/68 van de Raad van 28 juni 1968, (PB nr. L 155 van 3.7.1968, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1344/86 (PB nr. L 119 van 8.5.1986, blz. 36)

Verordening (EEG) nr. 2115/71 van de Raad van 28 september 1971 (PB nr. L 222 van 2.10.1971, blz. 5)

89

Verordening (EEG) nr. 2180/71 van de Raad van 12 oktober 1971 (PB nr. L 231 van 14.10.1971, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 1603/74 van de Raad van 25 juni 1974 (PB nr. L 172 van 27.6.1974, blz. 9)

Verordening (EEG) nr. 2915/79 van de Raad van 18 december 1979 (PB nr. L 329 van 24.12.1979, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3798/91 (PB nr. L 357 van 28.12.1991, blz. 3)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE VIII**RUNDVLEES**

I. Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27.6.1968 (PB nr. L 148 van 28.6.1968, blz. 24), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1884/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 27).

- 1) Artikel 3 wordt geschrapt.
- 2) Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II**Regeling van het handelsverkeer met derde landen****Artikel 9**

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, sub a), bedoelde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd.

Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, sub b) bedoelde produkten en voor alle uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, sub a) en b), bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 10

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwprodukten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen betreffen met name
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 12

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 13

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten op basis van de noteringen of de prijzen van deze produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij uitvoer.
2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.
4. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
5. De restitutie bij uitvoer van de in lid 1 bedoelde produkten, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
6. Van de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 27 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.

Artikel 14

Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector rundvlees kan de Commissie volgens de procedure van artikel 27 de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van toepassing van de regeling van het actieve of passieve veredelingsverkeer.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten : de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- 3) Artikel 22bis wordt als volgt gewijzigd :
- a) Lid 2 wordt geschrapt.
  - b) Lid 3 wordt lid 2.

II. Verordening (EEG) nr. 98/69 van de Raad van 16.1.1969 (PB nr. 14 van 21.1.1969, blz. 2), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 429/77 (PB nr. L 61 van 5.3.1977, blz. 18).

Artikel 1 wordt vervangen door :

"Artikel 1

1. Tot afzet van de bij de interventiebureaus opgeslagen produkten kan slechts worden besloten :
  - a) als de produkten bestemd zijn voor een bijzonder gebruiksdoel, of
  - b) als de produkten bestemd zijn voor uitvoer, of
  - c) in het geval van afzet zonder specifieke bestemming, als daaruit geen gevaar ontstaat voor een verstoring van de markt, waarbij met name rekening wordt gehouden met het niveau van de gemiddelde marktprijzen voor volwassen runderen in de Gemeenschap en in de Lid-Staten die zijn geconstateerd overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1982/87, of

d) als de uitslag technisch noodzakelijk is.

2. In de in lid 1, sub a) en b), genoemde gevallen kunnen bijzondere voorwaarden worden gesteld om te waarborgen dat de produkten niet aan hun bestemming worden onttrokken en om rekening te houden met de specifieke eisen van deze verkopen.

Deze voorwaarden kunnen met name het stellen van een zekerheid omvatten als garantie dat de aangegane verplichtingen worden nagekomen; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de verplichtingen niet of slechts ten dele worden nagekomen."

- III. Verordening (EEG) nr. 885/68 van de Raad van 28.6.1968 (PB nr. L 156 van 4.7.1968, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 427/77 (PB nr. L 61 van 5.3.1977, blz. 16)

Verordening (EEG) nr. 1157/92 van de Raad van 28 april 1992 (PB nr. L 122 van 7.5.1992, blz. 4)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE IX

SCHAPE- EN GEITEVLEES

- I. Verordening (EEG) nr. 3013/89 van de Raad van 25.9.1989 (PB nr. L 289 van 7.10.1989, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1886/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 30).

Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 12, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

Artikel 10

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenkomstig met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen betreffen met name
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 12

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,

99

- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 13

- 1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de markt in de sector schape- en geitenvlees kunnen de in artikel 1 bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve of passieve veredelingsverkeer.
- 2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.

Artikel 14

- 1. De algemene bepalingen, voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
- 2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

100

Artikel 15

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
  2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
  3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 30.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- II. Verordening (EEG) nr. 2641/80 van de Raad van 14.10.1980 (PB nr. L 275 van 18.10.1980, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3890/92 (PB nr. L 391 van 31.12.1992, blz. 51)
- Verordening (EEG) nr. 2642/80 van de Raad van 14.10.1980 (PB nr. L 275 van 18.10.1980, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3939/87 (PB nr. L 373 van 31.12.1987, blz. 1)

101

Verordening (EEG) nr. 3643/85 van de Raad van 19.12.1985 (PB nr. L 348 van 24.12.1985, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3890/92 (PB nr. L 391 van 31.12.1992, blz. 51)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken

102

BIJLAGE X

VARKENSVLEES

I. Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1249/89 (PB nr. L 129 van 11.5.1989, blz. 12)

1) In artikel 4, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door :

"Bij de vaststelling van de basisprijs wordt met name rekening gehouden met de noodzaak deze prijs vast te stellen op een zodanig peil dat hij bijdraagt tot de stabilisatie van de marktprijzen en niet leidt tot het ontstaan van structurele overschotten in de Gemeenschap."

2) In artikel 5 wordt de tekst van lid 2 vervangen door :

"Voor andere produkten van een standaardkwaliteit dan geslachte varkens worden de aankooprijzen afgeleid van de aankoopprijs voor geslachte varkens, door toepassing van de verhouding tussen de handelswaarde van deze produkten enerzijds en de handelswaarde van geslachte varkens anderzijds."

3) Aan artikel 5, lid 4, wordt het volgende punt toegevoegd :

"d) wordt de coëfficiënt vastgesteld die de in lid 2 bedoelde verhouding weergeeft."

4) Titel II wordt vervangen door :

"TITEL II

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 8

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 11 en 13, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

103

Artikel 9

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 10

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 24. Deze bepalingen betreffen met name
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 11

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 12

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt waargenomen, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt, en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 13

104

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten op basis van de noteringen of de prijzen van deze produkten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van de tot het actieve veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.
4. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
5. De restitutie bij de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
6. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 24 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.
7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector varkensvlees kunnen alle in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in dat lid bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.
2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.

105

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
  2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
  3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 24.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- II. Verordening (EEG) nr. 2764/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 21), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4160/87 (PB nr. L 392 van 31.12.1987, blz. 46)
- Verordening (EEG) nr. 2765/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 23)
- Verordening (EEG) nr. 2766/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 25), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3906/87 (PB nr. L 370 van 30.12.1987, blz. 11)

Verordening (EEG) nr. 2768/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 39)

Verordening (EEG) nr. 2769/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 43)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken

07

BIJLAGE XI

SLACHTPLUIMVEE

I. Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 77), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1574/93 (PB nr. L 52 van 24.6.1993, blz. 1)

1) De artikelen 3 tot en met 11 worden vervangen door :

"Artikel 3

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 6 en 8, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, omgeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 4

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 5

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen betreffen met name :

a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,

b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

108

Artikel 6

De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 7

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt waargenomen, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 8

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten op basis van de wereldmarktprijzen van deze produkten mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het actieve veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.

4. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
5. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
6. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 17 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.
7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 9

Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor slachtpluimvee kunnen de in artikel 1 bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk van toepassing van de regeling van de actieve veredeling worden uitgesloten.

De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 10

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 11

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

110

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) Artikel 12 wordt geschrapt.

II. Verordening (EEG) nr. 2778/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 84), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23.12.1992, blz. 23)

Verordening (EEG) nr. 2779/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 90)

Verordening (EEG) nr. 2780/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 94)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

111

BIJLAGE XII

EIEREN

EN

OVOALBUMINE EN LACTOALBUMINE

I. Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 49), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1574/93 (PB nr. L 152 van 24.6.1993, blz. 1).

1) De artikelen 3 tot en met 11 worden vervangen door :

"Artikel 3

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 6 en 8, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, omgeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 4

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 5

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend recht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen betreffen met name :

- a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
- b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 6

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 7

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt waargenomen, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 8

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1 bedoelde produkten, als zodanig of in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten, op basis van de wereldmarktprijzen van deze produkten mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

- 3. Bij de vaststelling van de restitutie wordt met name rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisprodukten uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte produkten naar derde landen en het gebruik van tot het actieve veredelingsverkeer toegelaten basisprodukten uit deze landen.
- 4. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
- 5. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
- 6. De bepalingen van de leden 4 en 5 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3448/93 van toepassing worden verklaard voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage I opgenomen produkten.
- 7. Voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 17 van de bepalingen in de leden 4 en 5 worden afgeweken.
- 8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Bijlage I wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd.

Artikel 9

- 1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor eieren kunnen :
  - de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, sub b), bedoelde produkten,
  - en, in bijzondere gevallen, de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in bijlage I bedoelde produkten

geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.

114

2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 10

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 11

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
  2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
  3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- 2) Artikel 12 wordt geschrapt.

MS

II. Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 104), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4001/87 (PB nr. L 377 van 31.12.1987, blz. 44).

1) In artikel 1 wordt de inleidende zin vervangen door :

"Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de volgende produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief :"

2) Artikel 2 wordt vervangen door :

"Artikel 2

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 4, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, omgeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75."

116

3) Artikel 3 wordt vervangen door :

"Artikel 3

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen."

4) Artikel 4 wordt vervangen door :

"Artikel 4

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenkomstig met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld."

5) Artikel 5 wordt vervangen door :

"Artikel 5

Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging op de markt van de Gemeenschap wordt waargenomen, kunnen, indien de mogelijkheid bestaat dat deze toestand voortduurt en deze markt als gevolg daarvan verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, de vereiste maatregelen worden genomen.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75."

6) Artikel 7 wordt vervangen door :

"Artikel 7

Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor eieren en van deze verordening, kunnen de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in datzelfde artikel bedoelde produkten geheel of gedeeltelijk van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer worden uitgesloten.

De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75."

7) Artikel 8 wordt vervangen door :

"Artikel 8

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking."

III. Verordening (EEG) nr. 2773/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 64), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4155/87 (PB nr. L 392 van 31.12.1987, blz. 29).

Verordening (EEG) nr. 2774/75 van de Raad van 29.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 68).

Verordening (EEG) nr. 2775/75 van de Raad van 1.10.1975 (PB nr. L 282 van 1.11.1975, blz. 72).

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

118

BIJLAGE XIII

GROENTEN EN FRUIT

- I. Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18.05.1972 (PB nr. L 118 van 20.5.1972, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3669/93 (PB nr. L 338 van 31.12.1993, blz. 26)

Titel IV wordt vervangen door :

"TITEL IV

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 22

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 25 en 26, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, omgeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

Artikel 23

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toegepast.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33. Deze bepalingen betreffen met name de regels voor verificatie van de invoerprijzen.

149

Artikel 24

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk duoanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 33. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 25

De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de sub a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 26

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 2, genoemde produkten op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.
De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
4. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten die als zodanig worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
5. Voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 33 van de bepalingen in de leden 3 en 4 worden afgeweken.
6. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

Artikel 27

1. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.
2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 28

1. In het handelsverkeer met derde landen kunnen passende maatregelen worden toegepast :
  - als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van een toeneming van de in- of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen,
  - of als, voor de in bijlage IIIbis vermelde produkten, de transacties in het kader van de artikelen 18 en 19 voor het uit de markt nemen of het aankopen van een produkt betrekking hebben op aanzienlijke hoeveelheden.

Deze maatregelen kunnen slechts worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is, respectievelijk de uit de markt genomen of aangekochte hoeveelheden aanzienlijk zijn afgenomen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

II. Verordening (EEG) nr. 2518/69 van de Raad van 9.12.1969 (PB nr. L 318 van 18.12.1969, blz. 17), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2455/72 (PB nr. L 266 van 14.11.1972, blz. 7)

Verordening (EEG) nr. 2707/72 van de Raad van 19.12.1972 (PB nr. L 291 van 28.12.1972, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 1200/88 van de Raad van 28.4.1988 (PB nr. L 115 van 3.5.1988, blz. 7), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3821/90 (PB nr. L 366 van 29.12.1990, blz. 45)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

BIJLAGE XIV

VERWERKTE PRODUCTEN VAN GROENTEN EN FRUIT

- I. Verordening (EEG) nr. 426/86 van de Raad van 24.2.1986 (PB nr. L 49 van 27.2.1986, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1490/94 (PB nr. L 161 van 29.6.1994, blz. 3).

Titel II wordt vervangen door

"TITEL II

Handelsverkeer met derde landen

Artikel 9

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten kan een in- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 12 en 15, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, omgeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 10

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Voor de in bijlage I, deel B, genoemde producten wordt voor de verkoopseizoenen 1995, 1996, 1997, 1998 en 1999 een minimumprijs bij invoer vastgesteld. Bij de vaststelling van de minimumprijs bij invoer wordt met name rekening gehouden met :

- de prijs franco grens bij invoer in de Gemeenschap,
- de wereldmarktprijzen,
- de situatie op de markt van de Gemeenschap,
- de ontwikkeling van het handelsverkeer met derde landen.

Als de minimumprijs bij invoer niet wordt nageleefd, wordt naast het douanerecht een compenserende heffing toegepast die wordt berekend op basis van de prijzen die worden toegepast door de voornaamste derde landen die deze producten leveren.

3. De minimumprijs bij invoer en de andere uitvoeringsbepalingen van lid 2 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 11

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 22. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 12

De tariefcontingenten voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 13

Voor zover nodig om het mogelijk te maken dat

- a) de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten zonder toegevoegde suiker,

125

- b) - witte suiker en ruwe suiker van post 1701,
- glucose (druivesuiker) en glucoestroop van onderverdelingen 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 en 1702 40 90,
- isoglucose van onderverdelingen 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 en 1702 90 30, en
- bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop van onderverdeling 1702 90 90, die verwerkt zijn in de in artikel 1, lid 1, onder b), vermelde produkten,

worden uitgevoerd op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.

Artikel 14

1. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22. De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

2. De in artikel 13, onder b), bedoelde restitutie is

- voor ruwe suiker, witte suiker, bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop, gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten als zodanig die is vastgesteld krachtens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
- voor isoglucose, gelijk aan de restitutie voor uitvoer van dit produkt als zodanig die is vastgesteld krachtens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
- voor glucose (druivesuiker) en glucosestroop, gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten als zodanig die voor elk daarvan is vastgesteld krachtens artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

3. Om voor de in artikel 13, onder b), bedoelde restitutie in aanmerking te komen, moeten de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde produkten bij uitvoer vergezeld gaan van een verklaring van de aanvrager waarin de bij de vervaardiging gebruikte hoeveelheden ruwe suiker, witte suiker, bietwortelsuikerstroop, rietsuikerstroop, isoglucose, glucose (druivesuiker) en glucosestroop worden aangegeven.

De juistheid van de in de eerste alinea bedoelde verklaring wordt gecontroleerd door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat.

4. Als de in artikel 13, onder b), bedoelde restitutie ontoereikend is om uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde produkten mogelijk te maken, gelden voor die produkten de bepalingen voor de in artikel 13, onder a) bedoelde restitutie in plaats van die voor de in hetzelfde artikel onder b) bedoelde restitutie.
5. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
6. Het bedrag van de restitutie, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
7. Voor de in artikel 13, onder b), bedoelde restituties en voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 22 van de bepalingen in de leden 5 en 6 worden afgeweken.
8. De uitvoeringbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 15

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordeningen voor granen, suiker en groenten en fruit kunnen :

- de in artikel 13, onder b), bedoelde produkten en
- groenten en fruit

die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten in bijzondere gevallen geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.

2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22

Artikel 16

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 17

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1, lid 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) De bijlagen II, III en IV worden geschrapt

II. Verordening (EEG) nr. 518/77 van de Raad van 14.3.1977 (PB nr. L 73 van 21.3.1977, blz. 22)

Verordening (EEG) nr. 519/77 van de Raad van 14.3.1977 (PB nr. L 73 van 21.3.1977, blz. 24)

Verordening (EEG) nr. 520/77 van de Raad van 14.3.1977 (PB nr. L 73 van 21.3.1977, blz. 26)

Verordening (EEG) nr. 521/77 van de Raad van 14.3.1977 (PB nr. L 73 van 21.3.1977, blz. 28)

Verordening (EEG) nr. 1796/81 van de Raad van 30.6.1981 (PB nr. L 183 van 4.7.1981), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1122/92 (PB nr. L 117 van 1.5.1992, blz. 98)

Verordening (EEG) nr. 2089/85 van de Raad van 23.7.1985 (PB nr. L 197 van 27.7.1985, blz. 10)

Verordening (EEG) nr. 3225/88 van de Raad van 17.10.1988 (PB nr. L 288 van 21.10.1988)

Verordening (EEG) nr. 1201/88 van de Raad van 28.4.1988 (PB nr. L 115 van 3.5.1988, blz. 9), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2781/90 (PB nr. L 265 van 28.9.1990, blz. 3)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

119

BIJLAGE XV

BANANEN

Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13.2.1993 (PB nr. L 47 van 25.2.1993, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3518/93 (PB nr. L 320 van 22.12.1993, blz. 15).

1) Artikel 15 wordt vervangen door :

"Artikel 15

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
3. De uitvoeringsbepalingen van lid 2 worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 2 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

2) Het volgende artikel wordt ingevoegd :

"Artikel 15 bis

De artikelen 15bis tot en met 20 van deze titel zijn alleen van toepassing op verse produkten van GN-code ex 0803, met uitzondering van "plantains".

In deze titel wordt verstaan onder :

1. "traditionele invoer uit de ACS-Staten", de in de bijlage vastgestelde hoeveelheden bananen die door elke traditioneel exporterende ACS-Staat naar de Gemeenschap zijn geëxporteerd; de in dit verband ingevoerde hoeveelheden bananen worden hierna aangeduid als "traditionele ACS-bananen";

2. "niet-traditionele invoer uit de ACS-Staten", de hoeveelheden bananen die door de ACS-Staten boven de onder 1 omschreven hoeveelheid naar de Gemeenschap worden geëxporteerd; de in dit verband ingevoerde hoeveelheden bananen worden hierna aangeduid als "niet-traditionele ACS-bananen";
  3. "invoer uit niet tot de ACS behorende derde landen", de door de overige derde landen naar de Gemeenschap geëxporteerde hoeveelheden; de in dit verband ingevoerde bananen worden hierna aangeduid met "bananen uit derde landen";
  4. "bananen uit de Gemeenschap", in de Gemeenschap geproduceerde bananen;
  5. "afzetten" en "afzet", het in de handel brengen van het produkt, met uitzondering van de distributie aan de eindverbruiker."
- 3) Artikel 18 wordt vervangen door :

"Artikel 18

1. Voor elk jaar wordt een tariefcontingent van 2,2 miljoen ton nettogewicht geopend voor de invoer van bananen uit derde landen en niet-traditionele ACS-bananen.

In het kader van dit tariefcontingent wordt op de invoer van bananen uit derde landen een recht van 75 ecu per ton geheven en wordt op de invoer van niet-traditionele ACS-bananen een nulrecht toegepast.

Voor het jaar 1994 wordt het tariefcontingent vastgesteld op 2,1 miljoen ton nettogewicht.

Wanneer de communautaire vraag die is bepaald op basis van de in artikel 16 bedoelde geraamde balans stijgt, wordt de grootte van het contingent dienovereenkomstig verhoogd volgens de procedure van artikel 27. Als daartoe aanleiding bestaat, gebeurt deze herziening vóór 30 november voorafgaande aan het betrokken verkoopseizoen.

2. In afwijking van artikel 15, lid 1, wordt voor niet-traditionele ACS-bananen die worden ingevoerd buiten het in lid 1 bedoelde contingent, een douanerecht per ton geheven dat gelijk is aan het in artikel 15, lid 1, bedoelde recht, verminderd met 100 ecu.
3. De hoeveelheden bananen uit derde landen en niet-traditionele ACS-bananen die opnieuw uit de Gemeenschap worden uitgevoerd, worden niet afgeboekt op het in lid 1 bedoelde contingent."
4. De in dit artikel vermelde bedragen moeten in nationale valuta worden omgerekend met gebruikmaking van de koers die voor de betrokken produkten geldt in het kader van het gemeenschappelijk douanetarief."

4) Aan artikel 20 worden onderstaande streepjes toegevoegd :

- "- de maatregelen die de herkomst en de oorsprong waarborgen van de bananen die worden ingevoerd in het kader van het in artikel 18, lid 1, bedoelde tariefcontingent,
- de maatregelen die nodig zijn voor de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten die de Gemeenschap heeft gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag."

5) Artikel 22 wordt vervangen door :

"Artikel 22

De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief."

6) Artikel 23 wordt vervangen door :

"Artikel 23

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 27.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de internationale overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

BIJLAGE XVI

WIJN

I. Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 (PB nr. L 84 van 27.3.1987, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1891/94 (PB nr. L 197 van 30.7.1994, blz. 42).

1) Titel IV wordt vervangen door :

"TITEL IV

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 52

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 2, onder a) en b), genoemde produkten moet een invoercertificaat worden overgelegd. Voor alle invoer van de andere in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten en alle uitvoer van de daarin bedoelde produkten kan een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

2. Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 55 en 56, door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap.

De afgifte van het certificaat is afhankelijk van het stellen van een zekerheid als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

3. Volgens de procedure van artikel 83 worden vastgesteld :

a) de lijst van de produkten waarvoor uitvoercertificaten worden geëist,

b) de geldigheidsduur van de certificaten en de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Artikel 53

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. Deze bepalingen betreffen met name de regels voor verificatie van de invoerprijzen.

Artikel 54

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwprodukten te voorkomen of te beperken, kan bij de invoer van een of meer van deze produkten tegen het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde recht een aanvullend invoerrecht worden toegepast volgens de bepalingen van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. Deze bepalingen betreffen met name :
  - a) de produkten waarvoor de aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast,
  - b) de criteria voor de toepassing van lid 1 en met name de berekening en de bepaling van de verschillende hoeveelheden en prijzen.

Artikel 55

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 56

1. Voor zover nodig om de uitvoer

- a) van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten,
- b) van suiker van post 1701, en van glucose (druivesuiker) en glucosestroop van de onderverdelingen 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 90 50, ook in de vorm van produkten van de onderverdelingen 1702 30 51 en 1702 30 59, verwerkt in de produkten van de onderverdelingen 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 en 2204 30 99 van de gecombineerde nomenclatuur,

mogelijk te maken op basis van de prijzen van deze produkten in de internationale handel, en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk. Zij kan variëren naar gelang van de bestemming.

De in lid 1, onder a), bedoelde restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83. De restituties kunnen :

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) via inschrijving worden vastgesteld.

De restituties die periodiek worden vastgesteld, kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. De in lid 1, onder b), bedoelde restitutie is
  - voor ruwe suiker en witte suiker, gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten als zodanig die is vastgesteld krachtens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en de uitvoeringsbepalingen daarvan;
  - voor glucose (druivesuiker) en glucosestroop, gelijk aan de restitutie voor uitvoer van deze produkten die is vastgesteld krachtens artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, en de uitvoeringsbepalingen daarvan.
4. Om voor de in lid 1, onder b), bedoelde restitutie in aanmerking te komen, moeten de verwerkte produkten bij uitvoer vergezeld gaan van een verklaring van de aanvrager waarin de bij de vervaardiging gebruikte hoeveelheden ruwe suiker, witte suiker, glucose (druivesuiker) en glucosestroop worden aangegeven.

De juistheid van bovenbedoelde verklaring wordt gecontroleerd door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat.
5. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.
6. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde produkten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt voor de op het certificaat aangegeven bestemming.
7. Voor de in artikel 1 bedoelde produkten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties kan volgens de procedure van artikel 83 van de bepalingen in de leden 5 en 6 worden afgeweken.
8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

Artikel 57

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor wijn kunnen alle in artikel 1, lid 2, genoemde produkten of een aantal daarvan geheel of gedeeltelijk worden uitgesloten van toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer.
2. De maatregelen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

Artikel 58

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 59

1. Invoer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten waaraan alcohol is toegevoegd, is verboden, tenzij het gaat om produkten die overeenkomen met produkten van oorsprong uit de Gemeenschap en waarvoor deze toevoeging is toegestaan op grond van artikel 25, lid 1 en lid 2.
2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inzonderheid de eisen wat betreft de overeenkomst tussen de produkten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.

Artikel 60

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

Bij het beoordelen van de vraag of de situatie toepassing van deze maatregelen rechtvaardigt, wordt met name rekening gehouden :

- a) met de hoeveelheden waarvoor invoercertificaten zijn afgegeven of aangevraagd en met de gegevens van de produktie- en behoeftenraming;
- b) in voorkomend geval, met de omvang van de interventie.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 83.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.

Artikel 61

1. Ingevoerde wijn die voor rechtstreekse menselijke consumptie bestemd is en waarvoor een geografische aanduiding wordt gebruikt, kan, op voorwaarde van wederkerigheid, met het oog op het in de handel brengen in de Gemeenschap in aanmerking komen voor controle en bescherming als bedoeld in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 823/87 voor v.q.p.r.d.
2. Het bepaalde in lid 1 wordt uitgevoerd via overeenkomsten met de betrokken derde landen die worden gesloten volgens de procedure van artikel 113 van het Verdrag.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 83."
- 2) Na artikel 72 wordt het volgende artikel 72bis ingevoegd :

"Artikel 72bis

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om de belanghebbende partijen, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 23 en 24 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, in staat te stellen te beletten dat in de Gemeenschap een geografische aanduiding ter benoeming van de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde producten wordt gebruikt voor producten die niet van oorsprong zijn uit de met de betrokken geografische aanduiding aangegeven plaats, zelfs wanneer de werkelijke oorsprong van het produkt is vermeld of de geografische aanduiding wordt gebruikt in vertaling of vergezeld gaat van uitdrukkingen als "genre", "type", "soort", "stijl", "imitatie" en dergelijke.

In de zin van dit artikel wordt onder "geografische aanduiding" verstaan een aanduiding om aan te geven dat een produkt van oorsprong is uit het grondgebied van een derde land dat lid is van de Wereldhandelsorganisatie of uit een gebied of plaats binnen dat grondgebied, wanneer een kwaliteit, reputatie of een ander bepaald kenmerk van het produkt hoofdzakelijk kan worden toegeschreven aan die geografische oorsprong.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt ongeacht andere specifieke bepalingen in de wetgeving van de Gemeenschap inzake voorschriften voor de aanduiding en de aanbiedingsvorm van de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde produkten.
3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 83."
- 3) Bijlage VII wordt geschrapt.

II. Verordening (EEG) nr. 344/79 van de Raad van 5 februari 1979 (PB nr. L 54 van 5.3.1979, blz. 67)

Verordening (EEG) nr. 345/79 van de Raad van 5 februari 1979 (PB nr. L 54 van 5.3.1979, blz. 69), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2009/81 (PB nr. L 195 van 18.7.1981, blz. 6)

Bovengenoemde verordeningen worden ingetrokken.

141

BIJLAGE XVII

TABAK

Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 (PB nr. L 215 van 30.7.1992, blz. 70)

Titel IV wordt vervangen door :

"TITEL IV

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 15

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 16

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 16bis

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten.

142

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16ter

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

143

BIJLAGE XVIII

HOP

Verordening (EEG) nr. 1696/71 van de Raad van 26 juli 1971 (PB nr. L 175 van 4.8.1971, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3124/92 (PB nr. L 313 van 30.10.1992, blz. 1)

Titel V wordt vervangen door :

"TITEL V

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 14

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijke douanetarief.

Artikel 15

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 20. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 15bis

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - a) de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 15ter

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 20.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

145

BIJLAGE XIX

LEVENDE PLANTEN EN PRODUKTEN VAN DE BLOEMENTEELT

- I. Verordening (EEG) nr. 234/68 van de Raad van 27 februari 1968 (PB nr. L 55 van 2.3.1968, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3336/92 (PB nr. L 336 van 20.11.1992, blz. 1).

De artikelen 8 tot en met 10 worden vervagen door :

"Artikel 8

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde produkten kan een invoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt door de Lid-Staten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot invoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze zekerheid wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14.

Artikel 9

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 10

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 10bis

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan zijn vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 10ter

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 14.
5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

II. Verordening (EEG) nr. 3280/75 van de Raad van 16 december 1975 (PB nr. L 326 van 18.12.1975, blz. 4)

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken.

BIJLAGE XX

ZAAIZAAD

I. Verordening (EEG) nr. 2358/71 van de Raad van 26 oktober 1971 (PB nr. L 246 van 5.11.1971, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3375/93 (PB nr. L 303 van 10.12.1993, blz. 9)

1) De artikelen 5 tot en met 7 worden vervangen door :

"Artikel 5

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 6

De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

149

Artikel 7

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 7bis

1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in artikel 1 bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
  2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
  3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
  4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 11.
  5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."
- 2) Artikel 8bis wordt geschrapt.

- II. Verordening (EEG) nr. 1578/72 van de Raad van 20 juli 1972 (PB nr. L 168 van 26.7.1972, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1984/86 (PB nr. L 171 van 28.6.1986, blz. 3).

Bovengenoemde verordening wordt ingetrokken.

150

BIJLAGE XXI

DIVERSE VERORDENINGEN

I. Verordening (EEG) nr. 827/68 van de Raad van 28 juni 1968 (PB nr. L 151 van 30 juni 1968, blz. 16), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 794/94 (PB nr. L 92 van 9.4.1994, blz. 15).

1) De artikelen 2 en 3 worden vervangen door :

"Artikel 2

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in de bijlage bedoelde produkten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.
2. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende produkten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van deze verordening wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.
3. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of voor de uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld en onder voorbehoud van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale overeenkomsten voor de in de bijlage bedoelde produkten, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden :
  - de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht,
  - de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 3

De tariefcontingenten voor de in de bijlage bedoelde produkten die voortvloeien uit de overeenkomsten welke zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag of een ander besluit van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens de bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 6. Deze bepalingen houden in dat jaarcontingenten worden geopend die passend over het jaar worden gespreid en dat zo nodig

- a) bepalingen worden vastgesteld die de aard, de herkomst en de oorsprong van het produkt waarborgen,
- b) bepalingen worden vastgesteld voor de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd en,
- c) de voorwaarden voor afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten worden vastgesteld.

Artikel 3bis

- 1. Als in de Gemeenschap de markt voor en of meer van de in de bijlage bedoelde produkten als gevolg van toeneming van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.
- 2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.
- 3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.
- 4. De uitverperingsbepalingen van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 6.
- 5. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag."

2) Artikel 6 wordt vervangen door :

"Artikel 6

Wanneer wordt verwezen naar dit artikel worden de maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG of het daarmee overeenkomende artikel van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten."

II. Verordening (EEG) nr. 234/79 van de Raad van 5 februari 1979 (PB nr. L 34 van 9.2.1979, blz. 2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3209/89 (PB nr. L 312 van 27.10.1989, blz. 5)

Artikel 2, lid 2, wordt geschrapt.

BIJLAGE XXII

ULTRAPERIFERE GEBIEDEN

- I. Verordening (EEG) nr. 3763/91 van de Raad van 16 december 1991 (PB nr. L 356 van 24.12.1991, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23.12.1992, blz. 23).

Artikel 2, lid 2, wordt als volgt gewijzigd :

- a) In de eerste alinea wordt het zinsdeel "De op grond van artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen vastgestelde heffingen" vervangen door:

"De invoerrechten van het gemeenschappelijk douanetarief".

- b) In de tweede alinea worden de woorden "van de heffing" vervangen door "van de invoerrechten".

- II. Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van 15 juni 1992 (PB nr. L 173 van 27.6.1992, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23.12.1992, blz. 23).

- 1) In artikel 3, lid 1, worden de woorden "heffing of" geschrapt.
- 2) In artikel 5, lid 1, onder a), worden de woorden "in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees bedoelde ... en/of heffingen" geschrapt.

- III. Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van 15 juni 1992 (PB nr. L 173 van 27.6.1992, blz. 13), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3714/92 (PB nr. L 378 van 23.12.1992, blz. 23).

- 1) In artikel 3, lid 1, worden de woorden "heffing of" geschrapt.
- 2) In artikel 5, lid 1, onder a) worden de woorden "in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 bedoelde .... en/of heffingen" geschrapt.

154

BIJLAGE XXIII

FYTOSANITAIRE WETGEVING

Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 (PB nr. L 26 van 31.1.1977, blz. 20), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/13/EG (PB nr. L 92 van 9.4.1994, blz. 27).

In artikel 14, lid 1, wordt de inleidende zin van de eerste alinea vervangen door :

"Volgens de procedure van artikel 16 of, in dringende gevallen, de procedure van artikel 17, wordt besloten tot afwijkingen van :".

156

DEEL 6 (1)

HANDELSBESCHERMING

ANTI-DUMPING

Voorstel voor een
Verordening (EG) van de Raad

inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping
uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap

Toelichting

A. Inleiding

De handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay Ronde, die in 1994 werden voltooid, hebben geleid tot een nieuwe overeenkomst inzake antidumping die in de communautaire wetgeving moet worden getransponeerd. Het is de bedoeling dat deze op 1 januari 1995 in werking treedt, zoals te Marrakesh werd overeengekomen.

De nieuwe Overeenkomst, Overeenkomst inzake de toepassing van Artikel VI van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel 1994 (de Overeenkomst geheten), bevat nieuwe en gedetailleerde voorschriften betreffende vrijwel alle aspecten van het anti-dumpingprobleem. Gezien de reikwijdte van de aangebrachte wijzigingen en ten einde een passende en transparante toepassing van de nieuwe regels mogelijk te maken, wordt het noodzakelijk geacht de Overeenkomst voor zover mogelijk in communautaire wetgeving om te zetten. De tekst van de Overeenkomst, veeleer dan de bestaande communautaire wetgeving die in Verordening (EEG) nr. 2423/88¹ is neergelegd, werd als grondslag voor de voorgestelde wetgeving genomen.

De weinige elementen die aan de Overeenkomst werden toegevoegd, hebben in hoofdzaak betrekking op: de verduidelijking van bepaalde punten van de Overeenkomst, de toevoeging van bestaande bepalingen in verband met de bijzondere werkwijzen en besluitvormingsprocedures van de EU (gewijzigd overeenkomstig de uitspraken van het Hof), de wijziging of opnemng van specifieke EU-regels betreffende onderwerpen zoals: te verwaarlozen invoervolume, absorptie, ontwijking van rechten en belang van de Gemeenschap, waarover de Overeenkomst in het geheel niets zegt, vaag blijft of slechts minima aangeeft.

De Overeenkomst bevat strengere criteria voor het instellen van anti-dumpingmaatregelen, in die zin dat zij nieuwe en gedetailleerde voorschriften bevat met betrekking tot de berekening van de dumping, dat de procedurele eisen in verband met de opening en het daaropvolgende onderzoek zijn verscherpt en beperkingen worden opgelegd aan het instellen van voorlopige rechten en aan de toepassing van bepalingen in verband met de absorptie van rechten. De transponering van deze bepalingen in de communautaire wetgeving zal uiteraard hetzelfde effect sorteren.

¹ PB Nr. 209, 2.9.1988, blz. 1

Bovendien zou door de goedkeuring van deze nieuwe regels terzelfder tijd een aantal belangrijke doelstellingen worden verwezenlijkt die de Gemeenschap zich reeds bij het begin van de onderhandelingen had gesteld, namelijk het verbeteren van de rechtszekerheid door een nauwkeurige formulering, een grotere transparantie en het verschaffen van een betere rechtspositie aan de partijen.

Sommige van de nieuwe regels, zoals die betreffende het onbeduidende invoervolume en het belang van de Gemeenschap, zullen deze transparantie en rechtszekerheid bovendien nog vergroten. De bedrijfstakken van de Gemeenschap zullen duidelijkheid hebben omtrent het minimum invoervolume dat zowel voor het indienen van een klacht als voor het nemen van maatregelen vereist is. Voorts zullen alle belanghebbenden kennis kunnen nemen van hun rechten en verplichtingen met betrekking tot het belang van de Gemeenschap in deze zaken, doordat de nieuwe bepalingen voorzien in de nodige structuren voor het verschaffen en verwerken van informatie door de autoriteiten.

Een andere belangrijke doelstelling van de onderhandelingen in de Uruguay-Ronde was de handhaving van genomen maatregelen te verbeteren. De voorgestelde wijzigingen met betrekking tot terugwerking, absorptie en ontwijking zijn op het bereiken van deze doelstelling gericht. Wat dit betreft zij opgemerkt dat deze op de handhaving van de wetgeving gerichte bepalingen geen nieuwe elementen zijn, aangezien ook de bestaande wetgeving van de EU daarin uitdrukkelijk voorziet. De voorgestelde wijzigingen hebben uitsluitend ten doel de uitvoerbaarheid van deze bepalingen te verbeteren en deze meer in overeenstemming te brengen met de regels van het GATT.

Opgemerkt zij dat de voorgestelde tekst geen bepalingen met betrekking tot de subsidies bevat aangezien dit onderwerp in een afzonderlijk voorstel wordt behandeld.

B. Belangrijkste wijzigingen.

In deze afdeling wordt in grote lijnen uiteengezet op welke punten de transponering van de tekst van de Overeenkomst in communautaire wetgeving wijzigingen of verduidelijkingen van die tekst noodzakelijk heeft gemaakt.

159

1. Opstartkosten

a) Het probleem

Deze nieuwe Code (Artikel 2.2.1.1.) voorziet in een aanpassing ten gunste van de exporteur wanneer deze met opstartproblemen geconfronteerd wordt. Een en ander wordt evenwel niet nader omschreven aangezien uit de Overeenkomst niet blijkt of met dit opstarten van een nieuw produkt dan wel het op gang brengen van een nieuwe fabriek (of beide) wordt bedoeld en zij geen enkele aanwijzing geeft omtrent de duur van de opstartperiode. In dit verband zij opgemerkt dat de Overeenkomst reeds een bepaling bevat die erin voorziet dat kosten, ongeacht of deze hoog of laag zijn, overeenkomstig de normale boekhoudkundige beginselen worden toegekend, hetgeen betekent dat zelfs zonder een specifieke aanpassing voor dit soort kosten, hoge opstartkosten over een redelijk aantal jaren kunnen worden gespreid. De reden waarom een aanpassing noodzakelijk is houdt verband met de geringe omvang van de produktie gedurende de opstartperiode, die met abnormaal hoge kosten per éénheid gepaard kan gaan.

b) De oplossing

Zoals blijkt uit Artikel 2.5.2. van het voorstel is het begrip opstartperiode vrij eenvoudig te omschrijven, namelijk als een situatie zich voordoet onder alle omstandigheden waarin belangrijke investeringen worden gedaan en nieuwe produktiefaciliteiten in gebruik worden genomen. Dit geldt zowel voor nieuwe produkten als voor nieuwe fabrieken.

De lengte van een opstartperiode is evenwel moeilijker te bepalen. Overwogen werd een normale verkochte hoeveelheid aan te geven of de duur van de periode nauwkeurig vast te stellen, bijvoorbeeld zes maanden. Dergelijke strikte definities zouden evenwel een controversieel karakter hebben en zouden geen rekening kunnen houden met verschillen tussen produkten en bedrijfstakken. Voorts mag niet uit het oog worden verloren dat de voorschriften met betrekking tot het opstarten niet los kunnen worden gezien van de andere bepalingen van deze Code en dat derhalve rekening dient te worden gehouden met het feit dat de normale periode voor het terugverdienen van kosten voor een bepaald produkt in de Overeenkomst op 12 maanden is vastgesteld.

Een opstartperiode kan derhalve logischerwijze slechts een gedeelte van deze terugverdienperiode beslaan en dit komt in de voorgestelde tekst duidelijk tot uitdrukking. Het voorstel kan weliswaar enige onduidelijkheid worden verweten doch de alternatieven zijn nog minder aantrekkelijk. Bovendien verschaft het enige bewegingsvrijheid bij het vinden van oplossingen in situaties die van produkt tot produkt en bedrijfstak tot bedrijfstak verschillen.

2. Normale waarde voor landen zonder markteconomie

a) Het probleem

Het probleem houdt in dit geval verband met het feit dat, sedert termijnen zijn vastgesteld waarbinnen een procedure dient te worden afgewikkeld, het wellicht niet steeds mogelijk zal zijn om binnen de beschikbare tijd een vergelijkbaar land met een markteconomie te vinden dat bereid is zijn medewerking te verlenen aan het onderzoek. Volgens de bestaande wetgeving dienen onder dergelijke omstandigheden communautaire prijzen en kosten te worden gebruikt, hetgeen, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, moet worden vermeden. Dit betekent derhalve dat voor dergelijke situaties in een andere redelijke methode moet worden voorzien. Aangezien de keuze van een analoog land soms een controversiele kwestie is, voorziet het voorstel in overleg met de exporteurs voor een definitieve keuze wordt gemaakt.

b) De oplossing

In artikel 2, lid 7, van de voorgestelde tekst is bepaald dat de normale waarde gebaseerd dient te zijn op een redelijke grondslag, hetgeen de mogelijkheid biedt gebruik te maken van andere methoden dan die welke in de toepassing van communautaire prijzen en kosten voorzien.

De voorgestelde bepalingen schrijven bovendien voor dat de exporteurs over een termijn van 10 dagen beschikken om commentaar te geven op de keuze van het analoge land. Voorts worden nog andere termijnen genoemd en kan als analoog land een land worden gekozen dat bij hetzelfde onderzoek betrokken is, met dien verstande, uiteraard, dat het aan de zogenaamde redelijke criteria voldoet.

3. Billijke vergelijking

a) Het probleem

In de bestaande communautaire wetgeving wordt de kwestie van het handelsniveau behandeld in de afdeling die betrekking heeft op de vaststelling van de prijzen (Artikel 2, lid 3) en niet, zoals in de Overeenkomst, onder de afdeling "billijke vergelijking". Aangezien bovendien in de Overeenkomst de hoeveelheden eveneens onder het hoofdstuk "billijke vergelijking" worden behandeld, kan de EU de daarmee verband houdende factoren, namelijk de kortingen en rabatten, bezwaarlijk onder het vorengenoemd artikel 2, lid 3 blijven onderbrengen.

b) De oplossing

Ten einde een strikte analogie met de Overeenkomst te handhaven, wordt in de voorgestelde ontwerp-tekst het handelsniveau onder het hoofdstuk "billijke vergelijking" (Artikel 2, lid 10) behandeld. Het lijkt derhalve eveneens noodzakelijk de kortingen en terugbetalingen tezamen met de hoeveelheden onder dezelfde titel onder te brengen.

Gezien de nadruk die thans worden gelegd op de aanpassingen voor handelsniveau is het niet langer rationeel om, los van de aanpassingen voor handelsniveau, een aanpassing voor vaste kosten, zoals salarissen van verkopers, toe te staan. Voorgesteld wordt derhalve, in navolging van de Overeenkomst, de aanpassing voor deze kosten bij die voor handelsniveau onder te brengen.

4. Beëindiging van het onderzoek

a) Het probleem

In de Overeenkomst (Artikel 5, lid 10) is bepaald dat een onderzoek normaliter binnen 12 maanden dient te worden beëindigd, terwijl voor onderzoeken van de EU vanaf volgend jaar een termijn van 15 maanden in het vooruitzicht is gesteld.

b) De oplossing

Voorgesteld wordt de bepalingen van de Overeenkomst in de wetgeving van de EU (Artikel 6, lid 9) op te nemen. Dit zal het mogelijk maken, zoals de Overeenkomst voorschrijft, ingewikkelde zaken in 18 maanden te voltooien, ofschoon voorlopige rechten nog steeds binnen 9 maanden zullen moeten te worden ingesteld.

5. Schending of intrekking van verbintenissen

a) Het probleem

De voorbije jaren heeft het beantwoorden van de vraag welke maatregelen dienen te worden genomen wanneer exporteurs hun verbintenissen schenden of intrekken steeds problemen doen rijzen. De algemene opvatting is dat de Gemeenschap onder dergelijke omstandigheden definitieve rechten moet kunnen instellen op basis van de bevindingen van het eerdere onderzoek, zoniet zou een exporteur die zijn verbintenis schendt uiteindelijk meer voordelen genieten dan zijn concurrenten die hun verbintenissen nauwgezet nakomen. Daar komt nog bij dat het uitvoeren van een volledig nieuw onderzoek op basis van nieuwe feiten een tijdrovende aangelegenheid is en dat een dergelijk onderzoek derhalve uitsluitend mag plaatsvinden wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen. Schending van een verbintenis kan niet als een dergelijke omstandigheid worden beschouwd.

b) De oplossing

De nieuwe bepalingen van artikel 8, leden 9 en 10, van de ontwerp-tekst maken het mogelijk definitieve rechten in te stellen wanneer met het nodig bewijsmateriaal is aangetoond dat een exporteur zijn verbintenis schendt of intrekt. Het spreekt vanzelf dat de rechten van de exporteur worden beschermd in die zin dat hij om een herziening kan verzoeken indien de omstandigheden in verband met de dumping of de schade wijzigingen hebben ondergaan. Bovendien zouden de gewijzigde maatregelen geen nieuwe vervaltermijn van 5 jaar doen ingaan. Wanneer er slechts een vermoeden is dat een verbintenis wordt geschonden, wordt, hangende het onderzoek van de zaak, een voorlopig recht ingesteld.

6. Te verwaarlozen invoer

a) Het probleem

In de Overeenkomst (Artikel 5, lid 8) is vastgesteld wat onder "te verwaarlozen invoer" dient te worden verstaan, beneden welk niveau normaliter geen maatregelen kunnen worden genomen, namelijk wanneer de invoer met dumping minder dan 3% van de totale invoer bedraagt, tenzij een aantal landen die individueel minder dan 3% vertegenwoordigen tezamen goed zijn voor meer dan 7%. Deze minima zijn vastgesteld in verhouding tot de omvang van de invoer en niet in verhouding tot het verbruik. Dit is de normale handelwijze van de Gemeenschap.

b) De oplossing

Transponering van de desbetreffende bepalingen van de Overeenkomst in de EU-wetgeving.

7. Terugwerkende kracht

a) Het probleem

De bepalingen van de Overeenkomst (Artikel 10, lid 4) betreffende de terugwerking zijn noodzakelijk om het hoofd te bieden aan situaties waarin importeurs, ten einde de voorlopige rechten te ontwijken, kort voor de instelling van deze rechten aanzienlijke hoeveelheden invoeren. De Overeenkomst verlangt dat de met het onderzoek belaste autoriteiten, voor maatregelen kunnen worden genomen, aantonen dat over een langere periode dumping heeft plaatsgevonden of de importeur ervan op de hoogte was dat invoer met dumping plaatsvond en de invoer in grote hoeveelheden geschiedde. Dit probleem doet zich ook voor in de bestaande Code, maar omdat deze begrippen slechts zeer vaag waren omschreven en de douane over geen enkel middel beschikte om met terugwerkende kracht rechten op te leggen (omdat de goederen bij binnenkomst niet als met dumping ingevoerde goederen werden aangemerkt) konden deze bepalingen niet worden gebruikt.

b) De oplossing

In het voorstel (Artikel 10, lid 4) is bepaald dat goederen kunnen worden geacht in een voorbije periode met dumping te zijn ingevoerd wanneer deze invoer gedurende langere tijd heeft plaatsgevonden. De importeur wordt geacht hiervan kennis te dragen wanneer de beweerde of geconstateerde marges hoog zijn. Aan het vereiste dat de invoer met dumping in grote hoeveelheden heeft plaatsgevonden is voldaan wanneer, moest het feit dat gedurende het onderzoekstijdvak aanzienlijke hoeveelheden werden ingevoerd, wordt geconstateerd dat de invoer in de onmiddellijk aan de instelling van de voorlopige rechten voorafgaande periode sterk was toegenomen. Indien aan deze twee vereisten is voldaan, kan de invoer worden geacht in grote hoeveelheden te hebben plaatsgevonden in de zin van de Overeenkomst.

8. Teruggave van anti-dumpingrechten

a) Het probleem

De door de Gemeenschap toegepaste methode voor het berekenen van terugbetalingen die worden gevraagd door importeurs die met exporteurs zijn gelieerd, dienen te worden aangepast aan de bepalingen van Artikel 9, lid 3.3 van de Overeenkomst, waarin de rechten als kosten worden beschouwd.

Voor een goed begrip van de consequenties van deze wijziging dient men te weten dat in elke berekening van dumping de exportprijzen tussen gelieerde partijen wegens het bestaan van deze relatie als onbetrouwbaar worden beschouwd. Het is derhalve noodzakelijk een betrouwbare exportprijs te reconstrueren en dit wordt gedaan door op de eerste onafhankelijke prijs die door de gelieerde importeur in de Gemeenschap wordt toegepast de kosten en de winstmarge van deze importeur in mindering te brengen, hetgeen een betrouwbare exportprijs franco grens Gemeenschap oplevert.

Het gevolg hiervan voor de door de gelieerde importeurs ingediende verzoeken om terugbetaling is dat, zoals in de bestaande wetgeving van de EU duidelijk is aangegeven, een anti-dumpingrecht één van de kosten is die in mindering moeten worden gebracht bij het vaststellen van een betrouwbare exportprijs en dat het voor een gelieerde importeur derhalve niet volstaat de kosten van het recht in zijn wederverkoopprijs in te calculeren om terugbetaling te verkrijgen. Hij zal bijvoorbeeld de normale waarden moeten verlagen of zelfs zijn verkoopprijzen met meer dan het bedrag van het recht verhogen. Dit is de behandeling die ook wordt toegekend aan niet-gelieerde importeurs die, voor zij terugbetaling kunnen verkrijgen, meer moeten doen dan alleen maar het recht betalen.

De Overeenkomst beperkt evenwel de toepassing van het begrip rechten als kosten door te bepalen dat dit beginsel niet van toepassing is wanneer de wederverkoopprijzen en de daaruit voortvloeiende verkoopprijzen in de Gemeenschap werden verhoogd om de kosten van het recht tot uitdrukking te brengen.

b) De oplossing

De eenvoudigste oplossing bestaat erin de bepaling van de Overeenkomst in de communautaire wetgeving over te nemen. De bepaling van de Overeenkomst is toegevoegd aan het einde van Artikel 11 van de voorgestelde tekst zodat de door de GATT opgelegde beperkingen op het gebruik daarvan worden uitgebreid tot alle gevallen waarin de exportprijzen dienen te worden geconstrueerd, bijvoorbeeld bij herzieningsprocedures.

9. Absorptie van anti-dumpingrechten

a) Het probleem

De bestaande communautaire wetgeving (Artikel 13, lid 11) bevat een aantal bepalingen die betrekking hebben op gevallen waarin de rechten geen enkele invloed hebben op de prijzen van de goederen waarop de maatregelen van toepassing zijn. Deze bepalingen vormden reeds het voorwerp van kritiek omdat zij het ogenschijnlijk mogelijk maken, zonder nieuwe berekening van de dumpingmarge, aanvullende rechten in te stellen op grond van het argument dat de geheven rechten niet tot prijsverhogingen hebben geleid. Het achterwege blijven van een prijsverhoging betekent echter dat de exporteur de door het recht veroorzaakte kosten voor zijn rekening neemt, hetgeen de dumpingmarge automatisch verhoogt.

b) De oplossing

In Artikel 12 van de ontwerp-verordening zijn de bepalingen inzake absorptie ingrijpend gewijzigd. Zij voorzien nu uitdrukkelijk in een herbeoordeling van de exportprijzen en een nieuwe berekening van de dumpingmarges in gevallen waarin de genomen maatregelen geen invloed hadden op de prijzen van de aan het recht onderworpen goederen. In tegenstelling tot de bestaande bepalingen maken zij het mogelijk dat bij een onderzoek rekening wordt gehouden met wijzigingen van de normale waarden in gevallen waarin dit door de exporteur met voldoende bewijsmateriaal wordt aangetoond.

Evenals voor de bepalingen inzake terugbetaling het geval is, kunnen de rechten, in tegenstelling tot de huidige situatie, niet worden behandeld als kosten die tussen de invoer en de wederverkoop zijn gemaakt wanneer de exportprijzen worden gereconstrueerd en de maatregelen gevolgen hebben gehad voor de prijzen of er een goede reden is waarom de prijzen na de instelling van de maatregelen niet zijn gestegen.

Hoewel de nieuwe bepalingen een wat kleinere reikwijdte hebben dan die van Artikel 13, lid 11 van de bestaande wetgeving kunnen zij nu als correct worden beschouwd omdat zij verenigbaar zijn met de GATT-voorschriften.

10. Ontwijking van rechten

a) Het probleem

Ontwijking van rechten kan diverse vormen aannemen gaande van assemblage, zowel in het importerende land als in derde landen, tot meer directe methoden tot ontduiking, bijvoorbeeld door het opstellen van valse certificaten van oorsprong, de invoer van goederen in de vorm van bouwpakketten, door de produkten een weinig te wijzigen enz. De Gemeenschap is in een recent verleden met al deze vormen van ontwijking geconfronteerd, namelijk bij de invoer van camera's, fietsen en compact-disks. Het is derhalve een dringend probleem waarvoor een oplossing moet worden gevonden.

Onze bestaande wetgeving betreffende ontwijking (Artikel 13, lid 10), die uitsluitend betrekking heeft op assemblage in de Gemeenschap, werd in het kader van deze onderhandelingen door een GATT-panel bekritiseerd. Bovendien blijken de oorsprongsregels in toenemende mate ontoereikend te zijn, zelfs in duidelijke gevallen van ontwijking of ontduiking, zoals voor de vorengenoemde produkten het geval is of was. De onderhandelingsresultaten van de Uruguay-Ronde geven hieromtrent geen enkele aanwijzing. De onderhandelingen zijn op dit gebied mislukt en deze kwestie komt in de Overeenkomst niet aan de orde, hoewel te Marrakesh hierover een ministeriële verklaring is afgelegd die individuele leden voor het eerst de mogelijkheid biedt dit probleem unilateraal aan te pakken in afwachting dat in het kader van de anti-dumpingcommissie van het GATT een multilaterale oplossing wordt gevonden. De Gemeenschap heeft wat dit betreft altijd het standpunt ingenomen dat zij het vorengenoemde panelrapport slechts zal aanvaarden indien in het kader van de Uruguay-Ronde een bevredigende oplossing wordt gevonden voor dit probleem. Aan deze voorwaarde is niet voldaan.

b) De oplossing

Artikel 13 van het voorstel bevat nieuwe bepalingen betreffende ontwijking. De traditionele bepalingen in verband met ontwijking, bij voorbeeld door assemblage in het land van invoer of in een derde land, werden in zoverre mogelijk gebaseerd op de bepaling in het ontwerp Dunkel van december 1991 betreffende het importland. Deze bepaling werd achteraf, gedurende de laatste dagen van de onderhandelingen in december 1993, geschrapt, terwijl de voorschriften ter bestrijding van andere vormen van de ontwijking van rechten op elementen van de douanewetgeving gebaseerd zijn.

i) Het traditionele geval van ontwijking van rechten

Het voorstel handhaaft de bestaande communautaire voorschriften betreffende het percentage onderdelen dat van oorsprong moet zijn uit het exporterende land opdat maatregelen zouden kunnen worden genomen, nl. ten minste 60%, in vergelijking met 70% in het ontwerp Dunkel. Deze percentages zijn vergelijkbaar met die van de communautaire wetgeving en er is weinig reden om ze te wijzigen aangezien ze voor alle partijen in de praktijk bevredigend hebben gefunctioneerd. Bovendien zou het onverstandig zijn deze percentages te verlagen aangezien dit een verzwakking zou betekenen van de onderhandelingspositie van de EU te Genève wanneer deze kwestie bij de onderhandelingen aan de orde komt.

Sommige van de meer gecompliceerde en, in bepaalde gevallen, onlogische voorwaarden van het ontwerp Dunkel, onder meer de eis dat een aanvullend dumpingonderzoek wordt ingesteld, werden achterwege gelaten. Het streven is erop gericht spoedig een einde te maken aan de ontwijking van de bestaande maatregelen en het is niet de bedoeling tijdrovende nieuwe onderzoeken naar dumping en schade uit te voeren. Het voorstel neemt uit het ontwerp-Dunkel echter wel de bepaling over die voorschrijft dat een maatregel uitsluitend mag worden uitgebreid wanneer het corrigerende effect daarvan teniet is gedaan. Dit garandeert dat deze bepalingen uitsluitend worden toegepast wanneer zulks absoluut noodzakelijk is.

ii) Andere vormen van ontwijking van rechten

Het voorgestelde ontwerp biedt eveneens de mogelijkheid maatregelen te nemen tegen andere vormen van ontwijking die momenteel wellicht belangrijker zijn dan de traditionele vormen. Hierdoor kunnen wijzigingen in de handelsstromen die samenvallen met anti-dumpingonderzoeken snel worden onderzocht om na te gaan of dergelijke praktijken speciaal ten doel hebben de maatregelen te ontwijken. Op dezelfde wijze als voor de traditionele vormen van ontwijking het geval is, zou een onderzoek naar de schade worden ingesteld en zouden geen maatregelen kunnen worden genomen vooraleer is aangetoond dat het corrigerende effect van de maatregelen teniet wordt gedaan. Dit is een zeer belangrijk voorbehoud dat beperkingen oplegt aan het gebruik van deze bepaling.

De bepalingen hebben ogenschijnlijk een grote reikwijdte omdat een onderzoek kan worden ingesteld wanneer duidelijke wijzigingen in de handelsstromen samenvallen met anti-dumpingmaatregelen. Opgemerkt zij evenwel dat maatregelen uitsluitend onder nauwkeurig omschreven omstandigheden kunnen worden genomen. De rechtsgrond wordt ontleend aan het Douanewetboek dat praktijken die hun economische rechtvaardiging uitsluitend ontleenen aan het feit dat zij erop gericht zijn rechten te ontwijken niet wettelijk erkent. Het argument zou kunnen worden aangevoerd dat dergelijke problemen door de douane-instanties dienen te worden aangepakt, doch dit zou onpraktisch zijn om drie redenen : i) de douane beschikt kennelijk niet over de nodige middelen of individuele instrumenten om een dergelijk onderzoek uit te voeren, zeker niet binnen de daarvoor gestelde termijnen; ii) de bepalingen inzake ontwijking dienen ook betrekking te hebben op praktijken die buiten het douaneresort vallen en, (en dit is het belangrijkste) iii) deze bepalingen schrijven voor dat een onderzoek dient te worden ingesteld naar de schade en dat een dergelijk onderzoek uitsluitend door de anti-dumpingdiensten van de Commissie mag worden uitgevoerd.

De bepalingen ter bestrijding van deze andere vormen van ontwijking zijn om nog een andere reden belangrijk. Deze ontwijking vindt namelijk vrijwel altijd via het grondgebied van derde landen plaats en tenzij doeltreffende maatregelen worden genomen om ze te bestrijden, zal van deze andere derde landen steeds een grotere aantrekkingskracht op investeringen uitgaan dan van de Gemeenschap.

iii) Toepassing van deze bepalingen in de praktijk

Een onderzoek naar ontwijking van rechten kan uitsluitend naar aanleiding van een klacht van de bedrijfstak van de Gemeenschap worden geopend. In dergelijk geval kan, hangende het onderzoek, dat binnen een termijn van 9 maanden moet worden afgerond, de vaststelling van de douanewaarden van de betrokken goederen worden opgeschort of de invoer worden geregistreerd.

169

Het opschorten van de waardebepaling of de registratie van de goederen, waarbij noch geldbedragen, noch bij wijze van zekerheidstelling overgemaakte bedragen worden ingevorderd, maar de invoer enkel wordt geregistreerd, is noodzakelijk opdat, in overeenstemming met het panelverslag, aan de grens van de Gemeenschap rechten zouden kunnen worden ingesteld en ingevorderd mocht ontwijking worden vastgesteld.

Wat de produkten betreft waarop het van toepassing is, bevat dit voorstel, zowel wat het inleiden van de procedure als wat het nemen van maatregelen betreft, op een aantal punten geen nadere bepalingen omdat er van uitgegaan werd dat vraagstukken in verband met de landen of produkten waarop de regeling van toepassing is uitsluitend geval per geval kunnen worden opgelost. Het voorstel voorziet bij de opening van een onderzoek naar ontduiking in een flexibel systeem van certificaten waarbij produkten, onderdelen of exporteurs van het onderzoek kunnen worden uitgesloten vanaf het ogenblik waarop duidelijk wordt dat zij daar niet bij dienen te worden betrokken. Deze certificaten dienen door de handelaren op eenvoudige wijze van de autoriteiten te kunnen worden verkregen om te voorkomen dat zij rechten dienen te betalen. Een dergelijk systeem van certificaten is overigens niet nieuw voor de douane aangezien het reeds op andere gebieden toepassing vindt. Het wordt onontbeerlijk geacht om de procedures op dit gebied in overeenstemming te brengen met de bevindingen van het GATT-panel.

11. Schorsing van anti-dumpingmaatregelen

a) Het probleem

Het kan voorkomen dat in de loop van de periode waarin maatregelen van toepassing zijn de marktomstandigheden zodanig veranderen dat dergelijke maatregelen tijdelijk ontoereikend zijn, hoewel het probleem op dat moment op geen enkele manier kan worden opgelost, tenzij de maatregelen volledig zouden worden ingetrokken, hetgeen onder de huidige omstandigheden vrijwel onmogelijk is indien er een vermoeden bestaat dat de afwezigheid van schade slechts tijdelijk is.

b) De oplossing

Artikel 14, lid 4 bevat specifieke bepalingen die in dergelijke omstandigheden kunnen worden toegepast. De mogelijkheid tot schorsing van maatregelen, uiteraard na overleg met de bedrijfstak van de Gemeenschap, zou bijzonder nuttig zijn en zou betekenen dat rechten uitsluitend worden ingevorderd wanneer zulks noodzakelijk is. De schorsing zou aan termijnen gebonden zijn en de maatregelen zouden indien nodig onmiddellijk weer kunnen worden ingesteld.

17E

12. Opschorten van de waardebepaling (registratie van de invoer)

a) Het probleem

De mogelijkheid tot opschorting van de waardebepaling is een van de belangrijke nieuwe elementen van de Overeenkomst die is geconcretiseerd in Artikel 7. Het is een mechanisme waarbij voor de betrokken invoer geen zekerheid dient te worden gesteld, noch in geld, noch in de vorm van een borgstelling, maar waarbij deze door de douane wordt geregistreerd tot een besluit is genomen over de redenen die aan de opschorting van de waardebepaling ten grondslag liggen, bijvoorbeeld het onderzoek van nieuwe exporteurs, terugwerking en ontduiking. Het systeem werkt op identiek dezelfde wijze als dat van de voorlopige maatregelen, met die uitzondering dat het voordeliger is voor de importeurs omdat deze bij de invoer geen geld dienen over te maken noch een andere vorm van zekerheid dienen te stellen. De douane zal wellicht enige bedenking hebben bij deze procedure waarbij zij geen zekerheid kan eisen, maar dat is geen voldoende reden om dit systeem, dat één van de basiselementen vormt van de Overeenkomst en dat absoluut noodzakelijk wordt geacht om de ontwijking van rechten tegen te gaan, niet toe te passen.

b) De oplossing

De oplossing is eenvoudig en bestaat erin dat in Artikel 14, lid 5 van het voorstel een bepaling is opgenomen die het mogelijk maakt de waardebepaling op te schorten. In de tekst van het voorstel werd het begrip "opschorting van de waardebepaling, vervangen door de beter te begrijpen uitdrukking "registratie van de invoer".

13. Belang van de Gemeenschap

Artikel 21 van het voorstel bevat formele bepalingen over de wijze waar bij anti-dumpingonderzoeken rekening dient worden gehouden met het belang van de Gemeenschap. Dit biedt het voordeel dat het onderzoek naar dit aspect van de procedure in een gestructureerd kader kan plaatsvinden, hetgeen absoluut essentieel is wanneer het onderzoek binnen bepaalde termijnen dient te worden afgerond.

In lid 1 van het vorengenoemde artikel zijn de beginselen met betrekking tot het belang van de Gemeenschap neergelegd. Daarbij is getracht de nadruk te leggen op de twee basisbelangen van de Gemeenschap, namelijk de noodzaak, enerzijds, de invoer met dumping en daaruit voortvloeiende schade te beëindigen en eerlijke mededingingsvoorwaarden te herstellen en anderzijds, de gebruikers en consumenten bepaalde rechten te geven. De rechtspositie van laatstgenoemden wordt hierdoor voor het eerst duidelijk omschreven. Zij zullen onder meer het recht hebben informatie te verstrekken, inzage te hebben in informatie die door andere belanghebbenden is verstrekt en daarop commentaar te geven, te verlangen dat de door hen verstrekte informatie in aanmerking wordt genomen en aan de Lid-Staten wordt voorgelegd en dat zowel voorlopige als definitieve maatregelen naar behoren worden bekendgemaakt.

Bij rechten horen onvermijdelijk ook verplichtingen en deze vinden hun weerslag in de termijnen waaraan alle partijen zich dienen te houden en in het feit dat de verstrekte informatie met voldoende bewijsmateriaal zal moeten worden gestaafd.

C. Conclusie

Met het oog op de tenuitvoerlegging van de anti-dumpingovereenkomst van 1994 die werd gesloten naar aanleiding van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde en ten einde rekening te houden met de in afdeling B naar voren gebrachte elementen, legt de Commissie de Raad een voorstel voor ter vervanging van de basiswetgeving van de Gemeenschap op het gebied van antidumping.

Voorstel voor de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-Ronde
betreffende anti-dumping

[Redacted]

94/0230(ACC)

Verordening (EG) van de Raad nr.

inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap

De Raad van de Europese Unie,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten en de verordeningen op grond van Artikel 235 van het Verdrag die van toepassing zijn op goederen die door de verwerking van landbouwprodukten zijn verkregen, in het bijzonder op de bepalingen van deze verordeningen die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene beginsel dat beschermende maatregelen aan de grenzen uitsluitend door de bij deze verordeningen vastgestelde maatregelen kunnen worden vervangen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Raad bij Verordening (EG) Nr. 2423/88¹, gewijzigd bij Verordening (EG) Nr. 521/94² en Verordening (EG) Nr. 522/94³, gemeenschappelijke regels heeft vastgesteld ter bescherming tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat deze regels werden vastgesteld overeenkomstig de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder die welke voortvloeien uit Artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel, de Overeenkomst inzake de toepassing van Artikel VI van de GATT (de "Anti-dumpingcode van 1979") en de Overeenkomst inzake de interpretatie en de toepassing van de Artikelen VI, XVI en XXIII van de GATT (de "Subsidiecode");

Overwegende dat de in 1994 voltooide multilaterale handelsbesprekingen tot nieuwe overeenkomsten inzake de toepassing van Artikel VI van het GATT hebben geleid en het derhalve dienstig is de communautaire wetgeving aan deze nieuwe overeenkomsten aan te passen; dat het bovendien wenselijk is, gezien de verschillen tussen de bepalingen inzake dumping en die inzake subsidiëring, afzonderlijke communautaire voorschriften vast te stellen op deze twee gebieden; dat de nieuwe bepalingen inzake bescherming tegen subsidiëring en compenserende rechten derhalve in een afzonderlijke verordening zijn opgenomen;

1 PB Nr. 209, 2.8.1988, blz. 1

2 PB Nr. L 66, 10.3.1994, blz. 7

3 PB Nr. L 66, 10.3.1994, blz. 10

Overwegende dat het bij de toepassing van deze bepalingen van wezenlijk belang is, ter handhaving van het evenwicht tussen rechten en verplichtingen waarin de GATT-Overeenkomst voorziet, dat de Gemeenschap rekening houdt met de interpretatie van de desbetreffende bepalingen door haar belangrijkste handelspartners;

Overwegende dat de nieuwe overeenkomst inzake dumping, namelijk de overeenkomst inzake de toepassing van Artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (de "Anti-dumping-overeenkomst 1994"), nieuwe en gedetailleerde bepalingen bevat, meer bepaald met betrekking tot de berekening van de dumpingmarge, de procedures voor het openen en verrichten van een onderzoek, met inbegrip van de vaststelling van de feiten en de behandeling van de gegevens, het instellen van voorlopige maatregelen, het instellen en heffen van anti-dumpingrechten, de duur en de herziening van anti-dumpingmaatregelen en de openbaarmaking van informatie in verband met anti-dumpingonderzoek; dat gezien de omvang van de wijzigingen en met het oog op een correcte en transparante toepassing van de nieuwe regels, het aanbeveling verdient de nieuwe overeenkomsten zo veel mogelijk in communautaire wetgeving om te zetten;

Overwegende dat het dienstig is duidelijke en gedetailleerde bepalingen betreffende de berekening van de normale waarde vast te stellen en in het bijzonder voor te schrijven dat deze steeds op de representatieve verkoop in het kader van normale handelstransacties in het land van uitvoer gebaseerd dient te zijn; dat het wenselijk is nader aan te geven onder welke omstandigheden de verkoop op de binnenlandse markt geacht wordt met verlies te hebben plaatsgevonden en derhalve buiten beschouwing kan worden gelaten en wanneer van een ander soort verkoop, van de geconstrueerde waarde of de verkoop aan een derde land kan worden uitgegaan; dat het eveneens wenselijk is in een correcte kostenallocatie te voorzien, onder meer voor de opstartfase van een bepaalde produktie; dat het eveneens dienstig is een nadere omschrijving te geven van het begrip "opstartfase" en de omvang en wijze van kostenallocatie; dat het, bij het construeren van de normale waarde, tevens noodzakelijk is aan te geven op welke wijze de bedragen voor verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten worden vastgesteld en welke winstmarge in dergelijke waarde wordt ingecalculeerd;

Overwegende dat het voor de vaststelling van de normale waarde voor landen zonder markteconomie aanbeveling verdient in een procedure te voorzien voor de selectie van een geschikt derde land met markteconomie dat te dien einde kan worden gebruikt en te bepalen dat, wanneer geen geschikt derde land kan worden gevonden, de normale waarde op elke redelijke grondslag kan worden vastgesteld;

Overwegende dat het wenselijk is een nadere omschrijving te geven van het begrip exportprijs en aan te geven welke correcties dienen te worden toegepast wanneer het noodzakelijk wordt geacht deze prijs te construeren op basis van de eerste prijs die in een vrije-marktsituatie wordt gevraagd;

Overwegende dat het aanbeveling verdient, om tot een billijke vergelijking tussen de exportprijs en de normale waarde te komen, melding te maken van alle factoren die van invloed kunnen zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen en nauwkeurig aan te geven wanneer en hoe correcties worden toegepast, rekening houdend met het feit dat doublures bij het aanbrengen van correcties voorkomen moeten worden;

Overwegende dat het voorts noodzakelijk is te bepalen dat voor deze vergelijking gemiddelde prijzen mogen worden gebruikt, hoewel individuele exportprijzen met een gemiddelde normale waarde mogen worden vergeleken indien de eerstgenoemde prijzen per afnemer, regio of periode verschillen;

Overwegende dat het wenselijk is duidelijk en gedetailleerd aan te geven welke factoren relevant kunnen zijn voor de beantwoording van de vraag of de invoer met dumping aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt dan wel dreigt te veroorzaken; dat, bij het aantonen van het oorzakelijk verband tussen de omvang en de prijzen van de betrokken invoer en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt, aandacht dient te worden geschonken aan de gevolgen van andere factoren en in het bijzonder aan de marktomstandigheden in de Gemeenschap;

Overwegende dat het dienstig is het begrip "bedrijfstak van de Gemeenschap" te omschrijven en te bepalen dat met exporteurs gelieerde partijen hiervan kunnen worden uitgesloten en dat ook het begrip "gelieerd" dient te worden gedefinieerd; dat het eveneens noodzakelijk is te bepalen dat anti-dumpingmaatregelen ten behoeve van producenten in een regio van de Gemeenschap kunnen worden genomen en aan te geven wat onder een dergelijke regio wordt verstaan;

Overwegende dat het noodzakelijk is aan te geven wie een klacht wegens dumping mag indienen en in welke mate deze door de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden gesteund en te bepalen welke informatie over dumping, schade en het verband daartussen in de klacht moet zijn opgenomen; dat het tevens wenselijk is de procedures voor het afwijzen van klachten of de opening van procedures te omschrijven;

Overwegende dat dient te worden bepaald hoe de belanghebbenden ervan in kennis worden gesteld welke informatie de autoriteiten nodig hebben; dat de belanghebbenden voldoende tijd moeten hebben om het nodige bewijsmateriaal te verzamelen en in de gelegenheid moeten worden gesteld hun belangen te verdedigen; dat het bovendien wenselijk is de bij het onderzoek te volgen regels en procedures duidelijk aan te geven en in het bijzonder te bepalen dat de belanghebbenden zich binnen de gestelde termijn kenbaar dienen te maken, hun standpunt naar voren dienen te brengen en informatie dienen te verstrekken; dat dergelijke standpunten en informatie slechts in aanmerking worden genomen indien zij binnen de gestelde termijn worden voorgelegd; dat het bovendien wenselijk is te bepalen op welke voorwaarden een belanghebbende toegang heeft tot en commentaar kan leveren op de door andere belanghebbenden verschaft informatie; dat de Lid-Staten met de Commissie dienen samen te werken bij het verzamelen van deze informatie;

Overwegend dat het noodzakelijk is te bepalen onder welke omstandigheden voorlopige rechten kunnen worden ingesteld en dat deze niet eerder dan 60 dagen en niet later dan 9 maanden na de opening van het onderzoek mogen worden ingesteld; dat het om administratieve redenen tevens noodzakelijk is te bepalen dat dergelijke rechten in alle gevallen door de Commissie kunnen worden ingesteld, hetzij onmiddellijk voor een periode van 9 maanden, hetzij in twee fasen van respectievelijk 6 en 3 maanden;

Overwegende dat het noodzakelijk is procedures vast te stellen voor het aanvaarden van verbintenissen in plaats van het instellen van voorlopige of definitieve rechten om een einde te maken aan dumping en schade; dat het tevens wenselijk is aan te geven welke consequenties aan de schending of de intrekking van een verbintenis zijn verbonden en te bepalen dat voorlopige rechten kunnen worden ingesteld wanneer het vermoeden bestaat dat een verbintenis is verbonden of wanneer nader onderzoek noodzakelijk is om aanvullende gegevens te verzamelen; dat bij het aanvaarden van verbintenissen erop moet worden toegezien dat de voorgestelde verbintenissen en de handhaving daarvan de concurrentie niet verstoren;

Overwegende dat het, gezien het bepaalde in de Overeenkomst, noodzakelijk is voor te schrijven dat anti-dumpingzaken, ongeacht of daarbij al dan niet maatregelen worden ingesteld, normaliter binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen achttien maanden na de opening van het onderzoek worden beëindigd; dat een onderzoek of procedure dient te worden beëindigd wanneer de dumping minimaal is of de schade te verwaarlozen en dat deze begrippen nader dienen te worden omschreven; dat, wanneer maatregelen noodzakelijk zijn, bepalingen in verband met de beëindiging van het onderzoek dienen te worden vastgesteld en dient te worden voorgeschreven dat het opgelegde anti-dumpingrecht lager moet zijn dan de dumpingmarge indien een dergelijk recht de schade zou wegnemen en dat, bovendien, de wijze van berekening van het recht in het geval van een steekproefonderzoek dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat het noodzakelijk is bepalingen op te nemen die het mogelijk maken de voorlopige rechten indien nodig met terugwerkende kracht in te vorderen en aan te geven onder welke omstandigheden rechten met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd om ervoor te zorgen dat de toe te passen definitieve maatregelen effect sorteren; dat het bovendien noodzakelijk is te bepalen dat ingeval van schending of intrekking van verbintenissen eveneens rechten met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat maatregelen na vijf jaar vervallen tenzij bij een herzieningsonderzoek blijkt dat zij dienen te worden gehandhaafd; dat in gevallen waarin voldoende bewijsmateriaal in verband met gewijzigde omstandigheden wordt voorgelegd tevens dient te worden voorzien in tussentijdse herzieningen of onderzoeken om te bepalen of terugbetaling van anti-dumpingrechten gerechtvaardigd is; dat het tevens dienstig is te bepalen dat bij de herberekening van een dumpingmarge die een reconstructie van de exportprijzen noodzakelijk maakt, de rechten niet worden behandeld als kosten die tussen de invoer en de wederverkoop zijn gemaakt indien het betrokken recht tot uitdrukking is gebracht in de prijzen van de produkten die in de Gemeenschap aan maatregelen zijn onderworpen;

Overwegende dat uitdrukkelijk moet worden voorzien in de mogelijkheid van een re-evaluatie van de exportprijzen en de dumpingmarges wanneer de exporteur door middel van een compenserende regeling het recht voor eigen rekening neemt en de maatregelen geen invloed hebben op de prijzen van de produkten die in de Gemeenschap aan maatregelen zijn onderworpen;

Overwegende dat de Anti-dumpingovereenkomst van 1994 geen bepalingen bevat met betrekking tot de ontwijking van anti-dumpingmaatregelen, hoewel een afzonderlijk ministerieel besluit in het kader van de GATT ontwijking als probleem onderkent en dit ter behandeling naar de anti-dumpingcommissie van de GATT doorverwijst; dat, aangezien bij de multilaterale handelsbesprekingen nog geen oplossing is gevonden voor dit probleem en in afwachting van het resultaat van de doorverwijzing naar de anti-dumpingcommissie van de GATT, in de communautaire wetgeving nieuwe bepalingen dienen te worden opgenomen om bepaalde praktijken tegen te gaan, zoals de loutere assemblage van produkten in de Gemeenschap of in een derde land, die hoofdzakelijk de ontwijking van anti-dumpingmaatregelen ten doel hebben;

Overwegende dat het dienstig is te voorzien in de mogelijkheid tot schorsing van anti-dumpingmaatregelen ingeval van tijdelijke wijzigingen in de marktomstandigheden die de toepassing van dergelijke maatregelen inopportuun maken;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in de mogelijkheid tot registratie bij invoer van goederen die aan een onderzoek worden onderworpen zodat achteraf maatregelen kunnen worden ingesteld ten aanzien van deze invoer;

Overwegende dat de Lid-Staten toezicht dienen te houden op de invoer van de aan een onderzoek en maatregelen onderworpen goederen om de naleving van de maatregelen te waarborgen en dat zij hun bevindingen hieromtrent evenals de uit hoofde van deze Verordening ingevorderde bedragen aan rechten aan de de Commissie dienen mede te delen;

Overwegende dat moet worden voorgeschreven dat in bepaalde stadia van het onderzoek een Raadgevend Comité dient te worden geraadpleegd; dat dit Comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en dat het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat controlebezoeken dienen plaats te vinden ter verificatie van de toegezonden informatie betreffende dumping en schade, met dien verstande dat dergelijke bezoeken afhankelijk worden gesteld van de wijze waarop de vragenlijsten zijn ingevuld;

Overwegende dat, ten einde ervoor te zorgen dat onderzoeken binnen de gestelde termijnen worden voltooid, het van wezenlijk belang is te bepalen dat, wanneer het aantal partijen of transacties groot is, een onderzoek steekproefsgewijze mag worden uitgevoerd ;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat voor belanghebbenden die niet voldoende medewerking verlenen aan het onderzoek andere informatie kan worden gebruikt en dat dergelijke informatie voor de betrokken belanghebbenden minder gunstig kan zijn dan het geval zou zijn geweest wanneer ze wel medewerking hadden verleend aan het onderzoek;

Overwegende dat bepalingen betreffende de vertrouwelijke behandeling van informatie dienen te worden vastgesteld om de openbaarmaking van zakengeheimen te voorkomen;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is te voorzien in de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen aan de partijen die voor een dergelijke behandeling in aanmerking komen en dat deze bekendmaking, met inachtneming van de in de Gemeenschap geldende besluitvormingsprocedures, tijdig dient plaats te vinden zodat de belanghebbenden hun belangen kunnen verdedigen;

Overwegende dat het aanbeveling verdient te voorzien in een administratief systeem waarbij argumenten naar voren kunnen worden gebracht met betrekking tot de vraag of maatregelen in het belang van de Gemeenschap en van de consument zijn, termijnen vast te stellen waarbinnen dergelijke informatie dient te worden verstrekt en nadere bepalingen op te nemen betreffende de rechten van de belanghebbenden ten aanzien van de openbaarmaking van gegevens;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is de toepassing van termijnen voor het indienen van klachten, het inleiden van procedures en het instellen van voorlopige rechten afhankelijk te stellen van de totstandbrenging van de noodzakelijke administratieve structuren bij de diensten van de Commissie; dat de Raad derhalve door middel van een uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen te nemen besluit dient te bepalen wanneer deze termijnen van toepassing zijn,

Heeft de volgende Verordening vastgesteld :

Artikel 1

Beginselen

1.1. Een anti-dumpingrecht kan worden toegepast ten aanzien van ieder produkt waarvan het in het vrije verkeer brengen in de Gemeenschap schade veroorzaakt.

1.2. Een produkt wordt geacht met dumping te zijn ingevoerd indien de prijs van dit produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan een vergelijkbare prijs die in het kader van normale handelstransacties voor het soortgelijke produkt voor het land van uitvoer is vastgesteld.

1.3. Het land van uitvoer wordt normaliter geacht het land van oorsprong te zijn. Het kan ook een intermediair land zijn, behalve wanneer, bijvoorbeeld, de betrokken produkten enkel door dat land worden doorgevoerd, zij niet in dat land worden vervaardigd of voor deze produkten in dat land geen vergelijkbare prijs voorhanden is.

1.4 . Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder "soortgelijk produkt" verstaan een produkt dat identiek is, dat wil zeggen in ieder opzicht gelijk aan het betrokken produkt of, bij gebreke van een dergelijk produkt, een ander produkt dat, hoewel het niet in ieder opzicht gelijk is, kenmerken bezit die grote overeenkomst vertonen met die van het betrokken produkt.

Artikel 2

Vaststelling van dumping

A. Normale waarde

2.1. De normale waarde is normaliter gebaseerd op de prijzen die door onafhankelijke afnemers in het land van uitvoer in het kader van normale handelstransacties worden betaald of dienen te worden betaald.

2.1.1. Wanneer de producent of de exporteur in het land van uitvoer het soortgelijke produkt niet vervaardigt noch verkoopt, kan de normale waarde op basis van de prijzen van andere verkopers of producenten worden vastgesteld.

2.1.2. De prijzen die worden toegepast tussen belanghebbenden die kennelijk gelieerd zijn of met elkaar een compensatieregeling hebben getroffen, mogen niet worden beschouwd als in het kader van normale handelstransacties te zijn toegepast en mogen niet voor de berekening van de normale waarde worden gebruikt, tenzij wordt vastgesteld dat de relatie tussen deze belanghebbenden de prijzen niet heeft beïnvloed.

2.2. De normale waarde wordt normaliter vastgesteld op basis van de verkoop van het voor verbruik in het binnenland bestemde soortgelijke produkt indien de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheid ten minste 5% bedraagt van de naar de Gemeenschap verkochte hoeveelheid van het betrokken produkt, met dien verstande dat een lager percentage mag worden gebruikt, bijvoorbeeld wanneer de toegepaste prijzen representatief worden geacht voor de betrokken markt.

2.3. Wanneer het soortgelijke produkt niet of niet in voldoende hoeveelheden in het kader van normale handelstransacties is verkocht of indien, wegens de bijzondere marktsituatie, deze verkoop geen deugdelijke vergelijking mogelijk maakt, wordt de normale waarde van het soortgelijke produkt berekend aan de hand van de produktiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst, of aan de hand van de prijzen bij uitvoer naar een geschikt derde land in het kader van normale handelstransacties, mits deze prijzen representatief zijn.

2.4. De verkoop van het soortgelijke produkt op de binnenlandse markt van het land van uitvoer of de verkoop bij uitvoer naar een derde land tegen prijzen die lager zijn dan de produktiekosten (vaste en variabele) per éénheid, vermeerderd met verkoopkosten, administratiekosten en algemene kosten, mag uitsluitend worden behandeld als verkoop die, gezien de prijs, niet in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden en bij de vaststelling van de normale waarde buiten beschouwing worden gelaten, indien wordt vastgesteld dat een dergelijke verkoop over een langere periode en in aanzienlijke hoeveelheden plaatsvindt tegen prijzen die het niet mogelijk maken binnen een redelijke termijn alle kosten terug te verdienen.

2.4.1. Prijzen die op het tijdstip van de verkoop beneden de kostprijs liggen, doch hoger zijn dan de gewogen gemiddelde kostprijs in het onderzoektijdvak, worden geacht toereikend te zijn om de betrokken producenten in staat te stellen hun kosten binnen een redelijke termijn terug te verdienen.

182

2.4.2. De langere periode bedraagt normaliter één jaar, doch in geen geval minder dan zes maanden en de verkoop beneden de kostprijs per éénheid wordt geacht in aanzienlijke hoeveelheden binnen deze periode te hebben plaatsgevonden wanneer wordt geconstateerd dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs lager is dan de gewogen gemiddelde kostprijs per éénheid of dat de hoeveelheid die beneden de kostprijs per éénheid is verkocht niet minder dan 20% bedraagt van de hoeveelheid die voor de vaststelling van de normale waarde in aanmerking wordt genomen.

2.5. Voor de toepassing van Artikel 2 van Afdeling A worden de kosten normaliter berekend aan de hand van de administratie van diegene waarop het onderzoek betrekking heeft, mits deze wordt gevoerd overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van het betrokken land en wordt aangetoond dat deze een redelijk beeld geeft van de kosten die aan de vervaardiging en de verkoop van het betrokken produkt zijn verbonden.

2.5.1. Er wordt rekening gehouden met al het voorgelegde bewijsmateriaal betreffende de correcte kostenallocatie, op voorwaarde dat wordt aangetoond dat deze methode van kostenallocatie ook in het verleden is gebruikt. Indien geen meer geschikte methode voorhanden is, wordt de voorkeur gegeven aan kostenallocatie op basis van de omzet. Tenzij bij de in deze alinea bedoelde kostenallocatie hiermede reeds rekening is gehouden, worden de kosten op passende wijze gecorrigeerd voor éénmalige kostenelementen die aan de toekomstige en/of de huidige produktie worden toegerekend.

2.5.2. Wanneer de kosten voor een gedeelte van de terugverdientijd zijn beïnvloed door het gebruik van nieuwe produktievoorzieningen die aanzienlijke nieuwe investeringen vereisen en door een lage bezettingsgraad ten gevolge van het opstarten, geheel of ten dele binnen het onderzoektijdvak, van nieuwe produktieprocessen, zijn de gemiddelde kosten voor de opstartfase die welke overeenkomstig de bovenstaande allocatiemethoden aan het einde van deze fase van toepassing zijn en worden zij op dat niveau, voor de betrokken periode, in de in lid 4.1 bedoelde gewogen gemiddelde kosten opgenomen. Bij het bepalen van de duur van een opstartfase wordt rekening gehouden met de situatie waarin de betrokken producent of exporteur zich bevindt, met dien verstande dat deze fase niet langer mag zijn dan een passend gedeelte van het begin van de terugverdientijd. Bij deze aanpassing voor de gedurende het onderzoektijdvak gemaakte kosten wordt rekening gehouden met informatie betreffende de opstartfase die verder reikt dan dit tijdvak, op voorwaarde dat zij vóór de controlebezoeken en binnen drie maanden na de opening van het onderzoek wordt verstrekt.

2.6. Voor de toepassing van artikel 2 van afdeling A worden de bedragen voor administratiekosten, verkoopkosten, algemene kosten en winst gebaseerd op feitelijke gegevens over de produktie en de verkoop van het soortgelijke produkt, in het kader van normale handelstransacties, door de exporteur of de producent waarop het onderzoek betrekking heeft. Wanneer deze bedragen niet op de bovenomschreven grondslag kunnen worden vastgesteld, mogen zij worden vastgesteld op basis van :

- i) het gewogen gemiddelde van de werkelijke kosten die voor andere bij het onderzoek betrokken exporteurs of producenten zijn vastgesteld in verband met de vervaardiging en de verkoop van het soortgelijke produkt, of van afzonderlijke exemplaren daarvan, op de binnenlandse markt van het land van oorsprong;
- ii) de werkelijke bedragen die in het kader van normale handelstransacties voor de betrokken exporteur of producent op de binnenlandse markt van het land van oorsprong van toepassing zijn bij de produktie en de verkoop van dezelfde algemene categorie van produkten;
- iii) elke andere redelijke methode, mits het aldus vastgestelde bedrag voor winst niet hoger is dan de winst die andere exporteurs of producenten gewoonlijk maken bij de verkoop van produkten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

2.7. Bij invoer uit landen zonder markteconomie, in het bijzonder die waarop Verordening (EG) nr. 519/94⁴ van toepassing is, wordt de normale waarde vastgesteld op basis van de prijs of de geconstrueerde waarde in een derde land met een markteconomie, of op basis van de prijs bij uitvoer uit een dergelijk derde land naar andere landen, met inbegrip van de Gemeenschap, of, indien zulks niet mogelijk is, op enige andere redelijke grondslag, met inbegrip van de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap, indien nodig met een redelijke winstmarge verhoogd.

2.7.1. Voor de toepassing van dit lid wordt een geschikt derde land met een markteconomie op redelijke wijze geselecteerd, met inachtneming van alle betrouwbare informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar is. Voorts wordt rekening gehouden met termijnen en wordt, in daarvoor in aanmerking komende gevallen, gebruik gemaakt van een derde land met een markteconomie dat bij hetzelfde onderzoek betrokken is.

2.7.2. De naam van het derde land met een markteconomie wordt de bij het onderzoek betrokken partijen onmiddellijk na de opening van het onderzoek medegedeeld. Deze hebben tien dagen tijd om opmerkingen te maken.

B. Exportprijs

2.8. De exportprijs is de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het produkt dat vanuit het land van uitvoer naar de Gemeenschap wordt verkocht.

2.9. Wanneer geen exportprijs voorhanden is of deze kennelijk onbetrouwbaar is omdat de exporteur met de importeur of een derde persoon gelieerd is of met deze een compensatieregeling heeft getroffen, mag de exportprijs worden geconstrueerd op basis van de prijs waartegen de ingevoerde produkten voor het eerst aan een onafhankelijke afnemer doorverkocht worden of, indien de produkten niet aan een onafhankelijke afnemer worden doorverkocht of niet worden doorverkocht in de staat waaraan zij zijn ingevoerd, op een andere redelijke grondslag.

2.9.1. In dergelijke gevallen wordt voor alle kosten tussen invoer en wederverkoop, met inbegrip van rechten en heffingen, en voor winst, een correctie toegepast ten einde een betrouwbare exportprijs franco grens Gemeenschap vast te stellen.

2.9.2. De kosten waarvoor een correctie wordt toegepast omvatten die welke normaliter ten laste zijn van de importeur, maar die worden betaald door een binnen of buiten de Gemeenschap gevestigde betrokkene die kennelijk met de importeur of de exporteur gelieerd is of met deze een compensatieregeling heeft getroffen. Deze kosten omvatten onder meer de gebruikelijke kosten van vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten, evenals de douanerechten, alle antidumpingrechten en andere heffingen die in het land van invoer verschuldigd zijn uit hoofde van de invoer of de verkoop van de goederen, alsmede een redelijke marge voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst.

C. Vergelijking

2.10. De exportprijs wordt op billijke wijze met de normale waarde vergeleken. Deze vergelijking geschiedt op hetzelfde handelsniveau, voor zo dicht mogelijk bij elkaar liggende verkoopdata en met inachtneming van andere verschillen. Wanneer de vastgestelde normale waarde en de exportprijs niet op deze grondslag kunnen worden vergeleken, wordt door middel van correcties, naar gelang de bijzondere kenmerken van elke zaak, rekening gehouden met verschillen tussen factoren waarvan wordt beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en, diensgevolge, op de vergelijkbaarheid daarvan. Bij het aanbrenge van deze correcties dienen doublures te worden vermeden, in het bijzonder wat de kortingen, rabatten, hoeveelheden en het handelsniveau betreft. Wanneer aan de gestelde voorwaarden is voldaan, kunnen correcties plaatsvinden voor de hiernavolgende factoren:

1985

a) Fysieke kenmerken

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in fysieke kenmerken van het betrokken produkt. De correctie berust op een redelijke raming van de marktwaarde van het verschil.

b) Invoerheffingen en indirecte belastingen

De normale waarde wordt gecorrigeerd voor een bedrag dat overeenstemt met alle invoerheffingen of indirecte belastingen die worden geheven van het voor verbruik in het land van uitvoer bestemde soortgelijke produkt en van de fysiek daarin opgenomen materialen, voor zover deze heffingen en belastingen niet zijn ingevorderd noch terugbetaald voor het naar de Gemeenschap uitgevoerde produkt.

c) Kortingen, rabatten en hoeveelheden

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in kortingen en rabatten, met inbegrip van die welke worden toegekend voor verschillen in hoeveelheden, indien deze naar behoren zijn gekwantificeerd en rechtstreeks aan de betrokken verkoop gerelateerd zijn. Tevens kan een correctie worden toegepast voor uitgestelde kortingen en rabatten indien het verzoek daartoe gebaseerd is op een gevestigd gebruik in vroegere perioden, waaronder de inachtneming van de voorwaarden voor de toekenning van kortingen of rabatten.

d) Handelsniveau

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in handelsniveau, wanneer, met betrekking tot de distributiekkanalen van beide markten, wordt aangetoond dat de exportprijs, die een geconstrueerde exportprijs kan zijn, zich op een ander handelsniveau bevindt dan de normale waarde en het verschil tussen beide de vergelijkbaarheid van de prijzen heeft beïnvloed, hetgeen dient te blijken uit permanente en duidelijke verschillen tussen de functies die de verkoper vervult en de prijzen die hij hanteert op de onderscheidene handelsniveaus op de binnenlandse markt van het land van uitvoer. De omvang van de correctie is gebaseerd op de marktwaarde van het verschil.

e) Vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in directe kosten in verband met de overbrenging van het produkt van de bedrijfsruimten van de exporteur naar een onafhankelijke afnemer wanneer dergelijke kosten in de prijzen zijn begrepen. Deze kosten omvatten de kosten van vervoer, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en aanverwante kosten.

f) Verpakking

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de diverse, rechtstreeks aan het verpakken van het betrokken produkt gerelateerde kosten.

g) Krediet

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de kosten van de kredieten die voor de verkoop van de betrokken produkten zijn verleend, voor zover deze factor in aanmerking wordt genomen bij het vaststellen van de prijzen.

h) Dienstverlening na verkoop

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de directe kosten in verband met waarborgen, garanties, technische bijstand en dienstverlening waarin de wet en/of het verkoopcontract voorzien.

i) Commissies

Er wordt een correctie toegepast voor verschillen in de commissies die in verband met de verkoop van de betrokken produkten worden betaald.

j) Omrekening van valuta

Wanneer ten behoeve van de prijsvergelijking valuta dienen te worden omgerekend, wordt daarvoor de wisselkoers op de datum van verkoop gebruikt. Wanneer echter de verkoop van vreemde valuta op de termijnmarkt rechtstreeks aan de betrokken exportverkoop is gekoppeld, dient de bij de termijnverkoop gebruikte wisselkoers te worden toegepast. De datum van verkoop is normaliter de factuurdatum. Indien evenwel de datum van het contract, van de kooporder of van de orderbevestiging meer in overeenstemming zijn met de verkoopvoorwaarden mag één van deze data worden gebruikt. Met wisselkoersschommelingen wordt geen rekening gehouden en exporteurs hebben 60 dagen tijd om duurzame veranderingen van de wisselkoersen gedurende het onderzoektijdvak aan te tonen.

D. Dumpingmarge

2.11. Onder voorbehoud van de relevante bepalingen betreffende de billijke vergelijking, wordt het bestaan van dumpingmarges in het onderzoektijdvak normaliter vastgesteld door vergelijking van een gewogen gemiddelde normale waarde met een gewogen gemiddelde prijs van alle vergelijkbare exporttransacties naar de Gemeenschap of door vergelijking, per transactie, van afzonderlijke normale waarden en afzonderlijke prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap. Een op een gewogen gemiddelde gebaseerde normale waarde mag evenwel met de prijzen van alle afzonderlijke uitvoertransacties naar de Gemeenschap vergeleken worden indien de exportprijzen voor de verschillende afnemers, regio's en tijdvakken sterk uiteenlopen en de in de eerste zin van dit lid omschreven methoden ontoereikend zouden zijn om de dumping volledig tot uitdrukking te brengen. De bepalingen van dit lid vormen geen beletsel voor het gebruik van de steekproefmethode overeenkomstig Artikel 17.

2.12. De dumpingmarge is het bedrag waarmee de normale waarde de exportprijs overschrijdt. Wanneer dumpingmarges variëren, kan een gewogen gemiddelde dumpingmarge worden vastgesteld.

Artikel 3

Vaststelling van schade

3.1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder "schade", tenzij anders bepaald, verstaan aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap of aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een dergelijke bedrijfstak en wordt dit begrip volgens de bepalingen van dit artikel geïnterpreteerd.

3.2. De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in van a) de omvang van de invoer met dumping en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke producten in de Gemeenschap en b) de gevolgen van deze invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3.3. Wat de omvang van de invoer met dumping betreft, wordt nagegaan of deze, in absolute cijfers dan wel in verhouding tot de produktie of het verbruik in de Gemeenschap, aanzienlijk is toegenomen. Wat de weerslag van de invoer met dumping op de prijzen betreft, wordt nagegaan of er sprake is van aanzienlijke prijszonderbieding door het met dumping ingevoerde produkt ten opzichte van de prijzen van soortgelijke produkten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, dan wel of deze invoer de prijzen op enige andere wijze sterk drukt of een aanzienlijke belemmering vormt voor prijsverhogingen die zonder deze invoer hadden plaatsgevonden, met dien verstande dat geen van deze factoren op zich, noch meerdere van deze factoren tezamen noodzakelijkerwijze doorslaggevend is of zijn.

3.4. Wanneer de invoer van een produkt uit meer dan één land terzelfder tijd aan een anti-dumpingonderzoek wordt onderworpen, worden de gevolgen van deze invoer uitsluitend cumulatief beoordeeld indien wordt vastgesteld dat a) de dumpingmarge voor het uit elk land ingevoerde produkt meer dan minimaal is in de zin van artikel 9, lid 3, en de uit elk land ingevoerde hoeveelheid niet als te verwaarlozen kan worden aangemerkt, en b) een cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer opportuun is gezien de concurrentieverhoudingen tussen de ingevoerde produkten onderling en tussen de ingevoerde produkten en het soortgelijke produkt uit de Gemeenschap.

3.5. Het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap omvat een beoordeling van alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van die bedrijfstak van invloed zijn, zoals het feit dat een bedrijfstak nog steeds herstellende is van de gevolgen van invoer met dumping of subsidiëring die in het verleden heeft plaatsgevonden, de werkelijke hoogte van de dumpingmarge, de werkelijke en potentiële daling van de verkopen, de winstmarges, de omzet, het marktaandeel, de productiviteit, de rentabiliteit en de bezettingsgraad, alsmede de factoren die van invloed zijn op de prijzen in de Gemeenschap, de werkelijke en potentiële negatieve gevolgen voor de "cash flow", de voorraden, de werkgelegenheid, de lonen, de groei en het vermogen om kapitaal of investeringen aan te trekken. Deze lijst is niet limitatief, noch zijn één of meer van deze factoren noodzakelijkerwijze doorslaggevend.

3.6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgelegde relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond dat de invoer met dumping schade in de zin van deze verordening veroorzaakt. Hierbij moet meer in het bijzonder worden aangetoond dat de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang en/of prijzen de in lid 5 omschreven gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze gevolgen als aanmerkelijk kunnen worden beschouwd.

3.7. Er wordt ook een onderzoek ingesteld naar andere gekende factoren dan de invoer met dumping die de bedrijfstak van de Gemeenschap terzelfdertijd schade toebrengen, om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade overeenkomstig het bepaalde in lid 6 aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn, onder andere, de hoeveelheden en de prijzen van importprodukten die niet tegen dumpingprijzen worden verkocht, een inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumentengedrag, handelsbeperkende praktijken van en de concurrentie tussen buitenlandse producenten en producenten in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen en de exportprestaties en de productiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3.8. De gevolgen van de invoer met dumping worden beoordeeld in verhouding tot de produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap, mits deze produktie duidelijk kan worden onderscheiden aan de hand van beschikbare gegevens over criteria zoals het produktieproces, de omzet en de winst van de producenten. Is deze produktie niet op bovenomschreven wijze te onderscheiden, dan worden de gevolgen van de invoer met dumping beoordeeld aan de hand van een onderzoek van de kleinste groep of het kleinste assortiment produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarover de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

3.9. De vaststelling dat aanmerkelijke schade dreigt te worden toegebracht is op feiten gebaseerd en niet enkel op veronderstellingen, ramingen of vage mogelijkheden. De verandering van omstandigheden waardoor een situatie zou ontstaan waarin dumping schade veroorzaakt moet voor de nabije toekomst duidelijk zijn te voorzien.

3.9.1. Ten behoeve van de vaststelling van dreigende aanmerkelijke schade, worden onder meer de volgende factoren in aanmerking genomen:

- i) de snelle toename van de invoer met dumping op de markt van de Gemeenschap, wat erop wijst dat de invoer waarschijnlijk nog aanzienlijk in omvang zal toenemen;
- ii) voldoende vrij beschikbare produktiecapaciteit van de exporteur of een aanmerkelijke toename daarvan in de nabije toekomst, waardoor het waarschijnlijk is dat de uitvoer met dumping naar de Gemeenschap nog aanzienlijk zal toenemen, waarbij evenwel rekening moet worden gehouden met de beschikbaarheid van andere exportmarkten die de extra voor uitvoer beschikbare hoeveelheden kunnen absorberen;

190

- iii) het feit dat de produkten al dan niet worden ingevoerd tegen prijzen die een sterke druk op de binnenlandse prijzen zullen uitoefenen of een stijging van deze prijzen zullen verhinderen en de vraag naar importprodukten vermoedelijk nog zullen doen toenemen;
- iv) de bestaande voorraad van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft.

3.9.2. Geen van deze factoren behoeft op zich doorslaggevend te zijn, maar alle in overweging genomen factoren tezamen moeten tot de conclusie leiden dat de invoer met dumping op korte termijn zal toenemen en dat deze invoer, tenzij beschermingsmaatregelen worden genomen, aanmerkelijke schade zal veroorzaken.

Artikel 4

Omschrijving van het begrip "bedrijfstak van de Gemeenschap"

4.1. In de zin van deze Verordening wordt onder "bedrijfstak van de Gemeenschap" verstaan de gezamenlijke producenten in de Gemeenschap van de soortgelijke produkten of dat deel van deze producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie van de betrokken produkten een groot deel van de totale communautaire produktie van deze produkten als omschreven in artikel 5, lid 4, uitmaakt, met dien verstande dat

- i) wanneer producenten met exporteurs of importeurs gelieerd zijn of zelf importeur zijn van het produkt dat met dumping zou worden ingevoerd, onder "bedrijfstak van de Gemeenschap" de overige producenten kan worden verstaan;
- ii) in buitengewone omstandigheden het grondgebied van de Gemeenschap, wat de betrokken produktie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de producenten binnen elke markt als een afzonderlijke bedrijfstak kunnen worden beschouwd indien a) de producenten binnen die markt hun gehele of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op die markt verkopen, en b) aan de vraag op die markt niet in belangrijke mate wordt voldaan door elders in de Gemeenschap gevestigde producenten van het betrokken produkt. In deze omstandigheden kan tot het bestaan van schade worden geconcludeerd zelfs indien een groot deel van de totale bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade lijdt, mits de invoer met dumping op deze afzonderlijke markt geconcentreerd is en de producenten van alle of vrijwel alle produkten op die markt door de invoer met dumping schade lijden.

191

4.2. Voor de toepassing van lid 1 worden producenten uitsluitend geacht met exporteurs of importeurs gelieerd te zijn indien a) één van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de andere of indien b) een derde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over hen beiden, of indien c) zij tezamen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap hebben over een derde persoon, voor zover er redenen zijn om aan te nemen of te vermoeden dat de betrokken producent zich door deze relatie anders gedraagt dan niet-gelieerde producenten. Voor de toepassing van dit lid wordt een persoon geacht zeggenschap te hebben over een andere persoon wanneer de ene rechtens of feitelijk in een positie is het handelen van de andere te beperken of te leiden.

4.3. Wanneer onder "bedrijfstak van de Gemeenschap" de producenten in een bepaald gebied worden verstaan, wordt de exporteurs gelegenheid gegeven overeenkomstig artikel 8 verbintenissen aan te bieden voor het betrokken gebied. Indien niet onmiddellijk een passende verbintenis wordt aangeboden of indien de in artikel 8, leden 9 en 10 omschreven situatie zich voordoet, kan voor de Gemeenschap in haar geheel een voorlopig of definitief recht worden opgelegd. In dergelijke gevallen kunnen de rechten, indien zulks in de praktijk uitvoerbaar is, tot specifieke produkten of exporteurs worden beperkt.

4.4. De bepalingen van artikel 3, lid 8, zijn op dit artikel van toepassing.

Artikel 5

Inleiding van de procedure

5.1. Behoudens het bepaalde in artikel 5, lid 6, wordt een onderzoek naar het bestaan, de omvang en de gevolgen van dumping geopend naar aanleiding van een schriftelijke klacht die door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid namens de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt ingediend.

5.1.1. De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze aan de Commissie doet toekomen. De Commissie doet de Lid-Staten een afschrift toekomen van elke klacht die zij ontvangt. De klacht wordt geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of de dag van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie.

5.1.2. Wanneer geen klacht wordt ingediend maar een Lid-Staat over voldoende bewijsmateriaal inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap beschikt, doet zij dit bewijsmateriaal onmiddellijk aan de Commissie toekomen.

5.2. Een overeenkomstig het bepaalde in lid 1 ingediende klacht bevat bewijsmateriaal ten aanzien van dumping, schade en het oorzakelijke verband tussen de beweerde invoer met dumping en de beweerde schade. De klacht bevat alle gegevens waarover de klager redelijkerwijze dient te beschikken met betrekking tot :

- i) de identiteit van de klager en de omvang en de waarde van het soortgelijke produkt dat de klager in de Gemeenschap vervaardigt. Wordt namens de bedrijfstak in de Gemeenschap een schriftelijke klacht ingediend, dan wordt deze bedrijfstak daarin omschreven door middel van een lijst van alle gekende communautaire producenten van het soortgelijke produkt (of verenigingen van communautaire producenten van het soortgelijke produkt) en, voor zover mogelijk, een opgave van de hoeveelheid en de waarde van het soortgelijke produkt dat door deze producenten in de Gemeenschap wordt vervaardigd;
- ii) een uitvoerige omschrijving van het produkt dat met dumping zou worden ingevoerd, de naam van het betrokken land of de betrokken landen van oorsprong of uitvoer, de identiteit van elke gekende exporteur of buitenlandse producent en een lijst van gekende personen die het betrokken produkt invoeren;
- iii) de prijzen waartegen het betrokken produkt voor verbruik op de binnenlandse markt van het land of de landen van oorsprong of uitvoer wordt verkocht (of, indien van toepassing, de prijzen waartegen het produkt vanuit het land of de landen van oorsprong of uitvoer naar een of meer derde landen wordt verkocht, of de geconstrueerde waarde van het produkt), alsmede gegevens over exportprijzen of, indien van toepassing, de prijzen waartegen het produkt voor het eerst aan een onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap wordt verkocht;
- iv) de ontwikkelingen met betrekking tot de omvang van de invoer met dumping, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke produkt op de markt van de Gemeenschap en de weerslag van de invoer op de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals blijkt uit relevante factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, waaronder die welke in Artikel 3, leden 3 en 5 zijn genoemd.

5.3. De Commissie onderzoekt voor zover mogelijk de juistheid en toereikendheid van het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal ten einde vast te stellen of dit voldoende is om tot de opening van een onderzoek over te gaan.

5.4. Een onderzoek op grond van lid 1 wordt eerst geopend nadat aan de hand van een onderzoek naar de mate waarin de klacht door de producenten van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap gesteund dan wel betwist wordt, is vastgesteld dat deze door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend. De klacht wordt geacht "door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap te zijn ingediend" indien zij gesteund wordt door de producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie meer dan 50 procent bedraagt van de totale produktie van het soortgelijke produkt dat vervaardigd wordt door dat deel van de bedrijfstak in de Gemeenschap dat zich voor of tegen de klacht heeft uitgesproken. Er wordt evenwel geen onderzoek geopend wanneer de producenten in de Gemeenschap die de klacht uitdrukkelijk steunen, minder dan 25% van de totale produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap vertegenwoordigen.

5.5. De autoriteiten geven geen bekendheid aan de met het oog op de opening van het onderzoek ingediende klacht voordat het besluit tot opening van een onderzoek is genomen. Na ontvangst van een door het nodige bewijsmateriaal gestaafde klacht en vóór de opening van een onderzoek wordt de overheid van het betrokken land van uitvoer op de hoogte gebracht.

5.6. Indien, in bijzondere omstandigheden, wordt besloten een onderzoek te openen zonder dat een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ontvangen, wordt hiertoe slechts overgegaan indien er voldoende bewijsmateriaal is over het bestaan van dumping, schade en oorzakelijk verband als in lid 2 bedoeld.

5.7. Bij het nemen van het besluit om al dan niet tot een onderzoek over te gaan wordt het bewijsmateriaal ten aanzien van dumping en schade terzelfder tijd in overweging genomen. Een klacht wordt afgewezen wanneer er onvoldoende bewijs van dumping of schade is om voortzetting van de procedure te rechtvaardigen. De invoer wordt in dit verband als te verwaarlozen beschouwd indien de omvang van de invoer met dumping uit een bepaald land minder dan 3% van de invoer van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap bedraagt, tenzij landen die afzonderlijk minder dan 3% van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap invoeren, tezamen goed zijn voor meer dan 7% van de invoer van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap.

5.8. De klacht kan voor de opening van het onderzoek worden ingetrokken, in welk geval zij geacht wordt niet te zijn ingediend.

5.9. Indien na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden, gaat de Commissie daartoe over binnen één maand nadat de klacht is ingediend en maakt zij dit in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend. Wanneer onvoldoende bewijsmateriaal werd ingediend, wordt de klager, na overleg, daarvan in kennis gesteld binnen één maand na de datum waarop de klacht bij de Commissie werd ingediend.

5.10. In het bericht van inleiding van de procedure wordt de opening van een onderzoek aangekondigd, worden het betrokken produkt en de betrokken landen bekendgemaakt, wordt een samenvatting gegeven van de ontvangen informatie en wordt vermeld dat alle relevante informatie aan de Commissie dient te worden medegedeeld. Voorts worden in dit bericht de termijnen bekend gemaakt waarbinnen belanghebbenden zich kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk naar voren kunnen brengen en bij het onderzoek in aanmerking te nemen informatie kunnen verschaffen. Tevens wordt de termijn bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 6, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

5.11. De Commissie stelt de haar bekende betrokken exporteurs en importeurs evenals de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de klagers ervan in kennis dat de procedure werd ingeleid en stelt de volledige tekst van de overeenkomstig artikel 5, lid 1, ontvangen schriftelijke klacht, met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie, ter beschikking van de gekende exporteurs, de autoriteiten van het land van uitvoer en, op hun verzoek, de andere belanghebbenden. Wanneer het aantal betrokken exporteurs bijzonder groot is, wordt de volledige tekst van de schriftelijke klacht daarentegen enkel aan de autoriteiten van het land van uitvoer of aan de betrokken handelsvereniging toegezonden.

5.12. Een anti-dumpingonderzoek mag de inklaringsprocedures van de douane niet hinderen.

Artikel 6

Het onderzoek

A. Informatie en procedure

6.1. Na de inleiding van de procedure maakt de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de dumping als op de schade en deze beide elementen worden terzelfder tijd onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn, wordt een onderzoektijdvak vastgesteld dat normaliter een onmiddellijk aan de procedure voorafgaande periode van ten minste zes maanden beslaat. Informatie die betrekking heeft op een na het onderzoektijdvak volgende periode wordt normaliter niet in aanmerking genomen.

6.2. Belanghebbenden die een bij een anti-dumpingonderzoek gebruikte vragenlijst ontvangen, beschikken over ten minste dertig dagen om deze te beantwoorden. Voor de exporteurs gaat de termijn in op de dag van ontvangst van de vragenlijst, die voor dit doel geacht wordt te zijn ontvangen binnen één week nadat hij de respondent of de geëigende diplomatieke vertegenwoordiger van het land van uitvoer werd toegezonden. De termijn van dertig dagen kan worden verlengd op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de voor het onderzoek vastgestelde termijn en de belanghebbende zijn verzoek naar behoren motiveert, door opgave van de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevindt.

6.3. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken informatie te verstrekken en de Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om gevolg te geven aan dit verzoek. Zij doen de Commissie de gevraagde informatie toekomen tezamen met de resultaten van alle inspecties, controles en onderzoeken die zij hebben uitgevoerd. De Commissie deelt deze informatie, zowel die van algemeen belang als die welke door een Lid-Staat is gevraagd, aan de Lid-Staten mede, tenzij het om vertrouwelijke informatie gaat, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt toegezonden.

6.4. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken alle noodzakelijke controles en inspecties uit te voeren, in het bijzonder bij importeurs, handelaren en producenten in de Gemeenschap, en een onderzoek in te stellen in derde landen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen hiervoor toestemming geven en de overheid van het betrokken land hiervan officieel in kennis werd gesteld en geen bezwaar maakt. De Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan dergelijke verzoeken van de Commissie te voldoen. Ambtenaren van de Commissie kunnen op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat de ambtenaren van de Lid-Staten in hun werkzaamheden bijstaan.

6.5. De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, kunnen worden gehoord indien zij binnen de termijn die in het in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakte bericht is vastgesteld, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek indienen waarin zij aantonen dat zij belanghebbenden zijn voor wie de resultaten van de procedure vermoedelijk consequenties zullen hebben en dat zij geldige redenen hebben om te worden gehoord.

6.6. De importeurs, de exporteurs, de vertegenwoordigers van de overheid van het land van uitvoer en de klagers die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, kenbaar hebben gemaakt, worden op verzoek in de gelegenheid gesteld andere partijen met tegengestelde belangen te ontmoeten, zodat afwijkende standpunten en tegenargumenten naar voren kunnen worden gebracht. Bij het regelen van deze contacten dient rekening te worden gehouden met de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie en met de wensen van de belanghebbenden. Geen enkele belanghebbende is verplicht aan een vergadering deel te nemen, noch mag de afwezigheid van een partij op een bijeenkomst haar belangen schaden. Met de overeenkomstig het bepaalde in dit lid verstrekte mondelinge informatie wordt rekening gehouden voor zover zij later in schriftelijke vorm wordt verstrekt.

6.7. De klagers, de importeurs, de exporteurs, de gebruikers en de consumentenorganisaties die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10 kenbaar hebben gemaakt, alsmede de vertegenwoordigers van het land van uitvoer, hebben op schriftelijk verzoek inzage in alle door een bij het onderzoek betrokken partij verstrekte informatie, doch niet in de interne documenten van de autoriteiten van de Gemeenschap of haar Lid-Statens, die betrekking heeft op hun zaak, die niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 19 en die bij het onderzoek wordt gebruikt. Deze belanghebbenden mogen commentaar geven op vorenbedoelde informatie en met hun opmerkingen kan rekening worden gehouden indien ze door voldoende bewijsmateriaal zijn gestaafd.

6.8. Behoudens in de in artikel 18 bedoelde omstandigheden wordt voor zover mogelijk gecontroleerd of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop de bevindingen worden gebaseerd, juist zijn.

6.9. Een onderzoek wordt, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, binnen een jaar na de opening afgesloten en mag in geen geval langer dan 18 maanden duren.

Artikel 7

Voorlopige maatregelen

7.1. Voorlopige maatregelen kunnen worden toegepast indien een procedure is ingeleid overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, hierover een bericht is gepubliceerd en belanghebbenden voldoende gelegenheid hebben gehad om inlichtingen te verstrekken en opmerkingen te maken overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 10, een voorlopige, positieve vaststelling inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap is gedaan en het in het belang van de Gemeenschap is dat maatregelen worden genomen om dergelijke schade te voorkomen. Voorlopige maatregelen worden niet eerder dan 60 dagen en niet later dan 9 maanden na de inleiding van de procedure genomen.

7.2. Het voorlopige anti-dumpingrecht mag niet hoger zijn dan de voorlopig vastgestelde dumpingmarge en dient lager te zijn dan deze marge indien dit lagere recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

7.3. De voorlopige maatregelen bestaan erin dat een zekerheid wordt verlangd, hetgeen betekent dat bij het in het vrije verkeer brengen in de Gemeenschap van de betrokken producten zekerheid dient te worden gesteld.

7.4. De Commissie neemt voorlopige maatregelen na overleg of, in bijzonder dringende omstandigheden, na de Lid-Staten hieromtrent te hebben geïnformeerd. In het laatste geval geschiedt dit overleg uiterlijk 10 dagen na de datum waarop de Lid-Staten in kennis zijn gesteld van de door de Commissie genomen maatregelen.

7.5. Wanneer een Lid-Staat om het onmiddellijke optreden van de Commissie verzoekt en aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, is voldaan, beslist de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek, of een voorlopig anti-dumpingrecht wordt opgelegd.

7.6. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld in kennis van elke beslissing die zij neemt uit hoofde van dit artikel. De Raad kan met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

7.7. Een voorlopig recht kan voor zes maanden worden opgelegd en vervolgens met drie maanden worden verlengd, dan wel voor negen maanden worden opgelegd. Het recht kan evenwel uitsluitend worden verlengd, of voor een periode van negen maanden opgelegd, indien de exporteurs die een aanzienlijk percentage van de bedrijfstak vertegenwoordigen een daartoe strekkend verzoek indienen of bij kennisgeving door de Commissie geen bezwaar maken.

Artikel 8

Verbintenissen

8.1. Een onderzoek kan worden beëindigd zonder dat voorlopige of definitieve rechten worden ingesteld, indien een exporteur op vrijwillige basis bevredigende verbintenissen aanbiedt om zijn prijzen te herzien of de uitvoer met dumping naar het betrokken gebied stop te zetten, mits de Commissie, na overleg, ervan overtuigd is dat de schadelijke gevolgen van dumping hierdoor worden weggenomen. De prijzen worden ingevolge deze verbintenissen niet sterker verhoogd dan nodig is om de dumpingmarge te elimineren. De prijsverhogingen dienen lager te zijn dan de dumpingmarge indien dergelijke verhogingen toereikend zijn om een einde te maken aan de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade.

8.2. De Commissie kan zelf verbintenissen voorstellen, maar een exporteur kan niet gedwongen worden hierop in te gaan. Het feit dat een exporteur geen verbintenissen aanbiedt of niet op een voorstel daartoe ingaat, heeft geen enkele invloed op het onderzoek van de zaak. Niettemin kan worden vastgesteld dat bij voortzetting van de invoer met dumping de kans op schade groter is. Van de exporteurs worden geen verbintenissen gevraagd, noch aanvaard tenzij een voorlopige vaststelling van dumping en daaruit voortvloeiende schade is gedaan. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden kunnen na het verstrijken van de periode waarin overeenkomstig artikel 20, lid 5, opmerkingen kunnen worden gemaakt geen verbintenissen meer worden aangeboden.

8.3. Verbintenissen behoeven niet te worden aanvaard indien deze aanvaarding in de praktijk, bijvoorbeeld omdat het aantal feitelijke of potentiële exporteurs te groot is, of om andere redenen, onder meer van algemeen beleid, moeilijkheden zou opleveren. De betrokken exporteur kan worden medegedeeld om welke redenen wordt overwogen een aangeboden verbintenis af te wijzen en kan in de gelegenheid worden gesteld hierop commentaar te leveren. De redenen voor de afwijzing worden in het definitieve besluit uiteengezet.

8.4. Partijen die een verbintenis aanbieden, dienen een niet-vertrouwelijke versie daarvan ter beschikking te stellen die aan de bij het onderzoek betrokken partijen kan worden toegezonden.

8.5. Wanneer, na overleg, verbintenissen worden aanvaard en in het Raadgevend Comité geen bezwaren naar voren worden gebracht, wordt het onderzoek beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad ten spoedigste een verslag van het overleg toekomen, tezamen met een voorstel tot beëindiging van het onderzoek. Het onderzoek wordt als beëindigd beschouwd indien de Raad niet binnen één maand met een gekwalificeerde meerderheid een ander besluit neemt.

8.6. Worden de verbintenissen aanvaard, dan wordt het onderzoek naar dumping en schade normaliter beëindigd. Indien in dergelijk geval wordt vastgesteld dat er geen sprake is van dumping of schade komt de verbintenis automatisch te vervallen, behalve wanneer een dergelijke vaststelling grotendeels het gevolg is van het bestaan van een verbintenis. In dergelijke gevallen kunnen de autoriteiten verlangen dat een verbintenis gedurende een redelijke termijn wordt gehandhaafd. Indien wordt vastgesteld dat er inderdaad sprake is van dumping en schade, wordt de verbintenis gehandhaafd overeenkomstig de eraan verbonden voorwaarden en de bepalingen van deze Verordening.

8.7. De Commissie verlangt van elke exporteur van wie een verbintenis werd aanvaard dat hij op gezette tijden informatie verstrekt omtrent de naleving van deze verbintenis en dat hij de autoriteiten de gelegenheid geeft relevante gegevens te verifiëren. Indien een exporteur niet aan deze eisen voldoet, wordt hij geacht zijn verbintenis te hebben geschonden.

8.8. Wanneer tijdens het onderzoek van bepaalde exporteurs verbintenissen worden aanvaard, worden deze voor de toepassing van artikel 11 geacht van kracht te worden op de datum waarop het onderzoek voor het betrokken exporterende land wordt beëindigd.

8.9. Wanneer een verbintenis door een partij wordt geschonden of ingetrokken, wordt overeenkomstig artikel 9 een definitief recht ingesteld op basis van de feiten die werden vastgesteld bij het onderzoek dat tot de verbintenis aanleiding heeft gegeven, op voorwaarde dat dit onderzoek werd afgesloten met een definitieve vaststelling van dumping of schade en, behalve in geval van intrekking van een verbintenis, de betrokken exporteur de gelegenheid is gegeven opmerkingen te maken.

8.10. Na overleg kan overeenkomstig artikel 7 op basis van de beste informatie die beschikbaar is een voorlopig recht worden ingesteld, hetzij omdat er redenen zijn om aan te nemen dat een verbintenis wordt geschonden, hetzij ingeval van schending of intrekking van een verbintenis, indien het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot de verbintenis niet werd voltooid.

Artikel 9

Beëindiging zonder maatregelen; instelling van definitieve rechten

9.1. Wanneer de klacht wordt ingetrokken kan de procedure worden beëindigd, tenzij dit strijdig is met het belang van de Gemeenschap.

9.2. Wanneer, na overleg, blijkt dat beschermende maatregelen overbodig zijn en het Raadgevend Comité geen bezwaar maakt, wordt het onderzoek of de procedure beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad onverwijld een verslag van het overleg toekomen, tezamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd indien de Raad niet binnen een maand met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit neemt.

9.3. Bij een overeenkomstig artikel 5, lid 9, ingeleide procedure wordt de schade normaliter als te verwaarlozen beschouwd indien de betrokken invoer minder bedraagt dan de in artikel 5, lid 7, aangegeven hoeveelheden. De procedure wordt onmiddellijk beëindigd indien wordt vastgesteld dat de dumpingmarge minder dan 2% van de exportprijs bedraagt, met dien verstande dat uitsluitend het onderzoek wordt beëindigd wanneer de marge voor individuele exporteurs minder dan 2% bedraagt, de procedure op deze exporteurs van toepassing blijft en zij bij een latere herziening voor het betrokken land overeenkomstig artikel 11 aan een nieuw onderzoek kunnen worden onderworpen.

9.4. Wanneer uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van dumping en daaruit voortvloeiende schade en het belang van de Gemeenschap maatregelen in de zin van artikel 21 noodzakelijk maakt, stelt de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Raadgevend Comité, een definitief anti-dumpingrecht in. Wanneer voorlopige rechten van toepassing zijn, wordt de Raad ten minste één maand voor het verstrijken van deze rechten een voorstel voor definitieve maatregelen voorgelegd. Het anti-dumpingrecht mag de vastgestelde dumpingmarge niet overschrijden en dient lager te zijn dan deze marge indien een lager recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

9.5. In elke zaak wordt op non-discriminatoire grondslag een passend anti-dumpingrecht geheven van alle produkten, ongeacht de oorsprong, waarvan is geconstateerd dat zij met dumping worden ingevoerd en dat daardoor schade ontstaat, met uitzondering van de invoer waarvoor krachtens deze verordening verbintenissen werden aanvaard. In de verordening wordt het aan elke leverancier opgelegde recht of, indien dit uit praktisch oogpunt onmogelijk is en in de in artikel 2, lid 7, bedoelde gevallen, het land van levering bekendgemaakt.

9.6. Wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 17 heeft beperkt, mag het anti-dumpingrecht op de invoer door exporteurs of producenten die zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, kenbaar hebben gemaakt maar niet bij het onderzoek werden betrokken, niet hoger zijn dan de gewogen gemiddelde dumpingmarge die voor de in de steekproef opgenomen partijen werd vastgesteld. Voor de toepassing van dit lid houdt de Commissie geen rekening met nihilarges en minimale marges noch met marges die onder de in artikel 18 bedoelde omstandigheden werden vastgesteld. De autoriteiten passen individuele rechten of normale waarden toe op de invoer van elke exporteur of producent aan wie de in artikel 17 bedoelde individuele behandeling wordt toegekend.

Artikel 10

Terugwerkende kracht

10.1. Voorlopige maatregelen en definitieve anti-dumpingrechten worden uitsluitend toegepast op produkten die na de inwerkingtreding van het respectievelijk krachtens artikel 7, lid 1 en artikel 9, lid 5 genomen besluit in het vrije verkeer worden gebracht, behoudens de bij deze verordening vastgestelde uitzonderingen.

10.2. Wanneer een voorlopig recht werd toegepast en uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van dumping en schade, beslist de Raad, ongeacht of al dan niet een definitief anti-dumpingrecht dient te worden ingesteld, welk deel van het voorlopige recht definitief dient te worden ingevorderd. Onder "schade" wordt voor dit doel niet verstaan een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een communautaire bedrijfstak, noch de dreiging van aanzienlijke schade, tenzij wordt vastgesteld dat deze, in afwezigheid van voorlopige maatregelen, tot aanmerkelijke schade zou hebben geleid. In alle andere gevallen waarin een dergelijke dreiging of vertraging zich voordoet, worden alle voorlopig betaalde bedragen vrijgegeven en kunnen definitieve rechten uitsluitend worden opgelegd vanaf de datum waarop de dreiging van schade of de aanzienlijke vertraging definitief worden vastgesteld.

10.3. Is het definitieve anti-dumpingrecht hoger dan het voorlopige recht, dan wordt het verschil niet geïnd. Is het definitieve recht lager dan het voorlopige recht, dan wordt het recht opnieuw berekend. Is de definitieve vaststelling negatief, dan wordt het voorlopige recht niet bevestigd.

10.4. Een definitief anti-dumpingrecht kan worden geheven van produkten die ten hoogste 90 dagen voor de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen, maar niet voor de datum waarop het onderzoek werd geopend, ten verbruike zijn aangegeven, op voorwaarde dat de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, lid 5, werd geregistreerd, de Commissie de betrokken importeurs de gelegenheid heeft gegeven opmerkingen te maken en dat:

- i) voor het betrokken produkt in het verleden over een langere periode dumping werd geconstateerd of de importeur ervan op de hoogte was of had moeten zijn dat invoer met dumping plaatsvond en hij kennis droeg van de omvang van deze invoer en de beweerde of vastgestelde schade; en
- ii) naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade veroorzaakte, er een aanzienlijke toename is geconstateerd van invoer die, gezien het tijdstip waarop en de omvang waarin hij plaatsvindt en andere omstandigheden, het corrigerende effect van het toe te passen definitieve anti-dumpingrecht ernstig dreigt te ondermijnen.

10.5. Ingeval van schending of intrekking van verbintenissen kunnen overeenkomstig deze Verordening definitieve rechten worden geheven van goederen die ten hoogste negentig dagen voor de inwerkingtreding van voorlopige maatregelen in het vrije verkeer worden gebracht, op voorwaarde dat de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, werd geregistreerd en deze terugwerking niet wordt toegepast ten aanzien van produkten die vóór de schending of de intrekking van de verbintenis werden ingevoerd.

Artikel 11

Duur, herziening en terugbetaling

11.1. Een anti-dumpingmaatregel blijft van toepassing zolang en voor zover als nodig is om de schadeveroorzakende invoer met dumping tegen te gaan.

11.2. Een definitieve anti-dumpingmaatregel vervalt vijf jaar nadat hij werd ingesteld of vijf jaar na de datum waarop het meest recente herzieningsonderzoek in verband met zowel de dumping als de schade werd beëindigd, tenzij bij een herzieningsonderzoek wordt vastgesteld dat het vervallen van de maatregel waarschijnlijk tot een voortzetting of herhaling van invoer met dumping en daaruit voortvloeiende schade zal leiden. Een herzieningsonderzoek bij het vervallen van een maatregel wordt op initiatief van de Commissie, dan wel op verzoek van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap geopend en de maatregel blijft van kracht tot de resultaten van dit onderzoek bekend zijn.

11.2.1. Een herzieningsonderzoek in verband met het vervallen van een maatregel wordt geopend wanneer het verzoek daartoe voldoende bewijs bevat dat de opheffing van de maatregelen vermoedelijk tot voortzetting of herhaling van dumping en schade zou leiden, bijvoorbeeld stukken waaruit blijkt dat nog steeds invoer met dumping plaatsvindt en dat daardoor schade ontstaat, dat het verdwijnen van de schade geheel of ten dele aan de bestaande maatregelen is toe te schrijven of dat de omstandigheden waarin de exporteurs zich bevinden dan wel de marktsituatie van zodanige aard zijn dat de schadeveroorzakende dumping waarschijnlijk zal voortduren.

11.2.2. Bij een overeenkomstig dit lid uitgevoerd onderzoek worden de exporteurs, de importeurs, de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld de in het verzoek om een herziening verstrekte informatie aan te vullen, te weerleggen of daarop commentaar te geven en in de conclusies zal naar behoren rekening worden gehouden met al het relevante, door feiten gestaafde bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag of het al dan niet waarschijnlijk is dat intrekking van de maatregelen tot voortzetting of herhaling van de invoer met dumping en schade zal leiden.

11.2.3. Voor de toepassing van dit lid wordt op een passend tijdstip in de loop van het laatste jaar dat de in dit lid omschreven maatregelen van toepassing zijn in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen een bericht gepubliceerd waarin wordt aangekondigd dat de maatregelen op korte termijn zullen vervallen. Na de publikatie van dit bericht kunnen de producenten in de Gemeenschap, uiterlijk drie maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar, overeenkomstig het bepaalde in lid 2.1. een verzoek tot herziening indienen. Tevens wordt een bericht gepubliceerd waarin het feitelijke vervallen van de maatregelen uit hoofde van dit lid wordt aangekondigd.

11.3. De noodzaak tot handhaving van maatregelen kan eveneens worden onderzocht, hetzij op initiatief van de Commissie, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, hetzij, op voorwaarde dat een redelijke termijn van ten minste één jaar is verstreken sedert de instelling van de definitieve maatregel, op verzoek van een exporteur, een importeur of de producenten van de Gemeenschap, gestaafd met voldoende bewijs van de noodzaak van een dergelijke tussentijdse herziening.

11.3.1. Een tussentijds herzieningsonderzoek wordt geopend wanneer het verzoek daartoe voldoende bewijs bevat dat handhaving van de maatregel niet langer noodzakelijk is om een einde te maken aan de dumping en/of dat het onwaarschijnlijk is dat de schade zal blijven bestaan of zich opnieuw zal voordoen indien de maatregel wordt ingetrokken of gewijzigd, dan wel dat de bestaande maatregel niet of niet langer toereikend is om de dumping en de daaruit voortvloeiende schade tegen te gaan.

11.3.2. Bij een overeenkomstig dit lid uitgevoerd onderzoek kan de Commissie onder meer nagaan of de omstandigheden met betrekking tot dumping en schade ingrijpend gewijzigd zijn, dan wel of met de bestaande maatregelen het beoogde resultaat, namelijk het wegnemen van de eerder overeenkomstig artikel 3 van deze verordening vastgestelde schade wordt bereikt. Bij de definitieve vaststelling wordt rekening gehouden met al het relevante, met feiten onderbouwde bewijsmateriaal.

11.4. Een herzieningsonderzoek kan eveneens ten doel hebben individuele dumpingmarges vast te stellen voor nieuwe exporteurs in het betrokken exportland die het produkt niet hebben uitgevoerd gedurende het onderzoektijdvak waarop de maatregelen gebaseerd zijn.

11.4.1. Een herzieningsonderzoek wordt geopend wanneer een nieuwe exporteur of producent kan aantonen dat hij niet gelieerd is met enige exporteur of producent in het land van uitvoer waarop de anti-dumpingmaatregelen voor het betrokken produkt van toepassing zijn, dat hij het betrokken produkt eerst na het verstrijken van vorengenoemd onderzoektijdvak naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd of kan aantonen dat hij een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om een aanzienlijke hoeveelheid naar de Gemeenschap uit te voeren.

11.4.2. Een herzieningsonderzoek voor een nieuwe exporteur wordt geopend, en versneld ten uitvoer gelegd, na raadpleging van het Raadgevend Comité en nadat de producenten van de Gemeenschap in de gelegenheid werden gesteld opmerkingen te maken. De verordening van de Commissie waarbij het herzieningsonderzoek wordt geopend wijzigt de verordening waarbij het recht werd ingesteld door dit recht ten aanzien van de betrokken nieuwe exporteur in te trekken en voor te schrijven dat de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, dient te worden geregistreerd zodat, mocht tijdens het herzieningsonderzoek dumping worden vastgesteld met betrekking tot deze exporteur, anti-dumpingrechten kunnen worden geheven met terugwerking tot de datum waarop dit onderzoek werd geopend.

11.4.3. De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing wanneer de rechten overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 6, werden ingesteld.

11.5. De bepalingen van deze verordening betreffende procedures en onderzoeken, met uitzondering van die welke betrekking hebben op termijnen, zijn van toepassing op alle herzieningsonderzoeken uit hoofde van de leden 2, 3 en 4. Deze onderzoeken worden zo snel mogelijk uitgevoerd en dienen normaliter binnen twaalf maanden na opening te zijn voltooid.

11.6. Herzieningsonderzoeken uit hoofde van dit artikel worden door de Commissie geopend na raadpleging van het Raadgevend Comité. Wanneer deze onderzoeken daartoe aanleiding geven, worden de maatregelen overeenkomstig lid 2 ingetrokken of gehandhaafd, dan wel overeenkomstig de leden 3 en 4 ingetrokken, gehandhaafd of gewijzigd door de instelling van de Gemeenschap die ze heeft ingevoerd. Wanneer maatregelen ten aanzien van individuele exporteurs maar niet ten aanzien van een land in zijn geheel worden ingetrokken, blijft de procedure van toepassing op deze exporteurs die automatisch kunnen worden onderworpen aan een nieuw onderzoek dat overeenkomstig dit artikel voor het betrokken land wordt ingesteld.

11.7. Bij een herzieningsonderzoek op grond van lid 3, dat reeds aan de gang is aan het einde van de geldigheidsduur van de in lid 2 omschreven maatregelen, zal eveneens rekening worden gehouden met de in lid 2 bedoelde omstandigheden.

11.8. In afwijking van het bepaalde in lid 2, kan een importeur om terugbetaling van rechten verzoeken wanneer wordt aangetoond dat de dumpingmarge op basis waarvan de rechten werden betaald, niet meer bestaat of is teruggevallen tot een lager niveau dan dat van de geldende rechten.

11.8.1. Om terugbetaling van anti-dumpingrechten te verkrijgen doet de importeur de Commissie een daartoe strekkend verzoek aan toekomen. Het verzoek wordt ingediend via de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de produkten in het vrije verkeer werden gebracht en dit binnen zes maanden nadat de hoogte van de definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten werd vastgesteld of besloten werd de bedragen waarvoor zekerheid was gesteld uit hoofde van het voorlopige recht definitief in te vorderen. De Lid-Staten geven de Commissie onverwijld kennis van een dergelijk verzoek.

11.8.2. Een verzoek om terugbetaling wordt slechts geacht met voldoende bewijsmateriaal te zijn gestaafd wanneer het nauwkeurige gegevens bevat met betrekking tot het bedrag van de anti-dumpingrechten waarvan terugbetaling wordt gevraagd en het vergezeld gaat van alle douane-documenten in verband met de berekening en de betaling van dit bedrag. Tevens dient het, voor een representatieve periode, bewijsmateriaal te bevatten betreffende de normale waarden en de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap van de exporteur of producent waarop de rechten van toepassing zijn. Wanneer de importeur niet met de betrokken exporteur of producent gelieerd is en dergelijke informatie niet onmiddellijk beschikbaar is, of de exporteur of de producent niet bereid is deze informatie aan de importeur te verschaffen, wordt in het verzoek een verklaring van de exporteur of de producent opgenomen dat de dumpingmarge lager of nihil is geworden in de zin van dit artikel en dat het desbetreffende bewijsmateriaal aan de Commissie zal worden toegezonden. Wanneer dit bewijsmateriaal niet binnen een redelijke termijn door de exporteur of de producent wordt voorgelegd, wordt het verzoek van de hand gewezen.

11.8.3. Na raadpleging van het Raadgevend Comité besluit de Commissie of en in hoeverre het verzoek wordt ingewilligd. De Commissie kan op ieder ogenblik besluiten een tussentijdse herziening in te leiden. Op basis van de informatie die wordt verkregen bij dit herzieningsonderzoek, dat wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen die op dergelijke onderzoeken van toepassing zijn, en de conclusies die eruit worden getrokken, wordt bepaald of en in hoeverre terugbetaling gerechtvaardigd is. Terugbetalingen van rechten vinden normaliter plaats binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen achttien maanden nadat het met bewijsmateriaal gestaafde verzoek om terugbetaling werd ingediend door een importeur van het aan anti-dumpingrechten onderworpen produkt. Deze rechten worden door de Lid-Staten normaliter terugbetaald binnen negentig dagen nadat vorengenoemd besluit werd genomen.

11.9. Bij alle overeenkomstig dit artikel uitgevoerde herzieningsonderzoeken of met het oog op de terugbetaling van rechten ingestelde onderzoeken gaat de Commissie, voor zover de omstandigheden niet gewijzigd zijn, op dezelfde wijze te werk als bij het onderzoek ten gevolge waarvan het recht werd ingesteld, met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, in het bijzonder Afdeling D daarvan, en artikel 17 van deze Verordening.

11.10. Bij elk uit hoofde van dit artikel uitgevoerd onderzoek gaat de Commissie overeenkomstig artikel 2 na of de exportprijzen betrouwbaar zijn. Wordt evenwel besloten de exportprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, te construeren, dan worden bij het berekenen van deze prijs de betaalde antidumpingrechten niet in mindering gebracht, indien afdoende bewijs wordt geleverd dat het recht in de wederverkooprijzen en de latere verkoopprijzen in de Gemeenschap tot uitdrukking is gebracht.

Artikel 12

12.1. Indien de bedrijfstak van de Gemeenschap voldoende gegevens verstrekt waaruit blijkt dat de maatregelen de wederverkooprijzen of de latere verkoopprijzen in de Gemeenschap niet of onvoldoende hebben gewijzigd, kan het onderzoek, na overleg, worden heropend om na te gaan of de maatregel invloed heeft gehad op deze prijzen.

12.2. Bij een onderzoek op grond van dit artikel worden de exporteurs, importeurs en producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld de situatie ten aanzien van wederverkooprijzen en latere verkoopprijzen nader toe te lichten. Indien de conclusie is dat de maatregel tot wijzigingen in deze prijzen had moeten leiden om de schade weg te nemen die voordien overeenkomstig artikel 3 was vastgesteld, worden de exportprijzen overeenkomstig artikel 2 opnieuw bezien en worden de dumpingmarges, rekening houdend met de herziene exportprijzen, opnieuw berekend. Wordt geoordeeld dat het ongewijzigde prijsniveau in de Gemeenschap door een daling van de exportprijzen is veroorzaakt die vóór of na de instelling van de maatregelen heeft plaatsgevonden, dan kunnen de dumpingmarges met inachtneming van deze lagere exportprijzen opnieuw worden berekend.

12.3. Wanneer bij een nieuw onderzoek op grond van dit artikel blijkt dat de dumping is toegenomen, dan wordt de geldende maatregel door de Raad met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, overeenkomstig de nieuwe bevindingen inzake exportprijzen gewijzigd.

12.4. De desbetreffende bepalingen van de artikelen 5 en 6 zijn van toepassing op alle onderzoeken die op grond van dit artikel worden heropend, met dien verstande dat een dergelijke heropening zo spoedig mogelijk plaatsvindt en het nieuwe onderzoek normalerwijze binnen zes maanden na de opening wordt afgesloten.

12.5. Met beweerde wijzigingen van de normale waarde wordt op grond van dit artikel slechts rekening gehouden indien de Commissie binnen de in het bericht van opening van een onderzoek gestelde termijnen uitvoerige en met bewijsmateriaal ondersteunde gegevens over de herziene normale waarden ontvangt. Indien een onderzoek betrekking heeft op een herziening van de normale waarden, kan de invoer, in afwachting van de resultaten van dit onderzoek, overeenkomstig artikel 14, lid 5, worden geregistreerd.

Artikel 13

Ontwijking van rechten

13.1. De overeenkomstig deze verordening ingestelde anti-dumpingrechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke produkten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er sprake is van ontwijking van rechten. Ontwijking wordt geacht plaats te vinden wanneer de handelsstromen tussen derde landen en de Gemeenschap wijzigingen ondergaan ten gevolge van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en aangetoond wordt dat de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het geassembleerde soortgelijke produkt .

13.2. Assemblage in de Gemeenschap of een derde land wordt geacht ontwijking van de maatregelen in te houden wanneer:

- i) de assemblagewerkzaamheden sinds of kort voor de opening van het anti-dumpingonderzoek zijn aangevangen of aanmerkelijk zijn toegenomen en de betrokken delen afkomstig zijn uit het land waarop de maatregelen van toepassing zijn; en
- ii) de delen 60% of meer uitmaken van de totale waarde van de delen van het geassembleerde produkt; ontwijking wordt echter niet geacht plaats te vinden indien de waarde die tijdens de assemblage- of voltooiingswerkzaamheden aan de ingevoerde delen wordt toegevoegd meer dan 25% van de produktiekosten bedraagt; en
- iii) de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het geassembleerde soortgelijke produkt.

13.3. Een onderzoek op grond van dit artikel wordt geopend indien het verzoek voldoende bewijsmateriaal bevat betreffende de in lid 1 genoemde factoren. Het onderzoek wordt, na raadpleging van het Raadgevend Comité, geopend door middel van een verordening van de Commissie die de douaneautoriteiten tevens de instructie geeft de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, te registreren of zekerheidstelling te eisen. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Commissie, die kan worden bijgestaan door de douaneautoriteiten, en wordt binnen negen maanden afgesloten. Wanneer de definitief vastgestelde feiten uitbreiding van de maatregelen rechtvaardigen, neemt de Raad met een gewone meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie het daartoe strekkend besluit dat geldig is vanaf de datum waarop overeenkomstig artikel 14, lid 5 registratie van de goederen of zekerheidstelling werd geëist. De desbetreffende procedurele bepalingen van deze verordening betreffende de opening en het uitvoeren van een onderzoek zijn van toepassing op dit artikel.

13.4. De verplichting tot registratie op grond van artikel 14, lid 5 geldt niet voor produkten die vergezeld gaan van een douanecertificaat waarin wordt verklaard dat de betrokken invoer geen ontwijking van rechten inhoudt, noch worden ten aanzien van deze produkten maatregelen genomen. Deze certificaten worden op schriftelijk verzoek door de douaneautoriteiten aan de importeurs afgegeven na goedkeuring bij een besluit van de Commissie en na raadpleging van het Raadgevend Comité dan wel bij het besluit van de Raad tot vaststelling van maatregelen. De certificaten zijn geldig voor de daarin vermelde periode en onder de daarin vermelde voorwaarden.

13.5. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan de normale toepassing van de voorschriften inzake douanerechten.

Artikel 14

Algemene bepalingen

14.1. Voorlopige of definitieve anti-dumpingrechten worden bij verordening ingesteld en door de Lid-Staten geheven in de vorm en voor het bedrag als in die verordening vermeld en met inachtneming van de andere daarin vermelde criteria. Deze rechten worden geheven onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere heffingen die normaal bij invoer van toepassing zijn. Van geen enkel produkt kunnen zowel anti-dumpingrechten als compenserende rechten worden geheven op grond van eenzelfde situatie die door dumping of exportsubsidies is ontstaan.

14.2. Verordeningen tot instelling van voorlopige of definitieve anti-dumpingrechten en verordeningen of besluiten tot aanvaarding van verbintenissen of tot beëindiging van onderzoeken of procedures worden in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt. Deze verordeningen of besluiten bevatten, in het bijzonder, en met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens, de namen van de betrokken exporteurs, indien praktisch mogelijk, of van de betrokken landen, een omschrijving van het produkt en een samenvatting van de belangrijkste feiten en overwegingen die voor de bevindingen inzake dumping en schade relevant zijn. In elk afzonderlijk geval wordt een exemplaar van de verordening of het besluit aan de gekende belanghebbenden toegezonden. De bepalingen van dit lid zijn van overeenkomstige toepassing op herzieningsonderzoeken.

14.3 Bij deze verordening, of uit hoofde daarvan, kunnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld, in het bijzonder wat de gemeenschappelijke definitie van het begrip "oorsprong van goederen" als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 betreft.

14.4. Indien dit in het belang is van de Gemeenschap mogen maatregelen die op grond van deze verordening zijn vastgesteld, na raadpleging van het Raadgevend Comité, bij besluit van de Commissie voor een periode van ten hoogste één jaar worden geschorst indien de marktverhoudingen in de Gemeenschap wijzigingen hebben ondergaan die de toepassing van dergelijke maatregelen tijdelijk ongepast maken, mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid werd gesteld opmerkingen te maken. Tot verlenging van de schorsing kan door de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, worden besloten. Maatregelen kunnen na overleg, te allen tijde wederingesteld worden indien de reden voor schorsing heeft opgehouden te bestaan.

14.5. De Commissie kan, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat met ingang van de datum van registratie rechten kunnen worden geheven van de betrokken produkten. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Gemeenschap ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen. De registratieverplichting wordt opgelegd door middel van een verordening waarin het doel van de maatregel wordt uiteengezet en, indien dit opportuun is, een raming wordt opgenomen van de bedragen aan rechten die eventueel later verschuldigd zullen zijn. De invoer kan voor een periode van ten hoogste negen maanden aan registratieplicht worden onderworpen.

14.6. De Lid-Staten brengen de Commissie maandelijks verslag uit over de invoer van goederen waarover onderzoeken gaande zijn en waarop maatregelen van toepassing zijn, onder opgave van het bedrag van de rechten dat op grond van deze verordening is geheven.

Artikel 15

Overleg

15.1. Overleg als in deze verordening bedoeld vindt plaats in een Raadgevend comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan een vertegenwoordiger van de Commissie voorzitter is. Overleg vindt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk plaats en in ieder geval binnen een periode die het mogelijk maakt de in deze verordening aangegeven termijnen aan te houden.

15.2. Het Comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

15.3. Zo nodig kan het overleg uitsluitend schriftelijk plaatsvinden. De Commissie deelt dit aan de Lid-Staten mede, onder opgave van de termijn waarbinnen zij hun standpunt kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken. Het mondelinge overleg wordt door de voorzitter geregeld, mits het binnen een periode kan plaatsvinden die het mogelijk maakt de in deze verordening genoemde termijnen aan te houden.

15.4. Het overleg heeft in het bijzonder betrekking op:

- i) het bestaan van dumping en de methoden om de dumpingmarge vast te stellen;
- ii) het bestaan en de omvang van de schade;
- iii) het oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping en de schade;
- iv) de maatregelen die in de gegeven omstandigheden passend zijn om schade door dumping te voorkomen of om deze schade weg te nemen en de wijze waarop deze maatregelen worden uitgevoerd.

Artikel 16
Controlebezoeken

16.1. Indien zij dit nuttig oordeelt, legt de Commissie bezoeken af om de administratie van importeurs, exporteurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten, handelsverenigingen en -organisaties ter plaatse te onderzoeken ten einde de ingewonnen inlichtingen over dumping en schade te controleren. Indien niet tijdig een correct antwoord wordt ontvangen, kan van controle ter plaatse worden afgezien.

16.2. De Commissie kan zo nodig onderzoeken in derde landen verrichten, mits de betrokken ondernemingen hiermee instemmen en de vertegenwoordigers van de overheid van het betrokken land op de hoogte worden gebracht en dezen tegen het onderzoek geen bezwaar maken. Zodra de toestemming van de betrokken ondernemingen is verkregen, deelt de Commissie de autoriteiten van het land van uitvoer de namen en adressen mede van de te bezoeken ondernemingen en de overeengekomen bezoekdata.

16.3. De betrokken ondernemingen worden in kennis gesteld van de aard van de inlichtingen die tijdens het bezoek gecontroleerd zullen worden en van alle tijdens het bezoek te verstrekken aanvullende informatie, hetgeen echter niet belet dat ter plaatse nadere bijzonderheden kunnen worden gevraagd in het licht van de verkregen inlichtingen.

16.4. Bij controles die ingevolge dit artikel worden uitgevoerd, wordt de Commissie bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die hiertoe de wens te kennen hebben gegeven.

Artikel 17

Steekproeven

17.1. Indien het aantal klagers, exporteurs of importeurs, produktsoorten of transacties groot is, kan het onderzoek worden beperkt tot, hetzij een redelijk aantal partijen, produkten of transacties, door gebruik te maken van statistisch significante steekproeven die gebaseerd zijn op informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar is, hetzij de grootste representatieve produktie-, verkoop- of exporthoeveelheden die redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd onderzocht kunnen worden.

17.2. De definitieve selectie van partijen, produktsoorten of transacties ingevolge dit artikel geschiedt door de Commissie, bij voorkeur in overleg en met toestemming van de betrokken partijen, mits deze zich binnen drie weken bij de Commissie aanmelden en voldoende inlichtingen verstrekken om een representatieve steekproef mogelijk te maken.

17.3. Indien, overeenkomstig dit artikel, een beperkt onderzoek heeft plaatsgevonden, wordt niettemin een individuele dumpingmarge vastgesteld voor elke exporteur of producent die niet in de oorspronkelijke selectie was opgenomen, maar die binnen de bij deze verordening bepaalde termijnen de nodige informatie verstrekt, tenzij het aantal exporteurs of producenten zo groot is dat individuele onderzoeken te belastend zijn en een tijdige afsluiting van het onderzoek in de weg staan.

17.4. Wanneer tot een steekproefonderzoek wordt besloten en enkele of alle geselecteerde partijen weigeren medewerking te verlenen in een mate die de resultaten van het onderzoek aanmerkelijk zal beïnvloeden, kan een nieuwe selectie worden gemaakt. Indien echter een groot aantal geselecteerden medewerking blijft weigeren of indien er niet genoeg tijd is om een nieuwe selectie te maken, zijn de desbetreffende bepalingen van artikel 18 van toepassing.

Artikel 18

Niet-medewerking

18.1. Indien belanghebbenden binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek aanmerkelijk belemmeren, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken aan de hand van de beschikbare gegevens. Blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, dan wordt deze buiten beschouwing gelaten en kan van beschikbare gegevens gebruik worden gemaakt. Belanghebbenden dienen van de gevolgen van niet-medewerking in kennis te worden gesteld.

18.2. Indien de belanghebbende zijn antwoord niet door middel van systemen voor automatische gegevensverwerking verstrekt, wordt dit niet als het niet-verlenen van medewerking beschouwd, mits deze belanghebbende aantoont dat het verstrekken van het antwoord in de gevraagde vorm voor hem een onredelijke extra belasting zou betekenen of onredelijke extra kosten met zich zou brengen.

18.3. Indien de informatie die een belanghebbende verstrekt niet in alle opzichten ideaal is, mag deze niet buiten beschouwing worden gelaten indien de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze binnen de termijnen wordt verstrekt en controleerbaar is en de betrokkene naar beste vermogen heeft gehandeld.

18.4. Indien bewijsmateriaal of inlichtingen niet worden aanvaard, dient de partij die deze heeft verstrekt onverwijld in kennis te worden gesteld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen en dient haar de gelegenheid te worden gegeven binnen de gestelde termijn nadere inlichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte inlichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van dergelijk bewijsmateriaal of dergelijke inlichtingen te worden vermeld in alle bevindingen die openbaar worden gemaakt.

18.5. De op lid 1 van dit artikel gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de normale waarde en de in de klacht vervatte informatie, dienen, indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het onderzoek vastgestelde termijnen, te worden getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoerstatistieken of douane-statistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

18.6. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijke medewerking verleent, waardoor relevante informatie niet beschikbaar is, kan dit ten gevolge hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

Artikel 19

Vertrouwelijke gegevens

19.1. Inlichtingen die vanwege hun aard vertrouwelijk zijn (bijvoorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie heeft verstrekt of van wie hij deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, als dusdanig door de autoriteiten behandeld.

19.2. Belanghebbenden die vertrouwelijke inlichtingen verstrekken, dienen daarvan een niet-vertrouwelijke samenvatting toe te zenden. Deze samenvattingen moeten gedetailleerd genoeg zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de essentie van de als vertrouwelijk medegedeelde gegevens. In buitengewone omstandigheden kunnen belanghebbenden aangeven dat deze inlichtingen niet kunnen worden samengevat. In dergelijke buitengewone omstandigheden moet worden aangegeven waarom het niet mogelijk is een samenvatting te verstrekken.

19.3. Indien de Commissie van oordeel is dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt niet bereid is deze bekend te maken of de bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in samengevatte vorm toe te staan, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten, tenzij uit goede bronnen blijkt dat ze juist zijn. Verzoeken om vertrouwelijke behandeling mogen niet willekeurig worden afgewezen.

19.4. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en, in het bijzonder, van de motivering van besluiten die ingevolge deze verordening zijn genomen of voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen, voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures toe te lichten. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokkenen wat de bescherming van hun zakengeheimen betreft.

19.5. De Raad, de Commissie en de Lid-Staten en de ambtenaren van de Raad, de Commissie en de Lid-Staten maken zonder de uitdrukkelijke toestemming van de persoon die ze heeft verstrekt geen gegevens bekend die zij ingevolge deze verordening hebben verkregen en waarvoor deze persoon een vertrouwelijke behandeling heeft gevraagd. Informatie die tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt uitgewisseld of informatie in verband met het overleg op grond van artikel 15 of interne documenten die door de autoriteiten van de Gemeenschap of van de Lid-Staten zijn opgesteld, worden niet bekendgemaakt, tenzij in deze verordening anders is bepaald.

19.6. De op grond van deze verordening verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor het doel waarvoor ze is gevraagd.

Artikel 20

Bekendmaking van gegevens

20.1. De indieners van de klacht, importeurs, exporteurs en vertegenwoordigers van het land van uitvoer kunnen vragen in kennis te worden gesteld van de gegevens betreffende de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan voorlopige maatregelen zijn ingesteld. Dergelijke verzoeken dienen onmiddellijk na het instellen van de voorlopige maatregelen schriftelijk te worden ingediend, en de gevraagde informatie wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk verstrekt.

20.2. De in lid 1 genoemde partijen mogen om mededeling vragen van de definitieve bevindingen inzake de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen of beëindiging van een onderzoek of procedure zonder maatregelen aan te bevelen, waarbij bijzondere aandacht wordt geschonken aan de mededeling van feiten of overwegingen die afwijken van die waarop de voorlopige maatregelen waren gebaseerd.

20.3. De in lid 2 bedoelde verzoeken om mededeling van definitieve bevindingen worden schriftelijk aan de Commissie gericht en moeten, wanneer een voorlopig recht is ingesteld, uiterlijk één maand na de bekendmaking van de instelling van dat recht door de Commissie zijn ontvangen. Wanneer geen voorlopige recht is ingesteld, worden partijen in de gelegenheid gesteld om mededeling van definitieve bevindingen te vragen binnen de door de Commissie gestelde termijnen.

20.4. Definitieve bevindingen worden schriftelijk medegedeeld met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens. Deze mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk en uiterlijk één maand voordat de Commissie een definitief besluit neemt of voordat ze ingevolge artikel 9 een voorstel tot het nemen van definitieve maatregelen doet. Kan de Commissie bepaalde feiten of overwegingen op dat tijdstip niet mededelen, dan deelt ze deze mede zodra dit mogelijk is. Deze mededeling doet geen afbreuk aan besluiten die de Commissie of de Raad daarna neemt, maar indien dergelijke besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden deze zo spoedig mogelijk medegedeeld.

20.5. Opmerkingen die na de mededeling van definitieve bevindingen worden gemaakt, worden uitsluitend in aanmerking genomen binnen de termijn die de Commissie in elk afzonderlijk geval heeft vastgesteld en die ten minste tien dagen bedraagt, waarbij de urgentie van de kwestie in aanmerking wordt genomen.

Artikel 21
Belang van de Gemeenschap

21.1. In het kader van deze verordening wordt bij het beantwoorden van de vraag of het belang van de Gemeenschap met een interventie gediend is, rekening gehouden met de belangen van alle betrokkenen, waaronder de binnenlandse producenten, de gebruikers en de consumenten. Een vaststelling op grond van dit artikel wordt slechts gedaan indien alle partijen de gelegenheid hebben gehad hun standpunt overeenkomstig lid 2 bekend te maken. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handelsversturende gevolgen van schadeveroorzakende dumping weg te nemen en een effectieve mededinging te herstellen. Maatregelen die op basis van de geconstateerde dumping en schade zijn vastgesteld mogen niet worden toegepast indien het de autoriteiten, op grond van de voorgelegde informatie, duidelijk is dat het niet in het belang van de Gemeenschap is deze maatregelen toe te passen.

21.2. Ten einde de autoriteiten voldoende informatie te verschaffen om bij het beantwoorden van de vraag of het instellen van maatregelen in het belang van de Gemeenschap is, met alle standpunten en gegevens rekening te kunnen houden, kunnen de indieners van de klacht, de importeurs, de representatieve gebruikers en de representatieve consumentenorganisaties, binnen de in het bericht van opening van een anti-dumpingonderzoek gestelde termijnen, zich bij de Commissie bekend maken en deze laatste inlichtingen verstrekken. Deze inlichtingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van de andere in dit artikel genoemde partijen die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

21.3. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen vragen om te worden gehoord. Deze verzoeken worden ingewilligd indien ze binnen de in lid 2 bedoelde termijnen zijn ingediend en daarin de bijzondere redenen zijn vermeld, waarom, in het belang van de Gemeenschap, een mondeling onderhoud nodig wordt geacht.

21.4. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld kunnen over de toepassing van ingestelde voorlopige rechten opmerkingen maken. Om in aanmerking te worden genomen moeten deze opmerkingen uiterlijk één maand na de toepassing van deze maatregelen zijn ontvangen. Deze opmerkingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van andere partijen, die het recht hebben daarop commentaar te geven.

21.5. De Commissie onderzoekt de informatie die op passende wijze is voorgelegd en gaat na of deze representatief is. Het resultaat van dit onderzoek, tezamen met een oordeel over de waarde van de ontvangen inlichtingen, wordt aan het Raadgevend Comité voorgelegd. Het overeengekomen standpunt van het Comité wordt door de Commissie in aanmerking genomen wanneer zij op grond van artikel 9 een voorstel doet.

21.6. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen om mededeling verzoeken van de feiten en overwegingen op basis waarvan de definitieve besluiten waarschijnlijk genomen zullen worden. Dergelijke informatie wordt voor zover mogelijk ter beschikking gesteld en doet geen afbreuk aan de later door de Commissie of de Raad te nemen besluiten.

21.7. De op grond van dit artikel verstrekte inlichtingen worden slechts in aanmerking genomen wanneer zij door bewijsmateriaal worden gestaafd.

Artikel 22 Slotbepalingen

Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van:

- i) bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;
- ii) verordeningen van de Gemeenschap in de landbouwsector en van Verordening (EEG) nr. 1059/69⁽⁵⁾, (EEG) nr. 2730/75⁽⁶⁾ en (EEG) nr. 2783/75⁽⁷⁾. De onderhavige verordening vormt een aanvulling op voornoemde verordeningen en houdt een afwijking in van de daarin vervatte bepalingen die de toepassing van anti-dumpingrechten in de weg staan;
- iii) bijzondere maatregelen, mits deze niet strijdig zijn met de verplichtingen uit hoofde van de GATT.

Artikel 23 Intrekking van bestaande wetgeving

Verordening (EEG) nr. 2423/88, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 521 en Verordening (EG) nr. 522, wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

---

(5) PB nr. L 141 van 12.06.1969, blz. 1
(6) PB nr. L 281 van 01.11.1975, blz. 20
(7) PB nr. L 282 van 01.11.1975, blz. 104

Artikel 24
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum die is vastgesteld in het besluit betreffende de inwerkingtreding van de besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de Uruguay-Ronde. Zij is van toepassing op reeds ingeleide procedures. Bepalingen inzake termijnen voor de inleiding van procedures en de instelling van voorlopige rechten worden echter eerst toegepast na de in een besluit van de Raad vermelde datum, welk besluit de Raad uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen zal nemen op grond van een voorstel van de Commissie dat bij de Raad zal worden ingediend nadat de nodige begrotingsmiddelen zijn toegewezen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk is elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

DEEL 6 (2)

HANDELSBESCHERMING:

SUBSIDIES

TOELICHTING

A. INLEIDING

De in 1994 afgesloten handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde hebben tot de nieuwe Overeenkomst inzake Subsidies en Compenserende Maatregelen ("de Subsidie-Overeenkomst") geleid. De bepalingen van deze overeenkomst inzake compenserende maatregelen dienen in de EG-wetgeving te worden opgenomen en, zoals te Marrakesh overeengekomen, vanaf 1 januari 1995 van toepassing te zijn.

De Subsidie-Overeenkomst bevat nieuwe, gedetailleerde regels over subsidies en onderzoeken die met het oog op het nemen van compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld. In verband met de talrijke wijzigingen en om ervoor te zorgen dat de nieuwe regels correct worden toegepast en transparant zijn, werd het noodzakelijk geacht de tekst van de Subsidie-Overeenkomst zoveel mogelijk in de EG-wetgeving op te nemen. Daarom werd de tekst van de Overeenkomst, en niet de tekst van de bestaande EG-Verordening ter zake, Verordening (EEG) nr. 2423/88⁽¹⁾, als basis voor de nu voorgestelde verordening genomen.

Toevoegingen aan de Subsidie-Overeenkomst zijn voornamelijk beperkt tot: verduidelijkingen waar de Overeenkomst niet duidelijk is; invoeging van de bestaande bepalingen over de tamelijk unieke procedures en besluitvorming van de EU, waarin de nodige wijzigingen zijn aangebracht in het licht van de uitspraken van het Hof; en de wijziging of invoeging van specifieke EU-regels over punten zoals te verwaarlozen importvolumes, het nemen van steekproeven, niet-medewerking, ontwijking van rechten en het belang van de Gemeenschap, waarover de Overeenkomst geen bepalingen bevat, onduidelijk is of slechts een indicatie van minima geeft. Soms zijn de meer gedetailleerde bepalingen van de nieuwe anti-dumpingverordening in de onderhavige verordening overgenomen, voor zover deze niet strijdig zijn met de bepalingen van de Subsidie-Overeenkomst.

---

(1) PB nr. L 209 van 02.09.1988, blz. 1

De Subsidie-Overeenkomst bevat nieuwe normen over de instelling van compenserende maatregelen en nieuwe, gedetailleerde regels om het begrip "subsidie" te omschreven, over subsidies waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden en over de berekening van de hoogte van deze subsidies, meer uitgebreide procedurele voorschriften over de opening en de uitvoering van het onderzoek en beperkingen op de instelling van voorlopige rechten. Omzetting in de wetgeving van de Gemeenschap zal uiteraard hetzelfde resultaat opleveren. Bovendien zal de goedkeuring van deze nieuwe, meer nauwkeurige regels, tot een grotere rechtszekerheid leiden, tot meer transparante procedures en een betere bescherming van de rechten van partijen.

Ook andere nieuwe bepalingen, zoals die over te verwaarlozen importvolumes en het belang van de Gemeenschap zijn erop gericht de transparantie en de rechtszekerheid te vergroten. Voor de producenten in de Gemeenschap is nu duidelijk gesteld bij welk importvolume een klacht kan worden ingediend en maatregelen genomen. Bovendien krijgen alle belanghebbenden een beter inzicht in hun rechten en plichten met betrekking tot het aspect "belang van de Gemeenschap", daar een gestructureerd kader wordt ingesteld voor de verstrekking en behandeling van informatie door de autoriteiten.

Voorts is het van belang dat de genomen maatregelen effectief zijn en te dien einde is zijn nieuwe bepalingen over de ontwijking van rechten in de tekst opgenomen.

Tenslotte valt op te merken dat deze ontwerp-verordening inzake compenserende rechten voor de eerste maal geheel los staat van de voorgestelde anti-dumpingwetgeving. Dit is het gevolg van de meer gedetailleerde aard van de nieuwe Subsidie-Overeenkomst, het steeds grotere verschil tussen anti-dumping- en subsidie-onderzoeken en de daaruit voortvloeiende noodzaak het subsidie-instrument een grotere autonomie te geven.

B. VOORNAAMSTE KENMERKEN VAN DE ONTWERP-VERORDENING INZAKE COMPENSERENDE RECHTEN

1. Definitie van een subsidie (artikel 2)

Deze definitie is letterlijk uit de Subsidie-Overeenkomst overgenomen, namelijk een financiële bijdrage van de overheid en het voordeel dat de ondernemingen hierdoor verkrijgen.

2. Begrip "tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie" (artikel 3)

De voorwaarden waarop tegen een subsidie compenserende maatregelen kunnen worden genomen zijn ook uit de Subsidie-Overeenkomst overgenomen (artikelen over specificiteit van subsidies en de groene lijst, alsmede het zogenaamde "groene vak" van de Landbouwovereenkomst.

3. Berekening van de hoogte van een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie (artikel 4)

Deze bepaling is gebaseerd op het principe van het "voordeel voor de ontvanger". Deze benadering is nu op grond van artikel 14 van de Subsidie-Overeenkomst toegestaan en geeft de Gemeenschap meer mogelijkheden compenserende maatregelen te nemen dan de benadering "kosten voor de overheid". Het principe "voordeel voor de ontvanger" stemt meer met de praktijk van de Gemeenschap in geval van staatssteun overeen.

4. Schade en bedrijfstak van de Gemeenschap (artikelen 5 en 6)

Deze bepalingen stemmen grotendeels met die van de Subsidie-Overeenkomst overeen.

5. Opening van procedures (artikel 7)

Naast de basiscriteria voor de opening van subsidieprocedures zijn in de leden 5, 6 en 7 ook de voorwaarden uiteengezet waaronder onderzoeken geopend kunnen worden ten aanzien van soorten subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden ten einde te verifiëren of aan de criteria is voldaan.

6. Conclusies van het onderzoek (artikel 8)

Volgens de Subsidie-Overeenkomst moeten onderzoeken normalerwijze binnen 12 maanden worden afgesloten, wat in strijd is met de 13 maanden die voor 1995 voor EU-onderzoeken waren gepland.

Voorgesteld wordt de bepalingen van de Overeenkomst in deze verordening (artikel 8, lid 9) op te nemen, hoewel voorlopige rechten nog steeds binnen 9 maanden moeten worden toegepast (artikel 9.1).

7. Verbintenissen (artikel 10)

- a) Tijdens subsidie-onderzoeken mogen zowel verbintenissen van de overheid als van exporteurs worden aanvaard.

- b) In de loop der jaren zijn er steeds problemen geweest over de maatregelen die genomen moeten worden indien exporteurs hun verbintenissen niet nakomen of intrekken. In dergelijke gevallen zou de Gemeenschap het recht moeten hebben definitieve rechten in te stellen die gebaseerd zijn op de bevindingen van het voorafgaande onderzoek om te voorkomen dat een exporteur die zijn verbintenis niet naleeft in een betere positie komt te verkeren dan zijn concurrenten die de verbintenissen wel toepassen. Bovendien is de uitvoering van een geheel nieuw onderzoek aan de hand van nieuwe feiten een tijdrovende onderneming die slechts in bepaalde omstandigheden gerechtvaardigd is. Het niet-nakomen van een verbintenis lijkt geen omstandigheid te zijn die een nieuw onderzoek rechtvaardigt.

Volgens de nieuwe bepalingen van de leden 9 en 10 van artikel 10 van de ontwerp-tekst zouden definitieve rechten kunnen worden ingesteld indien bewezen is dat de verbintenis niet wordt nageleefd of is ingetrokken. De rechten van de exporteur zijn beschermd door het feit dat hij het recht heeft een nieuw onderzoek aan te vragen indien de omstandigheden met betrekking tot subsidiëring of schade gewijzigd zijn. Bovendien zou de verandering in de maatregelen geen nieuwe termijn van 5 jaar doen ingaan, aan het einde waarvan de maatregelen automatisch vervallen. Wordt slechts vermoed dat de verbintenis niet wordt nageleefd, dan worden voorlopige rechten ingesteld terwijl de zaak onderzocht wordt.

8. Te verwaarlozen importvolume en minimale subsidiëring (artikel 11)

- a) De bepaling over het te verwaarlozen importvolume voor ontwikkelingslanden is uit de Subsidie-Overeenkomst overgenomen. Ook wordt de bepaling van de Subsidie-Overeenkomst overgenomen dat een subsidie van minder dan 1% van de waarde als minimaal is te beschouwen.
- b) Voorgesteld wordt ontwikkelingslanden voor de toepassing van deze verordening niet te definiëren.

9. Herzieningsonderzoeken en terugbetalingen (artikel 13)

- a) De bepalingen inzake herzieningsonderzoeken en terugbetalingen zijn grotendeels dezelfde als die van de anti-dumpingverordening, met één uitzondering.
- b) Wat de versnelde procedures voor nieuwe exporteurs betreft (afdeling C), is de Subsidie-Overeenkomst veel minder expliciet dan de Anti-Dumpingovereenkomst. Artikel 19, lid 3, vermeldt slechts:

"Elke exporteur op wiens exportprodukten een definitief compenserend recht is ingesteld maar wiens produkten niet werkelijk werden onderzocht om andere redenen dan diens weigering mede te werken, heeft recht op een versneld onderzoek zodat de met onderzoek belaste autoriteiten zo snel mogelijk een afzonderlijk compenserend recht voor die exporteur kunnen instellen."

Er is geen tegenhanger van de anti-dumpingbepalingen volgens welke de exporteur tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Gemeenschap mag hebben geëxporteerd en dat hij niet met de importeurs gelieerd mag zijn. Evenmin is er een bepaling dat rechten tijdens het onderzoektijdvak niet geïnd worden.

Gezien het bovenstaande wordt voorgesteld een tekst aan te houden die op de Subsidie-Overeenkomst is gebaseerd.

10. Ontwijking van rechten (artikel 14)

Maatregelen om ontwijking van rechten tegen te gaan worden in de Subsidie-Overeenkomst niet genoemd en de gepastheid van dergelijke maatregelen moet in het licht van de omstandigheden worden beoordeeld. Te bedenken valt dat compenserende rechten het gevolg zijn van subsidiëring door een overheid en dat deze rechten slechts in bijzondere gevallen, die in hun context moeten worden onderzocht, door exporteurs ontweken kunnen worden.

De bepalingen inzake ontwijking in deze verordening zijn derhalve vooral gericht op praktijken, zoals assemblage in derde landen of in de Gemeenschap, waarvoor, afgezien van de compenserende rechten, geen geldige redenen of economische rechtvaardiging bestaan. Indien de de rechten aldus worden omzeild, kunnen maatregelen worden genomen, mits voor het soortgelijke importprodukt, en/of onderdelen daarvan, nog een subsidie wordt toegekend waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen.

Deze bepaling vormt een afdoende bescherming tegen ontwijking van compenserende rechten, die het de Gemeenschap mogelijk maakt ervoor te zorgen dat de maatregelen effectief blijven.

Het procedurele gedeelte van dit artikel stemt met de anti-dumping-verordening overeen.

11. Steekproeven (artikel 18)

De Subsidie-Overeenkomst bevat geen specifieke bepalingen over het nemen van steekproeven. Het is echter wenselijk over dit onderwerp regels vast te stellen, daar dezelfde problemen die zich bij anti-dumpingprocedures voordoen als het aantal exporteurs en importeurs zeer groot is, zich ook bij subsidieprocedures zullen voordoen. Voorgesteld wordt derhalve de regels van de anti-dumpingverordening inzake het nemen van steekproeven ook in de verordening inzake compenserende rechten op te nemen.

12. Het niet-verlenen van medewerking (artikel 19)

Artikel 12, lid 7, van de Subsidie-Overeenkomst bevat slechts de volgende korte verwijzing naar dit punt:

"Indien een belanghebbend Lid of een belanghebbende partij binnen een redelijke termijn geen toegang verleent tot de noodzakelijke informatie of deze anderszins niet verstrekt, of het onderzoek aanmerkelijk belemmert, kunnen aan de hand van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin."

Deze zelfde bepaling is in de Anti-dumpingovereenkomst opgenomen, maar wordt daarin aangevuld door Bijlage II, terwijl een dergelijke Bijlage in de Subsidie-Overeenkomst niet voorkomt.

Voorgesteld wordt de bepalingen inzake niet-medewerking van de anti-dumpingverordening in de verordening inzake compenserende rechten op te nemen, daar deze niet met de Subsidie-Overeenkomst in strijd zijn, maar deze slechts verder uitwerken en erop gericht zijn de maatregelen van de Gemeenschap op dit punt doorzichtiger en meer voorspelbaar te maken.

13. Vertrouwelijke gegevens (artikel 20)

De bepalingen inzake vertrouwelijke gegevens zijn gebaseerd op de bepalingen van de Subsidie-Overeenkomst die enigszins van dezelfde soort bepalingen in de Anti-dumpingovereenkomst afwijken vanwege de directe betrokkenheid van de overheid bij subsidie-procedures. De onderzoeksdossiers bevatten derhalve vertrouwelijke informatie die zowel van de overheid als van ondernemingen afkomstig is. Met name is bepaald dat informatie over het bilaterale overleg tussen regeringen uit hoofde van de Subsidie-Overeenkomst vertrouwelijk is.

14. Gelijktijdige instelling van anti-dumping- en compenserende rechten
(artikel 15, lid 1)

De basisbepalingen van de GATT-Overeenkomst, artikel VI, lid 5, zijn in de subsidieverordening opgenomen.

15. Verhouding tussen compenserende maatregelen en acties op multilateraal niveau (artikel 23)

Er moet een bepaling worden vastgesteld dat compenserende rechten ingetrokken kunnen worden indien op multilateraal niveau actie is ondernomen (panels) en er, naar aanleiding van deze actie, andere maatregelen dan de instelling van compenserende rechten zijn genomen (daar subsidie-onderzoeken en GATT-panels parallel kunnen lopen, maar er volgens de Subsidie-Overeenkomst slechts een soort maatregelen genomen kan worden om het probleem op te lossen).

16. Diversen

De bepalingen inzake de schorsing van maatregelen en de registratie van de invoer (artikel 15) en inzake het belang van de Gemeenschap (artikel 22) zijn gelijk aan die in de anti-dumpingverordening, zoals de meeste procedurele regels in onderhavige verordening die hier niet specifiek zijn genoemd.

C. CONCLUSIE

Ter uitvoering van de Overeenkomst inzake Subsidies en Compenserende Maatregelen van 1994 die als gevolg van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde is gesloten en ten einde rekening te houden met hetgeen hierboven onder punt B is uiteengezet, legt de Commissie de Raad

- een voorstel voor ter vervanging van de basisverordening van de Gemeenschap inzake compenserende rechten.

94/0231(ACC)

VOORSTEL VOOR EEN

**Verordening (EG) nr. ..../94 van de Raad
inzake beschermende maatregelen tegen gesubsidieerde invoer
uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap**

De Raad van de Europese Unie,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van de
landbouwmarkten en de verordeningen op grond van artikel 235 van het Verdrag
die van toepassing zijn op goederen die door de verwerking van landbouw-
produkten zijn verkregen, en in het bijzonder op de bepalingen van deze
verordeningen die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene
beginsel dat beschermingsmaatregelen aan de grenzen uitsluitend kunnen
worden vervangen door de bij deze verordeningen vastgestelde maatregelen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Raad bij Verordening (EEG) nr. 2423/88⁽¹⁾, gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 521/94⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 522/94⁽³⁾
gemeenschappelijke regels heeft vastgesteld ter bescherming tegen invoer met
dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese
Economische Gemeenschap;

(1) PB nr. L 209 van 02.08.1988, blz.14

(2) PB nr. L 66 van 16.03.1994, blz. 7

(3) PB nr. L 66 van 16.03.1994, blz.10

Overwegende dat deze regels werden vastgesteld overeenkomstig de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder die welke voortvloeien uit artikel VI van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (de "GATT"), de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT (de "Anti-dumpingcode van 1979") en de Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de GATT (de "Subsidiecode van 1979");

Overwegende dat in 1994 voltooide multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde tot de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (de "WTO") heeft geleid;

Overwegende dat Bijlage IA bij de Overeenkomst tot oprichting van de WTO (de "WTO-Overeenkomst") onder meer de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel 1994 (de "GATT 1994"), een Overeenkomst inzake Landbouw (de "Landbouwovereenkomst"), een nieuwe overeenkomst over de tenuitvoerlegging van artikel VI van de GATT 1994 (de "Anti-dumpingovereenkomst") en een nieuwe overeenkomst inzake Subsidies en Compenserende Maatregelen (de "Subsidie-Overeenkomst") bevat;

Overwegende dat het met het oog op een meer doorzichtige en effectieve toepassing van de regels van de Anti-dumping- en de Subsidie-Overeenkomst nodig werd geacht twee afzonderlijke verordeningen op te stellen waarin nauwkeurig is omschreven op welke wijze elk van beide handelsbeschermingsinstrumenten moet worden toegepast;

Overwegende dat het derhalve dienstig is de voorschriften van de Gemeenschap voor de toepassing van compenserende rechten in het licht van de nieuwe multilaterale regels te wijzigen, waaronder de voorschriften inzake de opening van een procedure en het uitvoeren van een onderzoek, met inbegrip van de vaststelling van de feiten en de behandeling van gegevens; de toepassing van voorlopige maatregelen; de instelling en heffing van compenserende rechten; de duur en de herziening van compenserende maatregelen; en de openbaarmaking van informatie in verband met subsidieonderzoeken;

Overwegende dat het aanbeveling verdient, gezien de talrijke wijzigingen in de nieuwe overeenkomsten en met het oog op een correcte en transparante toepassing van de nieuwe regels, deze overeenkomsten zoveel mogelijk in communautaire wetgeving om te zetten;

Overwegende dat het voorts wenselijk lijkt voldoende nauwkeurig te bepalen wanneer van subsidiëring geacht wordt sprake te zijn, volgens welke principes daartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden (met name indien de subsidie specifiek is toegekend), en op welke wijze de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie berekend wordt;

Overwegende dat het duidelijk is dat, om te kunnen vaststellen dat er van subsidie sprake is, het noodzakelijk is aan te tonen dat een overheid of overheidsinstantie op het grondgebied van een land een financiële bijdrage levert, of dat er een vorm van inkomens- of prijzensteun is geweest in de zin van artikel XVI van de GATT 1994, en dat de ontvanger hierdoor een voordeel heeft verkregen;

Overwegende dat het nodig is voldoende nauwkeurig aan te geven tegen welke soorten subsidies compenserende maatregelen genomen kunnen worden en welke procedures gevolgd moeten worden indien tijdens een onderzoek wordt vastgesteld dat het onderzochte bedrijf subsidies heeft ontvangen waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden;

Overwegende dat in de Subsidie-Overeenkomst is vermeld dat de bepalingen inzake subsidies waartegen geen maatregelen genomen kunnen worden vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van de WTO-Overeenkomst vervallen, tenzij de Leden van de WTO overeenkomen de geldigheidsduur van deze bepalingen te verlengen; dat het derhalve nodig kan zijn deze verordening dienovereenkomstig te wijzigen indien de geldigheidsduur van deze bepalingen niet wordt verlengd;

Overwegende dat tegen de maatregelen die in Bijlage 2 bij de Landbouw-overeenkomst zijn vermeld geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, voor zover die overeenkomst dit bepaalt;

Overwegende dat het wenselijk is duidelijk en nauwkeurig aan te geven welke factoren relevant kunnen zijn voor de vaststelling of de gesubsidieerde invoer aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt dan wel dreigt te veroorzaken; dat, bij het aantonen van het oorzakelijk verband tussen de omvang en de prijzen van deze invoer en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt, aandacht dient te worden geschonken aan de gevolgen van andere factoren, en met name de marktomstandigheden in de Gemeenschap;

Overwegende dat het dienstig is het begrip "bedrijfstak van de Gemeenschap" te omschrijven en te bepalen dat met exporteurs gelieerde partijen van deze bedrijfstak kunnen worden uitgesloten en dat ook het begrip "gelieerd" gedefinieerd dient te worden; dat het ook noodzakelijk is te bepalen dat compenserende maatregelen ten behoeve van producenten in een regio van de Gemeenschap genomen kunnen worden en aan te geven wat onder een dergelijke regio dient te worden verstaan;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen wie een klacht wegens subsidiëring mag indienen en in welke mate deze door de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden gesteund en welke informatie over subsidie, schade en het verband daartussen daarin moet zijn opgenomen; dat het tevens wenselijk is de procedures voor het afwijzen van klachten of het inleiden van procedures te omschrijven;

Overwegende dat dient te worden bepaald hoe de belanghebbenden ervan in kennis worden gesteld welke informatie de autoriteiten nodig hebben; dat de belanghebbenden voldoende tijd moeten hebben om het nodige bewijsmateriaal te verzamelen en in de gelegenheid moeten worden gesteld hun belangen te verdedigen; dat het bovendien wenselijk is de bij het onderzoek te volgen regels en procedures duidelijk aan te geven en in het bijzonder te bepalen dat de belanghebbenden zich kenbaar dienen te maken, hun standpunt naar voren dienen te brengen en informatie dienen te verstrekken; dat dergelijke standpunten en informatie slechts in aanmerking worden genomen indien zij binnen de gestelde termijn worden voorgelegd; dat het bovendien wenselijk is te bepalen op welke voorwaarden een belanghebbende toegang heeft tot en commentaar kan leveren op de door andere belanghebbenden verschaft informatie; dat de Lid-Staten met de Commissie dienen samen te werken bij het verzamelen van deze informatie;

Overwegend dat het noodzakelijk is te bepalen onder welke omstandigheden voorlopige rechten kunnen worden ingesteld en dat deze niet eerder dan 60 dagen en niet later dan 9 maanden na de opening van het onderzoek mogen worden ingesteld; dat de Commissie dergelijke rechten in alle gevallen voor een periode van vier maanden kan instellen;

Overwegende dat het noodzakelijk is procedures vast te stellen voor de aanvaarding van verbintenissen die de gevolgen van de subsidie compenseren of de schade wegnemen, waardoor het instellen van voorlopige of definitieve rechten overbodig wordt; dat het tevens wenselijk aan te geven welke consequenties aan het schenden of het intrekken van een verbintenis zijn verbonden en te bepalen dat voorlopige rechten kunnen worden ingesteld wanneer het vermoeden bestaat dat een verbintenis wordt geschonden of wanneer nader onderzoek noodzakelijk is om de bevindingen aan te vullen; dat bij het aanvaarden van verbintenissen erop moet worden toegezien dat de voorgestelde verbintenissen en de handhaving daarvan de concurrentie niet verstoren;

Overwegende dat het, gezien het bepaalde in de Subsidie-Overeenkomst, noodzakelijk is voor te schrijven dat subsidiezaken, ongeacht of daarbij al dan niet maatregelen worden ingesteld, normaliter binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen achttien maanden na de opening van het onderzoek worden beëindigd; dat een onderzoek dient te worden beëindigd indien het bedrag van de subsidie minimaal blijkt te zijn of, met name bij invoer uit ontwikkelingslanden, de omvang van de gesubsidieerde invoer te verwaarlozen is en dat hiervoor criteria dienen te worden vastgesteld; dat, wanneer maatregelen noodzakelijk zijn, bepalingen in verband met de beëindiging van het onderzoek dienen te worden vastgesteld en dient te worden voorgeschreven dat het recht lager dan het bedrag van de tot compensatie aanleiding gevende subsidie moet zijn indien een dergelijk recht de schade zou wegnemen en dat, bovendien, de wijze van berekening van het recht in het geval van een steekproefonderzoek dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat het noodzakelijk is bepalingen op te nemen die het mogelijk maken de voorlopige rechten indien nodig met terugwerkende kracht in te vorderen en aan te geven onder welke omstandigheden rechten met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd om ervoor te zorgen dat de toe te passen definitieve maatregelen effect sorteren; dat het bovendien noodzakelijk is te bepalen dat ingeval van schending of intrekking van verbintenissen de rechten eveneens met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat maatregelen na vijf jaar vervallen tenzij bij een herzieningsonderzoek blijkt dat zij dienen te worden gehandhaafd; dat in gevallen waarin voldoende bewijsmateriaal in verband met gewijzigde omstandigheden wordt voorgelegd tevens dient te worden voorzien in tussentijdse herzieningen of onderzoeken om te bepalen of terugbetaling van compenserende rechten gerechtvaardigd is;

Overwegende dat, hoewel de Subsidie-Overeenkomst van 1994 geen bepalingen bevat met betrekking tot de ontwijking van compenserende maatregelen, deze wel ontweken kunnen worden, op ongeveer dezelfde wijze als anti-dumpingmaatregelen; dat het derhalve wenselijk lijkt in deze verordening een bepaling op te nemen om de ontwijking van compenserende maatregelen tegen te gaan;

Overwegende dat het dienstig is te voorzien in de mogelijkheid tot schorsing van compenserende maatregelen ingeval van tijdelijke wijzigingen in de marktomstandigheden die de toepassing van dergelijke maatregelen inopportuun maken;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in de mogelijkheid tot registratie bij invoer van de onderzochte produkten zodat later tegen deze invoer eventueel maatregelen kunnen worden genomen;

Overwegende dat de Lid-Staten toezicht dienen te houden op de invoer van de aan een onderzoek en maatregelen onderworpen goederen om de naleving van de maatregelen te waarborgen en dat zij hun bevindingen hieromtrent evenals de uit hoofde van deze Verordening ingevorderde bedragen aan rechten aan de de Commissie dienen mede te delen;

Overwegende dat moet worden voorgeschreven dat in bepaalde stadia van het onderzoek een Raadgevend Comité dient te worden geraadpleegd; dat dit Comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en dat het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat controlebezoeken dienen plaats te vinden ter verificatie van de toegezonden informatie betreffende subsidiëring en schade, met dien verstande dat dergelijke bezoeken afhankelijk worden gesteld van de wijze waarop de vragenlijsten zijn ingevuld;

Overwegende dat, ten einde ervoor te zorgen dat onderzoeken binnen de gestelde termijnen worden voltooid, het van wezenlijk belang is te bepalen dat, wanneer het aantal partijen of transacties groot is, een onderzoek steekproefsgewijze mag worden uitgevoerd ;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat voor belanghebbenden die niet voldoende medewerking verlenen aan het onderzoek andere informatie kan worden gebruikt en dat dergelijke informatie voor de betrokken belanghebbenden minder gunstig kan zijn dan het geval zou zijn geweest wanneer ze wel medewerking hadden verleend aan het onderzoek;

Overwegende dat bepalingen betreffende de vertrouwelijke behandeling van informatie dienen te worden vastgesteld om de openbaarmaking van zaken- of ambtsgeheimen te voorkomen;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is te voorzien in de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen aan de partijen die voor een dergelijke behandeling in aanmerking komen en dat deze bekendmaking, met inachtneming van de besluitvormingsprocedures van de Gemeenschap, tijdig dient plaats te vinden zodat de belanghebbenden hun belangen kunnen verdedigen;

Overwegende dat het aanbeveling verdient te voorzien in een administratief systeem dat het mogelijk maakt argumenten naar voren te brengen met betrekking tot de vraag of maatregelen in het belang van de Gemeenschap zijn, met inbegrip van het belang van de consument, termijnen vast te stellen waarbinnen dergelijke informatie dient te worden verstrekt en bepalingen op te nemen betreffende de rechten van de belanghebbenden ten aanzien van de openbaarmaking van gegevens;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is de toepassing van termijnen voor het indienen van klachten, het inleiden van procedures en het instellen van voorlopige rechten afhankelijk te stellen van de totstandbrenging van de noodzakelijke administratieve structuren bij de diensten van de Commissie; dat de Raad derhalve door middel van een uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen te nemen besluit dient te bepalen wanneer deze termijnen van toepassing zijn,

Overwegende dat het bij de toepassing van de bepalingen van de Subsidie-Overeenkomst van essentieel belang is, ten einde het evenwicht tussen rechten en plichten te handhaven die met deze Overeenkomst wordt nagestreefd, dat de Gemeenschap rekening houdt met de interpretatie ervan door haar belangrijkste handelspartners, zoals die in wetgeving of vaste praktijk tot uiting komt,

Heeft de volgende Verordening vastgesteld :

Artikel 1

Beginselen

1. Deze verordening is erop gericht de bedrijven in de Gemeenschap te beschermen tegen gesubsidieerde invoer uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap. Compenserende rechten kunnen worden ingesteld om de subsidie te neutraliseren die rechtstreeks of onrechtstreeks is toegekend voor de vervaardiging, produktie, export of het vervoer van een produkt dat, wanneer het in de Gemeenschap in het vrije verkeer wordt gebracht, schade veroorzaakt.
2. Voor de toepassing van deze verordening wordt een produkt geacht te worden gesubsidieerd indien daarvoor een subsidie is toegekend waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden als in de artikelen 2 en 3 van deze verordening gedefinieerd.
3. Deze subsidie kan worden verleend door de overheid van het land van oorsprong van het importprodukt, of door de overheid van het land van waaruit het produkt naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, voor de toepassing van deze overeenkomst "land van uitvoer" genoemd.
4. In afwijking van het bovenstaande zijn de bepalingen van deze verordening volledig van toepassing op produkten die niet rechtstreeks vanuit het land van oorsprong, maar vanuit een ander land naar de Gemeenschap worden uitgevoerd. De desbetreffende transactie of transacties wordt of worden dan beschouwd tussen het land van oorsprong en de Gemeenschap te hebben plaatsgevonden.
5. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder "soortgelijk produkt" een produkt verstaan dan identiek is, dat wil zeggen in ieder opzicht gelijk aan het betrokken produkt of, bij gebreke van een dergelijk produkt, een ander produkt dat, hoewel het niet in ieder opzicht gelijk is, kenmerken bezit die grote overeenkomst vertonen met die van het betrokken produkt.

Artikel 2

Definitie van een subsidie

1.1. Van subsidiëring wordt geacht sprake te zijn indien:

- 1) a) een overheid of een overheidsinstantie (in deze Overeenkomst "overheid" genoemd) op het grondgebied van het land van oorsprong of uitvoer een financiële bijdrage levert, dat wil zeggen, wanneer
  - i) een overheidspraktijk een directe overdracht van middelen (bijv. schenkingen, leningen, inbreng van kapitaal), een mogelijke directe overdracht van middelen of een verbintenis (bijv. het garanderen van een lening) inhoudt;
  - ii) een overheid afstand doet van inkomsten die haar normaal toekomen of deze niet int, bijv. belastingmaatregelen zoals belastingkredieten; in dit verband wordt de vrijstelling, ten behoeve van een exportprodukt, van rechten en belastingen die worden geheven op het soortgelijke produkt dat voor binnenlands gebruik is bestemd, of de terugbetaling of kwijtschelding van deze rechten en belastingen voor bedragen die niet hoger zijn dan de gestorte of verschuldigde bedragen, niet als een subsidie beschouwd, mits voldaan wordt aan de bepalingen van de Bijlagen I, II en III bij deze verordening;
  - iii) een overheid andere goederen of diensten levert dan de algemene infrastructuur of goederen aankoopt;

iv) een overheid

- betalingen verricht aan een financieringsmechanisme, of
- indien zij een particulier orgaan met een of meer van de onder i) tot en met iii) hierboven genoemde soorten functies belast die zij normalerwijze zelf vervult en de praktijk in werkelijkheid niet afwijkt van praktijken die overheden normalerwijze volgen;

of

b) indien er sprake is van enige vorm van bescherming van inkomen of steun aan prijzen in de zin van artikel XVI van de GATT 1994;

en

2) indien hierdoor een voordeel wordt toegekend.

Artikel 3

Tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

A. BEGINSSEL

1. Tegen subsidies in de zin van artikel 2 kunnen uitsluitend compenserende maatregelen genomen worden indien ze specifiek zijn in de zin van de leden 2, 3 en 4.

B. SPECIFICITEIT

2. Om te bepalen of een subsidie, als in artikel 2 omschreven, specifiek is voor een onderneming of bedrijfstak of groep ondernemingen of bedrijfstakken (in deze Overeenkomst "bepaalde ondernemingen" genoemd) binnen het rechtsgebied van de subsidieverlenende autoriteit zijn de volgende beginselen van toepassing:

- a) Een subsidie is specifiek wanneer de subsidieverlenende autoriteit of de wetgeving op grond waarvan de subsidieverlenende autoriteit handelt, de mogelijkheid subsidie te verkrijgen uitdrukkelijk tot bepaalde ondernemingen beperkt.

- b) Een subsidie is niet specifiek indien de subsidieverlenende autoriteit objectieve criteria of voorwaarden hanteert voor de toekenning van subsidies en het vaststellen van de hoogte ervan, of indien zulke criteria of voorwaarden zijn neergelegd in de wetgeving op grond waarvan de subsidieverlenende autoriteit handelt, voor zover de ondernemingen dan automatisch voor de subsidie in aanmerking komen en de criteria en voorwaarden strikt in acht worden genomen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "objectieve criteria of voorwaarden" de criteria en voorwaarden verstaan die bepaalde ondernemingen niet ten opzichte van andere begunstigen en die economisch van aard en horizontaal van toepassing zijn, zoals het aantal werknemers of de grootte van de onderneming.

De criteria of voorwaarden moeten in de wetten, voorschriften of andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven zodat controle mogelijk is.

- c) Indien, ondanks het feit dat op grond van het bepaalde onder a) en b) er geen sprake lijkt te zijn van specificiteit, er toch redenen zijn om aan te nemen dat een subsidie specifiek is, kunnen andere factoren in aanmerking worden genomen, zoals gebruik van een subsidieregeling door een beperkt aantal bepaalde ondernemingen, overheersend gebruik door bepaalde ondernemingen, de toekenning van onevenredig hoge bedragen subsidie aan bepaalde ondernemingen en de wijze waarop de subsidieverlenende autoriteit bij het besluit subsidie te verlenen van haar discretionaire bevoegdheid gebruik maakt. In dit verband worden met name de frequentie waarmee aanvragen om subsidies worden afgewezen of ingewilligd en de redenen daarvan in aanmerking genomen.

Bij de toepassing van deze alinea wordt rekening gehouden met de mate van diversificatie van de economische activiteiten binnen het rechtsgebied van de subsidieverlenende autoriteit en de tijd gedurende welke de subsidieregeling van kracht is.

3. Een subsidie die tot bepaalde ondernemingen in een afgebakend geografisch gebied binnen het rechtsgebied van een subsidieverlenende autoriteit is beperkt, is specifiek, met dien verstande dat de vaststelling of wijziging van algemeen geldende belastingtarieven door alle overheidsinstanties die daartoe zijn gerechtigd niet geacht wordt een specifieke subsidie te zijn in de zin van deze verordening.

4. Ongeacht het bepaalde in de leden 2 en 3, worden de volgende subsidies geacht specifiek te zijn:

a) Subsidies die, rechtens of in feite, uitsluitend of onder meer van exportprestaties afhankelijk zijn, met inbegrip van de in Bijlage I genoemde subsidies.

Subsidies worden geacht afhankelijk van exportprestaties te zijn wanneer uit de feiten blijkt dat de toekenning van een subsidie, zonder dat deze rechtens van exportprestaties afhankelijk is, in feite gebonden is aan bestaande of verwachte export of aan exportinkomsten. Het feit alleen dat een subsidie aan ondernemingen wordt toegekend die exporteren is op zich niet voldoende om aan te nemen dat deze subsidie een exportsubsidie in de zin van deze bepaling is.

b) Subsidies die uitsluitend of onder meer afhankelijk zijn van het gebruik van binnenlandse in plaats van ingevoerde goederen.

5. De vaststelling dat er sprake is van een specifieke subsidie op grond van het bepaalde in dit artikel, moet duidelijk met positief bewijsmateriaal zijn onderbouwd.

C. SUBSIDIES DIE NIET TOT COMPENSERENDE MAATREGELEN AANLEIDING GEVEN

6. Tegen de volgende subsidies kunnen geen compenserende maatregelen worden genomen:

- a) subsidies die niet specifiek zijn in de zin van de leden 2 en 3;
- b) subsidies die specifiek zijn in de zin van de leden 2 en 3, maar die aan de voorwaarden van de leden 7, 8 en 9 voldoen.
- c) het subsidie-element dat eventueel in een van de in Bijlage IV vermelde maatregelen is opgenomen.

7. Tegen subsidies voor de onderzoekactiviteiten van bedrijven of van hoger-onderwijs- of onderzoekinstellingen die op contractbasis onderzoek voor bedrijven uitvoeren kunnen geen compenserende maatregelen worden genomen, indien de subsidie niet meer dan 75% van de kosten van industrieel onderzoek dekt of 50% van de kosten van pre-concurrentiële ontwikkeling en voor zover deze subsidie uitsluitend beperkt is tot:

- i) personeelskosten (onderzoekers, technici en ander ondersteunend personeel dat zich uitsluitend met onderzoek bezighoudt);
- ii) kosten van apparatuur, uitrusting, land en gebouwen die uitsluitend en permanent (behalve indien ze op commerciële basis worden afgestaan) voor onderzoek worden gebruikt;
- iii) kosten van advies en soortgelijke diensten die uitsluitend voor het onderzoek worden gebruikt, met inbegrip van aangekocht onderzoek, aangekochte technische kennis, octrooien, enz.;
- iv) extra algemene kosten die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien;
- v) andere exploitatiekosten (zoals die van materieel, leveranties en dergelijke) die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien.

Voor de toepassing van dit lid geldt bovendien het volgende:

- a) Het toegestane niveau van de in dit lid bedoelde subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden wordt vastgesteld aan de hand van de totale in aanmerking te nemen kosten die tijdens de duur van een afzonderlijk project zijn ontstaan.

Voor programma's die zowel "industriële onderzoek" als "preconcurrentiële ontwikkeling" omvatten, mag het niveau van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden niet hoger zijn dan het gewone gemiddelde van de toegestane niveaus van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen genomen kunnen worden dat op deze twee categorieën van toepassing is, berekend aan de hand van alle in aanmerking te nemen kosten als onder i) tot en met v) van dit lid uiteengezet.

- b) Onder "industriële onderzoek" wordt geprogrammeerd of kritisch onderzoek verstaan dat gericht is op het opdoen van nieuwe kennis met het doel deze kennis bij de ontwikkeling van nieuwe producten, processen of diensten te gebruiken, of om bestaande producten, processen of diensten aanmerkelijk te verbeteren.

245

c) Onder "preconcurrentiële ontwikkeling" wordt verstaan de omzetting van de resultaten van industrieel onderzoek in plannen, schema's of ontwerpen voor nieuwe, gewijzigde of verbeterde produkten, processen of diensten, of deze nu voor verkoop of gebruik zijn bestemd, met inbegrip van de fabricage van een eerste prototype dat niet voor commerciële doeleinden kan worden aangewend. Voorts kan daaronder de conceptuele formulering en het ontwerp van alternatieve produkten, processen of diensten worden verstaan en eerste demonstratie- of modelprojecten, voor zover deze projecten niet voor industriële toepassing of commerciële exploitatie kunnen worden gebruikt of geschikt gemaakt. Daaronder wordt niet verstaan routinematige of periodieke wijzigingen van bestaande produkten, produktielijnen, fabricageprocessen, diensten en andere courante werkzaamheden, zelfs indien deze wijzigingen verbeteringen kunnen inhouden. De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing op burgerluchtvaartuigen (als in de Overeenkomst inzake de Handel in Burgerluchtvaartuigen van 1979 omschreven, zoals gewijzigd, of in latere overeenkomsten tot wijziging of vervangen van deze overeenkomst).

8. Compenserende maatregelen kunnen niet worden genomen tegen subsidies aan achtergebleven regio's op het grondgebied van het land van oorsprong en/of uitvoer die in het algemene kader van regionale ontwikkeling worden verleend en die volgens de criteria van de leden 2 en 3 binnen de in aanmerking komende regio's niet specifiek zouden zijn, voor zover dat:

- i) elke achtergebleven regio een duidelijk afgebakende aaneengesloten geografische zone is met een definieerbare economische en administratieve identiteit;
- ii) de regio als achtergebleven wordt beschouwd op grond van neutrale en objectieve criteria die erop wijzen dat de problemen van de regio niet slechts aan tijdelijke omstandigheden zijn te wijten; deze criteria moeten in wetten, voorschriften of andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven, zodat ze gecontroleerd kunnen worden;

iii) de criteria een meting van de economische ontwikkeling inhouden die ten minste op een van de volgende factoren is gebaseerd:

- hetzij het inkomen of het gezinsinkomen per hoofd van de bevolking, hetzij het BBP per hoofd van de bevolking, dat niet meer dan 85% mag bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of uitvoer;
- het werkloosheidspercentage dat ten minste 110% moet bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of uitvoer;

over een periode van drie jaar; deze berekening mag echter een gemengde zijn, waarbij met andere factoren rekening worden gehouden.

Voor de toepassing van dit lid:

- a) wordt onder een "algemeen kader van regionale ontwikkeling" verstaan dat de regionale subsidieregelingen deel uitmaken van een innerlijk samenhangend regionaal ontwikkelingsbeleid van algemene toepassing en dat de subsidies voor regionale ontwikkeling niet aan geïsoleerde geografische plaatsen worden toegekend die geen of vrijwel geen invloed hebben op de ontwikkeling van een regio.

- b) wordt onder "neutrale en objectieve criteria" criteria verstaan die bepaalde regio's niet meer dan nodig is begunstigen om de regionale verschillen op te heffen of te verminderen in het kader van het regionale ontwikkelingsbeleid. Regionale subsidieregelingen omvatten in dit verband maxima voor de hoogte van de subsidie die voor elk gesubsidieerd project kan worden toegekend. Deze maxima moeten verschillen al naar gelang van de verschillende ontwikkelingsniveaus van de in aanmerking komende regio's en moeten in termen van investeringskosten of de kosten van het scheppen van arbeidsplaatsen worden uitgedrukt. Binnen deze maxima geschiedt de verdeling van de subsidie voldoende gelijkmatig om te voorkomen dat een subsidie voornamelijk door bepaalde ondernemingen wordt gebruikt of dat onevenredig hoge subsidiebedragen aan bepaalde ondernemingen worden toegekend. Deze alinea wordt met inachtneming van de criteria van de leden 2 en 3 toegepast.

9. Compenserende maatregelen kunnen niet worden genomen ten aanzien van subsidies ter bevordering van de aanpassing van de bestaande uitrusting aan nieuwe milieu-eisen ingevolge wetten en/of voorschriften en die voor de bedrijven meer verplichtingen en grotere financiële lasten met zich brengen, mits de subsidie:

- i) een éénmalige maatregel is die niet wordt herhaald; en
- ii) beperkt is tot 20% van de kosten van de aanpassing; en
- iii) geen betrekking heeft op de vervangings- en exploitatiekosten van de gesteunde investering, welke kosten geheel en al door de bedrijven gedragen moeten worden; en
- iv) rechtstreeks verband houdt met en evenredig is aan de voorgenomen vermindering van overlast en vervuiling door een bedrijf en geen eventuele besparing op de produktiekosten dekt; en
- v) beschikbaar is voor alle bedrijven die de nieuwe uitrusting installeren en/of de nieuwe produktieprocessen toepassen.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder "bestaande uitrusting" uitrusting verstaan die wanneer de nieuwe milieu-eisen van kracht worden ten minste twee jaar in gebruik is.

Artikel 4

Berekening van de hoogte van
tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

A. BEGINSSEL

1. De hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt, voor de toepassing van deze verordening, berekend in termen van het voordeel dat de ontvanger hierdoor heeft verkregen in het tijdvak dat in het kader van de subsidieprocedure wordt onderzocht. Dit tijdvak is normalerwijze het meest recente boekjaar van de subsidie-ontvanger, maar kan ook een andere periode zijn van ten minste zes maanden voorafgaande aan de opening van het onderzoek waarvoor betrouwbare financiële en andere relevante gegevens beschikbaar zijn.

B. BEREKENING VAN HET VOORDEEL VOOR DE ONTVANGER

2. Voor de berekening van het voordeel voor de ontvanger gelden de volgende regels:

- a) Het inbrengen van kapitaal door de overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij de investering niet kan worden beschouwd overeen te stemmen met normale investeringspraktijken (met inbegrip van het verstrekken van risicokapitaal) van particuliere investeerders op het grondgebied van het land van oorsprong en/of uitvoer.
- b) Het toekennen van een lening door een overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij er een verschil is tussen het bedrag dat het leningontvangende bedrijf op de overheidslening betaalt en het bedrag dat het bedrijf voor een vergelijkbare commerciële lening zou betalen die het daadwerkelijk op de markt zou kunnen verkrijgen. In dat geval is het voordeel het verschil tussen de twee bedragen.

c) Wanneer de subsidie niet wordt verleend op basis van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen vastgesteld door de waarde van de totale subsidie om te slaan over het niveau van de produktie, omzet of uitvoer van het betrokken produkt, al naar gelang van het geval, in het tijdvak dat in het kader van de subsidieprocedure wordt onderzocht.

d) Wanneer een verband kan worden gelegd tussen de subsidie en de verwerving of de toekomstige verwerving van vaste activa, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen berekend door de subsidie over een periode te spreiden die met de normale afschrijvingstermijn van deze activa in de betrokken bedrijfstak overeenstemt. Het aldus berekende bedrag dat aan het onderzoektijdvak moet worden toegerekend, met inbegrip van het bedrag dat is afgeleid van de vaste activa die vóór dit tijdvak zijn verworven, wordt toegerekend als in lid 3, onder c) omschreven.

Indien de activa niet in waarde verminderen wordt de subsidie met een renteloze lening gelijkgesteld en is lid 2, onder b), daarop van toepassing.

e) Wanneer geen verband kan worden gelegd tussen een subsidie en de verwerving van vaste activa, wordt het voordeel dat tijdens het onderzoektijdvak werd verkregen in beginsel aan dit tijdvak toegerekend en over de kosten verdeeld als in lid 3, onder c) omschreven, tenzij er sprake is van buitengewone omstandigheden die een toerekening aan een ander tijdvak rechtvaardigen.

Artikel 5

Vaststelling van schade

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder "schade", tenzij anders bepaald, verstaan aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap of aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een dergelijke bedrijfstak en wordt dit begrip volgens de bepalingen van dit artikel geïnterpreteerd.

2. De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in van a) de omvang van de gesubsidieerde invoer en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke produkten in de Gemeenschap en b) de gevolgen van deze invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3. Wat de omvang van de gesubsidieerde invoer betreft, wordt nagegaan of deze, in absolute cijfers dan wel in verhouding tot de produktie of het verbruik in de Gemeenschap, aanzienlijk is toegenomen. Wat de weerslag van de gesubsidieerde invoer op de prijzen betreft, wordt nagegaan of er sprake is van aanzienlijke prijsonderbieding door het met subsidie ingevoerde produkt ten opzichte van de prijzen van soortgelijke produkten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, dan wel of deze invoer de prijzen op enige andere wijze sterk drukt of een aanzienlijke belemmering vormt voor prijsverhogingen die zonder deze invoer hadden plaatsgevonden, met dien verstande dat geen van deze factoren op zich, noch meerdere van deze factoren tezamen noodzakelijkerwijze doorslaggevend is of zijn.

252

4. Wanneer de invoer van een produkt uit meer dan één land terzelfder tijd aan een subsidieonderzoek wordt onderworpen, worden de gevolgen van deze invoer uitsluitend cumulatief beoordeeld indien wordt vastgesteld dat a) de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies voor het uit elk land ingevoerde produkt meer dan minimaal is in de zin van artikel 11, lid 3, en de uit elk land ingevoerde hoeveelheid niet als te verwaarlozen kan worden aangemerkt, en b) een cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer opportuun is gezien de concurrentieverhoudingen tussen de ingevoerde produkten onderling en tussen de ingevoerde produkten en het soortgelijke produkt uit de Gemeenschap.

5. Het onderzoek naar de gevolgen van de gesubsidieerde invoer voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap omvat een beoordeling van alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van die bedrijfstak van invloed zijn, zoals het feit dat een bedrijfstak nog steeds herstellende is van de gevolgen van subsidiëring of dumping die in het verleden heeft plaatsgevonden, de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, de werkelijke en potentiële daling van de verkoop, winst, omzet, marktaandeel, produktiviteit, rentabiliteit en bezettingsgraad, alsmede de factoren die van invloed zijn op de prijzen in de Gemeenschap; de werkelijke en potentiële negatieve gevolgen voor "cash flow", voorraden, werkgelegenheid, lonen, groei en het vermogen om kapitaal of investeringen aan te trekken, en in het geval van landbouw, of er een toenemende afhankelijkheid is van steunregelingen van de overheid. Deze lijst is niet limitatief, noch zijn één of meer van deze factoren noodzakelijkerwijze doorslaggevend.

6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgelegde relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond dat de gesubsidieerde invoer schade in de zin van deze verordening veroorzaakt. Hierbij moet meer in het bijzonder worden aangetoond dat de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang en/of prijzen de in lid 5 omschreven gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze gevolgen als aanmerkelijk kunnen worden beschouwd.

7. Er wordt ook een onderzoek ingesteld naar andere gekende factoren dan de gesubsidieerde invoer die de bedrijfstak van de Gemeenschap terzelfdertijd schade toebrengen om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade overeenkomstig het bepaalde in lid 6 aan de gesubsidieerde invoer wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn, onder andere, de hoeveelheden en de prijzen van niet-gesubsidieerde invoer, een inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumentengedrag, handelsbeperkende praktijken van en de concurrentie tussen buitenlandse producenten en producenten in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen en de exportprestaties en de produktiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

8. De gevolgen van de gesubsidieerde invoer worden beoordeeld in verhouding tot de produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap, mits deze produktie duidelijk kan worden onderscheiden aan de hand van beschikbare gegevens over criteria zoals het productieproces, de omzet en de winst van de producenten. Is deze produktie niet op bovenomschreven wijze te onderscheiden, dan worden de gevolgen van de gesubsidieerde invoer beoordeeld aan de hand van een onderzoek van de kleinste groep of het kleinste assortiment produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarover de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

9. De vaststelling dat aanmerkelijke schade dreigt te worden toegebracht is op feiten gebaseerd en niet slechts op veronderstellingen, ramingen of vage mogelijkheden. De verandering van omstandigheden waardoor een situatie zou ontstaan waarin subsidiëring schade veroorzaakt moet voor de nabije toekomst duidelijk zijn te voorzien.

10. Bij de vaststelling van het bestaan van dreigende aanmerkelijke schade, worden onder meer de volgende factoren in aanmerking genomen:

- i) de aard van de betrokken subsidie of subsidies en de waarschijnlijke gevolgen daarvan voor de handel;
- ii) een aanzienlijke toename van de gesubsidieerde invoer in de Gemeenschap wat erop wijst dat deze invoer waarschijnlijk nog aanzienlijk zal toenemen;

18.3. Indien de informatie die een belanghebbende verstrekt niet in alle opzichten ideaal is, mag deze niet buiten beschouwing worden gelaten indien de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze binnen de termijnen wordt verstrekt en controleerbaar is en de betrokkene naar beste vermogen heeft gehandeld.

18.4. Indien bewijsmateriaal of inlichtingen niet worden aanvaard, dient de partij die deze heeft verstrekt onverwijld in kennis te worden gesteld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen en dient haar de gelegenheid te worden gegeven binnen de gestelde termijn nadere inlichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte inlichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van dergelijk bewijsmateriaal of dergelijke inlichtingen te worden vermeld in alle bevindingen die openbaar worden gemaakt.

18.5. De op lid 1 van dit artikel gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de normale waarde en de in de klacht vervatte informatie, dienen, indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het onderzoek vastgestelde termijnen, te worden getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoerstatistieken of douanestatistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

18.6. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijke medewerking verleent, waardoor relevante informatie niet beschikbaar is, kan dit ten gevolge hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

Artikel 19 Vertrouwelijke gegevens

19.1. Inlichtingen die vanwege hun aard vertrouwelijk zijn (bijvoorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie heeft verstrekt of van wie hij deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, als dusdanig door de autoriteiten behandeld.

ii) in buitengewone omstandigheden het grondgebied van de Gemeenschap, wat de betrokken produktie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de producenten binnen elke markt als een afzonderlijke bedrijfstak kunnen worden beschouwd indien a) de producenten binnen die markt hun gehele of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op die markt verkopen, en b) aan de vraag op die markt niet in belangrijke mate wordt voldaan door elders in de Gemeenschap gevestigde producenten van het betrokken produkt. In deze omstandigheden kan tot het bestaan van schade worden geconcludeerd zelfs indien een groot deel van de totale bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade lijdt, mits de gesubsidieerde invoer op deze afzonderlijke markt geconcentreerd is en de producenten van alle of vrijwel alle produkten op die markt door de gesubsidieerde invoer schade lijden.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden producenten uitsluitend geacht met exporteurs of importeurs gelieerd te zijn indien a) één van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de andere of indien b) een derde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over hen beiden, of indien c) zij tezamen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap hebben over een derde persoon, voor zover er redenen zijn om aan te nemen of te vermoeden dat de betrokken producent zich door deze relatie anders gedraagt dan niet-gelieerde producenten. Voor de toepassing van dit lid wordt een persoon geacht zeggenschap te hebben over een andere persoon wanneer de ene rechtens of feitelijk in een positie is het handelen van de andere te beperken of te leiden.

3. Wanneer onder "bedrijfstak van de Gemeenschap" de producenten in een bepaald gebied worden verstaan, wordt de exporteurs of de subsidieverlenende overheid gelegenheid gegeven overeenkomstig artikel 10 verbintenissen aan te bieden voor het betrokken gebied. Indien niet onmiddellijk een passende verbintenis wordt aangeboden of indien de in artikel 10, leden 9 en 10 omschreven situaties zich voordoen, kan voor de Gemeenschap in haar geheel een voorlopig of definitief recht worden opgelegd. In dergelijke gevallen kunnen de rechten, indien zulks in de praktijk uitvoerbaar is, tot specifieke produkten of exporteurs worden beperkt.

4. De bepalingen van artikel 5, lid 8, zijn op dit artikel van toepassing.

Artikel 7

Inleiding van de procedure

1. Behoudens het bepaalde in lid 10 wordt een onderzoek naar het bestaan, de omvang en de gevolgen van subsidiëring geopend naar aanleiding van een schriftelijke klacht die door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid namens de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt ingediend.

- i) De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze aan de Commissie doet toekomen. De Commissie doet de Lid-Staten een afschrift toekomen van elke klacht die zij ontvangt. De klacht wordt geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of de dag van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie.
- ii) Wanneer geen klacht wordt ingediend maar een Lid-Staat over voldoende bewijsmateriaal inzake subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap beschikt, doet zij dit bewijsmateriaal onmiddellijk aan de Commissie toekomen.

2. Een overeenkomstig het bepaalde in lid 1 ingediende klacht bevat voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van tot compensatie aanleiding gevende subsidies (en, zo mogelijk, de hoogte ervan), de schade en het oorzakelijke verband tussen de beweerde gesubsidieerde invoer en de beweerde schade. De klacht bevat alle gegevens waarover de klager redelijkerwijze dient te beschikken met betrekking tot :

- i) de identiteit van de klager en de omvang en de waarde van het soortgelijke produkt dat de klager in de Gemeenschap vervaardigt. Wordt namens de bedrijfstak in de Gemeenschap een schriftelijke klacht ingediend, dan wordt deze bedrijfstak daarin omschreven door middel van een lijst van alle gekende communautaire producenten van het soortgelijke produkt (of verenigingen van communautaire producenten van het soortgelijke produkt) en, voor zover mogelijk, een opgave van de hoeveelheid en de waarde van het soortgelijke produkt dat door deze producenten in de Gemeenschap wordt vervaardigd;
  - ii) een uitvoerige omschrijving van het produkt dat met subsidiëring zou worden ingevoerd, de naam van het betrokken land of de betrokken landen van oorsprong en/of uitvoer, de identiteit van elke gekende exporteur of buitenlandse producent en een lijst van gekende personen die het betrokken produkt invoeren;
  - iii) bewijsmateriaal ten aanzien van het bestaan, de hoogte en de aard van de betrokken subsidies en of daartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen;
  - iv) de ontwikkelingen met betrekking tot de omvang van de gesubsidieerde invoer, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke produkt op de markt van de Gemeenschap en de weerslag van de invoer op de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals blijkt uit relevante factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, waaronder die welke in Artikel 5, leden 3 en 5 zijn genoemd.
3. De Commissie onderzoekt voor zover mogelijk de juistheid en toereikendheid van het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal ten einde vast te stellen of dit voldoende is om tot de opening van een onderzoek over te gaan.

4. Er kan een onderzoek worden geopend om vast te stellen of de beweerde subsidies specifiek zijn in de zin van artikel 3, leden 2 en 3.

5. Een onderzoek kan eveneens worden geopend ten aanzien van subsidies waartegen ingevolge artikel 3, leden 7, 8 en 9 geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, ten einde vast te stellen of aan de voorwaarden die bij genoemde leden zijn vastgesteld, is voldaan.

6. Indien een subsidie is toegekend in het kader van een subsidieregeling die voordat zij in werking trad bij de Commissie Subsidies en Compenserende Maatregelen van de WTO is aangemeld overeenkomstig artikel 8 van de Subsidie-Overeenkomst en ten aanzien waarvan de Commissie niet heeft kunnen vaststellen dat aan de desbetreffende bepalingen van artikel 8 van de Subsidie-Overeenkomst niet is voldaan, dan wordt geen onderzoek ingesteld naar een subsidie die in het kader van bedoelde regeling is toegekend, tenzij een schending van artikel 8 van de Subsidie-Overeenkomst is vastgesteld door het bevoegde Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO of door middel van de in artikel 8, lid 5 van de Subsidie-Overeenkomst bedoelde arbitrage.

7. Een onderzoek kan tevens worden ingesteld naar de in Bijlage IV vermelde soorten maatregelen voor zover deze een in artikel 2 omschreven subsidie-element bevatten, ten einde vast te stellen of deze maatregelen geheel aan de bepalingen van bijlage IV voldoen.

8. Een onderzoek op grond van lid 1 wordt eerst geopend nadat aan de hand van een onderzoek naar de mate waarin de klacht door de producenten van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap gesteund dan wel betwist wordt, is vastgesteld dat deze door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend. De klacht wordt geacht "door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap te zijn ingediend" indien zij gesteund wordt door de producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke produktie meer dan 50 procent bedraagt van de totale produktie van het soortgelijke produkt dat vervaardigd wordt door dat deel van de bedrijfstak in de Gemeenschap dat zich voor of tegen de klacht heeft uitgesproken. Er wordt evenwel geen onderzoek geopend wanneer de producenten in de Gemeenschap die de klacht uitdrukkelijk steunen, minder dan 25% van de totale produktie van het soortgelijke produkt door de bedrijfstak van de Gemeenschap vertegenwoordigen.

9. De Commissie geeft geen bekendheid aan de met het oog op de opening van het onderzoek ingediende klacht voordat het besluit tot opening van een onderzoek is genomen. Na ontvangst van een door het nodige bewijsmateriaal gestaafde klacht ingevolge dit artikel en in ieder geval vóór de opening van een onderzoek wordt de overheid van het betrokken land van oorsprong en/of uitvoer door de Commissie op de hoogte gebracht en voor overleg uitgenodigd ten einde de situatie op te helderen ten aanzien van de in lid 2 bedoelde punten en om overeenstemming over een oplossing te bereiken.

10. Indien de Commissie, in bijzondere omstandigheden, besluit een onderzoek te openen zonder dat zij een schriftelijke klacht van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft ontvangen, wordt het onderzoek slechts geopend indien er voldoende bewijsmateriaal is over het bestaan van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, schade en oorzakelijk verband als in lid 2 bedoeld.

11. Bij het nemen van het besluit om al dan niet tot een onderzoek over te gaan wordt het bewijsmateriaal ten aanzien van subsidiëring en schade terzelfder tijd in overweging genomen. Een klacht wordt afgewezen wanneer er niet voldoende bewijs is van tot compensatie aanleiding gevende subsidiëring of van schade om de procedure te kunnen voortzetten.

12. De klacht kan voor de opening van het onderzoek worden ingetrokken, in welk geval zij beschouwd wordt niet te zijn ingediend.

13. Indien na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden, gaat de Commissie daartoe over binnen één maand nadat de klacht is ingediend en maakt zij dit in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend. Wanneer onvoldoende bewijsmateriaal werd ingediend, wordt de klager, na overleg, daarvan in kennis gesteld binnen één maand na de datum waarop de klacht bij de Commissie werd ingediend.

14. In het bericht van inleiding van de procedure wordt de opening van een onderzoek aangekondigd, worden het betrokken produkt en de betrokken landen bekendgemaakt, wordt een samenvatting gegeven van de ontvangen informatie en wordt vermeld dat alle relevante informatie aan de Commissie dient te worden medegedeeld. Voorts worden in dit bericht de termijnen bekend gemaakt waarbinnen belanghebbenden zich kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk naar voren kunnen brengen en bij het onderzoek in aanmerking te nemen informatie kunnen verschaffen. Tevens wordt de termijn bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 8, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

15. De Commissie stelt de haar bekende betrokken exporteurs en importeurs evenals de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer en de klagers ervan in kennis dat de procedure werd ingeleid en stelt de volledige tekst van de overeenkomstig artikel 5, lid 1, ontvangen schriftelijke klacht, met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie, ter beschikking van de gekende exporteurs, de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer en, op hun verzoek, de andere belanghebbenden. Wanneer het aantal betrokken exporteurs bijzonder groot is, wordt de volledige tekst van de schriftelijke klacht daarentegen enkel aan de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer of aan de betrokken handelsvereniging toegezonden.

16. Een subsidieonderzoek mag de inklaringsprocedures van de douane niet hinderen.

Artikel 8

Het onderzoek; informatie en procedure

1. Na de inleiding van de procedure maakt de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de subsidiëring als op de schade en deze beide elementen worden terzelfder tijd onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn, wordt, in geval van subsidiëring, een onderzoektijdvak vastgesteld dat normaliter met de in artikel 4, lid 1, genoemde periode overeenstemt. Informatie die betrekking heeft op een na het onderzoektijdvak volgende periode wordt normaliter niet in aanmerking genomen.

2. Belanghebbenden die een bij een subsidieonderzoek gebruikte vragenlijst ontvangen, beschikken over ten minste dertig dagen om deze te beantwoorden. Voor de exporteurs gaat de termijn in op de dag van ontvangst van de vragenlijst, die voor dit doel geacht wordt te zijn ontvangen binnen één week nadat hij de respondent of de geëigende diplomatieke vertegenwoordiger van het land van oorsprong en/of uitvoer werd toegezonden. De termijn van dertig dagen kan worden verlengd op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de voor het onderzoek vastgestelde termijn en de belanghebbende zijn verzoek naar behoren motiveert, door opgave van de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevindt.

3. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken informatie te verstrekken en de Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om gevolg te geven aan dit verzoek. Zij doen de Commissie de gevraagde informatie toekomen tezamen met de resultaten van alle inspecties, controles en onderzoeken die zij hebben uitgevoerd. De Commissie deelt deze informatie, zowel die van algemeen belang als die welke door een Lid-Staat is gevraagd, aan de Lid-Staten mede, tenzij het om vertrouwelijke informatie gaat, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt toegezonden.

4. De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken alle noodzakelijke controles en inspecties uit te voeren, in het bijzonder bij importeurs, handelaren en producenten in de Gemeenschap, en een onderzoek in te stellen in derde landen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen hiervoor toestemming geven en de overheid van het betrokken land hiervan officieel in kennis werd gesteld en geen bezwaar maakt. De Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan dergelijke verzoeken van de Commissie te voldoen. Ambtenaren van de Commissie kunnen op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat de ambtenaren van de Lid-Staten in hun werkzaamheden bijstaan.

5. De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, kunnen worden gehoord indien zij binnen de termijn die in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen is bekendgemaakt, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek indienen waarin zij aantonen dat zij belanghebbenden zijn voor wie de resultaten van de procedure consequenties kunnen hebben en dat zij bijzondere redenen hebben om te worden gehoord.

6. De importeurs, de exporteurs en de indieners van de klacht die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, kenbaar hebben gemaakt, en de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer worden, op verzoek, in de gelegenheid gesteld andere partijen met tegengestelde belangen te ontmoeten, zodat afwijkende standpunten en tegenargumenten naar voren kunnen worden gebracht. Bij het regelen van deze contacten dient rekening te worden gehouden met de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie en met de wensen van de belanghebbenden. Geen enkele belanghebbende is verplicht aan een vergadering deel te nemen, noch mag de afwezigheid van een partij op een bijeenkomst haar belangen schaden. Met de overeenkomstig het bepaalde in dit lid verstrekte mondelinge informatie wordt rekening gehouden voor zover zij later in schriftelijke vorm wordt verstrekt.

7. De klagers, de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer, de importeurs, de exporteurs, de gebruikers en de consumentenorganisaties die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14 kenbaar hebben gemaakt, hebben op schriftelijk verzoek inzage in alle door een bij het onderzoek betrokken partij aan de Commissie verstrekte informatie, doch niet in de interne documenten van de autoriteiten van de Gemeenschap of haar Lid-Staten, mits deze informatie betrekking heeft op hun zaak, niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 20 en bij het onderzoek wordt gebruikt. Deze partijen mogen opmerkingen maken over vorenbedoelde informatie en met deze opmerkingen zal rekening worden gehouden indien ze met voldoende bewijsmateriaal zijn gestaafd.

8. Behoudens in de in artikel 18 bedoelde omstandigheden wordt voor zover mogelijk gecontroleerd of de door de belanghebbenden verstrekte inlichtingen waarop de bevindingen worden gebaseerd, juist zijn.

9. Een onderzoek wordt, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, binnen een jaar na de opening afgesloten en mag in geen geval langer dan 18 maanden duren.

10. Zolang het onderzoek duurt geeft de Commissie de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer redelijke gelegenheid om het overleg voort te zetten ten einde de feitelijke situatie op te helderen en om overeenstemming over een oplossing te bereiken.

Artikel 9

Voorlopige maatregelen

1. Voorlopige maatregelen kunnen worden toegepast indien een procedure is ingeleid overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, hierover een bericht is gepubliceerd en belanghebbenden voldoende gelegenheid hebben gehad inlichtingen te verstrekken en opmerkingen te maken overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 14, een voorlopige, positieve vaststelling inzake tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap is gedaan en het in het belang van de Gemeenschap is dat maatregelen worden genomen om dergelijke schade te voorkomen. Voorlopige maatregelen worden niet eerder dan 60 dagen en niet later dan 9 maanden na de inleiding van de procedure genomen.

2. Het voorlopige compenserende recht mag niet hoger zijn dan de voorlopig vastgestelde totale bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies en dient lager te zijn indien dit lagere recht toereikend is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

3. De voorlopige maatregelen bestaan in de verplichting tot zekerheidstelling. De betrokken produkten kunnen in de Gemeenschap eerst in het vrije verkeer worden gebracht, nadat daarvoor zekerheid is gesteld.

4. De Commissie neemt voorlopige maatregelen na overleg of, in bijzonder dringende omstandigheden, na de Lid-Staten hierover te hebben ingelicht. In het laatste geval geschiedt dit overleg uiterlijk 10 dagen na de datum waarop de Lid-Staten in kennis zijn gesteld van de door de Commissie genomen maatregelen.

5. Wanneer een Lid-Staat om het onmiddellijke optreden van de Commissie verzoekt en aan de voorwaarden van artikel 9, lid 1, is voldaan, beslist de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek, of een voorlopig compenserend recht moet worden ingesteld.

6. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld in kennis van elke beslissing die zij neemt uit hoofde van dit artikel. De Raad kan met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

7. Een voorlopig compenserend recht kan voor ten hoogste vier maanden worden ingesteld.

Artikel 10

Verbintenissen

1. Een onderzoek kan worden beëindigd zonder dat voorlopige of definitieve rechten worden ingesteld, na aanvaarding van bevredigende verbintenissen op vrijwillige basis op grond waarvan:

- i) de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer ermee instemt de subsidie in te trekken of te beperken of andere maatregelen te nemen om de gevolgen van die subsidie te elimineren; of
- ii) een exporteur zich ertoe verbindt zijn prijzen te herzien of zijn export naar het betrokken gebied stop te zetten zolang voor deze export een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie wordt verleend, mits de Commissie, na overleg, ervan overtuigd is dat de schadelijke gevolgen van subsidiëring hierdoor worden weggenomen. Prijzen worden ingevolge deze verbintenissen niet sterker verhoogd dan nodig is om de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie te compenseren. De prijsverhogingen dienen lager te zijn dan de hoogte van deze subsidie indien dergelijke verhogingen toereikend zijn om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.

2. De Commissie kan zelf verbintenissen voorstellen, maar een overheid of exporteur kan niet verplicht worden hierop in te gaan. Het feit dat een overheid of exporteur geen verbintenissen aanbiedt of niet op een voorstel daartoe ingaat, heeft geen enkele invloed op het onderzoek van de zaak. Niettemin kan worden vastgesteld dat bij voortzetting van de gesubsidieerde invoer de kans op schade groter is. Van een overheid of exporteur worden geen verbintenissen gevraagd, noch aanvaard tenzij een voorlopige vaststelling van subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade is gedaan. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden kunnen geen verbintenissen meer worden aangeboden na het verstrijken van de periode waarin overeenkomstig artikel 21, lid 5, opmerkingen kunnen worden gemaakt.

3. Verbintenissen behoeven niet te worden aanvaard indien deze aanvaarding in de praktijk, bijvoorbeeld omdat het aantal feitelijke of potentiële exporteurs te groot is, of om andere redenen, onder meer van algemeen beleid, moeilijkheden zou opleveren. Aan de betrokken exporteur en/of overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer kan mededeling worden gedaan van de redenen op grond waarvan wordt overwogen een aangeboden verbintenis af te wijzen. De exporteur of overheid kan in de gelegenheid worden gesteld hierop commentaar te leveren. De redenen voor de afwijzing worden in het definitieve besluit uiteengezet.

4. Partijen die een verbintenis aanbieden, dienen een niet-vertrouwelijke versie daarvan ter beschikking te stellen die aan de bij het onderzoek betrokken partijen kan worden toegezonden.

5. Wanneer verbintenissen, na overleg, worden aanvaard en in het Raadgevend Comité geen bezwaren naar voren worden gebracht, wordt het onderzoek beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad ten spoedigste een verslag van het overleg toekomen, tezamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt als beëindigd beschouwd indien de Raad niet binnen één maand met een gekwalificeerde meerderheid een ander besluit neemt.

6. Worden de verbintenissen aanvaard, dan wordt het onderzoek naar subsidiëring en schade normaliter beëindigd. Wordt in een dergelijk geval vastgesteld dat er geen sprake is van subsidiëring of schade, dan komt de verbintenis automatisch te vervallen, behalve wanneer een dergelijke vaststelling grotendeels het gevolg is van het bestaan van een verbintenis. In dergelijke gevallen kunnen de autoriteiten verlangen dat een verbintenis gedurende een redelijke termijn wordt gehandhaafd. Indien wordt vastgesteld dat er inderdaad sprake is van subsidiëring en schade, wordt de verbintenis gehandhaafd op de daarvoor geldende voorwaarden en overeenkomstig de bepalingen van deze Verordening.

7. De Commissie verlangt van elke overheid of exporteur van wie een verbintenis werd aanvaard dat deze regelmatig informatie verstrekt over de naleving van deze verbintenis en dat de overheid of exporteur verificatie van de relevante gegevens toestaat. Indien niet aan deze eisen wordt voldaan, wordt de verbintenis geacht te zijn geschonden.

8. Wanneer tijdens het onderzoek van bepaalde exporteurs verbintenissen worden aanvaard, worden deze voor de toepassing van artikel 13 geacht van kracht te worden op de datum waarop het onderzoek voor het betrokken land van oorsprong en/of uitvoer wordt beëindigd.

9. Wanneer een verbintenis door een partij wordt geschonden of ingetrokken, wordt overeenkomstig artikel 11 een definitief recht ingesteld op basis van de feiten die werden vastgesteld bij het onderzoek dat tot de verbintenis aanleiding heeft gegeven, op voorwaarde dat dit onderzoek werd afgesloten met een definitieve vaststelling van subsidiëring of schade en, behalve in geval van intrekking van een verbintenis door een exporteur of overheid, de betrokken exporteur of de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer de gelegenheid is gegeven opmerkingen te maken.

10. Na overleg kan overeenkomstig artikel 9 op basis van de beste informatie die beschikbaar is een voorlopig recht worden ingesteld, hetzij omdat er redenen zijn om aan te nemen dat een verbintenis wordt geschonden, hetzij ingeval van schending of intrekking van een verbintenis, indien het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot de verbintenis niet werd voltooid.

Artikel 11**Beëindiging zonder maatregelen; instelling van definitieve rechten**

1. Wanneer de klacht wordt ingetrokken kan de procedure worden beëindigd, tenzij dit strijdig is met het belang van de Gemeenschap.
2. Wanneer, na overleg, blijkt dat beschermende maatregelen overbodig zijn en het Raadgevend Comité geen bezwaar maakt, wordt het onderzoek of de procedure beëindigd. In alle andere gevallen doet de Commissie de Raad onverwijld een verslag over de resultaten van het overleg toekomen, tezamen met een voorstel tot beëindiging van de procedure. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd indien de Raad niet binnen een maand met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit neemt.
3. Overeenkomstig de leden 4 en 5 wordt de procedure onmiddellijk beëindigd indien wordt vastgesteld dat de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen minimaal is, of indien de omvang van zowel de werkelijke en potentiële gesubsidieerde invoer of de schade te verwaarlozen is.
4. Bij onderzoek naar de gesubsidieerde invoer uit ontwikkelingslanden wordt de omvang van deze invoer als te verwaarlozen beschouwd indien deze minder dan 4% uitmaakt van de totale invoer van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap, tenzij de invoer uit ontwikkelingslanden waarvan het afzonderlijke aandeel in de totale invoer minder dan 4% vertegenwoordigt, tezamen meer dan 9% bedraagt van de invoer van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap.
5. In het kader van dezelfde onderzoeken wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen als minimaal beschouwd, indien deze minder dan 1% van de waarde bedraagt, met de volgende uitzonderingen:

- a) bij onderzoeken naar de invoer uit ontwikkelingslanden bedraagt dit cijfer 2%, en

- b) voor de in Bijlage VII van de Subsidie-Overeenkomst genoemde ontwikkelingslanden die Lid zijn van de WTO en voor de ontwikkelingslanden die Lid zijn van de WTO die exportsubsidies als in artikel 3, lid 4a, omschreven, volledig hebben afgeschaft, bedraagt dit cijfer 3%; indien de toepassing van deze bepaling van de afschaffing van exportsubsidies afhangt, dan wordt deze toegepast vanaf de datum dat de afschaffing van de exportsubsidies bij de Commissie Subsidies en Compenserende Maatregelen van de WTO is aangemeld en voor zolang de exportsubsidies niet door het betrokken ontwikkelingsland worden toegekend; deze bepaling vervalt acht jaar na de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst,

op voorwaarde dat slechts het onderzoek wordt beëindigd indien de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie onder de minimale waarde ligt voor individuele exporteurs. De procedure blijft echter op hen van toepassing en bij een eventuele herziening voor het betrokken land op grond van artikel 13 kunnen zij aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.

6. Wanneer uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, dat deze schade veroorzaken en dat het in het belang van de Gemeenschap is maatregelen in de zin van artikel 22 te nemen, stelt de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Raadgevend Comité, een definitief compenserend recht in, tenzij de subsidie wordt ingetrokken of aangetoond wordt dat de betrokken exporteurs daardoor geen voordeel meer verkrijgen. Wanneer voorlopige rechten van toepassing zijn, wordt de Raad ten minste één maand voor het vervallen van deze rechten een voorstel voor definitieve maatregelen voorgelegd. Het compenserende recht mag het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende en de exporteurs tot voordeel strekkende subsidie, zoals op grond van deze verordening vastgesteld, niet overschrijden en dient lager te zijn dan het totale bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, indien een lager recht toereikend is om de schade weg te nemen die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.

7. In elke zaak wordt op non-discriminatoire grondslag een passend compenserend recht ingesteld op alle produkten, ongeacht de oorsprong, waarvan is geconstateerd dat zij met tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies worden ingevoerd en dat daardoor schade ontstaat, met uitzondering van de invoer waarvoor krachtens deze verordening verbintenissen werden aanvaard. In de verordening wordt het recht bekendgemaakt dat voor elke leverancier is ingesteld of, indien dit uit praktisch oogpunt onmogelijk is, voor het land van levering.

8. Wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 18 heeft beperkt, mag het compenserende recht op de invoer door exporteurs of producenten die zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 18, kenbaar hebben gemaakt maar niet bij het onderzoek werden betrokken, niet hoger zijn dan het gewogen gemiddelde bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld dat voor de in de steekproef opgenomen partijen werd vastgesteld. Voor de toepassing van dit lid houdt de Commissie geen rekening met nihilbedragen en minimale bedragen van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld noch met de bedragen van dergelijke subsidies die onder de in artikel 19 bedoelde omstandigheden werden vastgesteld. De autoriteiten passen individuele rechten toe op de invoer van elke exporteur of producent aan wie de in artikel 18 bedoelde individuele behandeling wordt toegekend.

Artikel 12

Terugwerkende kracht

1. Voorlopige maatregelen en definitieve compenserende rechten worden uitsluitend toegepast op produkten die na de inwerkingtreding van het respectievelijk krachtens artikel 9, lid 1 en artikel 11, lid 7 genomen besluit in het vrije verkeer worden gebracht, behoudens de bij deze verordening vastgestelde uitzonderingen.

2. Wanneer een voorlopig recht werd toegepast en uit de definitief vastgestelde feiten blijkt dat er sprake is van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen en van schade, beslist de Raad, ongeacht of al dan niet een definitief compenserend recht dient te worden ingesteld, welk deel van het voorlopige recht definitief dient te worden ingevorderd. Onder "schade" wordt in dit verband niet verstaan een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een communautaire bedrijfstak, noch de dreiging van aanzienlijke schade, tenzij wordt vastgesteld dat deze, in afwezigheid van voorlopige maatregelen, zich tot aanmerkelijke schade zou hebben ontwikkeld. In alle andere gevallen waarin een dergelijke dreiging of vertraging zich voordoet, worden alle voorlopig betaalde bedragen vrijgegeven en kunnen definitieve rechten uitsluitend worden opgelegd vanaf de datum waarop de dreiging van schade of de aanzienlijke vertraging definitief worden vastgesteld.

3. Is het definitieve compenserende recht hoger dan het voorlopige recht, dan wordt het verschil niet geïnd. Is het definitieve recht lager dan het voorlopige recht, dan wordt het recht opnieuw berekend. Is de definitieve vaststelling negatief, dan wordt het voorlopige recht niet bevestigd.

4. Een definitief compenserend recht kan worden geheven van produkten die ten hoogste 90 dagen voor de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen, maar niet voor de datum waarop het onderzoek werd geopend, ten verbruike zijn aangegeven, op voorwaarde dat de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, lid 5, werd geregistreerd, de Commissie de betrokken importeurs de gelegenheid heeft gegeven opmerkingen te maken en :

- i) in kritieke omstandigheden wanneer voor het betrokken gesubsidieerde produkt moeilijk te herstellen schade wordt veroorzaakt door de massale invoer, in een betrekkelijk korte periode, van een produkt waarvoor in de zin van deze verordening tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn toegekend, en
- ii) indien het nodig wordt geoordeeld, om de herhaling van dergelijke schade te voorkomen, op deze invoer met terugwerkende kracht compenserende rechten in te stellen.

5. Ingeval van schending of intrekking van verbintenissen kunnen overeenkomstig deze Verordening definitieve rechten worden geheven van goederen die ten hoogste negentig dagen voor de inwerkingtreding van voorlopige maatregelen in het vrije verkeer worden gebracht, op voorwaarde dat de invoer overeenkomstig artikel 15, lid 5, werd geregistreerd en deze terugwerking niet wordt toegepast ten aanzien van produkten die vóór de schending of de intrekking van de verbintenis werden ingevoerd.

Artikel 13

Duur, herziening en terugbetaling

1. Een compenserende maatregel blijft van toepassing zolang en voor zover dan nodig is om de gesubsidieerde invoer die schade veroorzaakt te neutraliseren.

A. Herzieningen bij het vervallen van maatregelen

2. Een definitieve compenserende maatregel vervalt vijf jaar nadat hij werd ingesteld of vijf jaar na de datum waarop het meest recente herzieningsonderzoek in verband met zowel de subsidiëring als de schade werd beëindigd, tenzij bij een herzieningsonderzoek wordt vastgesteld dat het vervallen van de maatregel waarschijnlijk tot een voortzetting of herhaling van de gesubsidieerde invoer en daaruit voortvloeiende schade zal leiden. Een herzieningsonderzoek bij het vervallen van een maatregel wordt op initiatief van de Commissie, dan wel op verzoek van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap geopend en de maatregel blijft van kracht tot de resultaten van dit onderzoek bekend zijn.

3. Een herzieningsonderzoek in verband met het vervallen van een maatregel wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat de opheffing van de maatregelen vermoedelijk tot voortzetting of herhaling van subsidiëring en schade zou leiden, bijvoorbeeld stukken waaruit blijkt dat nog steeds gesubsidieerde invoer plaatsvindt en dat daardoor schade ontstaat, dat het verdwijnen van de schade geheel of ten dele aan de bestaande maatregelen is toe te schrijven of dat de omstandigheden waarin de exporteurs zich bevinden dan wel de marktsituatie van zodanige aard zijn dat de schadeveroorzakende subsidiëring waarschijnlijk zal voortduren.

4. Bij een overeenkomstig deze afdeling uitgevoerd onderzoek worden de exporteurs, de importeurs, de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer en de indiener van de klacht in de gelegenheid gesteld de in het verzoek om een herziening verstrekte informatie aan te vullen, te weerleggen of daarop commentaar te geven en in de conclusies zal naar behoren rekening worden gehouden met al het relevante bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag of het al dan niet waarschijnlijk is dat intrekking van de maatregelen tot voortzetting of herhaling van de gesubsidieerde invoer en schade zal leiden.

5. Voor de toepassing van deze afdeling wordt op een passend tijdstip in de loop van het laatste jaar dat de in dit lid omschreven maatregelen van toepassing zijn in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen een bericht gepubliceerd waarin wordt aangekondigd dat de maatregelen op korte termijn zullen vervallen. Na de publikatie van dit bericht kunnen de producenten in de Gemeenschap, uiterlijk drie maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar, overeenkomstig lid 3 een verzoek tot herziening indienen. Tevens wordt een bericht gepubliceerd waarin het feitelijke vervallen van de maatregelen uit hoofde van deze afdeling wordt aangekondigd.

B. Tussentijdse herzieningen

6. De noodzaak tot handhaving van maatregelen kan eveneens worden onderzocht, hetzij op initiatief van de Commissie, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, hetzij, op voorwaarde dat een redelijke termijn van tenminste één jaar is verstreken sedert de instelling van de definitieve maatregel, op verzoek van een exporteur, een importeur, de producenten van de Gemeenschap dan wel de overheid van het land van oorsprong en/of uitvoer, welk verzoek voldoende bewijsmateriaal dient te bevatten ten aanzien van de noodzaak van een dergelijke tussentijdse herziening.

7. Een onderzoek met het oog op een tussentijdse herziening wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat handhaving van de maatregel niet langer noodzakelijk is om de subsidie te compenseren en/of dat dat het onwaarschijnlijk is dat de schade zal blijven bestaan of zich opnieuw zal voordoen indien de maatregel wordt ingetrokken of gewijzigd, dan wel dat de bestaande maatregel niet of niet langer toereikend is om de schadeveroorzakende subsidie te compenseren.

8. Indien compenserende rechten op grond van artikel 11, lid 7, zijn ingesteld, wordt een tussentijds herzieningsonderzoek geopend indien de producenten in de Gemeenschap voldoende bewijs leveren dat de rechten niet of niet tot voldoende wijziging van de wederverkooprijzen van het in de Gemeenschap ingevoerde produkt hebben geleid. Indien bij onderzoek blijkt dat deze bewering juist is, kunnen de compenserende rechten worden verhoogd om een prijsverhoging te bewerkstelligen die de schade wegneemt, hoewel het verhoogde recht niet hoger mag zijn dan het bedrag van de tot compensatie aanleiding gevende subsidie.

9. Bij een overeenkomstig dit lid uitgevoerd onderzoek kan de Commissie onder meer nagaan of de omstandigheden met betrekking tot subsidiëring en schade ingrijpend gewijzigd zijn, dan wel of met de bestaande maatregelen het beoogde resultaat, namelijk het wegnemen van de eerder overeenkomstig artikel 5 vastgestelde schade is bereikt. Bij de definitieve vaststelling wordt rekening gehouden met al het relevante bewijsmateriaal.

C. Versnelde herzieningsonderzoeken

10. Een exporteur, op wiens produkten een definitief compenserend recht van toepassing is, maar die tijdens het oorspronkelijke onderzoek niet individueel werd onderzocht, en wel om andere redenen dan zijn weigering de Commissie medewerking te verlenen, komt, op zijn verzoek, in aanmerking voor een versneld onderzoek zodat de Commissie voor die exporteur zo spoedig mogelijk een individueel compenserend recht kan vaststellen. Voordat een dergelijk onderzoek wordt geopend, wordt het Raadgevend Comité geraadpleegd en worden de producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld commentaar te leveren.

D. Algemene bepalingen inzake herzieningen

11. De desbetreffende bepalingen van de artikelen 7 en 8, met uitzondering van die welke betrekking hebben op termijnen, zijn van toepassing op alle herzieningsonderzoeken uit hoofde van de afdelingen A, B en C van dit artikel. Deze onderzoeken worden zo snel mogelijk uitgevoerd en dienen normaliter binnen twaalf maanden na opening te zijn voltooid.

12. Herzieningsonderzoeken uit hoofde van dit artikel worden door de Commissie geopend na raadpleging van het Raadgevend Comité. Wanneer deze onderzoeken daartoe aanleiding geven, worden de maatregelen, door de instelling van de Gemeenschap die ze heeft ingevoerd, overeenkomstig afdeling A ingetrokken of gehandhaafd, dan wel overeenkomstig de afdelingen B en C ingetrokken, gehandhaafd of gewijzigd. Wanneer maatregelen ten aanzien van individuele exporteurs maar niet ten aanzien van een land in zijn geheel worden ingetrokken, blijft de procedure van toepassing op deze exporteurs en kunnen zij worden onderworpen aan een nieuw onderzoek dat overeenkomstig dit artikel voor het betrokken land wordt ingesteld.

13. Bij een herzieningsonderzoek op grond van afdeling B, dat reeds aan de gang is aan het einde van de geldigheidsduur van de in afdeling A omschreven maatregelen, wordt eveneens rekening worden gehouden met het bepaalde in Afdeling A.

E. Terugbetalingen

14. In afwijking van het bepaalde in Afdeling A, kan een importeur om terugbetaling van rechten verzoeken wanneer wordt aangetoond dat de subsidie op grond waarvan de rechten werden betaald, niet meer bestaat of is teruggevallen tot een lager niveau dan dat van de geldende rechten.

15. Om terugbetaling van compenserend rechten te verkrijgen, doet de importeur de Commissie een daartoe strekkend verzoek toekomen. Het verzoek wordt ingediend via de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de produkten in het vrije verkeer werden gebracht en dit binnen zes maanden nadat de hoogte van de definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten werd vastgesteld of besloten werd de uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid gestelde bedragen definitief in te vorderen. De Lid-Staten geven de Commissie onverwijld kennis van een dergelijk verzoek.

16. Een verzoek om terugbetaling wordt slechts geacht met voldoende bewijsmateriaal te zijn gestaafd wanneer het nauwkeurige gegevens bevat met betrekking tot het bedrag van de compenserend rechten waarvan terugbetaling wordt gevraagd en het vergezeld gaat van alle douanedocumenten in verband met de berekening en de betaling van dit bedrag. Tevens dient het, voor een representatieve periode, bewijsmateriaal te bevatten betreffende het bedrag van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies dat de exporteur of producent waarop het recht van toepassing is, ontvangt. Wanneer de importeur niet met de betrokken exporteur of producent gelieerd is en dergelijke informatie niet onmiddellijk beschikbaar is, of de exporteur of de producent niet bereid is deze informatie aan de importeur te verschaffen, wordt in het verzoek een verklaring van de exporteur of producent opgenomen dat de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidie verminderd is of nihil is geworden in de zin van dit artikel en dat het desbetreffende bewijsmateriaal aan de Commissie zal worden toegezonden. Wanneer dit bewijsmateriaal niet binnen een redelijke termijn door de exporteur of de producent wordt voorgelegd, wordt het verzoek van de hand gewezen.

17. Na raadpleging van het Raadgevend Comité besluit de Commissie of en in hoeverre het verzoek wordt ingewilligd. De Commissie kan op ieder ogenblik besluiten een tussentijdse herziening in te leiden. Op basis van de informatie die wordt verkregen bij dit herzieningsonderzoek, dat wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen die op dergelijke onderzoeken van toepassing zijn, en de conclusies die eruit worden getrokken, wordt bepaald of en in hoeverre terugbetaling gerechtvaardigd is. Terugbetalingen van rechten vinden normaliter plaats binnen twaalf maanden en in ieder geval binnen achttien maanden nadat het met bewijsmateriaal gestaafde verzoek om terugbetaling werd ingediend door een importeur van het aan compenserend rechten onderworpen produkt. Deze rechten worden door de Lid-Statens normaliter terugbetaald binnen negentig dagen nadat vorengenoemd besluit is genomen.

F. Slotbepaling

18. Bij alle overeenkomstig dit artikel uitgevoerde onderzoeken in verband met de herziening of de terugbetaling van rechten gaat de Commissie, voor zover de omstandigheden niet gewijzigd zijn, op dezelfde wijze te werk als bij het onderzoek ten gevolge waarvan het recht werd ingesteld, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 4 en 18.

Artikel 14
Ontwijking van rechten

1. De overeenkomstig deze verordening ingestelde compenserende rechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke produkten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er sprake is van ontwijking van rechten. Ontwijking wordt geacht plaats te vinden wanneer de handelsstromen tussen derde landen en de Gemeenschap wijzigingen ondergaan ten gevolge van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en aangetoond wordt dat de corrigerende werking van het recht wordt ondermijnd, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het geassembleerde soortgelijke produkt, en dat het soortgelijke importprodukt en/of delen daarvan nog steeds gesubsidieerd worden.

2. Een onderzoek op grond van dit artikel wordt geopend indien het verzoek voldoende bewijsmateriaal bevat betreffende de in lid 1 genoemde factoren. Het onderzoek wordt, na raadpleging van het Raadgevend Comité, geopend door middel van een verordening van de Commissie die de douaneautoriteiten tevens de instructie geeft de invoer overeenkomstig artikel 15, lid 5, te registreren of zekerheidstelling te eisen. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Commissie, die kan worden bijgestaan door de douaneautoriteiten, en wordt binnen negen maanden afgesloten. Wanneer de definitief vastgestelde feiten uitbreiding van de maatregelen rechtvaardigen, neemt de Raad met een gewone meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie het daartoe strekkende besluit dat geldig is vanaf de datum waarop overeenkomstig artikel 15, lid 5 registratie van de goederen of zekerheidstelling werd geëist. De desbetreffende procedurele bepalingen van deze verordening betreffende de opening en het uitvoeren van een onderzoek zijn van toepassing op dit artikel.

3. De verplichting tot registratie op grond van artikel 15, lid 5 geldt niet voor produkten die vergezeld gaan van een douanecertificaat waarin wordt verklaard dat de betrokken invoer geen ontwijking van rechten inhoudt, noch worden ten aanzien van deze produkten maatregelen genomen. Deze certificaten worden op schriftelijk verzoek door de douaneautoriteiten aan de importeurs afgegeven na goedkeuring bij een besluit van de Commissie en na raadpleging van het Raadgevend Comité dan wel bij het besluit van de Raad tot vaststelling van maatregelen. De certificaten zijn geldig voor de daarin vermelde periode en onder de daarin vermelde voorwaarden.

4. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan de normale toepassing van de voorschriften inzake douanerechten.

Artikel 15

Algemene bepalingen

1. Voorlopige of definitieve compenserend rechten worden bij verordening ingesteld en door de Lid-Staten geheven in de vorm en voor het bedrag als in die verordening vermeld en met inachtneming van de andere daarin vermelde criteria. Deze rechten worden geheven onafhankelijk van de douanerechten, belastingen en andere heffingen die normaal bij invoer van toepassing zijn. Van geen enkel produkt kunnen zowel anti-dumpingrechten als compenserende rechten worden geheven op grond van eenzelfde situatie die door dumping of exportsubsidies is ontstaan.

2. Verordeningen tot instelling van voorlopige of definitieve compenserende rechten en verordeningen of besluiten tot aanvaarding van verbintenissen of tot beëindiging van onderzoeken of procedures worden in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt. Deze verordeningen of besluiten bevatten, in het bijzonder, en met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens, de namen van de betrokken exporteurs, indien praktisch mogelijk, of van de betrokken landen, een omschrijving van het produkt en een samenvatting van de belangrijkste feiten en overwegingen die voor de bevindingen inzake subsidiëring en schade relevant zijn. In elk afzonderlijk geval wordt een exemplaar van de verordening of het besluit aan de gekende belanghebbenden toegezonden. De bepalingen van dit lid zijn van overeenkomstige toepassing op herzieningsonderzoeken.

3. Bij deze verordening, of uit hoofde daarvan, kunnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld, in het bijzonder wat de gemeenschappelijke definitie van het begrip "oorsprong van goederen" als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 betreft.

4. Indien dit in het belang is van de Gemeenschap mogen maatregelen die op grond van deze verordening zijn vastgesteld, na raadpleging van het Raadgevend Comité, bij besluit van de Commissie voor een periode van ten hoogste één jaar worden geschorst indien de marktverhoudingen in de Gemeenschap wijzigingen hebben ondergaan die de toepassing van dergelijke maatregelen tijdelijk ongepast maken, mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid werd gesteld opmerkingen te maken. Tot verlenging van de schorsing kan door de Raad, met een gewone meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, worden besloten. Maatregelen kunnen na overleg, te allen tijde wederingesteld worden indien de reden voor schorsing heeft opgehouden te bestaan.

5. De Commissie kan, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat later, met ingang van de datum van registratie, rechten kunnen worden geheven van de betrokken produkten. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Gemeenschap ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen. De registratieverplichting wordt opgelegd door middel van een verordening waarin het doel van de maatregel wordt uiteengezet en, indien dit opportuun is, een raming wordt opgenomen van de bedragen aan rechten die later verschuldigd kunnen zijn. De invoer kan voor een periode van ten hoogste negen maanden aan registratieplicht worden onderworpen.

6. De Lid-Staten brengen de Commissie maandelijks verslag uit over de invoer van goederen waarover onderzoeken gaande zijn en waarop maatregelen van toepassing zijn, onder opgave van het bedrag van de rechten dat op grond van deze verordening is geheven.

Artikel 16

Overleg

1. Overleg als in deze verordening bedoeld vindt plaats in een Raadgevend comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan een vertegenwoordiger van de Commissie voorzitter is. Overleg vindt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie onmiddellijk plaats en in ieder geval binnen een periode die het mogelijk maakt de in deze verordening aangegeven termijnen aan te houden.

2. Het Comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg uitsluitend schriftelijk plaatsvinden. De Commissie deelt dit aan de Lid-Staten mede, onder opgave van de termijn waarbinnen zij hun standpunt kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken. Het mondelinge overleg wordt door de voorzitter geregeld, mits het binnen een periode kan plaatsvinden die het mogelijk maakt de in deze verordening genoemde termijnen aan te houden.

4. Het overleg heeft met name betrekking op:

- i) het bestaan van tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies en de methoden om de hoogte daarvan vast te stellen;
- ii) het bestaan en de omvang van de schade;
- iii) het oorzakelijke verband tussen de gesubsidieerde invoer en de schade;
- iv) de maatregelen die in de gegeven omstandigheden passend zijn om schade door tot compensatie aanleiding gevende subsidies te voorkomen of weg te nemen en de wijze waarop deze maatregelen worden uitgevoerd.

Artikel 17

Controlebezoeken

1. Indien zij dit nuttig oordeelt, legt de Commissie bezoeken af om de administratie van importeurs, exporteurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten, handelsverenigingen en -organisaties ter plaatse te onderzoeken ten einde de ingewonnen inlichtingen over subsidiëring en schade te controleren. Indien niet tijdig een correct antwoord wordt ontvangen, kan van controle ter plaatse worden afgezien.

2. De Commissie kan zo nodig onderzoeken in derde landen verrichten, mits de betrokken ondernemingen hiermee instemmen en de vertegenwoordigers van de overheid van het betrokken land op de hoogte worden gebracht en deze tegen het onderzoek geen bezwaar maken. Zodra de toestemming van de betrokken ondernemingen is verkregen, deelt de Commissie de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer de namen en adressen mede van de te bezoeken ondernemingen en de overeengekomen bezoekdata.

3. De betrokken ondernemingen worden in kennis gesteld van de aard van de inlichtingen die tijdens het bezoek gecontroleerd zullen worden en van alle tijdens het bezoek te verstrekken aanvullende informatie, hetgeen echter niet belet dat ter plaatse nadere bijzonderheden kunnen worden gevraagd in het licht van de verkregen inlichtingen.

4. Bij controles die ingevolge dit artikel worden uitgevoerd, wordt de Commissie bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Statens die hiertoe de wens te kennen hebben gegeven.

Artikel 18

Steekproeven

1. Indien het aantal klagers, exporteurs of importeurs, produktsoorten of transacties groot is, kan het onderzoek worden beperkt tot, hetzij een redelijk aantal partijen, produkten of transacties door gebruik te maken van statistisch significante steekproeven die gebaseerd zijn op informatie die op het tijdstip van de selectie beschikbaar is, hetzij de grootste representatieve produktie-, verkoop- of exporthoeveelheden die redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd onderzocht kunnen worden.

2. De definitieve selectie van partijen, produktsoorten of transacties ingevolge dit artikel geschiedt door de Commissie, bij voorkeur in overleg en met toestemming van de betrokken partijen, mits deze zich binnen drie weken bij de Commissie aanmelden en voldoende inlichtingen verstrekken om een representatieve steekproef mogelijk te maken.

3. Indien, overeenkomstig dit artikel, een beperkt onderzoek heeft plaatsgevonden, wordt de hoogte van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidies evenwel individueel vastgesteld voor elke exporteur of producent die niet in de oorspronkelijke selectie was opgenomen, maar die binnen de bij deze verordening bepaalde termijnen de nodige informatie verstrekt, tenzij het aantal exporteurs of producenten zo groot is dat individuele onderzoeken te belastend zijn en een tijdige afsluiting van het onderzoek in de weg staan.

4. Wanneer tot een steekproefonderzoek wordt besloten en enkele of alle geselecteerde partijen weigeren medewerking te verlenen in een mate die de resultaten van het onderzoek aanmerkelijk zal beïnvloeden, kan een nieuwe selectie worden gemaakt. Indien echter een groot aantal geselecteerden medewerking blijft weigeren of indien er niet genoeg tijd is om een nieuwe selectie te maken, zijn de desbetreffende bepalingen van artikel 19 van toepassing.

Artikel 19

Niet-medewerking

1. Indien belanghebbenden binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek aanmerkelijk belemmeren, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken aan de hand van de beschikbare gegevens. Blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, dan wordt deze buiten beschouwing gelaten en kan van beschikbare gegevens gebruik worden gemaakt. Belanghebbenden dienen van de gevolgen van niet-medewerking in kennis te worden gesteld.

2. Indien de belanghebbende zijn antwoord niet door middel van systemen voor automatische gegevensverwerking verstrekt, wordt dit niet als het niet-erlenen van medewerking beschouwd, mits deze belanghebbende aantoont dat het verstrekken van het antwoord in de gevraagde vorm voor hem een onredelijke extra belasting zou betekenen of onredelijke extra kosten met zich zou brengen.

3. Indien de informatie die een belanghebbende verstrekt niet in alle opzichten ideaal is, mag deze niet buiten beschouwing worden gelaten indien de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze binnen de termijnen wordt verstrekt en controleerbaar is en de betrokkene naar beste vermogen heeft gehandeld.

4. Indien bewijsmateriaal of inlichtingen niet worden aanvaard, dient de partij die deze heeft verstrekt onverwijld in kennis te worden gesteld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen en dient haar de gelegenheid te worden gegeven binnen de gestelde termijn nadere inlichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte inlichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van dergelijk bewijsmateriaal of dergelijke inlichtingen te worden vermeld in alle bevindingen die openbaar worden gemaakt.

5. De op lid 1 gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de hoogte van de tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidie en de in de klacht vervatte informatie, dienen, indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het onderzoek vastgestelde termijnen, te worden getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoerstatistieken of douanestatistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

6. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijk medewerking verleent, waardoor relevante informatie niet beschikbaar is, kan dit ten gevolge hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

Artikel 20

Vertrouwelijke gegevens

1. Inlichtingen die vanwege hun aard vertrouwelijk zijn (bijvoorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie heeft verstrekt of van wie hij deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, als dusdanig door de autoriteiten behandeld.

2. Belanghebbenden die vertrouwelijke inlichtingen verstrekken, dienen daarvan een niet-vertrouwelijke samenvatting toe te zenden. Deze samenvattingen moeten gedetailleerd genoeg zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de essentie van de als vertrouwelijk medegedeelde gegevens. In buitengewone omstandigheden kunnen belanghebbenden aangeven dat deze inlichtingen niet kunnen worden samengevat. In dergelijke buitengewone omstandigheden moet worden aangegeven waarom het niet mogelijk is een samenvatting te verstrekken.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt niet bereid is deze bekend te maken of de bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in samengevatte vorm toe te staan, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten, tenzij uit goede bronnen blijkt dat ze juist zijn. Verzoeken om vertrouwelijke behandeling mogen niet willekeurig worden afgewezen.

4. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en, in het bijzonder, van de motivering van besluiten die ingevolge deze verordening zijn genomen of voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen, voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures toe te lichten. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokkenen wat de bescherming van zaken- en ambtsgeheimen betreft.

5. De Raad, de Commissie en de Lid-Staten en de ambtenaren van de Raad, de Commissie en de Lid-Staten maken zonder de uitdrukkelijke toestemming van de persoon die ze heeft verstrekt geen gegevens bekend die zij ingevolge deze verordening hebben verkregen en waarvoor deze persoon een vertrouwelijke behandeling heeft gevraagd. Informatie die tussen de Commissie en de Lid-Staten wordt uitgewisseld of informatie in verband met overleg op grond van artikel 16 of interne documenten die door de autoriteiten van de Gemeenschap of van de Lid-Staten zijn opgesteld, worden niet bekendgemaakt, tenzij in deze verordening anders is bepaald.

6. De op grond van deze verordening verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor het doel waarvoor ze is gevraagd.

Artikel 21

Bekendmaking van gegevens

1. De indieners van de klacht, importeurs, exporteurs en vertegenwoordigers van het land van oorsprong en/of uitvoer kunnen vragen in kennis te worden gesteld van de gegevens betreffende de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan voorlopige maatregelen zijn ingesteld. Dergelijke verzoeken dienen onmiddellijk na het instellen van de voorlopige maatregelen schriftelijk te worden ingediend, en de gevraagde informatie wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk verstrekt.

2. De in lid 1 genoemde partijen mogen om mededeling vragen van de definitieve bevindingen inzake de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen of beëindiging van het onderzoek of de procedure zonder het nemen van maatregelen te beëindigen, waarbij bijzondere aandacht wordt geschonken aan de mededeling van feiten of overwegingen die afwijken van die waarop de voorlopige maatregelen waren gebaseerd.

3. De in lid 2 bedoelde verzoeken om mededeling van definitieve bevindingen worden schriftelijk aan de Commissie gericht en moeten, wanneer een voorlopig recht is ingesteld, uiterlijk één maand na de bekendmaking van de instelling van dat recht door de Commissie zijn ontvangen. Wanneer geen voorlopige recht is ingesteld, worden partijen in de gelegenheid gesteld om mededeling van definitieve bevindingen te vragen binnen de door de Commissie gestelde termijnen.

4. Definitieve bevindingen worden schriftelijk medegedeeld met inachtneming van de verplichting tot bescherming van zaken- of ambtsgeheimen. Deze mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk en uiterlijk één maand voordat een definitief besluit wordt genomen of voordat de Commissie ingevolge artikel 11 een voorstel tot het nemen van definitieve maatregelen doet. Kan de Commissie bepaalde feiten of overwegingen op dat tijdstip niet mededelen, dan deelt ze deze mede zodra dit mogelijk is. Deze mededeling doet geen afbreuk aan besluiten die de Commissie of de Raad daarna neemt, maar indien dergelijke besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden deze zo spoedig mogelijk medegedeeld.

5. Opmerkingen die na de mededeling van definitieve bevindingen worden gemaakt, worden uitsluitend in aanmerking genomen binnen de termijn die de Commissie in elk afzonderlijk geval heeft vastgesteld en die ten minste tien dagen bedraagt, waarbij de urgentie van de kwestie in aanmerking wordt genomen.

Artikel 22

Belang van de Gemeenschap

1. In het kader van deze verordening wordt bij het beantwoorden van de vraag of het belang van de Gemeenschap met een interventie gediend is, rekening gehouden met de belangen van alle betrokkenen, waaronder de binnenlandse producenten, de gebruikers en de consumenten. Een vaststelling op grond van dit artikel wordt slechts gedaan indien alle partijen de gelegenheid hebben gehad hun standpunt overeenkomstig lid 2 bekend te maken. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handelsversturende gevolgen van schadeveroorzakende subsidiëring weg te nemen en een effectieve mededinging te herstellen. Maatregelen die op basis van de geconstateerde subsidiëring en schade zijn vastgesteld mogen niet worden toegepast indien het de autoriteiten, op grond van de voorgelegde informatie, duidelijk is dat het niet in het belang van de Gemeenschap is deze maatregelen toe te passen.

2. Ten einde de autoriteiten voldoende informatie te verschaffen zodat ze bij het beantwoorden van de vraag of het instellen van maatregelen in het belang van de Gemeenschap is, met alle standpunten en gegevens rekening kunnen houden, kunnen de indieners van de klacht, de importeurs, de representatieve gebruikers en de representatieve consumentenorganisaties, binnen de in het bericht van opening van een subsidieonderzoek gestelde termijnen, zich bij de Commissie bekend maken en deze laatste inlichtingen verstrekken. Deze inlichtingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van de andere in dit artikel genoemde partijen die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

3. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, kunnen schriftelijk vragen om te worden gehoord. Deze verzoeken worden ingewilligd indien ze binnen de in lid 2 bedoelde termijnen zijn ingediend en de bijzondere redenen vermelden, waarom, in het belang van de Gemeenschap, een mondeling onderhoud nodig wordt geacht.

4. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld kunnen over de toepassing van ingestelde voorlopige rechten opmerkingen maken. Om in aanmerking te worden genomen moeten deze opmerkingen uiterlijk één maand na de toepassing van deze maatregelen zijn ontvangen. Deze opmerkingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van andere partijen, die het recht hebben daarop commentaar te geven.

5. De Commissie onderzoekt de informatie die op passende wijze is voorgelegd en gaat na of deze representatief is. Het resultaat van dit onderzoek, tezamen met een oordeel over de waarde van de ontvangen inlichtingen, wordt aan het Raadgevend Comité voorgelegd. Het overeengekomen standpunt van het Comité wordt door de Commissie in aanmerking genomen wanneer zij op grond van artikel 11 een voorstel doet.

6. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen om mededeling verzoeken van de feiten en overwegingen op basis waarvan de definitieve besluiten waarschijnlijk genomen zullen worden. Dergelijke informatie wordt voor zover mogelijk ter beschikking gesteld en doet geen afbreuk aan de later door de Commissie of de Raad te nemen besluiten.

7. De op grond van dit artikel verstrekte inlichtingen worden slechts in aanmerking genomen wanneer zij door bewijsmateriaal worden gestaafd.

Artikel 23

Verband tussen compenserende rechten en acties op multilateraal niveau

Worden ten aanzien van een importprodukt tegenmaatregelen genomen op grond van de procedures inzake geschillenbeslechting van de Subsidie-Overeenkomst en zijn deze maatregelen van dien aard dat ze de schade die door subsidiëring is veroorzaakt wegnemen, dan wordt het compenserende recht dat voor dat produkt is ingesteld onmiddellijk geschorst of ingetrokken.

Artikel 24

Slotbepalingen

Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van:

- i) bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;
- ii) verordeningen van de Gemeenschap in de landbouwsector en van Verordening (EEG) nr. 1059/69⁽⁵⁾, (EEG) nr. 2730/75⁽⁶⁾ en (EEG) nr. 2783/75⁽⁷⁾. De onderhavige verordening vormt een aanvulling op voornoemde verordeningen en houdt een afwijking in van de daarin vervatte bepalingen die de toepassing van compenserende rechten in de weg staan;
- iii) bijzondere maatregelen, mits deze niet strijdig zijn met de verplichtingen uit hoofde van de GATT.

(5) PB nr. L 141 van 12.06.1969, blz. 1

(6) PB nr. L 281 van 01.11.1975, blz. 20

(7) PB nr. L 282 van 01.11.1975, blz. 104

Artikel 25

Intrekking van bestaande wetgeving

Verordening (EEG) nr. 2423/88, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 521/94 en Verordening (EG) nr. 522/94, wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 26

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum die is vastgesteld in het besluit betreffende de inwerkingtreding van de besluiten die uitvoering geven aan van de resultaten van de Uruguay-Ronde. Zij is van toepassing op reeds ingeleide procedures. Bepalingen inzake termijnen voor de inleiding van procedures en de instelling van voorlopige rechten worden echter eerst toegepast na de in een besluit van de Raad vermelde datum, welk besluit de Raad uiterlijk op 1 april 1995 met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen zal nemen op grond van een voorstel van de Commissie dat bij de Raad zal worden ingediend nadat de nodige begrotingsmiddelen zijn toegewezen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk is elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

BIJLAGE I

LIJST VAN VOORBEELDEN VAN EXPORTSUBSIDIES

- a) Verlening door de overheid van directe subsidies aan ondernemingen of bedrijfstakken afhankelijk van exportprestaties.
- b) Regelingen krachtens welke deviezen niet behoeven te worden afgedragen of soortgelijke praktijken die een exportpremie inhouden.
- c) Interne vervoer- en vrachttarieven voor exportzendingen, door of in opdracht van de overheid toegepast, die voordeliger zijn dan de tarieven voor binnenlandse zendingen.
- d) Levering door de overheid of door overheidsorganen, direct dan wel indirect in het kader van overheidsregelingen, van ingevoerde of binnenlandse produkten of diensten voor gebruik bij de produktie van exportgoederen, op gunstiger voorwaarden dan bij de levering van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten of diensten voor gebruik bij de produktie van goederen voor binnenlands gebruik indien (in geval van produkten) deze voorwaarden gunstiger zijn dan die welke op de wereldmarkt voor hun exporteurs commercieel verkrijgbaar⁽¹⁾ zijn.

---

(1) Onder "commercieel verkrijgbaar" wordt verstaan dat vrij tussen binnenlandse en importgoederen kan worden gekozen en dat deze keuze slechts van commerciële overwegingen afhangt.

- h) Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen⁽²⁾ op goederen en diensten die bij de produktie van exportprodukten worden gebruikt voor bedragen die hoger zijn dan de vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten die gebruikt worden bij de produktie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen. Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen kan voor exportprodukten worden toegestaan zelfs indien deze niet worden toegestaan voor soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen, indien de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen worden geheven op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen)⁽⁴⁾. Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de in Bijlage II opgenomen richtlijnen over het verbruik van produktiemiddelen in het productieproces.
- i) De kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen⁽²⁾ voor een hoger bedrag dan het bedrag van de invoerheffingen op de importprodukten die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn gebruikt (rekening houdend met normale verliezen). In bijzondere gevallen evenwel kan een bedrijf als vervangingsproduktiemiddelen eenzelfde hoeveelheid binnenlandse produktiemiddelen van dezelfde kwaliteit en met dezelfde eigenschappen als ingevoerde produktiemiddelen gebruiken om voor deze bepaling in aanmerking te komen, indien zowel de import- als de overeenkomstige exporttransacties beide binnen een redelijke termijn plaatsvinden die niet meer dan twee jaar mag bedragen. Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de richtlijnen in Bijlage II inzake het verbruik van produktiemiddelen in het productieproces en de richtlijnen in Bijlage III om vast te stellen of terugbetalingsregelingen voor vervangende produktiemiddelen export-subsidies zijn.

---

(4) Punt h) is niet van toepassing op stelsels van belasting over de toegevoegde waarde en daarvoor in de plaats tredende belastingaanpassingen aan de grens; het probleem van de te grote vermindering van de belasting over de toegevoegde waarde wordt uitsluitend in punt g) behandeld.

- j) Het instellen door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van de overheid) van regelingen voor exportkredietgarantie of -verzekering, van regelingen om kostenstijgingen bij de export van produkten of wisselkoersrisico's te dekken, tegen premies die duidelijk ontoereikend zijn om de bedrijfskosten en verliezen van deze regelingen op lange termijn te dekken.
- k) Verlening door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van en/of handelende onder het gezag van de overheid) van exportkredieten tegen een lagere rente dan die welke zij zelf moet betalen om de daarvoor bestemde middelen aan te trekken (of die zij zou moeten betalen indien zij bedragen in dezelfde valuta en met dezelfde looptijd als het exportkrediet op de internationale kapitaalmarkt zou lenen) of de overname door de overheid van alle of een gedeelte van de kosten van exporteurs of financieringsinstellingen om kredieten te verkrijgen, voor zover deze tussenkomst van de overheid een aanmerkelijk voordeel op het gebied van de exportkredietvoorwaarden inhoudt.

Indien een Lid van de WTO evenwel partij is bij een internationale verbintenis inzake door de overheid gesteunde exportkredieten waarbij ten minste twaalf oorspronkelijke Leden vanaf 1 januari 1979 partij zijn (of bij een daaropvolgende verbintenis die deze oorspronkelijke Leden hebben aangegaan) of indien een Lid van de WTO in de praktijk de bepalingen inzake rentevoeten van deze verbintenis toepast, wordt een exportkredietpraktijk die met deze bepalingen in overeenstemming is niet als een exportsubsidie beschouwd.

- l) Alle andere uitgaven ten laste van de schatkist die een exportsubsidie zijn in de zin van artikel XVI van de GATT 1994.

BIJLAGE II

RICHTLIJNEN INZAKE HET VERBRUIK VAN PRODUKTIEMIDDELEN
IN HET PRODUKTIEPROCES⁽⁵⁾

I

1. Regelingen voor de aftrek van indirecte-belastingen kunnen voorzien in vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt (rekening houdend met normale verliezen). Tevens kunnen er regelingen zijn voor de kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt (rekening houdend met normale verliezen).

2. De punten h) en i) van de lijst van voorbeelden van exportsubsidies in Bijlage I bij deze Overeenkomst bevatten de term "produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt". Volgens punt h) kunnen regelingen voor de aftrek van indirecte-belastingen exportsubsidies zijn indien zij leiden tot vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen voor een bedrag dat hoger is dan het bedrag aan belastingen dat werkelijk is geheven op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt. Volgens punt i) zijn terugbetalingsregelingen exportsubsidies indien zij leiden tot de kwijtschelding of teruggave van invoerheffingen voor een hoger bedrag dan het bedrag aan invoerrechten dat werkelijk is geheven op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt. Volgens beide punten moet bij de bevindingen inzake het verbruik van de produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt met normale verliezen rekening worden gehouden. In punt i) wordt ook rekening gehouden met vervanging.

---

(5) Tijdens het produktieproces verbruikte produktiemiddelen zijn middelen die daarin fysiek zijn opgenomen, energie, brandstof en olie die bij het produktieproces worden gebruikt en katalysatoren die bij de verkrijging van het exportprodukt worden verbruikt.

II

3. Bij het onderzoek in verband met compenserende rechten gaat de Commissie normalerwijze als volgt te werk om na te gaan of produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt:

4. Wanneer wordt aangevoerd dat een regeling voor de aftrek van indirecte belastingen of de terugbetaling van invoerrechten een subsidie inhoudt omdat de kwijtschelding van de indirecte belastingen of de terugbetaling van invoerrechten op de produktiemiddelen die bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt te hoog is, stelt de Commissie eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een regeling of procedure kent of toepast aan de hand waarvan kan worden nagegaan welke produktiemiddelen bij de vervaardiging van het exportprodukt zijn verbruikt en in welke hoeveelheden. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie vervolgens of deze redelijk is, aan het doel beantwoordt en gebaseerd is op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. De Commissie kan het nodig achten om, overeenkomstig artikel 17, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de inlichtingen te verifiëren of om na te gaan of de regeling of procedure effectief wordt toegepast.

5. Indien een dergelijke regeling of procedure niet bestaat, niet redelijk is of wanneer een dergelijke regeling of procedure wel is ingesteld en redelijk bevonden, maar ze blijkt niet of niet doelmatig te worden toegepast, dan dient het land van uitvoer een verder onderzoek naar de werkelijk gebruikte produktiemiddelen in te stellen ten einde te bepalen of er werkelijk sprake is van de betaling van een te hoog bedrag. Indien de Commissie zulks nodig acht, wordt een verder onderzoek uitgevoerd overeenkomstig lid 4.

6. De Commissie zal produktiemiddelen normalerwijze als fysiek in het exportprodukt opgenomen beschouwen indien deze produktiemiddelen bij het productieproces zijn gebruikt en fysiek in het exportprodukt aanwezig zijn. Een produktiemiddel behoeft niet in dezelfde vorm in het exportprodukt aanwezig te zijn als de vorm die het bij de aanvang van het productieproces had.

7. Bij de vaststelling van de hoeveelheid van een bepaald produktiemiddel dat bij de vervaardiging van het exportprodukt is verbruikt, dient rekening te worden gehouden met "normale verliezen" die beschouwd dienen te worden als bij de vervaardiging van het exportprodukt verbruikt. Onder "verliezen" wordt dat deel van een bepaald produktiemiddel verstaan dat in het productieproces geen onafhankelijke functie vervult, niet bij de vervaardiging van het exportprodukt wordt verbruikt (om redenen zoals bijv. inefficiënte opname) en door dezelfde producent niet wordt teruggewonnen, gebruikt of verkocht.

8. Om vast te stellen of de correctie voor verliezen "normaal" is, houdt de Commissie normalerwijze rekening houden met het productieproces, de normale praktijk in de bedrijfstak in het land van uitvoer en, indien van toepassing, met andere technische factoren. De Commissie zal er daarbij rekening mee houden dat het van belang is vast te stellen of de autoriteiten in het land van uitvoer de hoeveelheid verliezen op redelijke wijze hebben berekend wanneer deze hoeveelheid in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van de aftrek van belastingen of de kwijschelding van rechten.

2899

BIJLAGE III

RICHTLIJNEN OM VAST TE STELLEN OF TERUGBETALINGSREGELINGEN
VOOR VERVANGENDE PRODUKTIEMIDDELEN
EXPORTSUBSIDIES ZIJN

I

1. Terugbetalingsregelingen kunnen voorzien in de terugbetaling van invoerheffingen op produktiemiddelen die bij de vervaardiging van een exportprodukt worden verbruikt wanneer dit produkt binnenlandse produktiemiddelen bevat met dezelfde kwaliteit en eigenschappen als de ingevoerde produktiemiddelen die zij vervangen. Overeenkomstig punt i) van de lijst van voorbeelden van exportsubsidies in Bijlage I kunnen terugbetalingen voor vervangingsprodukten met een exportsubsidie worden gelijkgesteld wanneer meer wordt terugbetaald dan het bedrag aan invoerheffingen op de invoergoederen waarvoor terugbetaling wordt gevraagd.

II

2. Bij het onderzoek in verband met compenserende rechten gaat de Commissie bij het onderzoek naar terugbetalingen voor vervangingsgoederen normalerwijze als volgt te werk:

3. Volgens punt i) van de lijst van voorbeelden kunnen binnenlandse produktiemiddelen in plaats van invoergoederen bij de vervaardiging van een exportprodukt worden gebruikt, mits het binnenlandse produkt in dezelfde hoeveelheid wordt gebruikt en dezelfde kwaliteit en kenmerken heeft als het invoergoed dat het vervangt. Het bestaan van een verificatieregeling of -procedure is van belang omdat de overheid van het land van uitvoer met behulp daarvan erop kan toezien en aantonen dat de hoeveelheid produktiemiddelen waarvoor terugbetaling wordt gevraagd niet groter is dan de hoeveelheid soortgelijke uitgevoerde produkten, in welke vorm dan ook, en dat er geen hoger bedrag aan invoerheffingen wordt terugbetaald dan oorspronkelijk op de betrokken invoergoederen is geheven.

4. Wanneer wordt aangevoerd dat terugbetalingen voor vervangingsgoederen als subsidies zijn te beschouwen, stelt de Commissie normalerwijze eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een verificatieregeling of -procedure kent of toepast. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie normalerwijze vervolgens of de verificatieprocedures redelijk zijn, aan het gestelde doel beantwoorden en gebaseerd zijn op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. Wordt vastgesteld dat dit inderdaad het geval is en dat de procedures effectief worden toegepast, dan wordt niet vermoed dat er van subsidie sprake is. De Commissie kan het nodig achten om, overeenkomstig artikel 17, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de inlichtingen te verifiëren of om zich ervan te overtuigen dat de verificatieprocedures effectief worden toegepast.

5. Indien geen verificatieprocedures bestaan, indien deze niet redelijk zijn, of wanneer deze procedures wel zijn ingesteld en redelijk bevonden doch ze blijken niet of niet doelmatig te worden toegepast, dan kan er sprake zijn van subsidie. In dergelijke gevallen dient het land van uitvoer een verder onderzoek naar de betrokken transacties uit te voeren om vast te stellen of er teveel is betaald. Indien de Commissie zulks nodig acht, wordt een verder onderzoek uitgevoerd overeenkomstig lid 4.

6. Bevat de regeling voor de terugbetaling van invoerheffingen op vervangingsmiddelen de bepaling dat exporteurs de invoerzendingen mogen aanwijzen waarop zij hun aanvraag om terugbetaling baseren, dan is dit op zich geen bewijs van subsidie.

7. Aangenomen wordt dat de terugbetaling van invoerheffingen in de zin van punt i) te hoog is indien de overheid rente heeft betaald op de sommen die zij in het kader van hun terugbetalingsregelingen hebben terugbetaald, waarbij het teveel betaalde het bedrag van de werkelijk betaalde of te betalen rente is.

BIJLAGE IV

(Deze Bijlage stemt overeen met Bijlage 2 bij de Overeenkomst inzake Landbouw. Termen of uitdrukkingen die hierin niet worden verklaard of die niet eenduidig genoeg zijn worden in de context van die Overeenkomst uitgelegd.)

INTERNE STEUN: GRONDSLAG VOOR VRIJSTELLING
VAN DE VERLAGINGSVERBINTENISSEN

1. Interne steunmaatregelen waarvoor aanspraak op vrijstelling van de verlagingsverbintenissen wordt gemaakt, moeten voldoen aan de fundamentele eis dat zij de handel of de produktie niet of hoogstens minimaal verstoren. Daarom moeten alle maatregelen waarvoor de vrijstelling wordt gevraagd, voldoen aan de volgende basiscriteria :
  - a) de betrokken steun moet worden verleend in het kader van een uit overheidsmiddelen (waaronder gederfde inkomsten) gefinancierd overheidsprogramma dat geen overdrachten van consumenten omvat, en
  - b) de betrokken steunmaatregel mag geen prijsondersteuning voor de producenten inhouden,

alsmede aan de hierna vermelde soortspecifieke criteria en voorwaarden.

Overheidsregelingen

2. Algemene dienstverlening

Deze categorie maatregelen omvat uitgaven (of gederfde inkomsten) voor regelingen in het kader waarvan diensten worden verleend aan de landbouw of de plattelandsgemeenschap of die aan de landbouw of de plattelandsgemeenschap ten goede komen. Deze maatregelen mogen geen directe betalingen aan producenten of verwerkers inhouden. Dergelijke regelingen moeten voldoen aan de in bovenstaand lid 1 vermelde basiscriteria en eventuele hierna vermelde specifieke voorwaarden. Deze regelingen kunnen de hierna vermelde maatregelen, doch ook andere maatregelen omvatten :

- a) onderzoek, waaronder algemeen onderzoek, onderzoek in verband met milieuprogramma's en onderzoekprogramma's in verband met specifieke produkten;
- b) bestrijding van plagen en ziekten, waaronder algemene maatregelen en maatregelen per produkt, zoals alarmeringssystemen, quarantaine en uitroeiing;
- c) opleidingsdiensten, waaronder zowel faciliteiten voor algemene als specialistische scholing;
- d) voorlichtings- en adviesdiensten, waaronder het verstrekken van middelen om producenten en consumenten beter te kunnen inlichten, ook over de resultaten van onderzoek;
- e) inspectiediensten, waaronder algemene inspectiediensten en de inspectie van bepaalde produkten met het oog op volksgezondheid, veiligheid, indeling of standaardisatie;
- f) diensten voor afzet en verkoopbevordering, waaronder marktinformatie, advies en verkoopbevordering voor bepaalde produkten, maar geen uitgaven voor niet-gespecificeerde doeleinden zodat deze middelen door de verkopers zouden kunnen worden gebruikt om hun verkoopprijs te verlagen of de kopers een direct economisch voordeel te verschaffen, en
- g) infrastructuurvoorziening, waaronder elektriciteitsnet, wegen en andere transportvoorzieningen, markten en haveninstallaties, watervoorziening, dammen en waterafvoer, en de infrastructuur voor milieubeschermingsprogramma's. In al deze gevallen mogen de uitgaven uitsluitend betrekking hebben op de levering of de aanleg van de infrastructuur en niet op gesubsidieerde levering van andere voorzieningen op het landbouwbedrijf dan de aansluiting op algemeen beschikbare nutsvoorzieningen. De uitgaven mogen geen subsidies op produktiebehoeften of kosten van bedrijfsvoering, noch voorkeurstarieven omvatten.

3. Overheidsvoorraden met het oog op de continuïteit van de voedselvoorziening⁽⁶⁾.

Uitgaven (of gedeerde inkomsten) voor het aanleggen en aanhouden van voorraden produkten die een integrerend deel zijn van een programma om de continuïteit van de voedselvoorziening te waarborgen dat wordt uitgevoerd op grond van bepaalde nationale wetten. Dit kan ook overheidssteun omvatten voor particuliere opslag van produkten in het kader van een dergelijk programma.

De omvang en de aanleg van dergelijke voorraden dienen te corresponderen met vooraf bepaalde doelstellingen die uitsluitend verband houden met waarborging van de voedselvoorziening. De aanleg, zowel als de afzet van de voorraden dient financieel verifieerbaar te zijn. De aankoop van het voedsel door de overheid dient te gebeuren tegen de gangbare marktprijzen en de verkoop uit de voorraden dient te geschieden tegen prijzen die niet lager zijn dan de gangbare prijzen op de interne markt voor het betrokken produkt en de betrokken kwaliteit.

4. Interne voedselhulp⁽⁷⁾

Uitgaven (of gedeerde inkomsten) in verband met interne voedselhulp aan bevolkingsgroepen in nood.

(6) Voor de toepassing van punt 3 van deze bijlage worden overheidsprogramma's inzake voorraden voor voedselvoorziening die in ontwikkelingslanden verifieerbaar en overeenkomstig officieel bekendgemaakte objectieve criteria of richtlijnen worden uitgevoerd, geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van dit punt, ook wanneer het programma's betreft in het kader waarvan voorraden voedselprodukten met het oog op de continuïteit van de voedselvoorziening worden aangekocht en worden vrijgegeven tegen officiële prijzen, op voorwaarde echter dat het verschil tussen de aankoopprijs en de externe referentieprijs wordt meegerekend in de AMS.

(7) Voor de toepassing van punt 3 en punt 4 van deze bijlage wordt de levering van voedsel tegen gesubsidieerde prijzen met de bedoeling om regelmatig tegen redelijke prijzen te voorzien in de voedselbehoefte van armen in steden en op het platteland in ontwikkelingslanden, geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen in dit punt.

Het recht op voedselhulp dient afhankelijk te worden gesteld van duidelijke criteria gekoppeld aan doelstellingen op het gebied van voeding. Dergelijke steun dient te worden verleend in de vorm van rechtstreekse verstrekking van voedsel aan de betrokkenen of door diegenen die aan de voorwaarden voldoen de middelen te verstrekken om voedsel te kopen tegen marktprijzen of gesubsidieerde prijzen. Het voedsel dient door de overheid tegen gangbare marktprijzen te worden aangekocht en de financiering en administratie van de steun dient verificerbaar te zijn.

5. Directe betalingen aan producenten

Steun aan producenten via directe betalingen (of gedeerde inkomsten, met inbegrip van betalingen in natura) waarvoor aanspraak wordt gemaakt op vrijstelling van de verlagingsverbintenissen, dient te voldoen aan de basiscriteria die zijn vermeld in punt 1 en aan de in de punten 6 tot en met 13 vermelde specifieke criteria voor de afzonderlijke categorieën directe betalingen. Als aanspraak wordt gemaakt op vrijstelling van de verlagingsverbintenis voor andere bestaande of nieuwe directe steun dan vermeld in de punten 6 tot en met 13, dient die steun behalve met de in punt 1 vermelde basiscriteria ook in overeenstemming te zijn met de in punt 6, b) tot en met e), vermelde criteria.

6. Niet-productiegebonden inkomenssteun

- a) Het recht op dergelijke betalingen moet worden bepaald aan de hand van duidelijke criteria, zoals inkomen, de status van producent of grondeigenaar, het gebruik van produktiefactoren of de produktie-omvang in een bepaalde basisperiode.
- b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent in een jaar na de basisperiode.
- c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.

- d) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de produktiefactoren die zijn gebruikt in een jaar na de basisperiode.
- e) Produktie zal geen voorwaarde zijn om in aanmerking te komen voor dergelijke betalingen.

7. Overheidsbijdrage voor inkomensverzekeringsregelingen

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van een inkomensverlies, waarvoor uitsluitend rekening wordt gehouden met het inkomen uit de landbouw, van meer dan 30 % van het gemiddelde bruto-inkomen of het daarmee corresponderende netto-inkomen (betalingen uit deze of soortgelijke regelingen niet meegerekend) over de voorgaande drie jaar of van het gemiddelde van drie jaren van de vijf voorgaande jaren, de jaren met het hoogste en het laagste inkomen niet meegerekend. Iedere producent die aan deze voorwaarde voldoet, dient recht te hebben op de betaling.
- b) Deze betalingen mogen niet meer compenseren dan 70 % van het inkomensverlies van de producent in het jaar waarin hij recht krijgt op deze steun.
- c) Deze betalingen mogen uitsluitend gekoppeld worden aan het inkomen; zij mogen niet gekoppeld worden aan het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent, noch aan de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor de betrokken produkten, noch aan de gebruikte produktiefactoren.
- d) Als een producent in hetzelfde jaar betalingen ontvangt op grond van het bepaalde in dit punt en in punt 8 (steun in verband met natuurrampen), dient het totaal van die betalingen kleiner te zijn dan 100 % van zijn totale verlies.

306

~~_____~~

8. Betalingen (hetzij rechtstreeks, hetzij via een overheidsbijdrage voor oogstverzekeringen) in verband met natuurrampen

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van formele erkenning door de overheid dat er sprake is of is geweest van een natuurramp of soortgelijke ramp (waaronder epidemieën, plagen, kernongelukken, en oorlog op het grondgebied van het betrokken Lid) en een produktiedaling van meer dan 30 % van de gemiddelde produktie in de laatste drie jaar of de gemiddelde produktie van drie jaren van de laatste vijf jaren, de hoogste en de laagste produktie niet meegerekend.
- b) Betalingen naar aanleiding van een ramp mogen slechts betrekking hebben op het verlies van inkomen, vee (waaronder ook betalingen voor diergeneeskundige behandeling van de dieren), land of andere produktiefactoren als gevolg van de betrokken natuurramp.
- c) De betalingen mogen hoogstens de verliezen compenseren en geen voorwaarden of bepalingen omvatten wat betreft het type of de omvang van de produktie in de toekomst.
- d) Betalingen tijdens een ramp mogen niet groter zijn dan nodig is om verdere verliezen als gedefinieerd onder b) te voorkomen of te beperken.
- e) Als een producent in hetzelfde jaar betalingen ontvangt op grond van het bepaalde in dit punt en in punt 7 (inkomensverzekeringsregelingen), dient het totaal van die betalingen kleiner te zijn dan 100 % van het totale verlies van de producent.

9. Steun voor structuuraanpassing via beëindigingsregelingen

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in programma's om bedrijfsbeëindiging door personen die commercieel agrarische produkten produceren of hun omschakeling op niet-agrarische activiteiten, te vergemakkelijken.
- b) De betalingen moeten afhankelijk worden gesteld van volledige en permanente beëindiging van commerciële agrarische produktie.

10. Steun voor structuuraanpassing via braakleggingsprogramma's

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in programma's om land of andere produktiemiddelen, met inbegrip van vee, te onttrekken aan commerciële agrarische produktie.
- b) De betalingen moeten afhankelijk worden gesteld van het uit produktie nemen van land voor commerciële agrarische produktie voor minstens drie jaar en, wat betreft vee, van het slachten of definitieve permanente verwijdering van het bedrijf.
- c) De betalingen mogen geen voorwaarden of bepalingen omvatten inzake gebruik van dergelijk land of andere produktiemiddelen voor de commerciële produktie van landbouwprodukten.
- d) De betalingen mogen niet worden gekoppeld aan het type of de omvang van de produktie en evenmin aan de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor de produkten die worden verkregen met gebruikmaking van het land of de overige produktiemiddelen die voor produktie resteren.

11. Steun voor structuuraanpassing in de vorm van investeringssteun

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient afhankelijk te zijn van duidelijke criteria in overheidsprogramma's ter ondersteuning van de financiële of materiële herstructurering van de bedrijfsactiviteit van een producent in verband met objectief aangetoonde structuurhandicaps. Het recht op steun in het kader van dergelijke programma's kan ook worden gebaseerd op een duidelijk overheidsprogramma voor privatisering van landbouwgrond.
- b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent, afgezien van bepalingen als bedoeld onder e), in een jaar na de basisperiode.
- c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.
- d) De betalingen worden slechts gedaan voor de periode die nodig is voor de uitvoering van de investeringen waarvoor ze worden gegeven.
- e) De betalingen mogen voor de ontvangers geen verplichtingen inhouden, noch anderszins aanwijzingen omvatten wat betreft de te produceren landbouwprodukten, behalve de eis om een bepaald produkt niet te produceren.
- f) De betalingen mogen niet hoger zijn dan nodig is om de structuurhandicap te compenseren.

12. Betalingen in het kader van milieubeschermingsprogramma's

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient een onderdeel te zijn van een duidelijk overheidsprogramma voor milieubescherming of natuurbehoud en afhankelijk te worden gesteld van de naleving van specifieke voorwaarden in het kader van dat overheidsprogramma, waaronder voorwaarden wat betreft de produktiemethoden of de produktiebehoeften.
- b) De betaling mag niet hoger zijn dan de extra kosten of de gederfde inkomsten als gevolg van naleving van het overheidsprogramma.

13. Betalingen in het kader van programma's voor regionale bijstand

- a) Het recht op dergelijke betalingen dient beperkt te blijven tot producenten in probleemgebieden. Dergelijke gebieden dienen duidelijk omschreven aaneengesloten geografische gebieden te zijn met een definieerbare economische en administratieve identiteit en moeten als probleemgebieden zijn aangemerkt aan de hand van neutrale en objectieve criteria die duidelijk zijn vastgelegd in wetten of verordeningen en waaruit blijkt dat de problemen van het gebied niet uitsluitend zijn toe te schrijven aan tijdelijke omstandigheden.
- b) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op het type of de omvang van de produktie (waaronder het aantal stuks vee) van de producent in een jaar na de basisperiode, behalve aan de eis om de produktie te verlagen.
- c) De hoogte van dergelijke betalingen in een jaar mag niet worden gekoppeld aan of gebaseerd op de prijzen, op de interne markt of de wereldmarkt, voor een produkt in een jaar na de basisperiode.
- d) Het recht op de betalingen geldt alleen voor producenten in de te ondersteunen gebieden, maar in die gebieden voor alle producenten.

- e) Als de betalingen worden gekoppeld aan de produktiefactoren, zijn de bedragen degressief boven een bepaalde drempel voor de betrokken produktiefactor.

- f) De betalingen mogen niet groter te zijn dan de extra kosten of de gederfde inkomsten als gevolg van de landbouw in het betrokken gebied.

DEEL 6 (3)

HANDELSBESCHERMING

VRIJWARINGSMAATREGELEN

Toelichting

De Overeenkomst inzake Vrijwaringsmaatregelen die in het kader van de Uruguay-Ronde werd gesloten, verduidelijkt en versterkt de disciplines van de GATT 1994 en met name die betreffende de toepassing van artikel XIX.

Bij deze overeenkomst wordt de multilaterale controle op vrijwaringsmaatregelen weer ingesteld. De maatregelen die aan dergelijke controle ontsnappen moeten worden afgeschaft.

Vrijwaringsmaatregelen kunnen slechts met inachtneming van de voorwaarden van de Overeenkomst worden toegepast en op de daarin aangegeven wijze. Alle zogenaamde "grijze-zone"-maatregelen tot beperking van de invoer of de uitvoer, marktordeningsregelingen en dergelijke zijn verboden en moeten derhalve worden ingetrokken.

De enige toegestane uitzondering is de regeling tussen de EG en Japan betreffende bepaalde typen motorvoertuigen die op 31 december 1999 zal verstrijken.

Wil de Gemeenschap haar verplichtingen op grond van de Overeenkomst inzake Vrijwaringsmaatregelen naleven, dan moet zij binnen de gestelde termijn (180 dagen na de inwerkingtreding van de WTO) alle eventuele "grijze-zone"-maatregelen intrekken en de gemeenschappelijke invoerregeling, waar nodig, herzien, met name de vrijwaringsmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 518/94 van de Raad zijn vastgesteld.

De ontwerp-verordening in de bijlage is het resultaat van deze herziening.

Er dient echter op te worden gewezen dat de bestaande EG-wetgeving reeds uitvoerige regels bevat die vaak verder gaan dan de meer algemene bepalingen van de Overeenkomst inzake Vrijwaringsmaatregelen. Zo kent de EG-wetgeving reeds strikte onderzoektermijnen en een meer uitvoerige lijst van factoren die in aanmerking moeten worden genomen voor de vaststelling van ernstige schade en het oorzakelijke verband tussen deze schade en de invoer.

De voornaamste wijzigingen die in Verordening (EG) nr. 518/94 moeten worden aangebracht zijn derhalve:

a) Definities

Definities van de termen "dreiging van ernstige schade", "ernstige schade" en "bedrijfstak van de Gemeenschap".

Art. 5, lid 3; Vrijw.Overeenk. Art. 4, lid 1

b) Oorzakelijk verband: andere factoren

Aan het artikel dat de factoren opsomt die bij een onderzoek in aanmerking moeten worden genomen, wordt een extra alinea toegevoegd in verband met de vaststelling van een oorzakelijk verband.

Art. 10, lid 1, onder d; Vrijw.Overeenk. Art. 4, lid 2;

c) Rechten van belanghebbenden

Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat belanghebbenden het recht hebben de argumenten van andere partijen te beantwoorden.

Einde van Art. 6, lid 2; Vrijw.Overeenk. Art. 3, lid 1

d) Voorlopige vrijwaringsmaatregelen in kritieke omstandigheden

Overname van de bepalingen van de Overeenkomst inzake Vrijwaringsmaatregelen betreffende voorlopige maatregelen (voorwaarden, duur en aard).

Art. 8; Vrijw.Overeenk., Art. 6

e) Contingenten

Uitdrukkelijke bepaling dat het niveau van een contingent in principe niet lager mag zijn dan de gemiddelde invoer in de laatste drie representatieve jaren.

Art. 16, lid 2, onder b; Vrijw.Overeenk., Art. 5, lid 1

f) Verdeling van contingenten over leverancierslanden

Regelingen voor de verdeling van contingenten over leverancierslanden zijn nu in de verordening opgenomen (overeenkomst, aandeel in vroegere invoer, modulatie).

Art. 16, lid 3; Vrijw.Overeenk. art. 5, lid 2

g) Duur van de vrijwaringsmaatregelen

Deze mogen nu niet meer dan vier jaar geldig blijven, tenzij zij na een onderzoek verlengd worden. De verlenging mag evenmin langer dan vier jaar duren.

Art. 20; Vrijw.Overeenk. art.7, leden 1,2 en 3

h) Progressieve liberalisering en tussentijdse herziening

Elke maatregel die meer dan een jaar geldig is moet regelmatig worden geliberaliseerd en elke maatregel die langer dan drie jaar geldig is moet aan een tussentijds onderzoek worden onderworpen.

Art. 20, lid 4 en 21, lid 1; Vrijw.Overeenk. art. 7, lid 4

i) Wederinvoering van vrijwaringsmaatregelen

Vrijwaringsmaatregelen kunnen voor eenzelfde produkt niet opnieuw worden ingevoerd voordat twee jaar sinds het vervallen van de vroegere maatregelen is verstreken.

Art. 22; Vrijw.Overeenk., art. 7, leden 5 en 6

j) Ontwikkelingslanden

Overname van de bepalingen van de Overeenkomst inzake Vrijwaringsmaatregelen die het instellen van vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van produkten uit ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO verbieden indien de invoer van deze produkten beneden een bepaald niveau blijft.

Art. 19; Vrijw.Overeenk. art.9, lid 1

94/0232(ACC)

Verordening (EEG) nr. ..../. van de Raad
betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en
tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de besluiten houdende een gemeenschappelijke ordening van de
landbouwmarkten en de besluiten betreffende verwerkte landbouwprodukten,
inzonderheid op de bepalingen van deze besluiten die de mogelijkheid bieden
af te wijken van het algemene beginsel dat kwantitatieve beperkingen of
maatregelen van gelijke werking uitsluitend door bij deze besluiten
vastgestelde maatregelen vervangen kunnen worden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek op eenvormige
beginselen dient te berusten; dat Verordening (EG) nr. 518/94⁽¹⁾
betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer en tot intrekking
van Verordening (EEG) nr. 288/82⁽²⁾ Raad een belangrijk onderdeel vormt van
deze politiek;

Overwegende dat bij de vaststelling van Verordening (EG) nr. 518/94 terdege
rekening is gehouden met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap
en met name die welke voortvloeien uit artikel XIX van de Algemene
Overeenkomst inzake Tarieven en Handel 1994 (de "GATT");

Overwegende dat de afsluiting van de Uruguay-Ronde tot de oprichting van de
Wereldhandelsorganisatie (de "WTO") heeft geleid; dat Bijlage IA bij de
Overeenkomst tot oprichting van de WTO onder meer de Algemene Overeenkomst
inzake Tarieven en Handel 1994 (de "GATT 1994") en een Overeenkomst inzake
Vrijwaringsmaatregelen omvat;

(1) PB nr. L 67 van 10.03.1994, blz. 77

(2) PB nr. L 25 van 09.02.1982, blz. 1

Overwegende dat de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen erop gericht is de disciplines van de GATT 1994 te verduidelijken en te versterken, en met name die van artikel XIX; dat deze Overeenkomst in de afschaffing van vrijwaringsmaatregelen voorziet die niet aan de regels voldoen zoals maatregelen tot zelfbeperking van de uitvoer, marktordeningsregelingen en andere soortgelijke regelingen bij in- of uitvoer;

Overwegende dat het in het licht van deze nieuwe multilaterale regels dienstig is de gemeenschappelijke invoerregeling nauwkeuriger te omschrijven en zo nodig te wijzigen, met name wat de toepassing van vrijwaringsmaatregelen betreft;

Overwegende dat de liberalisering van de invoer, dat wil zeggen de afwezigheid van alle kwantitatieve beperkingen, het uitgangspunt is van de gemeenschappelijke invoerregeling;

Overwegende dat de Commissie door de Lid-Staten in kennis dient te worden gesteld van risico's die door de ontwikkeling van de invoer ontstaan en die de instelling van communautair toezicht en de toepassing van vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk zouden kunnen maken;

Overwegende dat de Commissie in dat geval de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie en de eventueel te nemen maatregelen dient te onderzoeken;

Overwegende dat het in het vrije verkeer brengen van onder communautair toezicht geplaatste produkten afhankelijk moet worden gesteld van de overlegging van een invoerdocument dat aan uniforme criteria beantwoordt; dat dit document, op verzoek van de importeur, binnen een bepaalde termijn door de autoriteiten van de Lid-Staten moet worden afgetekend zonder dat de importeur hierdoor evenwel een recht van invoer verkrijgt; dat dit document derhalve slechts gebruikt mag worden zolang de invoerregeling niet wordt gewijzigd;

Overwegende dat de Lid-Staten en de Commissie elkaar zo volledig mogelijk op de hoogte dienen te houden van de informatie die in het kader van het communautaire toezicht is verkregen;

Overwegende dat het de taak van de Commissie en de Raad is de nodige maatregelen vast te stellen ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap; dat deze belangen, en met name die van de producenten, de gebruikers en consumenten in de Gemeenschap, als een geheel moeten worden gezien;

Overwegende dat tegen Leden van de WTO slechts vrijwaringsmaatregelen genomen kunnen worden indien het betrokken produkt in dermate toegenomen hoeveelheden en onder zulke omstandigheden en voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkt hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, tenzij de internationale verplichtingen een afwijking op deze regel toestaan;

Overwegende dat het dienstig is de begrippen "ernstige schade", "dreigende ernstige schade" en "bedrijfstak van de Gemeenschap" te definiëren en de criteria voor de vaststelling van de schade nader te bepalen;

Overwegende dat een onderzoek moet worden ingesteld voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast, doch dat de Commissie de mogelijkheid moet hebben in geval van nood voorlopige maatregelen te nemen;

Overwegende dat het dienstig is meer gedetailleerde bepalingen op te stellen inzake de opening van een onderzoek, de vereiste controles en inspecties, de toegang van exportlanden en belanghebbenden tot de verkregen inlichtingen, het horen van belanghebbenden en de mogelijkheid die dezen hebben opmerkingen te maken;

Overwegende dat de bepalingen inzake onderzoek die bij deze verordening worden vastgesteld geen afbreuk doen aan communautaire en nationale voorschriften inzake het beroepsgeheim;

Overwegende dat tevens termijnen moeten worden vastgesteld voor de opening van een onderzoek en de vaststelling van de eventueel te nemen maatregelen met het oog op een snelle afhandeling van de procedures, hetgeen de rechtszekerheid voor de betrokken ondernemingen zal vergroten;

Overwegende dat indien vrijwaringsmaatregelen de vorm van een contingent aannemen, het niveau daarvan in principe niet lager mag zijn dan de gemiddelde invoer in een representatieve periode van ten minste drie jaar;

Overwegende dat indien het contingent tussen leverancierslanden wordt verdeeld, het deel van elk van deze landen in overeenstemming met die landen kan worden vastgesteld of met inachtneming van de invoer in een representatieve periode; dat echter van deze regels kan worden afgeweken in geval van een onevenredige toename van de invoer, mits aan de verplichting tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO wordt voldaan;

Overwegende dat een maximumduur dient te worden vastgesteld voor de toepassing van de vrijwaringsmaatregelen, alsmede specifieke bepalingen voor de verlenging van de geldigheidsduur, de progressieve liberalisering en de herziening van deze maatregelen;

Overwegende dat bepaald dient te worden onder welke voorwaarden vrijwaringsmaatregelen niet mogen worden toegepast op produkten uit een ontwikkelingsland dat lid is van de WTO;

Overwegende dat toezicht- of vrijwaringsmaatregelen ten behoeve van slechts één of meer regio's van de Gemeenschap soms de voorkeur kunnen verdienen boven maatregelen die in de gehele Gemeenschap van toepassing zijn; dat dergelijke maatregelen echter slechts bij wijze van uitzondering vastgesteld mogen worden indien er geen alternatieven zijn; dat erop moet worden toegezien dat deze maatregelen van tijdelijke aard zijn en de werking van de interne markt zo min mogelijk verstoren;

Overwegende dat, om een eenvormige invoerregeling te verkrijgen, het dienstig is de formaliteiten die importeurs moeten vervullen te vereenvoudigen en identiek te maken, ongeacht de plaats van inklaring van de goederen; dat het derhalve dienstig is te bepalen dat alle formaliteiten met behulp van formulieren worden vervuld waarvan het model bij deze verordening is gevoegd;

Overwegende dat de invoerdocumenten die in het kader van communautaire toezichtsmaatregelen worden afgegeven in de gehele Gemeenschap geldig dienen te zijn, ongeacht de Lid-Staat van afgifte;

Overwegende dat een speciale behandeling, zowel op communautair als op internationaal niveau, geldt voor textielprodukten waarop Verordening (EG) nr. 517/94 van de Raad van 7 maart 1994 van toepassing is (gemeenschappelijke regeling voor de invoer van textielprodukten uit bepaalde derde landen, die niet vallen onder bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen, noch onder een andere, bijzondere, communautaire regeling); dat het derhalve dienstig is deze produkten in hun geheel van het toepassingsgebied van deze verordening uit te sluiten;

Overwegende dat de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn onverminderd de artikelen 77, 81, 244, 249 en 280 van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 518/94 derhalve dient te worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

TITEL I

Algemene beginselen

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op de invoer van onder het verdrag vallende produkten uit derde landen, met uitzondering van:
  - de in Verordening (EG) nr. 517/94 bedoelde textielprodukten;
  - de produkten uit bepaalde derde landen die zijn vermeld in Verordening (EG) nr. 519/94 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen.
2. De invoer in de Gemeenschap van in in lid 1 bedoelde produkten is vrij en is dus aan geen enkele kwantitatieve beperking onderworpen, onverminderd de maatregelen die op grond van Titel V kunnen worden genomen.

TITEL II

Communautaire informatie- en overlegprocedure

Artikel 2

Wanneer de ontwikkeling van de invoer toezicht- of vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk lijkt te maken, wordt de Commissie hiervan door de Lid-Staten in kennis gesteld. Deze kennisgeving dient het bewijsmateriaal te bevatten dat beschikbaar is ten aanzien van de in artikel 10 vermelde criteria. De Commissie geeft deze inlichtingen zo spoedig mogelijk aan alle Lid-Staten door.

Artikel 3

Overleg kan worden gepleegd op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie. Dit overleg dient plaats te vinden binnen acht werkdagen nadat de Commissie de in artikel 2 bedoelde kennisgeving heeft ontvangen en in elk geval vóór de invoering van enige communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregel.

Artikel 4

1. Het overleg vindt plaats in een Raadgevend Comité, hierna "Comité" genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en dat door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.
2. Het Comité komt op uitnodiging van de Voorzitter bijeen; deze brengt alle nuttige inlichtingen zo spoedig mogelijk ter kennis van de Lid-Staten.
3. Het overleg heeft met name betrekking op:
  - a) de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede op de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie ten aanzien van het betrokken produkt;
  - b) de eventueel te nemen maatregelen.
4. Zo nodig kan het overleg schriftelijk plaatsvinden. In dit geval doet de Commissie daarvan mededeling aan de Lid-Staten die binnen een door de Commissie te bepalen termijn van vijf tot acht werkdagen hun mening kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

TITEL III

Communautaire onderzoekprocedure

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 dient een communautaire onderzoekprocedure te worden gevolgd, voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast.
2. Het onderzoek is erop gericht aan de hand van de in artikel 10 genoemde factoren te bepalen of de betrokken producenten in de Gemeenschap door de invoer van het betrokken produkt ernstige schade lijden of dreigen te lijden.
3. Onder
  - a) "ernstige schade" wordt een aanmerkelijke algemene achteruitgang van de situatie van de producenten in de Gemeenschap verstaan;

- b) "dreigende ernstige schade" wordt een duidelijk risico van ernstige schade in een nabije toekomst verstaan;
- c) "producenten in de Gemeenschap" worden alle producenten van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten verstaan die op het grondgebied van de Gemeenschap hun bedrijf uitoefenen, of die producenten waarvan de gezamenlijke produktie van de soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten een belangrijk deel vormen van de totale produktie in de Gemeenschap van die produkten.

Artikel 6

1. Wanneer bij het in artikel 3 bedoelde overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, gaat de Commissie als volgt te werk:
  - a) zij opent een onderzoek binnen een maand na ontvangst van de door een Lid-Staat verstrekte informatie en maakt dit in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend; deze bekendmaking bevat een samenvatting van de ontvangen inlichtingen en de uitnodiging de Commissie alle dienstige inlichtingen toe te zenden; een opgave van de termijn waarbinnen de belanghebbenden hun standpunt schriftelijk bekend moeten maken en informatie verstrekken, willen zij dat hiermee tijdens het onderzoek rekening wordt gehouden; tevens wordt de termijn vermeld waarbinnen belanghebbenden kunnen vragen door de Commissie, overeenkomstig lid 4, te worden gehoord;
  - b) zij maakt, in samenwerking met de Lid-Staten, een aanvang met het onderzoek.
2. De Commissie wint alle inlichtingen in die zij nodig acht en tracht deze, indien zij dit na raadpleging van het Comité dienstig acht, te verifiëren bij importeurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties.

De Commissie wordt in deze taak bijgestaan door functionarissen uit de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze Lid-Staat daartoe de wens te kennen heeft gegeven.

De belanghebbenden die zich overeenkomstig lid 1, onder a), hebben aangemeld en de vertegenwoordigers van het land van uitvoer kunnen op schriftelijk verzoek kennis nemen van alle inlichtingen die de Commissie in het kader van het onderzoek heeft ontvangen, met uitzondering van de interne documenten die de autoriteiten van de Gemeenschap of die van haar Lid-Staten hebben opgesteld, voor zover deze inlichtingen relevant zijn voor de presentatie van hun dossier, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 9 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt.

De belanghebbenden die zich hebben aangemeld kunnen de Commissie hun standpunt over deze inlichtingen mededelen, welk standpunt in aanmerking kan worden genomen voor zover het door voldoende bewijsmateriaal is gestaafd.

3. De Lid-Staten verstrekken de Commissie op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze de gegevens waarover zij beschikken over de ontwikkelingen op de markt van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft.
4. De Commissie kan belanghebbenden horen. Deze moeten worden gehoord indien zij hierom schriftelijk hebben verzocht binnen de in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen genoemde termijn en daarbij hebben aangetoond dat zij belang kunnen hebben bij het resultaat van het onderzoek en dat zij bijzondere redenen hebben om gehoord te willen worden.
5. Wanneer de door de Commissie gevraagde gegevens niet binnen de bij deze verordening of de door de Commissie ter uitvoering van deze verordening vastgestelde termijn worden verstrekt of wanneer het onderzoek aanmerkelijk wordt gehinderd, kunnen aan de hand van de beschikbare gegevens conclusies worden getrokken. Indien de Commissie constateert dat een belanghebbende of een derde land haar onjuiste of misleidende inlichtingen heeft verstrekt, laat zij deze buiten beschouwing en kan ze de beschikbare gegevens gebruiken.
6. Wanneer bij het in artikel 3 bedoelde overleg blijkt dat er niet voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, deelt de Commissie de Lid-Staten haar besluit mede binnen een maand na ontvangst van de door de Lid-Staten verstrekte inlichtingen.

Artikel 7

1. Aan het einde van het onderzoek legt de Commissie het Comité een verslag voor over de resultaten.
2. Indien de Commissie binnen negen maanden na opening van het onderzoek tot de conclusie komt dat het niet nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, wordt het onderzoek, na raadpleging van het Comité, binnen een maand afgesloten. Het besluit tot afsluiting van het onderzoek, dat de voornaamste conclusies van het onderzoek en een samenvatting van de motivering bevat, wordt in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt.
3. Wanneer de Commissie van oordeel is dat het nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, neemt zij hiertoe uiterlijk negen maanden na opening van het onderzoek de nodige besluiten overeenkomstig de Titels IV en V. In uitzonderlijke omstandigheden kan deze termijn met ten hoogste twee maanden worden verlengd. In dit geval doet de Commissie in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen een bericht verschijnen waarin de duur van de verlenging en een samenvatting van de redenen ervan zijn vermeld.

Artikel 8

1. De bepalingen van deze titel doen geen afbreuk aan de mogelijkheid om op enig ogenblik toezicht in te stellen overeenkomstig de artikelen 11 tot en met 15 of voorlopige vrijwaringsmaatregelen te nemen overeenkomstig de artikelen 16, 17 en 18.

Voorlopige vrijwaringsmaatregelen worden genomen :

- wanneer kritieke omstandigheden een onmiddellijk ingrijpen noodzakelijk maken omdat uitstel tot moeilijk te herstellen schade zou leiden, en
  - wanneer voorlopig is vastgesteld dat er voldoende bewijsmateriaal is dat een toename van de invoer ernstige schade heeft veroorzaakt of dreigt te veroorzaken.
2. De duur van dergelijke maatregelen kan niet meer dan 200 dagen bedragen.

3. Voorlopige vrijwarings maatregelen dienen de vorm aan te nemen van een verhoging van de douanerechten ten opzichte van het bestaande niveau (of dit nu hoger of gelijk is aan nul) indien door het nemen van dergelijke maatregelen ernstige schade voorkomen of hersteld kan worden.
4. De Commissie neemt onmiddellijk de nog noodzakelijke onderzoeksmaatregelen.
5. Worden de voorlopige vrijwaringsmaatregelen ingetrokken omdat er geen sprake blijkt te zijn van ernstige schade of dreiging van ernstige schade, dan worden de douanerechten die als gevolg van deze maatregelen zijn betaald zo spoedig mogelijk automatisch terugbetaald. De procedure van de artikelen 235 en volgende van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 is van toepassing.

Artikel 9

1. De op grond van deze verordening ontvangen inlichtingen mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werden gevraagd.
2. a) De Raad, de Commissie, de Lid-Statens, alsmede hun functionarissen mogen de gegevens van vertrouwelijke aard die zij op grond van deze verordening hebben ontvangen of de gegevens die als vertrouwelijk werden verstrekt niet bekendmaken zonder de uitdrukkelijke toestemming van diegene die ze heeft verstrekt.
b) Bij elk verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens wordt aangegeven om welke redenen deze vertrouwelijk zijn.

Wanneer blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens niet gegrond is en degene die ze heeft verstrekt deze noch openbaar wil maken noch toestemming wil geven tot bekendmaking ervan in algemene termen of in samengevatte vorm, dan kunnen deze buiten beschouwing worden gelaten.

3. Gegevens worden in elk geval als vertrouwelijk beschouwd indien uit de bekendmaking ervan aanmerkelijk nadeel kan voortvloeien voor degene die ze heeft verstrekt of van wie ze afkomstig zijn.
4. De leden 1, 2 en 3 vormen geen beletsel voor het verstrekken van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder de motivering van de op grond van deze verordening genomen besluiten. De autoriteiten van de Gemeenschap moeten echter rekening houden met het rechtmatige belang van de betrokken natuurlijke personen en rechtspersonen wat het niet-bekendmaken van hun zakengeheimen betreft.

Artikel 10

1. Het onderzoek naar de ontwikkeling van de invoer, de omstandigheden waaronder deze plaatsvindt en de ernstige schade die de producenten in de Gemeenschap daardoor lijden of dreigen te lijden, heeft met name betrekking op de volgende factoren:
  - a) de ingevoerde hoeveelheden, met name wanneer deze aanzienlijk zijn toegenomen, hetzij absoluut, hetzij ten opzichte van de produktie of het verbruik in de Gemeenschap;
  - b) de prijzen van de ingevoerde produkten, met name in geval van aanzienlijke onderbieding van de prijs van een soortgelijk produkt in de Gemeenschap;
  - c) de invloed hiervan op de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten, zoals blijkt uit de ontwikkeling van bepaalde economische factoren, zoals :
    - produktie,
    - bezettingsgraad,
    - voorraden,
    - verkoop,
    - marktaandeel,
    - prijzen (dat wil zeggen prijsdalingen of prijzen die gelijk blijven terwijl ze normaal hadden moeten stijgen);
    - winsten,
    - rentabiliteit,
    - cash flow,
    - werkgelegenheid;
  - d) andere factoren dan de ontwikkeling van de invoer waardoor de betrokken producenten in de Gemeenschap schade lijden of kunnen lijden.

3. In geval van beweerde dreiging van ernstige schade, onderzoekt de Commissie tevens of het in een bepaalde situatie waarschijnlijk is dat werkelijk schade zal ontstaan. In dit verband kan tevens met de volgende factoren rekening worden gehouden :
  - a) het tempo waarin de uitvoer naar de Gemeenschap is toegenomen;
  - b) de exportcapaciteit die in het land van oorsprong of uitvoer reeds aanwezig is of daar in een voorzienbare toekomst aanwezig zal zijn, en de waarschijnlijkheid dat deze capaciteit voor export naar de Gemeenschap zal worden benut.

TITEL IV

Maatregelen van toezicht

Artikel 11

1. Wanneer de producenten in de Gemeenschap schade dreigen te lijden door de ontwikkeling van de invoer van een onder deze verordening vallend produkt van oorsprong uit een derde land, kan de invoer van dit produkt, indien dit in het belang van de Gemeenschap is, worden onderworpen aan:
  - a) een communautair toezicht achteraf, onder de voorwaarden als bepaald in het in lid 2 bedoelde besluit;
  - b) een voorafgaand toezicht, overeenkomstig artikel 12.
2. Het besluit toezicht in te stellen wordt door de Commissie genomen overeenkomstig de in artikel 16, leden 5 en 6 omschreven procedure.
3. De maatregelen van toezicht zijn van beperkte duur. Behoudens andersluidende bepalingen vervallen zij aan het einde van het tweede halfjaar volgende op het halfjaar waarin werden ingesteld.

Artikel 12

1. Onder voorafgaand communautair toezicht geplaatste produkten kunnen eerst na overlegging van een invoerdocument in het vrije verkeer worden gebracht. Dit document wordt door de door de Lid-Staten aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid geïmporteerd binnen vijf werkdagen nadat zij de aangifte van de importeur in de Gemeenschap heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen.
2. Het invoerdocument en de aangifte van de importeur worden gesteld op een formulier waarvan het model in de bijlage is opgenomen.

Naast de gegevens die door middel van dit formulier worden gevraagd, kunnen nog andere gegevens worden gevraagd. In het besluit tot ondertoezichtplaatsing wordt vermeld om welke gegevens het gaat.

- 3. Het invoerdocument is geldig in de gehele Gemeenschap, ongeacht welke Lid-Staat het heeft afgegeven.
- 4. De constatering dat de prijs per eenheid waartegen de transactie plaatsvindt de in het invoerdocument vermelde prijs met minder dan 5% overschrijdt of dat de totale waarde of hoeveelheid van de ten invoer aangebrachte produkten minder dan 5% hoger is dan die welke in dit document is vermeld, vormt geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van het betrokken produkt. De Commissie kan, na het comité te hebben gehoord en met inachtneming van de aard van de produkten en de andere bijzondere kenmerken van de transactie, een ander percentage vaststellen dat normalerwijze evenwel niet meer dan 10% mag bedragen.
- 5. Het invoerdocument mag slechts worden gebruikt zolang de regeling inzake de liberalisering van de invoer op de betrokken transacties van toepassing is, doch niet langer dan gedurende de termijn die terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing wordt vastgesteld, waarbij de aard van de produkten en de andere bijzondere kenmerken van de transacties in aanmerking worden genomen.
- 6. Wanneer dit vereist is volgens een op grond van artikel 11 genomen besluit, dient de oorsprong van de onder communautair toezicht geplaatste produkten door middel van een certificaat van oorsprong te worden aangetoond. Dit lid laat andere bepalingen inzake de overlegging van een dergelijk certificaat onverlet.
- 7. Wanneer in een Lid-Staat regionale vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn op een onder voorafgaand communautair toezicht geplaatst produkt, dan mag de door deze Lid-Staat afgegeven invoervergunning in plaats van het invoerdocument worden gebruikt.

Artikel 13

Wanneer de invoer van een produkt binnen acht werkdagen na beëindiging van het overleg niet onder voorafgaand communautair toezicht is geplaatst, kan de Commissie, overeenkomstig artikel 18, een toezicht instellen dat tot een of meer regio's van de Gemeenschap is beperkt.

Artikel 14

1. Onder regionaal toezicht geplaatste produkten mogen in de betrokken regio eerst na overlegging van een invoerdocument worden ingevoerd. Dit document wordt door de bevoegde autoriteiten die door de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten zijn aangewezen kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid geïmporteerd binnen vijf werkdagen na ontvangst van de aangifte van de importeur in de Gemeenschap, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen nadat ze is ingediend door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, behoudens bewijs van het tegendeel. De invoerdocumenten mogen slechts worden gebruikt zolang de regeling inzake de liberalisering van de invoer op de betrokken transacties van toepassing is.
2. Het invoerdocument en de aangifte van de importeur worden gesteld op een formulier waarvan het model in de bijlage is opgenomen.

Naast de door middel van dit formulier gevraagde gegevens, kunnen nog andere gegevens worden gevraagd. In het besluit tot ondertoezichtplaatsing wordt vermeld om welke gegevens het gaat.

Artikel 15

1. Wanneer communautair of regionaal toezicht is ingesteld, delen de Lid-Staten de Commissie binnen de eerste tien dagen van elke maand mede:
  - a) in geval van voorafgaand toezicht: de hoeveelheden en de aan de hand van de cif-prijzen berekende bedragen waarvoor tijdens de voorafgaande periode invoerdocumenten zijn afgegeven of geïmporteerd;
  - b) in alle gevallen: de invoer in de periode die aan de onder a) bedoelde periode is voorafgegaan.

In de mededelingen van de Lid-Staten wordt een onderverdeling naar produkt en land gegeven.

Andere bepalingen kunnen terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing worden vastgesteld.

2. Wanneer dit op grond van de aard van de produkten of bijzondere omstandigheden is vereist, kan de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief het tijdschema voor de mededeling van de hier bedoelde informatie wijzigen.
3. De Commissie houdt de Lid-Staten op de hoogte.

TITEL V

Vrijwaringsmaatregelen

Artikel 16

1. Wanneer de invoer in de Gemeenschap van een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of onder zulke omstandigheden plaatsvindt dat de producenten in de Gemeenschap hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, kan de Commissie, ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap, op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief:

- a) de geldigheidsduur verkorten van de in artikel 12 bedoelde invoerdocumenten die na de inwerkingtreding van deze maatregel worden geïmporteerd;
- b) de regeling voor de invoer van dit produkt zo wijzigen dat het eerst in het vrije verkeer mag worden gebracht na overlegging van een invoervergunning die op de door haar vastgestelde voorwaarden en binnen de door haar gestelde grenzen wordt verleend.

De onder a) en b) bedoelde maatregelen treden onmiddellijk in werking.

2. a) Bij de vaststelling van een contingent wordt met name rekening gehouden met:

- de wenselijkheid de traditionele handelsstromen zoveel mogelijk te handhaven;
- de hoeveelheden waarvoor op normale voorwaarden contracten zijn gesloten vóór de inwerkingtreding van een vrijwaringsmaatregel in de zin van deze Titel, indien deze contracten door de betrokken Lid-Staat ter kennis van de Commissie werden gebracht,
- het feit dat de realisatie van het doel waarvoor het contingent werd vastgesteld niet in gevaar mag worden gebracht.

b) Het contingent mag niet lager zijn dan het gemiddelde niveau van de invoer in de laatste drie representatieve jaren waarvoor statistieken beschikbaar zijn, tenzij een ander niveau noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen.

3. a) De verdeling van een contingent onder leverancierslanden kan plaatsvinden in overleg met de leverancierslanden die een aanmerkelijk belang hebben in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt.

Indien de verdeling van het contingent niet op deze wijze gebeurt, wordt het over de leverancierslanden verdeeld naar rato van hun invoer van het betrokken produkt in de Gemeenschap gedurende een voorgaande representatieve periode, waarbij rekening wordt gehouden met bijzondere factoren die de handel in dit produkt hebben kunnen of kunnen beïnvloeden.

- b) Met inachtneming van de verplichting van de Gemeenschap tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO, kan van deze verdelingsmethode worden afgeweken indien de invoer van oorsprong uit een of meer leverancierslanden met een onevenredig percentage is gestegen ten opzichte van de totale stijging van de invoer van het betrokken produkt gedurende een voorafgaande representatieve periode.

4. a) De in dit artikel bedoelde maatregelen zijn van toepassing op elk produkt dat na inwerkingtreding van deze maatregelen in het vrije verkeer worden gebracht. Overeenkomstig artikel 18 kunnen deze maatregelen tot een of meer regio's van de Gemeenschap worden beperkt.

- b) Deze maatregelen vormen evenwel geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van produkten die reeds naar de Gemeenschap onderweg zijn en waarvan de bestemming niet kan worden gewijzigd en de produkten die, op grond van de artikelen 11 en 12, eerst na overlegging van een invoerdocument in het vrij verkeer mogen worden gebracht, daadwerkelijk van dat document vergezeld gaan.

5. Wanneer een Lid-Staat de Commissie verzoekt in te grijpen, neemt de Commissie een besluit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

6. Elk krachtens dit artikel door de Commissie genomen besluit wordt aan de Raad en de Lid-Staten medegedeeld. Elke Lid-Staat kan dit besluit binnen één maand na deze mededeling aan de Raad voorleggen.

7. Wanneer een Lid-Staat een door de Commissie genomen besluit aan de Raad voorlegt, kan dit besluit door de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden bevestigd, gewijzigd of ingetrokken.

Indien de Raad binnen drie maanden nadat de kwestie aan hem is voorgelegd geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 17

Wanneer de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad, op een voorstel van de Commissie dat op de in Titel III omschreven voorwaarden is opgesteld, met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen maatregelen vaststelt om te voorkomen dat een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of op zodanige voorwaarden wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden.

Artikel 16, leden 2, 3 en 4 zijn van toepassing.

Artikel 18

Wanneer, met name op grond van de in artikel 10 genoemde factoren, geoordeeld wordt dat in een of meer regio's van de Gemeenschap de voorwaarden aanwezig zijn voor het nemen van de in de artikelen 11 en 16 bedoelde maatregelen, kan de Commissie, na onderzoek van alternatieve oplossingen, bij wijze van uitzondering toestaan dat toezichts- of vrijwaringsmaatregelen worden genomen die tot deze regio of regio's zijn beperkt, indien zij van oordeel is dat toepassing van zulke maatregelen op dit niveau de voorkeur verdient boven de toepassing van zulke maatregelen in de gehele Gemeenschap.

Deze maatregelen zijn van tijdelijke aard en dienen de werking van de interne markt zo min mogelijk te verstoren.

Deze maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11 respectievelijk artikel 16 neergelegde bepalingen.

Artikel 19

Vrijwaringsmaatregelen kunnen niet worden toegepast ten aanzien van een produkt van oorsprong uit een ontwikkelingsland dat lid is van de WTO zolang het aandeel van dat land in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt niet meer dan 3% bedraagt, mits de ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO en waarvan het aandeel in de invoer in de Gemeenschap minder dan 3% bedraagt, tezamen niet meer dan 9% vertegenwoordigen van de totale invoer in de Gemeenschap van het betrokken produkt.

Artikel 20

1. De duur van de vrijwaringsmaatregelen wordt beperkt tot de tijd die nodig is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen en om de producenten in de Gemeenschap de gelegenheid te geven zich aan te passen. Deze duur kan in principe niet meer dan vier jaar bedragen, met inbegrip van de duur van de eventuele voorlopige maatregelen.
2. De oorspronkelijke duur kan worden verlengd, doch niet voor de in artikel 16, lid 3, onder b), bedoelde maatregelen, indien wordt vastgesteld dat:
  - deze verlenging noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen,
  - er bewijsmateriaal is dat de producenten in de Gemeenschap nog met aanpassingen bezig zijn.
3. De besluiten tot verlenging worden genomen op de in Titel III omschreven voorwaarden en volgens dezelfde procedures als de oorspronkelijke maatregelen. De maatregelen mogen na verlenging niet restrictiever zijn dan zij aan het einde van de oorspronkelijke periode waren.
4. Indien de duur van de vrijwaringsmaatregelen meer dan een jaar bedraagt, moet de maatregel tijdens de toepassingsperiode, met inbegrip van de verlengde periode, regelmatig geleidelijk worden geliberaliseerd,
5. De totale toepassingsduur van een vrijwaringsmaatregel mag niet meer dan acht jaar bedragen.

Artikel 21

1. Zolang de overeenkomstig de titels IV en V ingestelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn, wordt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie in het in comité overleg gepleegd. Wanneer de geldigheidsduur van een vrijwaringsmaatregel meer dan drie jaar bedraagt, pleegt de Commissie uiterlijk in het midden van deze geldigheidsduur overleg ten einde:
  - a) het effect van deze maatregelen te onderzoeken;
  - b) te onderzoeken of en in hoeverre het liberaliseringstempo kan worden versneld;
  - c) na te gaan of handhaving van de maatregelen noodzakelijk is.

2. Wanneer de Commissie, ten gevolge van het in lid 1 bedoelde overleg, van oordeel is dat de in de artikelen 11, 13, 16, 17 en 18 bedoelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen moeten worden ingetrokken of gewijzigd, gaat zij als volgt te werk:
  - a) indien het om maatregelen gaat waarover de Raad een besluit heeft genomen, doet de Commissie de Raad het voorstel deze maatregelen in te trekken of te wijzigen; de Raad neemt hierover met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit;
  - b) in alle andere gevallen worden de communautaire vrijwaringsmaatregelen en toezichtsmaatregelen door de Commissie gewijzigd of ingetrokken.

Wanneer dit besluit betrekking heeft op regionale maatregelen van toezicht, is het van toepassing met ingang van de zesde dag volgende op die van de bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 22

1. Er kan geen nieuwe vrijwaringsmaatregel worden genomen ten aanzien van de invoer van een produkt waarop voorheen een vrijwaringsmaatregel van toepassing was en dit gedurende een periode die gelijk is aan de duur van de vroegere vrijwaringsmaatregel. Deze periode kan niet korter zijn dan twee jaar.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid, kan opnieuw een vrijwaringsmaatregel met een duur van ten hoogste 180 dagen worden genomen ten aanzien van de invoer van een produkt:

- a) indien ten minste één jaar is verstreken sedert de datum van invoering van een vrijwaringsmaatregel betreffende de invoer van dit produkt, en
- b) indien in de periode van vijf jaar die onmiddellijk aan de invoering van de maatregel voorafgaat, een dergelijke vrijwaringsmaatregel ten aanzien van hetzelfde produkt niet meer dan twee maal is genomen.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 23

Indien de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie passende maatregelen vaststellen om ervoor te zorgen dat de Gemeenschap of al haar Lid-Staten op internationaal niveau hun rechten kunnen uitoefenen of hun verplichtingen kunnen nakomen, met name op het gebied van de handel in basisprodukten.

Artikel 24

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan verplichtingen op grond van speciale bepalingen in overeenkomsten die tussen de Gemeenschap en derde landen zijn gesloten.
2. a) Onverminderd andere communautaire bepalingen vormt deze verordening geen beletsel voor de vaststelling of toepassing door de Lid-Staten:
  - i) van verboden, kwantitatieve beperkingen of toezichtsmaatregelen die zijn ingesteld uit hoofde van de bescherming van de openbare zeden, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid of het leven van personen, dieren of planten, het nationale artistieke, historische of archeologische erfgoed of de industriële of commerciële eigendom;
  - ii) van bijzondere formaliteiten voor het deviezenverkeer;
  - iii) van formaliteiten die, in overeenstemming met het Verdrag, op grond van internationale overeenkomsten zijn ingevoerd.

- b) De Lid-Staten delen de Commissie mede welke maatregelen of formaliteiten zij op grond van dit lid voornemens zijn in te voeren of te wijzigen. In bijzonder spoedeisende gevallen worden deze maatregelen of formaliteiten aan de Commissie medegedeeld zodra zij zijn vastgesteld.

Artikel 25

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van regelingen houdende een gemeenschappelijk ordening van de landbouwmarkten, hieruit voortvloeiende communautaire of nationale bestuursrechtelijke bepalingen en de specifieke regelingen voor goederen die door de verwerking van landbouwprodukten zijn verkregen, doch vormt een aanvulling daarop.
2. De artikelen 11 tot en met 15 zijn evenwel niet van toepassing op produkten die onder de in lid 1 bedoelde regelingen vallen en waarvoor, volgens de communautaire voorschriften voor het handelsverkeer met derde landen, een invoercertificaat of ander invoerdocument moet worden overgelegd.

De artikelen 16, 18 en 21 tot en met 24 zijn niet van toepassing op produkten waarvoor, volgens de hierboven bedoelde voorschriften, kwantitatieve invoerbeperkingen kunnen worden ingesteld.

Artikel 26

Tot en met 31 december 1995 mogen Spanje en Portugal kwantitatieve beperkingen handhaven op de in de artikelen 77, 81, 244, 249 en 280 van de Akte van Toetreding bedoelde landbouwprodukten.

Artikel 27

Verordening (EG) nr. 518/94 wordt ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening zijn als verwijzingen naar onderhavige verordening te beschouwen.

Artikel 28

Deze verordening treedt in werking op de datum die is vastgesteld in het besluit betreffende de inwerkingtreding van de besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de Uruguay-Ronde.

Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE IV

Lijst van gegevens die in de vakken van het toezichtformulier moeten worden ingevuld

TOEZICHTFORMULIER

1. Aanvrager
(naam, volledig adres, land)
2. Nummer van geldigmaking
3. Expediteur (naam, adres, land)
4. Bevoegde autoriteit van afgifte
(naam en adres)
5. Aangever (naam en adres)
6. Laatste dag van geldigheid
7. Land van oorsprong
8. Land van herkomst
9. Voorziene plaats en datum van invoer
10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld
11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli
12. GN-code van de goederen
13. Brutomassa (kg)
14. Nettomassa (kg)
15. Bijzondere maatstaf
16. Cif-waarde grens EG in ecu
17. Aanvullende vermeldingen
18. Verklaring van de aanvrager:
Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.

Plaats en datum
(handtekening) (stempel)

19. Visum van de bevoegde autoriteit
Datum
Handtekening Stempel

Origineel voor de aanvrager

Exemplaar voor de bevoegde autoriteiten

338

EUROPESE GEMEENSCHAP

TOEZICHTFORMULIER

Origineel voor de aanvrager

1	1. Aanvrager (naam, volledig adres, land)	2. Nummer van geldigmaking	
	3. Expediteur (naam, adres, land)	4. Bevoegde autoriteit van afgifte (naam en adres)	
	5. Aangeregt (naam en adres)	6. Laatste dag van geldigheid	
		7. Land van oorsprong	8. Land van herkomst
9. Voorziene plaats en datum van invoer	10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld		

11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli	12. GN-code van de goederen	
	13. Brutomassa (kg)	
	14. Nettomassa (kg)	
	15. Bijzondere maatstaf	
	16. Cif-waarde grens EG in ecu	

17. Aanvullende vermeldingen

18. Verklaring van de aanvrager:
Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.

19. Visum van de bevoegde autoriteit	Plaats en datum
Datum	
Handtekening	Stempel
(handtekening)	(stempel)

EUROPESE GEMEENSCHAP

TOEZICHTFORMULIER

Exemplaar voor de bevoegde autoriteiten	2	1. Aanvrager (naam, volledig adres, land)	2. Nummer van geldigmaking	
	3. Expediteur (naam, adres, land)	4. Bevoegde autoriteit van afgifte (naam en adres)		
	5. Aangever (naam en adres)	6. Laatste dag van geldigheid		
		7. Land van oorsprong	8. Land van herkomst	
	9. Voorziene plaats en datum van invoer	10. Nummer van de EG-verordening waarbij het toezicht werd ingesteld		

11. Omschrijving van de goederen, merken en nummers, aard en aantal van de colli	12. GN-code van de goederen	
	13. Brutomassa (kg)	
	14. Nettomassa (kg)	
	15. Bijzondere maatstaf	
16. Cif-waarde grens EG in ecu		

17. Aanvullende vermeldingen

18. Verklaring van de aanvrager:
Ondergetekende verklaart dat de gegevens in deze aanvraag juist zijn en te goeder trouw werden verstrekt.

19. Visum van de bevoegde autoriteit	Plaats en datum
Datum	
Handtekening	
Stempel	
	(handtekening) (stempel)

DEEL 6 (4)

HANDELSBESCHERMING :

NIEUW INSTRUMENT

TOELICHTING

Dit voorstel wijzigt Verordening 2641/84 inzake de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek, in het bijzonder wat de bescherming tegen onrechtmatige handelspraktijken betreft. De Raad had deze verordening reeds gewijzigd (door middel van Verordening 522/94) ten einde de band tussen dit instrument van de handelsbescherming en de verbeterde geschillenbeslechtsprocedure van de WTO te versterken. Dit doel werd op procedureel niveau bereikt : Verordening 2641/84 (in gewijzigde versie) biedt de bedrijfstak van de Gemeenschap en de Lid-Staten de mogelijkheid de instellingen van de Gemeenschap (de Commissie en de Raad) in te schakelen bij geschillenbeslechtsprocedures in het kader van de WTO, met alle noodzakelijke garanties ter zake van de transparantie en de rechtspleging en onder toezicht van het Hof van Justitie.

Met dit nieuwe voorstel wordt hetzelfde doel nagestreefd, namelijk de verdere aanpassing van het instrument aan het gewijzigde karakter van de geschillenbeslechtsregeling van de WTO (onder meer wat de toepasselijkheid daarvan op de GATS⁻¹ en TRIP's-overeenkomsten betreft). De voorgestelde wijzigingen hebben meer bepaald ten doel een oplossing aan te reiken voor de problemen die de exporteurs van de Gemeenschap op buitenlandse markten ontmoeten als gevolg van de onrechtmatige handelspraktijken van derde landen. De redenen die aan voorgestelde wijzigingen ten grondslag liggen zijn hierna in het kort uiteengezet en er is een tabel bijgevoegd met een schematisch overzicht van de maatregelen die krachtens deze verordening kunnen worden genomen indien dit voorstel wordt goedgekeurd.

De uit de wijzigingen van 1994 voortvloeiende besluitvormingsprocedures zijn niet gewijzigd. Wij hebben ons ertoe beperkt de desbetreffende bepalingen in een meer logische volgorde te plaatsen. Dit voorstel brengt derhalve geen wijzigingen mee in de respectieve functies van de betrokken communautaire instellingen (Commissie en Raad), noch in de meerderheid waarmee de Raad een besluit neemt over deze kwesties.

1. Verordening 2641/84 maakt momenteel twee procedures mogelijk : de eerste geeft een bedrijfstak van de Gemeenschap het recht klacht in te dienen tegen onrechtmatige praktijken van derde landen indien hij daardoor aanmerkelijke schade lijdt, terwijl de tweede de Lid-Staten het recht geeft de Gemeenschap in te schakelen in alle gevallen (onder meer bij onrechtmatige praktijken, doch niet uitsluitend in die gevallen) waarin de Gemeenschap bepaalde rechten ontleent aan internationale regels.
2. De tweede procedure (aanhangig maken van een zaak door een of meer Lid-Staten in gevallen waarin de internationale rechten van de Gemeenschap dienen te worden beschermd) blijkt na de wijzigingen van 1994 op bevredigende wijze te zijn geregeld.

---

¹Een belangrijke wijziging bestaat erin dat de bedrijfstak van de Gemeenschap thans ook de dienstverleners omvat, overeenkomstig de nieuwe regels van de GATS.

Verdere wijzigingen dienen slechts te worden overwogen nadat de bestaande regeling aan de praktijk is getoetst (hetgeen slechts na de inwerkingtreding van de WTO-Overeenkomst kan gebeuren). De eerste procedure (klacht van een bedrijfstak van de Gemeenschap tegen een onrechtmatige praktijk), vertoont daarentegen nog ernstige onvolkomenheden die door de recente belangstelling van talrijke sectoren van de Europese industrie voor de WTO en de nieuwe regels nog sterker op de voorgrond treden.

3. Het eerste probleem houdt verband met de begrippen "bedrijfstak van de Gemeenschap" en "aanmerkelijke schade". Deze werden aan de bestaande instrumenten van de handelsbescherming ontleend en het is logisch dat zij ook in het kader van de andere instrumenten ter bescherming van de binnenlandse markt van de Gemeenschap worden gebruikt, hoewel deze begrippen stringenter geformuleerd zijn dan de WTO/GATT-regels vereisen. De meeste GATT-regels zijn evenwel gebaseerd op een beoordeling van de "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer", een begrip dat dikwijls niet samenvalt met het begrip schade. In het algemeen gebruikt de GATT het begrip "teniet doen of uithollen van voordelen" en dit wordt zelfs tot wettelijk vermoeden verheven (en dit vermoeden is vrijwel onweerlegbaar) wanneer er sprake is van een overtreding van de GATT-regels. Sommige overeenkomsten gaan nog een stap verder : in de nieuwe Overeenkomst inzake subsidies, bij voorbeeld, is uitdrukkelijk bepaald dat "aanmerkelijke schade" slechts een van de drie mogelijke soorten nadelige gevolgen voor het handelsverkeer is. De andere soorten zijn "tenietdoening of uitholling van voordelen", in de algemene betekenis welke de GATT aan dit begrip hecht, en "ernstige benadeling van de belangen van een land" (zie artikel 5 van de nieuwe Overeenkomst inzake subsidies).
4. Daar komt nog bij dat de gevolgen van de handelspraktijken van andere landen voor de uitvoer van de Gemeenschap naar derde landen (hetzij naar het land dat de betrokken praktijk toepast of handhaaft, hetzij naar een ander land), in tegenstelling tot de invoer in de Gemeenschap, uiterst zelden de hele bedrijfstak van de Gemeenschap (of een groot gedeelte daarvan) raken. Dit maakt de betrokken praktijken echter niet minder laakbaar of onrechtmatig. Bovendien hebben handelsbelemmeringen dikwijls in de eerste plaats tot gevolg dat het handelsverkeer onmogelijk wordt gemaakt (doordat potentiële exporteurs worden ontmoedigd), zelfs voor een verlegging van het handelsverkeer plaatsvindt).
5. Met het oog hierop werd het dienstig geacht een derde proceduremogelijkheid toe te voegen waarbij communautaire exporteurs de Gemeenschap kunnen inschakelen bij het nemen van maatregelen tegen laakbare of onrechtmatige handelspraktijken van derde landen waarvan zij nadeel ondervinden op de markten van andere derde landen. Deze derde proceduremogelijkheid laat de bestaande mogelijkheden onverlet (de eerste kan, niettegenstaande het feit dat zij aan strikte beperkingen onderworpen is, door de bedrijfstak van de Gemeenschap nog steeds op de binnenlandse markt van de Gemeenschap worden gebruikt, terwijl de tweede procedure uiteraard betrekking heeft op het algemene "recht tot het nemen van maatregelen" van de Lid-Staten).
6. Een en ander heeft niet ten doel de toepassing van het instrument te vereenvoudigen. Het streven is erop gericht dit te doen gebruiken op een wijze die beter aan de marktstrategieën van onze exporteurs beantwoordt. Het komt er derhalve niet op aan het indienen van klachten te vereenvoudigen en compensatie te verlenen voor nadelige gevolgen voor het handelsverkeer maar de klagers een instrument voor het penetreren van de markten van derde landen ter beschikking te stellen (en niet nogmaals een instrument ter bescherming van de communautaire markt, dat in deze context kennelijk geen nuttige functie te vervullen heeft).

7. Hoewel communautaire ondernemingen, zelfs individueel, het recht dienen te hebben klacht in te dienen in het kader van deze nieuwe derde procedure dienen, moeten zij toch kunnen aantonen dat er voor de Gemeenschap nog andere redenen zijn om op te treden dan het beperkte eigenbelang van de betrokken klagende onderneming.
8. Bovendien kan het begrip aanmerkelijke schade (wat de uitvoer van de Gemeenschap betreft) uitsluitend worden vervangen door een ander begrip dat eveneens een aantal ingebouwde beperkingen heeft, zodat niet elke beïnvloeding van het handelsverkeer tot maatregelen van de Gemeenschap leidt. De oplossing die hier wordt voorgesteld komt erop neer dat het begrip "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer" wordt ingevoerd en dat de reikwijdte daarvan strikt afhankelijk wordt gesteld van de wijze waarop deze gevolgen in de WTO zijn of zullen worden gedefinieerd (onder meer in het kader van geschillenbeslechtingen), hetgeen een voldoende garantie zou moeten geven tegen ongestructureerde maatregelen. Voorts werd de eis toegevoegd dat de gevolgen van de betrokken handelspraktijken aanzienlijk moeten zijn zodat de instellingen van de Gemeenschap kunnen beletten dat maatregelen worden genomen waarvoor onvoldoende rechtvaardiging bestaat en zij hun inspanningen kunnen richten op maatregelen die niet alleen de klager voordeel bieden maar die ook in het belang zijn van de Gemeenschap en/of de Lid-Staten.
9. De overwegingen van de punten 6, 7 en 8, in combinatie met het traditionele en gegronde standpunt van de Gemeenschap volgens hetwelk het openstellen van markten en de liberalisatie van het handelsverkeer in het kader van het multilaterale handelssysteem dienen plaats te vinden (en gezien de noodzaak dit instrument uit internationaal juridisch oogpunt van sectie 301 los te koppelen), pleiten sterk voor een verdergaande koppeling van dit handelspolitieke instrument aan de (voornamelijk in het kader van de WTO vastgestelde) internationale regelingen voor het handelsverkeer en de geschillenbeslechting.

BIJLAGE

Toelichting op de wijzigingen per artikel

Artikel 1 : Doelstellingen

Bij deze verordening wordt het begrip "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer" die het resultaat zijn van bepaalde handelspraktijken, ingevoerd, evenals het begrip "schade" ten gevolge van onrechtmatige handelspraktijken en het begrip "uitoefening van de rechten van de Gemeenschap". Het begrip "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer" is in artikel 2 omschreven.

Artikel 2 : Definities

1. In dit artikel worden overeenkomstig de nieuwe regels van de GATS de begrippen "dienstverleners" en "bedrijfstak" van de Gemeenschap ingevoerd.
2. De strekking van het begrip regionale schade (lid 4, onder b)) werd beperkt tot de invoer in een regio van de Gemeenschap. De reden hiervoor is dat, afgezien van het feit dat de aan een regionale exporterende bedrijfstak toegebrachte schade hoogstens marginaal kan zijn, hiermee alleszins reeds rekening wordt gehouden in de nieuwe procedure.
3. Het begrip "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer", als omschreven in lid 5, houdt rechtstreeks verband met het recht tot het nemen van maatregelen uit hoofde van het internationale handelsrecht (hoofdzakelijk WTO, derhalve) in het kader van het goederen- en/of dienstenverkeer. Het feit dat de nadelige gevolgen waarop de klacht betrekking heeft, overeenkomstig internationale regels dienen te worden omschreven, biedt voldoende waarborgen tegen ongestructureerde maatregelen, hetgeen betekent dat dit recht tot het indienen van een klacht zowel betrekking kan hebben op werkelijke overtredingen (onrechtmatige praktijken) als op handelwijzen die niet als eigenlijke overtredingen kunnen worden aangemerkt (handelspraktijken die niet "onrechtmatig" zijn maar die niettemin in het kader van de regeling voor geschillenbeslechting van het GATT/WTO aan de orde kunnen worden gesteld wegens hun gevolgen voor het handelsverkeer : een typisch voorbeeld hiervan zijn de binnenlandse subsidies).

In de omschrijving van dit begrip wordt bovendien de eis gesteld dat de consequentie aanzienlijk moet zijn. Dit biedt de instellingen van de Gemeenschap de mogelijkheid onvoldoende gerechtvaardigde maatregelen te vermijden en zich te beperken tot maatregelen die zowel de indieners van de klacht als de Gemeenschap en/of de Lid-Staten tot voordeel strekken.

4. In lid 6 wordt het begrip "bedrijfstak van de Gemeenschap" ingevoerd. Hiermee worden degenen bedoeld die in het kader van deze derde mogelijkheid het recht hebben een klacht in te dienen wanneer zij nadelige gevolgen voor het handelsverkeer hebben ondervonden. De tekst van dit artikel zal wellicht in overleg met de juridische dienst moeten worden herzien zodat dit begrip in deze tekst op dezelfde wijze wordt geïnterpreteerd als in andere bepalingen van het communautaire recht.

Artikel 3 : Klacht

Dit artikel werd in drie afzonderlijke bepalingen onderverdeeld :

- Artikel 3 bevestigt het recht van de bedrijfstak van de Gemeenschap klacht in te dienen tegen onrechtmatige handelspraktijken die aanmerkelijke schade hebben veroorzaakt ("eerste procedure").
- Artikel 3bis verleent communautaire ondernemingen het recht klacht in te dienen wanneer zij in de twee vorengenoemde gevallen nadelige gevolgen voor het handelsverkeer hebben ondervonden (derde procedure).
- In artikel 3ter is bepaald welke procedures dienen te worden gevolgd wanneer een van deze klachten bij de Commissie wordt ingediend. De bepalingen betreffende de termijn waarbinnen dient te worden beslist of al dan niet een onderzoekprocedure wordt geopend, werd naar dit artikel overgebracht (van het einde van artikel 6) en deze termijn werd in alle gevallen bekort tot 45 dagen, behalve wanneer de klager zelf zijn klacht vergezeld wil doen gaan van meer informatie ten einde het risico van een negatieve beslissing te vermijden.

Artikel 4 : Verzoek van een Lid-Staat

1. Dit artikel handhaaft het algemene recht van de Lid-Staten om in alle omstandigheden een klacht in te dienen (tweede procedure) en vermeldt uitdrukkelijk dat dit ook in het geval van "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer" geldt.
2. Voorts is in dit artikel bepaald dat de Lid-Staten niet meer dan "voldoende" bewijs dienen te leveren (aangezien deze fase aan de inleiding van de procedure voorafgaat) en dat dit bewijsmateriaal betrekking dient te hebben op alle elementen van het verzoek : de handelspraktijk (ongeacht of deze onrechtmatig is) waarop de klacht betrekking heeft en alle gevolgen daarvan die in het kader van een internationale procedure, bij voorbeeld in het kader van de geschillenbeslechtsprocedures van de WTO, aan de orde dienen te worden gesteld.
3. Ten slotte werd een bepaling toegevoegd waarbij een strikte termijn van 45 dagen (naar analogie van die welke geldt voor klachten van de bedrijfstak van de Gemeenschap of voor ondernemingen van de Gemeenschap) wordt ingesteld, hetgeen de Lid-Staten garandeert dat hun verzoeken onmiddellijk in behandeling worden genomen.

Artikel 5 : Overlegprocedure (ongewijzigd)

Artikel 6 : Communautaire onderzoekprocedure

Lid 8 werd geschrapt en in de artikelen 3ter en 4 werden overeenkomstige bepalingen ingevoegd.

Artikel 7 : Vertrouwelijke informatie (ongewijzigd)

Artikel 8 : Bewijsmateriaal

1. De bestaande bepalingen van dit artikel werden in overeenstemming gebracht met de bovenomschreven wijzigingen.
2. De betekenis van het begrip "nadelige gevolgen voor het handelsverkeer", voor zover dit betrekking heeft op de economische gevolgen van de handelspraktijk van een derde land, wordt nader toegelicht (in lid 4)
3. Het verband tussen nadelige gevolgen voor het handelsverkeer en het recht tot het nemen van maatregelen in het kader van de GATT/WTO-bepalingen wordt eveneens nader toegelicht, met name wat het door de partijen te verstrekken en door de Gemeenschap te onderzoeken bewijsmateriaal betreft (in lid 5). Deze bepaling garandeert in het bijzonder dat wanneer geen bewijs van nadelige gevolgen voor het handelsverkeer behoeft te worden voorgelegd om een internationale actie mogelijk te maken (bij voorbeeld in het geval van een "werkelijke" overtreding van de GATT/WTO-regels, waarbij dergelijke gevolgen op grond van de geconsolideerde jurisprudentie van het GATT worden vermoed) de Commissie hiermee rekening kan houden bij het beoordelen van het bewijsmateriaal, hetzij in het stadium van de klacht/het verzoek, hetzij in het stadium van het onderzoek.
4. Het niet-limitatieve karakter van de in dit artikel vermelde eisen ten aanzien van het voor te leggen bewijsmateriaal werd nader toegelicht (zie lid 6). Een en ander is op dezelfde wijze geformuleerd als in de bepalingen betreffende schade van de anti-dumpingteksten en de teksten betreffende compenserende rechten (zowel in de bestaande Codes als in de nieuwe Overeenkomsten).
5. De titel werd dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 9 : Beëindiging van de procedure

1. Lid 2, onder a) werd gewijzigd ten einde duidelijk tot uitdrukking te brengen dat wanneer de procedure op deze wijze wordt beëindigd geen maatregelen van de Gemeenschap vereist zijn. De verwijzing naar artikel 11 was verwarrend omdat in dit artikel was bepaald dat artikel 12 op de overeenkomstig artikel 9, lid 2, onder a) genomen besluiten van toepassing was.
2. De in lid 2, onder c) aangebrachte wijziging is louter textueel.

Artikel 10 : Vaststelling van handelspolitieke maatregelen

1. Er werd een verwijzing naar de derde proceduremogelijkheid opgenomen (lid 1)
2. Het verband tussen de maatregelen die de Commissie (indien nodig) aan de Raad zou kunnen voorstellen en die waartoe het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO machtiging kan geven wanneer het verslag van een panel niet wordt uitgevoerd, werd verduidelijkt (in lid 2).

Artikel 11 : Besluitvormingsprocedures

De tekst van dit artikel vloeit voort uit Verordening 522/94. De voorgestelde wijzigingen betreffen uitsluitend de formulering en niet de inhoud van de wijziging van 1994. De titel van het artikel werd om dezelfde reden gewijzigd.

Artikel 12 : Procedure van het comité

Er werd een titel toegevoegd ten einde de verwijzing naar dit artikel te vereenvoudigen. (Dit werd ook gedaan voor de artikelen 13 en 14).

Artikel 13 : Algemene bepalingen

Dit artikel werd van een titel voorzien en er werd een bepaling toegevoegd waarbij de oorspronkelijke Verordening 2641/84 en de wijziging van 1994 (Verordening 522/94) werden ingetrokken en in hun geheel door de nieuwe verordening werden vervangen.

Artikel 14 : Inwerkingtreding

Deze bepaling werd door de Juridische Dienst voorgesteld voor alle elementen van de uitvoeringsbepalingen van de Uruguay-Round.

TABEL

Maatregelen die krachtens de voorgestelde verordening betreffende handelspraktijken kunnen worden genomen

	<u>Klager</u>	<u>Praktijk waarop de klacht betrekking heeft</u>	<u>Aan te tonen gevolgen</u>	<u>Markt waar deze gevolgen zich doen voelen</u>
Eerste procedure (klacht artikel 3)	Bedrijfstak van de Gemeenschap (of een groot gedeelte daarvan) omvat thans zowel de dienstverleners als de producenten van goederen	Onrechtmatige praktijken (m.i.v. overtredingen van de GATT/WTO-regels)	Aanmerkelijke schade	Markt van de Gemeenschap of markt van een derde land
Tweede procedure (verzoek artikel 4)	Lid-Staten	Uitoefening van de internationale rechten van de Gemeenschap (o.m. met betrekking tot alle handelspraktijken van derde landen)	Uitsluitend die welke noodzakelijk zijn om de gevraagde maatregel mogelijk te maken (bij voorbeeld "tenietdoening of uitholling" of andere nadelige gevolgen voor het handelsverkeer in gevallen waarin de GATT-regels als zodanig niet zijn overtreden)	Markt van de Gemeenschap of markt van een derde land
Derde procedure (klacht artikel 3 bis)	Communautaire ondernemingen (uiteeraard de bedrijfstak van de Gemeenschap in zijn geheel) zowel producenten van goederen als dienstverleners	Alle handelspraktijken van derde landen	Nadelige gevolgen voor hett handelsverkeer (als omschreven in de aangehaalde internationale regels : volgens de GATT/WTO-bepalingen kunnen dit zowel werkelijke overtredingen als andere gevallen zijn) een van de eisen is dat de consequenties voor de Gemeenschap ernstig zijn	Markt van een derde land (met inbegrip van de markt van het land dat de praktijk waarop de klacht betrekking heeft toepast of handhaaft)

348

. Voorgestelde tekst van de nieuwe verordening inzake "onrechtmatige praktijken"

Alle wijzigingen zijn vet gedrukt.

[Alle voorgestelde toevoegingen zijn onderstreept en voorgestelde schrappingen zijn doorgehaald.]

[De bij Verordening 522/94 vastgestelde toevoegingen en wijzigingen zijn cursief gedrukt. De tekst die ten gevolge van deze wijziging is vervallen komt in deze versie niet meer voor.]

Inhoudsopgave

Artikel 1	:	Doelstellingen
Artikel 2	:	Definities
Artikel 3	:	Klacht namens de bedrijfstak van de Gemeenschap
Artikel 3bis	:	Klacht namens communautaire ondernemingen
Artikel 3ter	:	Klachtenprocedures
Artikel 4	:	Verzoek van een Lid-Staat
Artikel 5	:	Overlegprocedure
Artikel 6	:	Communautaire onderzoekprocedure
Artikel 7	:	Vertrouwelijke behandeling
Artikel 8	:	Bewijsmateriaal
Artikel 9	:	Beëindiging van de procedure
Artikel 10	:	Vaststelling van handelspolitieke maatregelen
Artikel 11	:	Besluitvormingsprocedures
Artikel 12	:	Procedure van het comité
Artikel 13	:	Algemene bepalingen
Artikel 14	:	Inwerkingtreding

Voorstel
Verordening (EG) nr ...van de Raad
betreffende de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name ter zake
van de bescherming tegen onrechtmatige handelspraktijken en de door het bedrijfsleven
van de Gemeenschap ondervonden nadelige gevolgen voor het handelsverkeer en wat de
uitoefening van de rechten van de Gemeenschap op grond van internationale regelingen
voor het handelsverkeer betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gelet op de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, alsmede op de krachtens artikel 235 van het Verdrag vastgestelde regelingen voor door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen, inzonderheid op de bepalingen van deze regelingen die een afwijking toestaan van het algemene beginsel dat alle kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking uitsluitend door de bij deze regelingen vastgestelde maatregelen mogen worden vervangen,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek, in het bijzonder wat de handelsbescherming betreft, op eenvormige beginselen moet gebaseerd zijn;

Overwegende dat Verordening (EG) van de Raad nr....inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, Verordening (EG) van de Raad nr... inzake beschermende maatregelen tegen gesubsidieerde invoer uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, Verordening (EG) nr. 518/94 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer en Verordening (EG) nr. 519/94 van de Raad betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen belangrijke elementen in de handelsbescherming van de Gemeenschap vormen;

Overwegende dat aan dergelijke instrumenten een gemeenschappelijk beginsel, namelijk de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade, ten grondslag ligt en dat dit beginsel tevens tot uitdrukking dient te komen in alle instrumenten voor de rechtmatige bescherming van de binnenlandse markt van de Gemeenschap;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2641/84 van de Raad voorziet in procedures die de Gemeenschap in staat stellen:

- maatregelen te nemen tegen alle onrechtmatige handelspraktijken ten einde de daaruit voortvloeiende schade weg te nemen, en
- de rechten van de Gemeenschap ten aanzien van de handelspraktijken van derde landen onverkort te handhaven;

Overwegende dat, naar aanleiding van de multilaterale handelsbesprekingen in de Uruguay-Ronde en de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie ("WTO"), waarbij nieuwe en verbeterde procedures voor het regelen van handelsgeschillen tussen de leden van de WTO zijn vastgesteld, in Verordening (EG) nr. 522/94 van de Raad is bepaald dat de bij Verordening 2641/84 vastgestelde procedures voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en de Lid-Staten het meest geschikte instrument zijn om de Gemeenschap tot actie te bewegen wanneer deze een zaak in het kader van de regeling voor geschillenbeslechting van de WTO aan de orde dient te stellen ten einde onrechtmatige handelspraktijken tegen te gaan en/of (al naar gelang van het geval) de rechten van de Gemeenschap onverkort te handhaven;

Overwegende dat de ervaring met de toepassing van Verordening 2641/84 heeft geleerd dat de begrippen bedrijfstak van de Gemeenschap en schade ongeschikt zijn voor de maatregelen die de Gemeenschap, de Lid-Staten en het bedrijfsleven van de Gemeenschap dienen te nemen tegen handelspraktijken (al dan niet onrechtmatig) van derde landen wanneer de gevolgen van dergelijke praktijken zich doen voelen op de markt van een derde land dat geen lid is van de Europese Gemeenschap (dit kan de markt zijn van het land dat de betrokken praktijk toepast of handhaaft dan wel de markt van een ander land);

Overwegende dat de in het kader van de Uruguay-Ronde gesloten Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie ("WTO-overeenkomst") internationale regels voor de handel in goederen vaststelt en de bestaande regels verbetert; dat bij deze Overeenkomst tevens een Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS) en een Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIP's) worden gesloten en dat de regeling voor geschillenbeslechting van de WTO eveneens op deze overeenkomsten van toepassing is;

Overwegende dat het om deze redenen aanbeveling verdient de bij Verordening 2641/84, gewijzigd bij Verordening 522/94, vastgestelde procedures te handhaven en te verbeteren;

Overwegende dat het met het oog hierop dienstig is de bescherming van de binnenlandse markt van de Gemeenschap te handhaven voor bedrijfstakken van de Gemeenschap die aanmerkelijke schade lijden door onrechtmatige handelspraktijken;

Overwegende dat het niettemin aanbeveling verdient te bepalen dat een bedrijfstak van de Gemeenschap zowel uit dienstverleners als uit producenten van goederen kan bestaan;

Overwegende dat de Lid-Staten deze procedures moeten kunnen blijven toepassen in alle gevallen die verband houden met handelspolitiek en handelspraktijken (al dan niet onrechtmatig) van derde landen, ten einde de rechten van de Gemeenschap onverkort te kunnen handhaven;

Overwegende dat het wenselijk is de Gemeenschap de nodige middelen te verschaffen om een verdere liberalisatie van de handel te bewerkstelligen door de toepassing van internationale regels voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke in de bijlagen bij de WTO-overeenkomst zijn neergelegd;

Overwegende dat het te dien einde aanbeveling verdient de ondernemingen van de Gemeenschap de nodige instrumenten ter beschikking te stellen om het hoofd te bieden aan handelspraktijken die deze ondernemingen geheel of ten dele beletten handelsbetrekkingen te onderhouden met landen buiten de Gemeenschap, voor zover het gaat om praktijken waartegen de Gemeenschap maatregelen kan nemen uit hoofde van de internationale regels voor het handelsverkeer;

Overwegende dat het derhalve dienstig lijkt Verordening 2641/84 dienovereenkomstig aan te passen;

Overwegende dat het tevens dienstig is te bevestigen dat de Gemeenschap haar internationale verplichtingen dient na te komen en dat zij, wanneer dergelijke verplichtingen uit overeenkomsten voortvloeien, het daardoor nagestreefde evenwicht tussen rechten en verplichtingen dient te handhaven;

Overwegende dat het bovendien aanbeveling verdient te bevestigen dat alle volgens deze procedures genomen maatregelen eveneens verenigbaar moeten zijn met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap en dat zij bovendien geen afbreuk mogen doen aan andere maatregelen die worden genomen in gevallen waarop deze Verordening niet van toepassing is en die rechtstreeks op Artikel 113 van het Verdrag zouden kunnen worden gebaseerd;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat de toepassing van deze Verordening een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie vereist, in de vorm van overleg in het Raadgevend Comité en door het verstrekken van informatie aan het bij Artikel 113 van het Verdrag ingestelde Comité;

Overwegende dat de procedure voor het onderzoek waarin deze Verordening voorziet eveneens nader dient te worden omschreven, in het bijzonder wat de rechten en verplichtingen van de autoriteiten van de Gemeenschappen en de betrokken partijen betreft, alsmede ten aanzien van de voorwaarden waaronder belanghebbenden toegang hebben tot informatie en kunnen verzoeken in kennis te worden gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen die bij een onderzoek aan het licht worden gebracht;

Overwegende dat de Gemeenschap bij de toepassing van deze Verordening snel en doeltreffend dient op te treden door gebruik te maken van de besluitvormingsprocedures waarin deze Verordening voorziet;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen

Bij deze Verordening worden de procedures op het gebied van de handelspolitiek vastgesteld die de Gemeenschap in staat te stellen, met inachtneming van de internationale verplichtingen en procedures:

- (a) maatregelen te nemen tegen onrechtmatige handelspraktijken ten einde de daardoor veroorzaakte schade weg te nemen;
- (b) maatregelen te nemen ten aanzien van alle handelspraktijken (zowel rechtmatige als onrechtmatige) ten einde de daaruit voortvloeiende nadelige gevolgen voor het handelsverkeer weg te nemen;
- (c) de rechten van de Gemeenschap ten aanzien van de handelspraktijken van derde landen onverkort te handhaven.

Deze Verordening heeft in het bijzonder betrekking op de inleiding, de afwikkeling en de beëindiging van internationale procedures voor het beslechten van geschillen op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze Verordening worden onder onrechtmatige handelspraktijken verstaan de praktijken van derde landen op het gebied van de internationale handel die onverenigbaar zijn met het internationale recht of met algemeen aanvaarde regels.
2. Voor de toepassing van deze Verordening worden onder rechten van de Gemeenschap verstaan de rechten op het gebied van de internationale handel die de Gemeenschap, hetzij aan het internationale recht, hetzij aan algemeen aanvaarde regels ontleent.

3. Voor de toepassing van deze Verordening wordt onder schade verstaan aanmerkelijke schade die aan een bedrijfstak van de Gemeenschap wordt toegebracht of dreigt te worden toegebracht.
4. Onder bedrijfstak van de Gemeenschap worden verstaan alle producenten of dienstverleners in de Gemeenschap:
  - van produkten of diensten die identiek of vergelijkbaar zijn met het produkt of de dienst waarop de onrechtmatige handelspraktijk betrekking heeft, of
  - van produkten of diensten die rechtstreeks met dat produkt of die dienst concurreren, of
  - die verbruikers of verwerkers zijn van het produkt of gebruikers zijn van de dienst waarop de onrechtmatige handelspraktijken betrekking hebben,

dan wel alle producenten of dienstverleners wier gezamenlijke produktie een groot gedeelte van de totale communautaire produktie van de betrokken produkten of diensten vertegenwoordigt, met dien verstande dat:

- (a) wanneer producenten of dienstverleners met exporteurs of importeurs gelieerd zijn dan wel zelf importeur zijn van het produkt of de dienst waarop de onrechtmatige handelspraktijken beweerdelijk betrekking hebben, met de bedrijfstak van de Gemeenschap de overige producenten of dienstverleners kunnen worden bedoeld
  - (b) in bijzondere omstandigheden, de producenten of dienstverleners in een bepaalde regio van de Gemeenschap als de bedrijfstak van de Gemeenschap kunnen worden aangemerkt indien hun gezamenlijke produktie een groot gedeelte van de produktie van het betrokken produkt of de betrokken dienst vertegenwoordigt in de Lid-Staat of Lid-Staten waar deze regio gelegen is, op voorwaarde dat, wanneer de onrechtmatige praktijk betrekking heeft op de invoer in de Gemeenschap, de gevolgen daarvan voornamelijk in deze Lid-Staat of Lid-Staten worden ondervonden.
5. Voor de toepassing van deze Verordening worden onder nadelige gevolgen voor het handelsverkeer verstaan die welke:
    - voor een bepaald produkt of een bepaalde dienst, worden ondervonden op de markt van een land dat geen lid is van de Europese Gemeenschap, en
    - ingevolge de desbetreffende internationale bepalingen aanleiding zouden kunnen geven tot maatregelen, ongeacht of zij het resultaat zijn van onrechtmatige handelspraktijken, aanzienlijke consequenties hebben of kunnen hebben voor de economie van de Gemeenschap of een regio van de Gemeenschap of voor een economische sector in de Gemeenschap of in een regio van de Gemeenschap.

Nadelige gevolgen voor het handelsverkeer worden eveneens geacht zich voor te doen wanneer de handelsstromen, van produkten of diensten, als gevolg van een bepaalde handelspraktijk onmogelijk worden gemaakt, worden belemmerd of verlegd, alsmede in gevallen waarin een handelspraktijk ernstige consequenties heeft gehad voor de leveranties (met name van delen en onderdelen of grondstoffen) aan bedrijven in de Gemeenschap. Van nadelige gevolgen voor het handelsverkeer is eveneens sprake wanneer dergelijke gevolgen zich dreigen voor te doen.

6. Onder "Communautaire onderneming" wordt verstaan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de Gemeenschap gevestigd is met het doel een economische activiteit, bestaande in het produceren van goederen of het verlenen van diensten uit te oefenen.

Artikel 3

Klacht namens de bedrijfstak van de Gemeenschap

1. Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon en iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die optreedt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap en die schade meent te hebben geleden door onrechtmatige handelspraktijken kan een schriftelijke klacht indienen.
2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van onrechtmatige handelspraktijken en daaruit voortvloeiende schade bevatten. Het bewijs van de schade moet op basis van de in artikel 8 vermelde factoren worden geleverd.

Artikel 3 bis

Klacht namens communautaire ondernemingen

1. Elke communautaire onderneming of elke vereniging, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die namens één of meer communautaire ondernemingen optreedt en die van mening is dat deze ondernemingen ernstige nadelige gevolgen voor het handelsverkeer als bedoeld in artikel 2, lid 5 van deze Verordening hebben ondervonden, kunnen een schriftelijke klacht indienen.
2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van handelspraktijken (rechtmatige of onrechtmatige) en daaruit voortvloeiende nadelige gevolgen voor het handelsverkeer bevatten. Het bewijs van de nadelige gevolgen voor het handelsverkeer moet op basis van de in artikel 8 vermelde factoren worden geleverd.

Artikel 3 ter

Klachtenprocedures

1. De klacht wordt ingediend bij de Commissie die de Lid-Staten een afschrift daarvan doet toekomen.
2. De klacht kan worden ingetrokken, in welk geval de procedure kan worden beëindigd, tenzij beëindiging niet in het belang van de Gemeenschap is.
3. Wanneer na overleg blijkt dat de klacht niet voldoende bewijsmateriaal bevat om het openen van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de klager hiervan in kennis gesteld.
4. Wanneer zij een overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 of 3bis ingediende klacht ontvangt, neemt de Commissie zo spoedig mogelijk een besluit omtrent de opening van een communautaire onderzoekprocedure. Het besluit wordt normaliter genomen binnen een termijn van 45 dagen nadat de klacht werd ingediend. Deze termijn kan op verzoek of met toestemming van de klager worden opgeschort ten einde de betrokkenen de gelegenheid te geven de aanvullende inlichtingen te verstrekken die vereist zijn om de ontvankelijkheid van de door de klager aanhangig gemaakte zaak te beoordelen.

Artikel 4

Verzoek van een Lid-Staat

1. De Lid-Staten kunnen de Commissie verzoeken de in artikel 1 bedoelde procedures in te leiden
2. De betrokken Lid-Staat verschaft de Commissie, tot staving van zijn verzoek, voldoende bewijsmateriaal betreffende de handelspraktijken van derde landen en, eventueel, alle gevolgen daarvan. Wanneer bewijs van schade of nadelige gevolgen voor het handelsverkeer voorhanden is, dient dit op basis van de in artikel 8 bedoelde factoren te worden verstrekt.
3. De commissie stelt de andere Lid-Staten onderwijld in kennis van deze verzoeken.
4. Wanneer na overleg blijkt dat het verzoek niet voldoende bewijsmateriaal bevat om het openen van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de betrokken Lid-Staat daarvan in kennis gesteld.

5. Wanneer zij een overeenkomstig artikel 4 ingediend verzoek van een Lid-Staat ontvangt, neemt de Commissie zo spoedig mogelijk een besluit omtrent de opening van een communautaire onderzoekprocedure. Dit besluit wordt normaliter genomen binnen een termijn van 45 dagen nadat het verzoek werd ingediend. Deze termijn kan op verzoek, of met instemming, van de betrokken Lid-Staat worden opgeschort ten einde de belanghebbenden de gelegenheid te geven de aanvullende inlichtingen te verstrekken die vereist zijn om de ontvankelijkheid van de door de Lid-Staat aangehangen zaak te beoordelen.

Artikel 5

Overlegprocedure

1. Ten behoeve van het in deze Verordening bedoelde overleg wordt een Raadgevend Comité ingesteld, hierna het Comité genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat, waarvan het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen.
2. Het overleg wordt op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie geopend. De Voorzitter van het Comité brengt alle dienstige informatie waarover hij beschikt zo spoedig mogelijk ter kennis van de Lid-Staten. Tevens brengt hij het "Speciale Comité" van artikel 113 op de hoogte.
3. Het Comité wordt door zijn voorzitter bijeengeroepen.
4. Het overleg kan zo nodig schriftelijk plaatsvinden. In dat geval brengt de Commissie de Lid-Staten schriftelijk op de hoogte. Deze kunnen binnen acht werkdagen na deze kennisgeving hun mening schriftelijk kenbaar maken dan wel om mondeling overleg verzoeken.

Artikel 6

Communautaire onderzoekprocedure

1. Wanneer de Commissie, na het overleg, van mening is dat er voldoende bewijsmateriaal voorhanden is om de inleiding van een onderzoekprocedure te rechtvaardigen en zulks in het belang van de Gemeenschap is, handelt zij als volgt:

- (a) zij maakt de opening van een onderzoekprocedure in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend. Deze aankondiging omvat de naam van het betrokken produkt en de namen van de betrokken landen, een samenvatting van de ontvangen informatie en de mededeling dat alle dienstige informatie aan de Commissie dient te worden toegezonden. Tevens wordt de termijn vermeld waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig lid 5 door de Commissie te worden gehoord;

- (b) zij geeft hiervan officieel kennis aan de vertegenwoordigers van het land of de landen waarop de procedure betrekking heeft en waarmee, in voorkomend geval, overleg kan worden gepleegd;
  - (c) zij verricht het onderzoek op het niveau van de Gemeenschap in samenwerking met de Lid-Staten.
- 2.
- (a) Indien nodig en met name in het geval van beweerdelijk onrechtmatige handelspraktijken wint de Commissie alle inlichtingen in die zij nodig acht. Zij tracht deze inlichtingen te verifiëren bij importeurs, handelaren, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties, voor zover de betrokken ondernemingen of organisaties daarmee instemmen.
  - (b) Indien nodig stelt de Commissie een onderzoek in op het grondgebied van derde landen, voor zover de autoriteiten van de betrokken landen daarvan officieel in kennis zijn gesteld en niet binnen een redelijke termijn bezwaar aantekenen tegen een dergelijk onderzoek.
  - (c) De Commissie wordt in haar onderzoek bijgestaan door functionarissen van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze Lid-Staat de wens daartoe te kennen geeft.
3. De Lid-Staten verstrekken de Commissie, op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze, alle voor het onderzoek vereiste inlichtingen.
- 4.
- (a) De klagers en de betrokken exporteurs en importeurs, alsmede de vertegenwoordigers van het of de voornaamste betrokken exporterende of importerende landen kunnen alle aan de Commissie verstrekte informatie verifiëren, met uitzondering van de voor de Commissie en de bevoegde instanties bestemde interne documenten, voor zover deze informatie relevant is voor de bescherming van hun belangen, niet vertrouwelijk is in de zin van artikel 7 en door de Commissie bij het onderzoek wordt gebruikt. De betrokkenen richten te dien einde een schriftelijk met redenen omkleed verzoek aan de Commissie met opgave van de verlangde informatie.
  - (b) De klagers, de betrokken exporteurs en importeurs en de vertegenwoordigers van het of de voornaamste betrokken landen van uitvoer of van invoer kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste uit de onderzoeksprocedure voortvloeiende feiten en overwegingen.
5. De Commissie kan de betrokken partijen horen. Zij doet dit indien deze partijen binnen de in de aankondiging in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde termijn een daartoe strekkend schriftelijk verzoek hebben ingediend en hebben aangetoond dat zij in belangrijke mate bij het resultaat van de procedure betrokken zijn.

- 6. Voorts stelt de Commissie, indien zij daarom wordt verzocht, de voornaamste betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten ten einde hun standpunten met elkaar te vergelijken en tegenargumenten naar voren te brengen. Zij houdt daarbij rekening met de wensen van de partijen en met het vertrouwelijke karakter van de procedure. Geen enkele partij is verplicht een dergelijke bijeenkomst bij te wonen en de afwezigheid van een partij op een dergelijke bijeenkomst mag haar belangen niet schaden.
- 7. Wanneer de door de Commissie gevraagde gegevens niet binnen een redelijke termijn worden verstrekt of het onderzoek ernstig wordt gehinderd, kunnen conclusies worden getrokken op basis van de beschikbare gegevens.
- 8. Na afloop van haar onderzoek brengt de Commissie verslag uit aan het Comité. Dit verslag dient normaliter binnen vijf maanden na de aankondiging van de opening van de procedure te worden ingediend, tenzij de Commissie in verband met de ingewikkeldheid van het onderzoek deze termijn tot zeven maanden verlengt.

Artikel 7

Vertrouwelijke behandeling

- 1. De uit hoofde van deze Verordening verkregen informatie mag slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werd gevraagd.
- 2. (a) Noch de Raad, de Commissie of de Lid-Staten, noch de functionarissen van de Raad, van de Commissie of van de Lid-Staten mogen de bij de toepassing van deze Verordening verkregen informatie die een vertrouwelijk karakter heeft of door een bij een onderzoekprocedure betrokken partij op vertrouwelijke grondslag is verstrekt bekendmaken, tenzij de partij die de informatie heeft verstrekt daarvoor uitdrukkelijk toestemming geeft.
- (b) In elk verzoek om een vertrouwelijke behandeling wordt vermeld waarom de gegevens vertrouwelijk zijn. Het verzoek gaat vergezeld van een niet-vertrouwelijke samenvatting van de informatie of vermeldt de redenen waarom deze niet voor samenvatting vatbaar is.
- 3. Gegevens worden normaliter als vertrouwelijk beschouwd indien de bekendmaking ervan vermoedelijk aanzienlijke nadelige gevolgen zou hebben voor degene die ze heeft verstrekt of voor de bron waaruit ze afkomstig zijn.
- 4. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is en degene die de informatie heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kan deze informatie buiten beschouwing worden gelaten.

5. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder van de motivering van besluiten die krachtens deze Verordening zijn genomen. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang van de betrokken partijen bij een vertrouwelijke behandeling van hun zakengeheimen.

Artikel 8

Bewijsmateriaal

1. Het onderzoek naar de schade heeft met name betrekking op de volgende factoren:
- (a) de omvang van de betrokken communautaire invoer of uitvoer, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of deze aanzienlijk is toegenomen dan wel afgenomen, hetzij in absolute cijfers, hetzij ten opzichte van de produktie of het verbruik op de betrokken markt;
  - (b) de door de concurrenten van de bedrijfstak van de Gemeenschap gehanteerde prijzen, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of in de Gemeenschap of op de markt van derde landen een aanzienlijke onderbieding van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap toegepaste prijzen heeft plaatsgevonden;
  - (c) de gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap blijkens de tendenzen van bepaalde economische factoren zoals:
    - produktie
    - bezettingsgraad
    - voorraden
    - verkoop
    - marktaandeel
    - prijzen (dat wil zeggen neerwaartse druk op de prijzen of het verhinderen van prijsverhogingen die normaliter zouden hebben plaatsgevonden)
    - winsten
    - rentabiliteit
    - investeringen
    - werkgelegenheid.

2. Wanneer dreigende schade wordt aangevoerd, onderzoekt de Commissie bovendien of een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade zal leiden. In dit verband kan tevens rekening worden gehouden met factoren zoals:
  - (a) het groeitempo van de uitvoer naar de markt waar de concurrentie met de communautaire produkten plaatsvindt;
  - (b) de reeds beschikbare of in de voorziene toekomst beschikbaar wordende uitvoercapaciteit in het land van oorsprong of van uitvoer en de mate van waarschijnlijkheid dat de uit deze capaciteit voortvloeiende uitvoer voor de onder (a) bedoelde markt bestemd is.
3. De schade die wordt veroorzaakt door andere factoren die, afzonderlijk of gecombineerd, eveneens nadelige gevolgen hebben voor een bedrijfstak van de Gemeenschap, mag niet aan de bedoelde praktijken worden toegeschreven.
4. Wanneer wordt beweerd dat zich nadelige gevolgen voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 5 van deze Verordening voordoen, onderzoekt de Commissie de feitelijke of potentiële weerslag daarvan op de economie van de Gemeenschap of van een regio van de Gemeenschap of op een economische sector van de Gemeenschap of van een regio. Hierbij kan de Commissie indien nodig rekening houden met factoren als bedoeld in de leden 1 en 2 evenals met de weerslag op de huidige en toekomstige concurrentiepositie van de Gemeenschap en haar Lid-Staten, rekening houdend met de vooruitgang van de techniek.
5. Bij haar onderzoek van het bewijsmateriaal met betrekking tot de nadelige gevolgen voor het handelsverkeer houdt de Commissie tevens rekening met de bepalingen, beginselen of handelwijzen in verband met de uitoefening van het recht tot het nemen van maatregelen uit hoofde van de internationale bepalingen bedoeld in artikel 2, lid 5 van deze Verordening.
6. De Commissie onderzoekt bovendien al het andere in de klacht of het verzoek vervatte relevante bewijsmateriaal. De lijst van factoren en de aanwijzingen in de leden 1 tot en met 5 zijn, wat dit betreft niet limitatief, noch zijn één of meerdere van dergelijke factoren noodzakelijkerwijze van doorslaggevend belang bij het beantwoorden van de vraag of er sprake is van schade of nadelige gevolgen voor het handelsverkeer.

Artikel 9

Beëindiging van de procedure

1. Wanneer uit de onderzoekprocedure blijkt dat het belang van de Gemeenschap geen maatregelen vereist, wordt de procedure beëindigd overeenkomstig het bepaalde in artikel 12.

2. (a) Wanneer na een onderzoekprocedure het betrokken derde land of de betrokken derde landen maatregelen neemt of nemen die bevredigend worden geacht, en de Gemeenschap derhalve geen maatregelen behoeft te nemen, kan de procedure eveneens worden beëindigd overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.
- (b) De commissie houdt toezicht op de tenuitvoerlegging van deze maatregelen, in voorkomend geval aan de hand van op gezette tijden verstrekte informatie die zij van de betrokken derde landen kan verlangen en zo nodig kan verifiëren.
- (c) Wanneer de door het betrokken derde land of de betrokken derde landen genomen maatregelen werden ingetrokken of opgeschort, dan wel op ondeugdelijke wijze werden uitgevoerd, of de Commissie redenen heeft om aan te nemen dat dit het geval is, of wanneer niet is ingegaan op een verzoek om informatie van de Commissie overeenkomstig het bepaalde onder (b), stelt de Commissie de Lid-Staten hiervan in kennis en worden, indien de uitslag van het onderzoek en de nieuwe beschikbare feiten zulks noodzakelijk maken en rechtvaardigen, maatregelen getroffen op grond van artikel 11, lid 3.

Artikel 10

Vaststelling van handelspolitieke maatregelen

1. *Wanneer uit de onderzoekprocedure (tenzij de feitelijke en juridische situatie zodanig is dat geen onderzoekprocedure vereist is) blijkt dat in het belang van de Gemeenschap maatregelen noodzakelijk zijn ten einde:*
  - (a) onrechtmatige handelspraktijken tegen te gaan met het doel de daaruit voortvloeiende schade weg te nemen;
of
  - (b) de door communautaire ondernemingen ondervonden nadelige gevolgen voor het handelsverkeer weg te nemen;
of
  - (c) de rechten van de Gemeenschap ten aanzien van de handelspraktijken van derde landen onverkort te handhaven.

worden volgens de procedure van artikel 11 passende maatregelen genomen.

2. Wanneer de internationale verplichtingen van de Gemeenschap vereisen dat vooraf een internationale procedure inzake overleg of geschillenbeslechting wordt gevolgd, wordt tot de in lid 3 bedoelde maatregelen pas besloten na afloop van deze procedure en met inachtneming van de resultaten daarvan. Wanneer de Gemeenschap een internationaal orgaan voor geschillenbeslechting heeft verzocht aan te geven welke maatregelen geschikt zijn om uitvoering te geven aan de resultaten van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure en machtiging te verlenen tot het nemen van dergelijke maatregelen, dan dienen de naar aanleiding van een dergelijke machtiging vereiste handelspolitieke maatregelen van de Gemeenschap verenigbaar te zijn met die welke door een dergelijk internationaal orgaan voor geschillenbeslechting worden aanbevolen.
3. Er kunnen handelspolitieke maatregelen worden genomen die verenigbaar zijn met de bestaande internationale verplichtingen en procedures, met name:
  - (a) schorsing of intrekking van concessies voortvloeiende uit handelspolitieke onderhandelingen;
  - (b) verhoging van bestaande douanerechten of instelling van andere invoerheffingen;
  - (c) instelling van kwantitatieve beperkingen of andere maatregelen die de in- of uitvoerregelingen wijzigen of het handelsverkeer met het betrokken derde land anderszins beïnvloeden.
4. De desbetreffende besluiten worden met redenen omkleed en bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Deze bekendmaking geldt bovendien als kennisgeving aan de voornaamste betrokken landen en partijen.

Artikel 11

Besluitvormingsprocedures

1. De in artikel 9, lid 1 en lid 2, onder (a) bedoelde besluiten worden vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 12.
2. Wanneer de Gemeenschap formele internationale procedures inzake overleg of geschillenbeslechting volgt, worden de besluiten met betrekking tot de inleiding, de toepassing en de beëindiging van deze procedures genomen volgens het bepaalde in artikel 12.

3. Wanneer de Gemeenschap, na in overeenstemming met artikel 10, lid 2, van deze Verordening te hebben gehandeld, een besluit dient te nemen over de op grond van artikel 9, lid 2, onder c) of artikel 10 te nemen handelspolitieke maatregelen, dan neemt de Raad overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen uiterlijk 30 werkdagen na ontvangst van het voorstel van de Commissie een besluit.

Artikel 12

Procedure van het Comité

Wanneer de in dit artikel bedoelde procedure wordt gevolgd, wordt de zaak door de Voorzitter aan het Comité voorgelegd.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van het te nemen besluit voor. Het Comité beraadslagt binnen een termijn die de Voorzitter vaststelt met inachtneming van de urgentie van de zaak.

De Commissie neemt een besluit dat zij aan de Lid-Staten mededeelt en dat van toepassing wordt na een termijn van 10 dagen, indien geen van de Lid-Staten binnen die termijn de zaak aan de Raad heeft voorgelegd.

Op verzoek van een Lid-Staat kan de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen het besluit van de Commissie wijzigen.

Het besluit van de Commissie wordt van toepassing na een termijn van 30 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop de zaak aan de Raad is voorgelegd, indien de Raad binnen die termijn geen besluit heeft genomen.

Artikel 13

Algemene bepalingen

1. Deze Verordening is niet van toepassing in gevallen waarin andere regelingen op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek van toepassing zijn. Zij vormt een aanvulling op:
  - de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten en de uitvoeringsbepalingen daarvan;

- de krachtens artikel 235 van het Verdrag vastgestelde specifieke regelingen die op de door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn.

Deze verordening laat andere maatregelen die eventueel uit hoofde van artikel 113 van het verdrag worden genomen onverlet.

2. Verordening (EEG) nr. 2641/84, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94, wordt hierbij ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden geacht te zijn gedaan naar de onderhavige verordening.

Artikel 14

Inwerkingtreding

1. Deze Verordening treedt in werking op de datum die wordt vastgesteld bij het besluit inzake de inwerkingtreding van de besluiten die uitvoering geven aan de resultaten van de Multilaterale Handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde.
2. Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Deel 7

Intellectuele eigendom

TRIPs - WIJZIGINGEN IN HET GEMEENSCHAPSRECHT

TOELICHTING
BIJ TRIPs-WIJZIGINGEN IN HET GEMEENSCHAPSRECHT

I. INLEIDING

De bij de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde gesloten Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs) voorziet in bepalingen betreffende bescherming van rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, vooral met het oog op het tot stand brengen van internationale disciplines ter zake om de internationale handel te bevorderen en om te voorkomen dat de handel wordt verstoord als gevolg van het ontbreken van toereikende en doeltreffende bescherming van de intellectuele eigendom.

De TRIPs-Overeenkomst voorziet in algemene bepalingen en grondbeginselen inzake de bescherming van rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom en in normen betreffende het bestaan, de reikwijdte en de gebruikmaking van rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met name :

- auteursrecht en naburige rechten,
- handelsmerken,
- geografische aanduidingen,
- tekeningen en modellen van nijverheid,
- octrooien,
- ontwerpen voor schakelpatronen (topografieën) van geïntegreerde schakelingen,
- bescherming van niet-openbaargemaakte informatie, en
- bepalingen inzake bestrijding van concurrentiebeperkende gedragingen in contractuele licenties.

Deze normen dienen intern te worden gehandhaafd op grond van uitvoeringsbepalingen, met inbegrip van bijzondere vereisten in verband met maatregelen aan de grens, de verwerving en instandhouding van rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom en daarmee verband houdende civiele en strafrechtelijke procedures.

Dit voorstel voor een verordening van de Raad omvat voorstellen tot wijziging van de Gemeenschapsbesluiten welke dienen te worden aangepast om de in de TRIPs-Overeenkomst vervatte bepalingen op te nemen in het Gemeenschapsrecht. Deze toelichting heeft ook betrekking op de voorstellen voor Gemeenschapsbesluiten die de Commissie heeft voorgelegd aan Raad en Parlement en die eveneens zullen moeten worden gewijzigd om te voldoen aan de vereisten van de TRIPs-Overeenkomst.

Dit voorstel strekt zich niet uit tot de onderdelen van de vigerende wetgeving van de Lid-Staten die zouden moeten worden aangepast om uitvoering te geven aan de TRIPs-Overeenkomst. De Lid-Staten en de Commissie zullen in dit verband overleg moeten plegen om ervoor te zorgen dat die wijzigingen in de wetgeving van de Lid-Staten worden aangebracht op grond van een gemeenschappelijke analyse van de implicatie en uitlegging van de TRIPs-Overeenkomst.

II. HANDELSMERKEN

Wetgeving : *Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk*¹

In artikel 5 van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad is bepaald wie "houders van Gemeenschapsmerken" kunnen zijn. In dit artikel, waarin met name wordt verwezen naar het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, wordt in lid 1, onder a) en b), uitvoering gegeven aan het beginsel van nationale behandeling ten aanzien van onderdanen en ingezetenen van een Staat die partij bij dit Verdrag is.

Krachtens artikel 5, lid 1, onder d), van deze verordening wordt in wezen aan onderdanen van Staten die geen partij bij het Verdrag van Parijs zijn, evenwel slechts nationale behandeling toegekend als aan onderdanen van de Lid-Staten ook nationale behandeling wordt verleend in hun land van oorsprong. Ook artikel 29, lid 5, van deze verordening, dat betrekking heeft op het recht van voorrang, schrijft wederkerigheid voor ten aanzien van aanvragen die worden ingediend in een Staat die geen partij bij het Verdrag van Parijs is.

Om te voldoen aan de in artikel 3 van de TRIPs-Overeenkomst vervatte verplichting inzake nationale behandeling dienen deze bepalingen te worden gewijzigd zodat onderdanen van alle WTO-Leden, ook als het betrokken Lid geen partij bij het Verdrag van Parijs is, een behandeling wordt toegekend die niet minder gunstig is dan die welke wordt verleend aan onderdanen van een Lid-Staat van de Gemeenschap.

III. GEOGRAFISCHE AANDUIDINGEN

Voor de in artikel 23 van de TRIPs-Overeenkomst bedoelde bescherming van geografische aanduidingen voor wijnen en spiritualiën zullen de betrokken wijzigingen in Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 en Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad van 10 juni 1991, die beide betrekking hebben op wijnen, en Verordening (EEG) nr. 1576/89 van 29 mei 1989 betreffende gedistilleerde dranken worden behandeld in het gedeelte over de landbouw.

IV. ONTWERPEN VOOR SCHAKELPATRONEN VAN GEÏNTEGREERDE SCHAKELINGEN

Wetgeving : *Richtlijn 87/54/EEG van de Raad van 16 december 1986 betreffende de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten*²

In de artikelen 35 tot en met 38 van de TRIPs-Overeenkomst zijn de verplichtingen van de WTO-Leden ten aanzien van de bescherming van ontwerpen voor schakelpatronen (topografieën) van geïntegreerde schakelingen vastgelegd. De Gemeenschap dient overeenkomstig deze artikelen ervoor te zorgen dat onderdanen van alle andere WTO-Leden deze bescherming genieten. De Commissie stelt voor om overeenkomstig de TRIPs-Overeenkomst de bescherming van topografieën van geïntegreerde schakelingen uit te breiden tot onderdanen van alle WTO-Leden.

¹ PB nr. L 11 van 14.1.1994

² PB nr. L 24 van 27.1.1987

V. VOORGESTELDE WETGEVING VAN DE GEMEENSCHAP

De Commissie zal er niet alleen voor moeten zorgen dat de Gemeenschapswetgeving wordt aangepast aan de TRIPs-Overeenkomst, maar zal er ook op moeten toezien dat de voorstellen van de Gemeenschap voor diverse gebieden waarop rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom worden beschermd, in overeenstemming zijn met de TRIPs-Overeenkomst.

**VOORSTEL VOOR EEN VERORDENING (EG) Nr. .... /94 VAN DE RAAD
van.....1994**

**tot wijziging van Verordening (EG) Nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993
inzake het Gemeenschapsmerk ter uitvoering van de in het kader
van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, hierna "de WTO-Overeenkomst" te noemen, namens de Gemeenschap werd ondertekend; dat de aan de WTO-Overeenkomst gehechte Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (hierna "de TRIPs-Overeenkomst" te noemen) voorziet in gedetailleerde bepalingen inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met het oog op het tot stand brengen van internationale disciplines ter zake om de internationale handel te bevorderen en om verstoring van de handel en frictie als gevolg van het ontbreken van toereikende en doeltreffende bescherming van de intellectuele eigendom te voorkomen;

Overwegende dat de Gemeenschap een aantal maatregelen ten aanzien van de bestaande besluiten van de Gemeenschap inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom dient te nemen om ervoor te zorgen dat alle wetgeving van de Gemeenschap ter zake volledig in overeenstemming is met de TRIPs-Overeenkomst; dat deze maatregelen in sommige gevallen amendering of wijziging van besluiten van de Gemeenschap behelzen; dat deze maatregelen ook aanvulling van de bestaande besluiten van de Gemeenschap omvatten;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993¹ het Gemeenschapsmerk is ingesteld; dat in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad bij de omschrijving van "houders van Gemeenschapsmerken" met name wordt verwezen naar het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom en een nationale behandeling op basis van wederkerigheid wordt voorgeschreven ten aanzien van landen die geen partij bij het Verdrag van Parijs zijn; dat artikel 29 van Verordening (EG) nr. 40/94 met betrekking tot het recht van voorrang ook in dit opzicht dient te worden gewijzigd; dat, ten einde aan de in artikel 3 van de TRIPs-Overeenkomst neergelegde verplichting inzake nationale behandeling te voldoen, deze bepalingen dienen te worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat onderdanen van alle WTO-Leden, ook als het betrokken Lid geen partij bij het Verdrag van Parijs is,

---

¹ PB nr. L 11 van 14.1.1994, blz 1

een behandeling wordt toegekend die niet minder gunstig is dan die welke wordt verleend aan onderdanen van de Lid-Staten van de Gemeenschap,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Artikel 5, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk wordt gelezen :

"b) onderdaan zijn van andere Staten die partij zijn bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, hierna "het Verdrag van Parijs" te noemen, of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie; of".

Artikel 2

Artikel 5, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk wordt gelezen :

"d) niet een onder c) bedoeld onderdaan zijn van een Staat die niet partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie en die volgens gepubliceerde gegevens aan de onderdanen van elke Lid-Staat dezelfde bescherming inzake merken verleent als aan zijn eigen onderdanen en die wanneer de onderdanen van de Lid-Staten het bewijs van inschrijving van het merk in het land oorsprong moeten leveren, de inschrijving van Gemeenschapsmerken als een dergelijk bewijs erkent."

Artikel 3

Artikel 29, lid 1, van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 betreffende het Gemeenschapsmerk wordt gelezen :

"1. Wie op regelmatige wijze in of voor een Staat die partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie een merk heeft aangevraagd, of zijn rechtverkrigende, geniet voor de indiening van een aanvraag om een Gemeenschapsmerk voor hetzelfde merk en voor waren of diensten die gelijk zijn aan of vallen onder de waren of diensten waarvoor dit merk is aangevraagd, voorrang gedurende zes maanden na de indiening van de eerste aanvraag."

Artikel 4

Artikel 29, lid 5, van Verordening (EG) 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk wordt gelezen :

"5. Indien de eerste aanvraag is ingediend in een Staat die geen partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, zijn de leden 1 tot en met 4 slechts van toepassing voor zover deze Staat, blijkens gepubliceerde gegevens, aan een bij het Bureau ingediende eerste aanvraag een recht van voorrang verbindt

onder vergelijkbare voorwaarden en met vergelijkbare rechtsgevolgen als die van deze verordening."

Artikel 5

1. Deze verordening treedt in werking op de datum vastgesteld bij het besluit inzake de inwerkingtreding van de besluiten ter uitvoering van de resultaten van de Uruguay-Ronde.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in alle Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,.....1994

Voor de Raad

De Voorzitter

VOORSTEL VOOR EEN BESCHIKKING VAN DE RAAD
betreffende de uitbreiding van de rechtsbescherming van topografieën van
halfgeleiderprodukten tot personen uit een Lid van de Wereldhandelsorganisatie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 87/54/EEG van de Raad van 16 december 1986 betreffende de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten, inzonderheid op artikel 3, lid 7,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, hierna "de WTO-Overeenkomst" te noemen, namens de Gemeenschap werd ondertekend; dat de aan de WTO-Overeenkomst gehechte Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (hierna "de TRIPs-Overeenkomst" te noemen) voorziet in gedetailleerde bepalingen inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met het oog op het tot stand brengen van internationale disciplines ter zake om de internationale handel te bevorderen en om verstoring van de handel en frictie als gevolg van het ontbreken van toereikende en doeltreffende bescherming van de intellectuele eigendom te voorkomen;

Overwegende dat de Gemeenschap een aantal maatregelen ten aanzien van de bestaande besluiten van de Gemeenschap inzake bescherming van de rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom dient te nemen om ervoor te zorgen dat alle wetgeving van de Gemeenschap ter zake volledig in overeenstemming is met de TRIPs-Overeenkomst; dat deze maatregelen in sommige gevallen amendering of wijziging van besluiten van de Gemeenschap behelzen; dat deze maatregelen ook aanvulling van de bestaande besluiten van de Gemeenschap omvatten;

Overwegende dat Richtlijn 87/54/EEG van de Raad van 16 december 1986 betrekking heeft op de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten¹; dat de verplichtingen van WTO-Leden ten aanzien van de bescherming van ontwerpen voor schakelpatronen (topografieën) van geïntegreerde schakelingen zijn neergelegd in de artikelen 35 tot en met 38 van de TRIPs-Overeenkomst; dat de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 1, lid 3, en artikel 3 van de TRIPs-Overeenkomst, ervoor dient te zorgen dat deze bescherming en nationale behandeling worden verleend aan onderdanen van alle andere WTO-Leden; dat de bescherming bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG derhalve dient te worden uitgebreid tot onderdanen van de WTO-Leden zonder wederkerigheidseis te stellen; dat daartoe de procedure van artikel 3, lid 7, van de richtlijn kan worden gevolgd,

---

¹ PB nr. L 24 van 27.1.1987, blz. 36

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De Lid-Staten breiden de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderprodukten bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG als volgt uit :

- a) natuurlijke personen die onderdaan van een Lid van de Overeenkomst tot oprichting van de WTO zijn of die hun verblijfplaats op het grondgebied van een Lid van deze Overeenkomst hebben, worden behandeld als onderdanen van een Lid-Staat;
- b) rechtspersonen of natuurlijke personen die een echte en daadwerkelijke vestiging voor het tot stand brengen van topografieën of de vervaardiging van geïntegreerde schakelingen op het grondgebied van een Lid van de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie hebben, worden behandeld als rechtspersonen of natuurlijke personen die een echte en daadwerkelijke industriële of commerciële vestiging op het grondgebied van een Lid-Staat hebben.

Artikel 2

1. Deze beschikking treedt in werking op de datum vastgesteld bij het besluit inzake de inwerkingtreding van de besluiten ter uitvoering van de resultaten van de Uruguay-Ronde.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.
3. De Beschikkingen 90/510/EEG² en 93/17/EEG³ worden ingetrokken met ingang van de datum van toepassing van deze beschikking, voor zover zij betrekking hebben op de uitbreiding van de bescherming als bedoeld in Richtlijn 87/54/EEG tot landen of gebieden die Lid van de Overeenkomst tot oprichting van de WTO zijn.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, ... 1994

Voor de Raad
De Voorzitter

---

² PB nr. L 285 van 17.10.1990, blz. 29

³ PB nr. L 11 van 19.1.1993, blz. 22

377

ISSN 0254-1513

COM(94) 414 def.

DOCUMENTEN

NL

06 11 02

Catalogusnummer : CB-CO-94-451-NL-C

ISBN 92-77-80977-9

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg